

การพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่าน
อย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริม ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

โดย
นางจิตติมา เขียวพันธุ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน(การสอนภาษาอังกฤษ) แบบ 2.1 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกล
ยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริม ความสามารถด้านการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณสำหรับนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทาง
การศึกษา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน(การสอนภาษาอังกฤษ) แบบ 2.1 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF THE ENGLISH READING MODEL BASED ON
CONSTRUCTIVISM AND CRITICAL READING STRATEGIES TO ENHANCE
CRITICAL READING ABILITIES FOR MATTHAYOMSUKSA THREE STUDENTS IN
EDUCATIONAL OPPORTUNITY EXPANSION SCHOOLS

By
MRS. Chittima KHIEWPAN

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Doctor of Philosophy (CURRICULUM AND INSTRUCTION)

Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2020

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ การพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอน
สตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริม
ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
โดย จิตติมา เขียวพันธุ์
สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน(การสอนภาษาอังกฤษ) แบบ 2.1 ปรัชญา
ดุสิตบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก อาจารย์ ดร. ภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูล

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.มิชัย เอี่ยมจินดา)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(อาจารย์ ดร.ภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิไลรัตน์ ศิริรินทร์)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(รองศาสตราจารย์วราภรณ์กานต์ ลิขิตรัตน์พร)

57254905 : หลักสูตรและการสอน(การสอนภาษาอังกฤษ) แบบ 2.1 ปรัชญาคุชฎีบัณฑิต
 คำสำคัญ : รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ, ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม, การอ่านอย่างมี
 วิจารณ์ญาณ, กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

นาง จิตติมา เขียวพันธุ์: การพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอน
 สตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเพื่อส่งเสริม ความสามารถด้านการอ่านอย่างมี
 วิจารณ์ญาณสำหรับนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : อาจารย์ ดร. ภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูล

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการพัฒนารูปแบบการ
 สอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเพื่อ
 ส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน
 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา 2) พัฒนาและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการสอนอ่าน
 ภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ 3) ศึกษาผลการใช้
 รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมี
 วิจารณ์ญาณ ดังนี้ 3.1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณ์ญาณของ
 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนการเรียนและหลังการเรียนด้วยรูปแบบ 3.2) สุ่มตรวจสอบใช้กลยุทธ์การอ่าน
 อย่างมีวิจารณ์ญาณของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 3.3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่
 มีต่อรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น และ4) รับรองรูปแบบการสอนการอ่าน
 ภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเพื่อส่งเสริม
 ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียน
 ขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่
 3 โรงเรียนบ้านเตรียม อำเภอดุสิตบุรี จังหวัดพิจิตร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 16 คน
 ที่ได้มาจากวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) รูปแบบและเครื่องมือ
 ประกอบการใช้รูปแบบ ได้แก่ คู่มือการใช้รูปแบบ และแผนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบ 2)
 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ 4) แบบบันทึกการเรียนรู้อ่าน 4)
 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบ สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่
 การหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่แบบไม่อิสระ และการวิเคราะห์
 ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการสอน
 การอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเพื่อ

ส่งเสริมด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2)) รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (ESQSE model) ที่ผู้วิจัยพัฒนา มี 5 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล และเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นกระตุ้นและเชื่อมโยงความรู้เดิม (E) ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกอ่านด้วยตนเอง (S) ขั้นที่ 3 ขั้นตั้งคำถาม (Q) ขั้นที่ 4 ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (S) และขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล (E) ซึ่งร่างรูปแบบได้รับการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก 3) ผลการใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ESQSE Model) ที่พัฒนาขึ้นพบว่า 3.1) คะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนด้วยรูปแบบสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3.2) การใช้กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ พบว่า นักเรียนใช้กลวิธีการอ่านซ้ำ (67.19) มากที่สุด ส่วนการใช้ความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์ (16.41) น้อยที่สุด 3.3) นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ESQSE Model) โดยรวมอยู่ในระดับมาก และ 4) รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ESQSE Model) ได้รับการรับรองจากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

57254905 : Major (CURRICULUM AND INSTRUCTION)

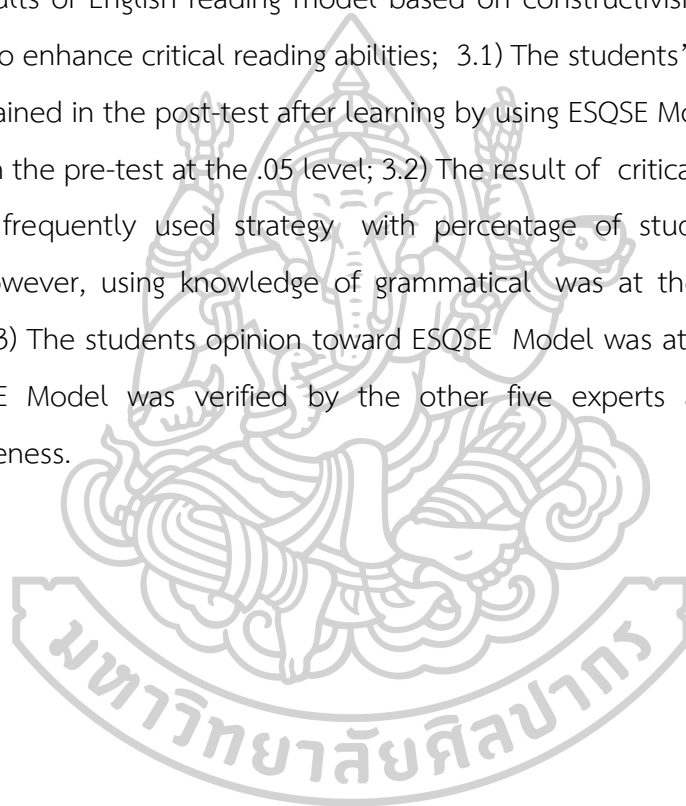
Keyword : THE ENGLISH READING MODEL, CONSTRUCTIVISM, CRITICAL READING, CRITICAL READING STRATEGIES

MRS. CHITTIMA KHIEWPAN : THE DEVELOPMENT OF THE ENGLISH READING MODEL BASED ON CONSTRUCTIVISM AND CRITICAL READING STRATEGIES TO ENHANCE CRITICAL READING ABILITIES FOR MATTHAYOMSUKSA THREE STUDENTS IN EDUCATIONAL OPPORTUNITY EXPANSION SCHOOLS THESIS ADVISOR : PATTEERA THIENPERMPOOL, Ph.D.

The objectives of this research were to: 1) identify the problems and the needs involved in developing an instructional model for English reading based on constructivism and critical reading strategies to enhance critical reading abilities for Matthayomsuksa Three students in Educational Opportunity Expansion Schools; 2) develop and evaluate the English reading model based on constructivism and critical reading strategies to enhance critical reading abilities; 3) study the effect of using English reading model based on constructivism and critical reading strategies by 3.1) compare students' critical reading ability between before and after learning by using the model; 3.2) survey the result of critical reading strategy use of students; 3.3) study the students' opinions toward the model and 4) verify the instructional model for English reading based on constructivism and critical reading strategies to enhance critical reading abilities for Matthayomsuksa Three students in Educational Opportunity Expansion Schools. The sample was 16 Matthayomsuksa 3 students of Bantriam School in Semester 2 of Academic year 2561 in Kuraburi district, Phang-nga province, selected by simple random sampling technique. The research instruments were: 1) ESQSE Model including teacher's manual and lesson plans, 2) a test of critical reading ability, 3) learning logs, and 4) a questionnaire for student's opinion toward the model. The qualitative data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test independent and content analysis.

The results of this research were as follows: 1) The problems and the needs involved in developing an instructional model for English reading based on constructivism and critical reading strategies to enhance critical reading abilities for

Matthayomsuksa Three students in Educational Opportunity Expansion Schools was at the high level; 2) The English reading model based on constructivism and critical reading strategies to enhance critical reading abilities comprises 5 components: principles, objective, instructional, measurement and evaluation and conditions of using the model named as ESQSE Model consisting of 5 steps: Step 1 Engaging (E), Step 2 Self-Reading (S), Step 3 Questioning (Q), Step 4 Sharing (S), and Step 5 Evaluation (E). The draft ESQSE Model was verified by five experts at a high level in appropriateness; 3) The results of English reading model based on constructivism and critical reading strategies to enhance critical reading abilities; 3.1) The students' critical reading ability scores obtained in the post-test after learning by using ESQSE Model were significantly higher than the pre-test at the .05 level; 3.2) The result of critical reading strategy was the most frequently used strategy with percentage of students' usage; re-read (67.19) however, using knowledge of grammatical was at the least used strategy (16.41) ; 3.3) The students opinion toward ESQSE Model was at the high level and 4) The ESQSE Model was verified by the other five experts at the high level in appropriateness.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความอนุเคราะห์ของ อาจารย์ดร.ภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่สละเวลาให้คำแนะนำตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง และเสนอแนะแนวทางอันเป็นประโยชน์อีกทั้งให้ความคิดเห็นด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง จึงทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง ไว้ ณ ที่นี้

กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม และรองศาสตราจารย์ ดร. วิไลรัตน์ ศิริรินทร์ ที่ปรึกษาร่วมที่กรุณาสละเวลาให้คำปรึกษา ตลอดจนตรวจแก้วิทยานิพนธ์ด้วยความกรุณา จึงทำให้วิทยานิพนธ์ ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ครบถ้วนมากยิ่งขึ้น

กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. มีชัย เอี่ยมจินดา ประธานในการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์วรรณกานต์ ลิขิตรัตน์พร กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ให้คำแนะนำในการปรับปรุงวิทยานิพนธ์จนเสร็จสมบูรณ์

กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ศรีภูมิ อัครมาส รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร ปัญญาเมธีกุล รองศาสตราจารย์ ดร.สุธาพร ฉายะรดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิรพัฒน์ ยางกลาง และอาจารย์ ดร. ทศนีย์ จันตียะ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบคุณ Ms. Hayley Alexandria Juniper อาจารย์ชาวต่างชาติ ผู้ให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไข ให้ข้อเสนอแนะด้านการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และเพื่อนๆ นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจซึ่งกันและกันตลอดมาจนทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบคุณน้องสาว นางวิลาสินี ชูพันธุ์ นางสิรินิภา ถาวโรจน์ และ นายภูติท เขียวพันธุ์ บุตรชายของผู้วิจัย ที่คอยให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน และเป็นกำลังใจอย่างดียิ่งตลอดเวลาในการเรียนจนสามารถบรรลุผลสำเร็จได้ในครั้งนี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา นายปาน ศรีอินทร์เกื้อ เป็นกำลังใจอย่างดียิ่งตลอดเวลาในการเรียนจนสามารถบรรลุผลสำเร็จได้ในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เพื่อกราบบูชาผู้มีพระคุณ ตลอดจนบูชาครูบาอาจารย์ทุกๆ ท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ อีกทั้งคำแนะนำอันมีค่ายิ่งให้แก่ผู้วิจัยมาทราบเท่าทุกวันนี้ กุศลที่เกิดจากงานวิจัยครั้งนี้ขออุทิศแด่ คุณแม่กัลยา ศรีอินทร์เกื้อ และ นายสมศักดิ์ เขียวพันธุ์ ผู้ล่วงลับ

สารบัญ

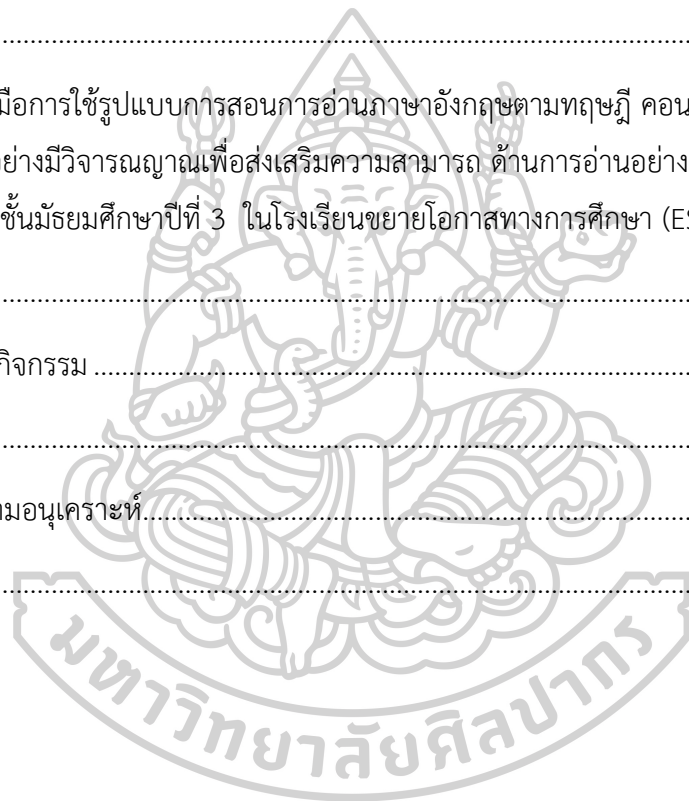
	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ญ
สารบัญตาราง.....	ฒ
สารบัญแผนภาพ.....	ถ
บทที่ 1.....	1
บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	10
1. หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความต้องการ (Needs Analysis).....	10
2. หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D).....	11
3. หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการออกแบบระบบการสอน.....	12
4. หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการสอน.....	14
5. หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนอ่านการอ่านภาษาอังกฤษ.....	15
6. หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม.....	16
7. หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	16
8. หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	17
คำถามการวิจัย.....	22
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	22
สมมติฐานการวิจัย.....	23

ขอบเขตของการวิจัย.....	23
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	24
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	25
บทที่ 2.....	26
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	26
1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ).....	27
2. รูปแบบการสอน (Model of Teaching).....	34
2.1 ความหมายของรูปแบบการสอน.....	34
2.2 องค์ประกอบของรูปแบบการสอน.....	41
3. การออกแบบการสอนเชิงระบบ (Instructional System Design).....	43
3.1 ความหมายของการออกแบบระบบการเรียนการสอน.....	44
3.2 ขั้นตอนการออกแบบระบบการเรียนการสอน.....	48
4. การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	52
4.1 ความหมายของการอ่าน.....	52
4.2 แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	57
5. กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading Strategies).....	64
6. การสอนอ่านภาษาที่สอง.....	70
6.1 แนวการสอนอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง.....	72
6.2 ขั้นตอนการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร.....	75
6.3 ทฤษฎีความรู้เดิม (Schema Theory).....	77
6.4 ทฤษฎีกระบวนการอ่าน.....	78
6.5 ทฤษฎีการมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction Theory).....	80
6.5.1 แนวการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Approach).....	81

7. ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism Theory).....	82
7.1 แนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม	83
7.1.1 หลักการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม.....	87
7.1.2 รูปแบบการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม	88
7.1.3 บทบาทของครูตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม.....	94
7.1.4 การประเมินผลการเรียนตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม	95
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	96
บทที่ 3	112
วิธีดำเนินการวิจัย	112
ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R ₁) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A: การศึกษา ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน	114
ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D1) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D and D) การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการสอน.....	121
ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R ₂) เป็นการนำรูปแบบการสอนไปใช้ (Implementation: I) ใน ขั้นนี้เป็นการทดลองใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม ร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมี วิจารณญาณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ..	144
ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D2) เป็นการประเมินผล (Evaluation: E) : เป็นการ ประเมินและรับรองรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับ กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	152
บทที่ 4	156
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	156
ตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมี วิจารณญาณของนักเรียน โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาการเรียนอ่าน ภาษาอังกฤษและความต้องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน	

(Needs Analysis) จากข้อมูลแบบสอบถามผู้เรียนด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	157
.....	
ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎี คอน สตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	163
.....	
ตอนที่ 3 ผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิ ซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่าง มีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมี วิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	174
.....	
ตอนที่ 4 ผลการประเมินรับรองรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่ม ร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมี วิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ESQSE Model) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ	188
.....	
บทที่ 5	191
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	191
สรุปผลการวิจัย	192
อภิปรายผลการวิจัย	195
ข้อเสนอแนะ	202
รายการอ้างอิง	203
ภาคผนวก	222
ภาคผนวก ก	223
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ	223
ภาคผนวก ข	226
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	226
ภาคผนวก ค	237
การประเมินตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย	237

ภาคผนวก ง	250
ประสิทธิผลการใช้รูปแบบ	250
ภาคผนวก จ	255
ตัวอย่างตารางกำหนดเนื้อหา.....	255
ภาคผนวก ฉ	258
ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้.....	258
ภาคผนวก ช	268
รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎี คอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกล ยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถ ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ESQSE Model).....	268
ภาคผนวก ซ	289
ภาพประกอบกิจกรรม	289
ภาคผนวก ฌ	294
หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	294
ประวัติผู้เขียน	301

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ตัวชี้วัด และสาระแกนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	30
ตารางที่ 2 โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับ.....	33
ตารางที่ 3 สรุปแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนการสอน.....	43
ตารางที่ 4 สรุปและสังเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	61
ตารางที่ 5 การสังเคราะห์กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	68
ตารางที่ 6 การสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม.....	93
ตารางที่ 7 แสดงการสังเคราะห์รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม ร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	107
ตารางที่ 8 สรุปขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R1) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A) สำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน.....	120
ตารางที่ 9 แสดงองค์ประกอบของระบบการเรียนการสอนและแนวทางการพิจารณาสร้าง (ร่าง) รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมี วิจารณญาณ.....	124
ตารางที่ 10 การสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม.....	125
ตารางที่ 11 ตารางกำหนดเนื้อหาแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Table of Test Specifications).....	135
ตารางที่ 12 สรุปขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตาม ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	142
ตารางที่ 13 แบบแผนการทดลอง.....	144
ตารางที่ 14 สรุปการทดลองใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม ร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	150
ตารางที่ 15 สรุปการประเมิน (Evaluation) และรับรอง (Verification) รูปแบบการสอนการอ่าน ภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริม	

ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ESQSE Model)	154
ตารางที่ 16 สภาพปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน.....	158
ตารางที่ 17 ความต้องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน	158
ตารางที่ 18 สรุปหัวข้อเนื้อหาจากแบบสอบถามความต้องการหัวข้อเนื้อหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	162
ตารางที่ 19 ผลการตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมของรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน	168
ตารางที่ 20 ผลการตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (ESQSE Model) โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน	172
ตารางที่ 21 ผลการตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้	173
ตารางที่ 22 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น	174
ตารางที่ 23 คะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มตัวอย่างจำแนกเป็นรายด้าน	175
ตารางที่ 24 การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของการใช้กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง	179
ตารางที่ 25 ตัวอย่างข้อความในแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log)	181
ตารางที่ 26 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	184
ตารางที่ 27 ผลการรับรองรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ESQSE Model).....	188
ตารางที่ 28 ผลการประเมินความสอดคล้องของประเด็นการสนทนากลุ่มโดยผู้เชี่ยวชาญ.....	238

ตารางที่ 29 แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นของนักเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญ	239
ตารางที่ 30 ผลการตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมสอดคล้องด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	240
ตารางที่ 31 ผลการตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมสอดคล้องด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของคู่มือการใช้รูปแบบการสอน ESQSE Model โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	241
ตารางที่ 32 ผลการตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมสอดคล้องด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแผนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ.....	242
ตารางที่ 33 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	243
ตารางที่ 34 ผลการหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	245
ตารางที่ 35 แบบประเมินความเหมาะสมสอดคล้องด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	246
ตารางที่ 36 แบบประเมินความเหมาะสมสอดคล้องด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	247
ตารางที่ 37 คะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน	251
ตารางที่ 38 ผลความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ESQSE Model).....	252
ตารางที่ 39 ผลการรับรองรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ESQSE Model).....	254

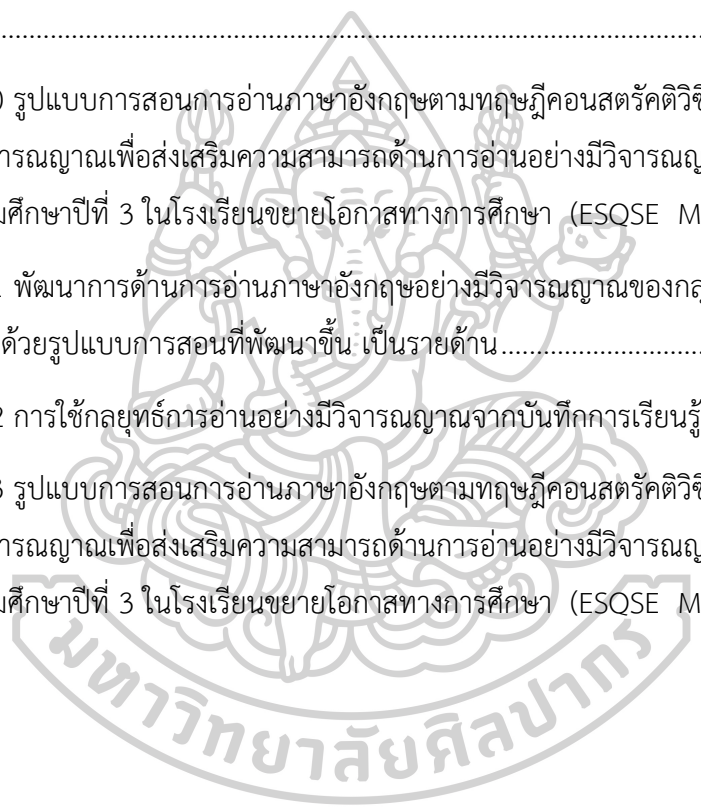
ตารางที่ 40 ตารางกำหนดเนื้อหา.....256

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดทฤษฎีในการพัฒนารูปแบบการสอน.....	21
แผนภาพที่ 2 ระบบการเรียนการสอนของทิสนา แชมมณี.....	46
แผนภาพที่ 3 ระบบการเรียนการสอนของเยาวดี วิบูลย์ศรี.....	48
แผนภาพที่ 4 ระบบการเรียนการสอนของ Dick and Carey.....	49
แผนภาพที่ 5 ระบบการเรียนการสอนของ Kemp Model.....	50
แผนภาพที่ 6 รูปแบบกระบวนการทางภาษาศาสตร์จิตวิทยาของผู้อ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองตามแนวของCoady.....	72
แผนภาพที่ 7 แบบจำลองของแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร.....	74
แผนภาพที่ 8 รูปแบบของการสอนอ่านในระดับพื้นฐานไปสู่กระบวนการอ่านในระดับสูง (The Bottom-up) แบบล่างขึ้นบน.....	79
แผนภาพที่ 9 แผนภาพรูปแบบของการสอนอ่านจากกระบวนการในระดับสูงไปสู่กระบวนการอ่านในระดับพื้นฐาน.....	80
แผนภาพที่ 10 กรอบการดำเนินการวิจัย.....	113
แผนภาพที่ 11 แสดงขั้นตอนการสร้างประเด็นการสนทนากลุ่ม (Focus Group).....	117
แผนภาพที่ 12 แสดงขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็น(Needs Analysis).....	119
แผนภาพที่ 13 ร่างรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (ESQSE Model).....	127
แผนภาพที่ 14 ขั้นตอนการสร้างและพัฒนาคู่มือประกอบการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	131
แผนภาพที่ 15 ขั้นตอนการสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	134

แผนภาพที่ 16 สรุปขั้นตอนการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณ.....	137
แผนภาพที่ 17 สรุปขั้นตอนการสร้างและพัฒนาแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log).....	139
แผนภาพที่ 18 สรุปขั้นตอนการสร้างและพัฒนาแบบสอบถามความคิดเห็น	141
แผนภาพที่ 19 สรุปขั้นตอนการประเมินและรับรองรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎี คอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่าน อย่างมีวิจารณ์ญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	153
แผนภาพที่ 20 รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การ อ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณสำหรับนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ESQSE Model)	171
แผนภาพที่ 21 พัฒนาการด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณ์ญาณของกลุ่มตัวอย่างก่อนและ หลังการ เรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น เป็นรายด้าน.....	176
แผนภาพที่ 22 การใช้กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณจากบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) .	180
แผนภาพที่ 23 รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การ อ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณสำหรับนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ESQSE Model)	190

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การอ่านมีบทบาทสำคัญอย่างมากในชีวิตมนุษย์ เป็นกระบวนการที่ทำให้เกิดการรับข้อมูล เป็นการรับสารที่มีความจำเป็นและสำคัญยิ่งสำหรับชีวิตของคนในยุคปัจจุบัน รวมทั้งเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการเรียนภาษาต่างประเทศเพื่อใช้เชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ ของทุกภูมิภาคของโลกเข้าด้วยกัน ดังที่ Koralex (2012) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า “การอ่านเปรียบเสมือนถนนที่เชื่อมโยงไปสู่ความรู้ ยิ่งผู้เรียนอ่านมากเท่าใด ก็จะทำให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้นเท่านั้น” ซึ่งสอดคล้องกับ ยุทธพรพรรณ ตันติสัตยานนท์ (2555: 1) ที่กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า “การอ่านเป็นทักษะสำคัญที่ช่วยพัฒนาความคิดและคุณภาพชีวิตของคนและสังคมให้ดีขึ้น ซึ่งเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่ทำให้ผู้อ่านสามารถสร้างองค์ความรู้และวิถีแห่งการเรียนรู้ ที่สามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตได้”

การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานทางภาษาที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษา เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ อันเป็นบ่อเกิดแห่งความรู้ที่หลากหลายผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูง ย่อมมีโอกาสที่จะแสวงหาความรู้ได้มาก ช่วยให้มีมนุษย์ฉลาด สามารถเพิ่มพูนความรู้ประสบการณ์ต่างๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาของมนุษย์ทั้งทางสติปัญญา อารมณ์ และสังคม หากบุคคลใดไม่คุ้นเคยกับการอ่านหรืออ่านไม่คล่อง อาจก่อให้เกิดความไม่ประสบผลสำเร็จในการดำเนินชีวิต นอกจากนี้การอ่านถือเป็นทักษะที่สำคัญมากที่สุดในการนำมาซึ่งความรู้ ประสบการณ์ และความบันเทิง ผู้อ่านสามารถนำประโยชน์ที่ได้รับไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนและสังคมได้ (สุมิตรา อังวัฒน์กุล, 2537; วิสาข์ จิตวิวัฒน์, 2543) สอดคล้องกับแนวคิดของณัฐินี ทินวงษ์ (2554 : 7) ที่ได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านสรุปได้ว่า การอ่านเป็นทักษะหนึ่งในการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งนำไปใช้เป็นการเชื่อมโยงและบูรณาการกับทักษะอื่นๆ ได้ง่ายเพราะผู้อ่านย่อมนำเอาข้อมูลจากสิ่งที่อ่านมาเป็นประโยชน์ในการสื่อสารกับผู้อื่นในรูปแบบต่างๆ การอ่านเป็นประจำมีประโยชน์ต่อการฝึกทักษะและความคล่องแคล่วในการอ่านรวมทั้งสร้างความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่าน ทั้งนี้เพราะการอ่านเป็นกิจกรรมที่ใช้ทักษะและความชำนาญ (วิไลรัตน์ ศิริรินทร์, 2548) แนวคิดดังกล่าวยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Bacon (1953) ที่แสดงความเห็นเกี่ยวกับคุณค่าของการอ่านสรุปได้ว่า การอ่านทำคนให้เป็นคนโดยสมบูรณ์ (Reading makes a full man.) ก่อให้เกิดพัฒนาการทางด้านสติปัญญา ความรู้ความสามารถ ทำให้ผู้อ่านเป็นคนที่เต็มไปด้วยความคิด ความเข้าใจ เต็มไปด้วยประสบการณ์ที่สามารถนำไปใช้ในการสร้างความเข้าใจในสิ่งใหม่ได้

การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นทักษะสำคัญที่ได้จากการอ่านมากที่สุด การใช้ภาษาในการสื่อสาร ตลอดจนการเตรียมความพร้อมด้านต่างๆ ที่เป็นปัจจัยสนับสนุนที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ และส่งผลต่อการปรับตัวให้ทันเทียมและเท่าทันกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในบริบททางสังคมในทุกมิติรอบด้าน ดังนั้นการเสริมสร้างองค์ความรู้(Content Knowledge) ทักษะเฉพาะทาง (Specific Skills) ความเชี่ยวชาญ (Expertise) และสมรรถนะของการรู้เท่าทัน (Literacy) จึงเป็นตัวแปรสำคัญที่ต้องเกิดขึ้นกับตัวผู้เรียนในการเรียนรู้ยุคสังคมแห่งการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 นี้ได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจะช่วยส่งเสริมให้บุคคลเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ทำให้สามารถแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากสื่อรูปแบบต่างๆทั้งในรูปของตำราเรียน หนังสือวารสาร และจากการสืบค้นข้อมูลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อให้ผู้อ่านสามารถนำทักษะการอ่านไปใช้ในการเพิ่มเติมความรู้ของตนเองและเป็นกระบวนการเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น การอ่านภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญในชีวิตคนไทย (อารีรักษ์ มีแจ่ม, 2550; สุนันทา ไพรินทร์, 2554)

ในการจัดการเรียนรู้ในยุคศตวรรษที่ 21 ประกอบไปด้วย ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาสากล ทักษะการอ่าน (Reading) เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และได้รับความรู้ที่มีความหลากหลายเพิ่มเติม การเรียนการสอนที่ช่วยให้นักเรียนได้เตรียมตัวเพื่อใช้ชีวิตในโลกที่เป็นจริง (life in the real world) เน้นการศึกษาตลอดชีวิต (lifelong learning) ด้วยวิธีการสอนที่มีความยืดหยุ่น (flexible in how we teach) มีการกระตุ้นและจูงใจให้ผู้เรียนมีความเป็นคนเจ้าความคิดเจ้าปัญญา (resourceful) ที่ยังคงแสวงหาการเรียนรู้แม้จะจบการศึกษา ทักษะการอ่านเป็นจุดเริ่มต้นและเป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ และเป็นสิ่งสำคัญในการเข้าถึงองค์ความรู้ หรือสารสนเทศขององค์ความรู้หลัก (Core Subjects) ความสำคัญในการจัดการเรียนรู้ ดังที่ ดนยา วงศ์ระชะชัย (2542: 15) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านไว้ว่า “การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้เรามีโอกาสได้ศึกษาตลอดชีวิตและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตในที่สุด” ประกอบกับในปัจจุบันนี้เป็นโลกแห่งเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีเครือข่ายเชื่อมโยงไปได้ทั่วโลก จึงทำให้ปริมาณข้อมูลข่าวสารต่างๆ มีการแลกเปลี่ยนกันอย่างไม่มีการสิ้นสุด ดังนั้นการอ่านเพียงแต่ความเข้าใจยังไม่เพียงพอ เพราะในขณะที่กำลังอ่าน ผู้อ่านจำเป็นต้องใช้ความคิดในการเข้าใจความหมายที่ซ่อนเร้นอยู่ในบทอ่าน รวมถึงการตีความหมาย วิเคราะห์ และประเมินคุณค่าของประโยค รู้จักคิดหาเหตุผลควบคู่ไปกับการอ่าน โดยใช้ประสบการณ์ทางภาษา เหตุผล ความรู้เดิมและทักษะการคิดต่าง ๆ พิจารณาด้วยเหตุผลเพื่อการตัดสินใจ วิเคราะห์ประเด็นต่างๆโดยแสดงออกผ่านการแสดงความคิดเห็น หรือการอภิปราย ทักษะที่กล่าวมานั้นเรียกว่าการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading) ซึ่งเป็นทักษะหนึ่งที่มีประโยชน์ในการช่วยให้ผู้อ่านค้นพบแนวคิดที่จะนำไปประยุกต์เป็นแนวคิดและความตระหนักของผู้อ่านได้ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ เป็นการอ่านขั้นสูงที่ต้องใช้สติปัญญาความรู้ตัดสินใจเรื่องให้อ่านให้ถูกต้อง (เอมอร เนียมน้อย, 2551) นอกจากนี้ผู้อ่านยังสามารถใช้ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นหนทางแห่งการค้นคว้าโดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ สอดคล้องกับแนวคิดของ Hafner (1977) และ Durr (1997) ที่กล่าวเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า “ผู้ที่อ่านอย่างมีวิจารณญาณจะสามารถพัฒนาตนเองทั้งด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคม สร้างเสริมประสบการณ์ ตลอดจนสามารถวินิจฉัยและประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้ โดยอาศัยหลักความจริงและเหตุผลประกอบการพิจารณาได้” สรุปได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นกระบวนการอ่านที่สัมพันธ์กับความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณในเรื่องการพิจารณาเหตุผลและข้อตกลงเบื้องต้น การใช้เหตุผลที่ดี และพิจารณาประเด็นหรือคำอธิบายที่เป็นไปได้ของผู้อื่น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถหาเหตุผลสนับสนุนหรือโต้แย้งเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจว่าอะไรควรเชื่อหรือควรทำซึ่งสอดคล้องกับ Tomkins and Hoskisson (1991: 267) ที่กล่าวไว้ว่า “เมื่อผู้อ่านได้อ่านจะเกิดการสร้างปฏิสัมพันธ์กันระหว่างการอ่านและการคิด เพราะว่าการคิดมีความสัมพันธ์กับทักษะทางภาษาเป็นอย่างดี”

การอ่านย่อมต้องอาศัยวิจารณ์ญาณในการพิจารณาไตร่ตรองข้อมูลอย่างสมเหตุสมผล การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณจะทำให้ผู้อ่านเลือกรับข้อมูล รู้จักวิเคราะห์ ตรวจสอบข้อมูลและข่าวสารต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล ดังที่ สมถวิล วิเศษสมบัติ (2550: 74) และอุษาวดี ชุกกลิ่นหอม (2560: 3) ได้กล่าวถึง ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณไว้ในทำนองเดียวกันว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นทักษะการอ่านขั้นสูงที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่าน และใช้ความคิดแยกแยะข้อมูลในส่วนที่เป็นข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง เพื่อให้ผู้อ่านสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง และทำให้เกิดความคิดใหม่ซึ่งนำไปใช้ประโยชน์ได้ การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นทักษะที่มีความสำคัญ เพราะจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวที่อ่านอย่างเป็นลำดับขั้นตอน โดยใช้เหตุผลพิจารณาการแก้ปัญหาและประเมินค่าสิ่งที่อ่าน สอดคล้องกับแนวคิดของอรอนงค์ ตั้งก่อเกียรติ (2542: 148) และชาญชัย หมั่นประสงค์ (2556: 32) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณไว้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณนับเป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องใช้ความคิดพิจารณาไตร่ตรองให้รอบคอบในการตรวจสอบสิ่งที่อ่านอย่างถี่ถ้วนเพื่อประเมินคุณค่าของสิ่งที่อ่านว่า น่าเชื่อถือหรือไม่เพียงใด ดังนั้นประชาชนในยุคปัจจุบันจึงควรได้รับการฝึกฝนให้มีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนซึ่งอยู่ในวัยเรียนและจะเติบโตเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ หากเยาวชนขาดวิจารณ์ญาณในการอ่านแล้ว การรับสารต่าง ๆ ย่อมขาดประสิทธิภาพและไม่สามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ บุคคลที่มีทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นผู้ที่สามารถสรุปสาระสำคัญของเรื่องได้สามารถแยกประเด็น วิเคราะห์ข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็น วิเคราะห์จุดมุ่งหมาย ทิศนคติของผู้แต่งได้สามารถสังเคราะห์ข้อความที่อ่าน เขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นหรือแนะนำในการเสนอความคิดเห็นโดยมีหลักฐานข้อมูลเหตุผลประกอบเป็นที่ยอมรับเชื่อถือและเชื่อมโยงเหตุการณ์กับสถานการณ์ใหม่การทำงาน คาดการณ์เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นได้และมีทักษะการประเมินค่าสามารถตัดสินคุณค่าจากการอ่านพิจารณาตัดสิน ความเหมาะสมของการนำเสนองานเขียนความน่าเชื่อถือของข้อมูล ตัดสินคุณค่าของเนื้อหาสาระที่ได้จากการอ่าน รวมถึงประโยชน์ข้อคิดที่ได้จากการอ่าน

ด้วยภาษาอังกฤษ เป็นภาษาสากลที่มีการใช้อย่างแพร่หลายมากที่สุดภาษาหนึ่ง โดยที่องค์ความรู้ที่สำคัญของโลกส่วนใหญ่ถูกบันทึกและเผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษ จึงมีความจำเป็นที่ต้องจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือเข้าถึงองค์ความรู้และก้าวทันโลก รวมถึง พัฒนาการตนเองเพื่อนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยต่อไป หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษด้านการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ต 1.1 เข้าใจและตีความจากเรื่องที่อ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และสามารถให้เหตุผลประกอบ ฝึกให้ผู้เรียนอ่านจับใจความสำคัญและรายละเอียดจากเรื่องที่ได้อ่านในสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ 2) แสดงความคิดเห็นและให้เหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) ซึ่งช่วยให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) ตามมาตรฐานของหลักสูตร มีทักษะการดำรงชีวิตสิ่งจำเป็นที่ผู้เรียนควรจะมีก็คือความสามารถในด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณ์ญาณ โดยมีความสอดคล้องกับแนวนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (The Common European Framework of Reference for Languages: CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษา อังกฤษของประเทศไทย ทั้งในการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนา ครู รวมถึงการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณนับว่าเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่งในการพัฒนาการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีความจำเป็นที่ต้องมีการฝึกฝนและเตรียมความพร้อมในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทั้งสายสามัญและสายวิชาชีพ รวมถึงการค้นคว้าหาความรู้ ซึ่งแหล่งความรู้เหล่านั้นมักจะปรากฏอยู่ในรูปแบบภาษาอังกฤษ จึงต้องใช้ทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือช่วยในการศึกษาค้นคว้าข้อมูล วิเคราะห์ ตีความ และสรุปความจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ แต่พบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ยังไม่น่าพอใจ ดังเช่น จากการประเมินผลนานาชาติ PISA (Programme for International Student Assessment) เป็นการสำรวจความรู้และทักษะด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และการอ่านของนักเรียนอายุ 15 ปีทุก 3ปีในประเทศที่เป็นสมาชิกขององค์กรเพื่อความร่วมมือและพัฒนาทางเศรษฐกิจ (OECD) ในปี 2561 พบว่านักเรียนไทยมีคะแนนเฉลี่ยในด้านการอ่าน 393 คะแนน (ค่าเฉลี่ย OECD 487 คะแนน) ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนไทยมีทักษะการอ่านต่ำ กล่าวคือ นักเรียนร้อยละ 59.50 มีทักษะในการอ่านอยู่เพียงระดับหนึ่งและต่ำกว่า (อ่านออกแต่ไม่สามารถจับใจความได้) ร้อยละ 26.00 มีการอ่านถึงระดับสอง (จับใจความหากเนื้อหาที่อ่านชัดเจนตรงไปตรงมา) และเมื่อเปรียบเทียบกับผลการประเมิน PISA ในปี 2558 ที่ผ่านมา พบว่า ทักษะการอ่านของเด็กไทยลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยมีคะแนนด้านการอ่านลดลง 16 คะแนน โดยประเทศไทยถูกจัดลำดับการอ่านอยู่ลำดับที่ 66 จากทั้งหมด 77 ประเทศ ซึ่งลดลงจากปี 2558 ประมาณ 14 อันดับ อย่างไรก็ตามจากการประเมิน PISA ด้านการอ่านที่ผ่านมามีข้อสังเกตด้านการอ่านคือนักเรียนไทยทั้งกลุ่มที่มีคะแนนสูง และกลุ่มที่มีคะแนนต่ำ มีจุดอ่อนอยู่ที่ด้านการอ่าน และแนวโน้มคะแนนการอ่านของไทยลดลงอย่างต่อเนื่อง ระบบการศึกษาไทยจึงต้องยกระดับความสามารถด้านการอ่านอย่างเร่งด่วน ซึ่งเมื่อวิเคราะห์องค์ประกอบในส่วนของผลการประเมินผลด้านการอ่านของ PISA พบว่านักเรียนมีปัญหาในการอ่าน 3 ด้านด้วยกันคือ 1) การจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน (Access and Retrieve) 2) การตีความ วิเคราะห์เนื้อหาเพื่อบูรณาการเข้ากับสิ่งต่างๆในชีวิต (Integrate and Interpret) และ3) การประเมินข้อความที่อ่าน และให้ความเห็นหรือโต้แย้งจากมุมมองของตน (Reflect and Evaluation) (สถาบันส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2561) สอดคล้องกับรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาในระดับชาติโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) หรือสมศ. ประเมินมาตรฐานการศึกษาด้านผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลของคะแนนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นวิชาพื้นฐานมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่อยู่ในระดับต้องปรับปรุงเป็นส่วนใหญ่ และรายงานผลการประเมินการทดสอบโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ(สทศ.) พบว่าผลการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษจากการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2561 ระดับประเทศ มีผลคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 29.45 จากคะแนนเต็ม 100 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 11.55 ระดับจังหวัด มีผลคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 27.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.20 ระดับสังกัด มีผลคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 29.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.94

และโรงเรียนบ้านเตรียม มีผลคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 25.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.56 (สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ องค์การมหาชน, 2561) ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยนั้นต่ำกว่าร้อยละ 50 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เมื่อวิเคราะห์ในส่วนของ มาตรฐานการเรียนรู้ ต 1.1 เข้าใจและตีความจาก เรื่องที่อ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล มีคะแนนเฉลี่ยเพียง 25.16 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2561) และแม้ผู้เรียนจะฝึก ทักษะการอ่านมาเป็น เวลา 6-12 ปี แต่พบว่า ผู้เรียนตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาจนถึงอุดมศึกษาส่วนใหญ่ไม่สามารถอ่านเรื่องจาก เอกสารอื่นๆ ได้นอกเหนือจากบทอ่านที่ครูเตรียมให้ ข้อมูลทางสถิติ ดังกล่าว สะท้อนถึงสภาพปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำและต้องเร่งใน แก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยด่วน (นเรศ เปลี่ยนคำ และณรงค์นาถ ชาววัง, 2551) ซึ่งสอดคล้องกับ การศึกษาของ ญัฐกานต์ พรหมเสน และเพ็ญญา คล้ายสิงห์โต (2559) ที่ได้กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านของนักเรียนไทยยังอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ นักเรียนมีปัญหาในการสรุปใจความสำคัญของ เรื่องที่อ่าน ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการขาดทักษะทางภาษา ทั้งในด้านคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษา ขาดสื่อในการเรียน เนื้อเรื่องที่อ่านไม่น่าสนใจ เป็นเรื่องไกลตัวไม่สอดคล้องกับภูมิหลังหรือ สภาพแวดล้อมของนักเรียน เนื้อเรื่องยากเกินไปหรือสลับซับซ้อนเกินระดับความสามารถของนักเรียน ทำให้เกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายในการอ่าน

นอกจากนี้ยังพบสภาพปัญหาในด้านของการจัดการศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนที่มีผลต่อการพัฒนานักเรียนในด้าน การสอนการอ่านคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำ นักเรียนขาดเรียนบ่อย นักเรียนออก กลางคัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาในด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเนื่องจากผู้เรียนส่วนใหญ่ที่เข้ามาศึกษาเป็นการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่ไม่มีโอกาสศึกษาต่อ ซึ่งมีความแตกต่างจาก โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทั่วไปที่มีปัจจัยส่งเสริมด้านความพร้อม ในการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นความกระตือรือร้นในการเรียนของนักเรียนจึงมีค่อนข้างน้อย รวมถึง สภาพบริบทความเป็นอยู่ของนักเรียนที่ขาดความพร้อมในด้านสภาพความเป็นอยู่ ด้านครอบครัวใน การส่งเสริมการเรียนรู้ ขาดสภาพคล่องในด้านอุปกรณ์ที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนและ ประกอบกับครูบางส่วนยังคงจัดการเรียนการสอนอ่านในรูปแบบการถ่ายทอดเนื้อหาวิชาเพียงอย่าง เดียวทำให้ผู้เรียนเรียนรู้โดยการท่องจำมากกว่าการต่อยอดทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

จากสภาพปัญหาที่ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น เมื่อพิจารณาสาเหตุแล้วน่าจะมาจากสาเหตุ หลายประการ ซึ่งสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งคือตัวครูและวิธีการสอนของครูที่ไม่สามารถฝึกฝนให้ ผู้เรียนสามารถอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ ใช้วิธีการสอนแบบยึดครูเป็นศูนย์กลาง และขาดกิจกรรม หรือวิธีสอนที่จะกระตุ้นให้นักเรียนมีความรู้สึกรักอยากอ่านหรือคิด ดังที่วีไลรัตน์ ศิริรินทร์ (2550: 11-13) กล่าวถึงลักษณะของครูในการสอนอ่าน สรุปได้ว่า ครูที่สอนการอ่านมักพยายามที่จะสอนทักษะ และกลวิธีการอ่านให้จบทันหลักสูตรในหนึ่งภาคเรียน จึงไม่มีโอกาสให้นักเรียนได้ใช้เวลาอ่านมากๆ ครูบางคนให้นักเรียนทำกิจกรรมต่างๆ เช่นการถามรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านซึ่งเป็นคำถามด้าน ความจำ กิจกรรมนั้นนอกจากไม่ส่งเสริมการอ่านแล้วยังไม่ช่วยให้เกิดประโยชน์ในเรื่องที่อ่านอีกด้วย เพราะจัดเป็นการทดสอบมากกว่าการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับมะลิวัลย์ คณาศโยธิน (2555) ที่กล่าวว่า

การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่พบส่วนใหญ่ คือ นักเรียนอ่านเรื่องที่เป็นภาษาอังกฤษแล้วนักเรียนไม่สามารถสรุปประเด็นสำคัญ ตีความ แยกแยะ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่าสารที่อ่านได้ทำให้มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเมื่อจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษหรือไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่มีความรู้พื้นฐานที่ดีพอสำหรับการเรียนในระดับสูงขึ้นการประกอบอาชีพสภาพปัญหาเช่นนี้หากไม่ได้รับการแก้ไขและพัฒนาจะเป็นปัญหาต่อตัวผู้เรียน และวิจัย วงษ์ใหญ่ (2543: 31) กล่าวว่า “กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มาจากนักเรียนจะมีความหลากหลายขึ้นอยู่กับศักยภาพของนักเรียนแต่ละคน กระบวนการเรียนรู้ ได้แก่ การกระตุ้นความรู้เดิมของนักเรียน ให้นักเรียนได้รับข้อมูลใหม่ด้วยการแสวงหารวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้ทักษะกระบวนการต่างๆ ในการวิเคราะห์ ทำให้เกิดความเข้าใจ และสรุปความรู้ที่ได้ด้วยตนเอง แสดงออกถึงสิ่งที่ค้นพบด้วยวิธีการต่างๆ”

จากสาเหตุและปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น อาจเป็นเพราะครูผู้สอนภาษาอังกฤษขาดความรู้ ความชำนาญและขาดการนำเอาวิธีการสอนและเทคนิคใหม่มาใช้ ผู้สอนยังคงใช้วิธีการสอนแบบเดิมที่ยึดครูเป็นศูนย์กลางผู้เรียนไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังพบปัญหาด้านการอ่านของผู้เรียนที่ยังขาดทักษะการใช้วิจารณญาณในการอ่าน กล่าวคือ หลังจากอ่านแล้ว นักเรียนไม่สามารถสรุปประเด็นสำคัญ ตีความ แยกแยะ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่าสารที่อ่านได้ จากการสนทนากลุ่มครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นใน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงาเกี่ยวกับปัญหาในการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ พบว่าปัญหาและสาเหตุด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมีหลายประการ สรุปได้ดังนี้ ประการแรก นักเรียนขาดประสบการณ์ในการอ่าน เนื่องมาจากนักเรียนส่วนมากไม่รัก การอ่านหนังสือสนใจสื่ออื่น ๆ มากกว่าการอ่าน เช่นโทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ และโทรศัพท์มือถือ ฯลฯ จึงเป็นสาเหตุของการไม่เห็นคุณค่าหนังสือและไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน ขาดความสนใจ ในการแสวงหาความรู้ทำให้พื้นฐานภาษาอังกฤษด้านการอ่านของนักเรียนไม่ดี เป็นเหตุให้ ความสามารถในการพิจารณา วิเคราะห์แยกแยะ และประเมินค่าค่อนข้างต่ำ ประการที่สอง นักเรียน ส่วนมากขาดทักษะในการทำความเข้าใจประเด็นสำคัญ ไม่สามารถตีความ ขยายความ ไม่เข้าใจศัพท์ สำนวน สรุปความจากเนื้อหารวมทั้งวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่อ่านไม่เป็น ไม่สามารถแยกความรู้ ข้อเท็จจริงข้อคิดเห็น ประการที่สาม ขาดจุดมุ่งหมายในการอ่าน ประการที่สี่ นักเรียนไม่เข้าใจแนวทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ไม่สนใจอ่านหนังสือ ไม่ชอบอ่านข้อความ หรือเนื้อเรื่องที่มีขนาดยาว ประการที่ห้า นักเรียนไม่สามารถตอบคำถามแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้ และการตอบคำถาม ไม่เหมาะสมกับระดับชั้นที่เรียนเนื่องจากขาดความรู้และประสบการณ์เดิม และประการสุดท้ายขาด ความรู้เกี่ยวกับการนำกลวิธีทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมาใช้

จากสภาพดังกล่าวย่อมเกิดผลกระทบต่อพฤติกรรมทางการเรียนของนักเรียนที่ไม่พึงประสงค์ กล่าวคือ เป็นการเรียนแบบแข่งขัน ขาดความเห็นอกเห็นใจ ขาดปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ผู้ที่เรียนอ่อนเกิดความท้อแท้และหมดกำลังใจที่จะเรียนทำให้ประสบปัญหาอย่างมากในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียน ขาดทักษะในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ ขาดการวิเคราะห์อย่างมีระบบ ดังที่ Stauffer (1975: 4) กล่าวไว้ว่า “ ความสามารถส่วนหนึ่งของผู้เรียนเกิดจากการสอนของครู ดังนั้นความสามารถในการ

อ่านส่วนหนึ่งมีผลมาจากกระบวนการสอนอ่าน ผู้สอนสามารถฝึกทักษะการอ่านให้ผู้เรียนได้โดยการเปลี่ยนบทบาทให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียน มีการสอนกระบวนการอ่านที่ถูกต้อง แนะนำแนวทางการเรียนรู้” นอกจากนี้ สุจิตรา จรจิตร (2557: 45) ยังได้กล่าวเกี่ยวกับการใช้วิจารณ์ญาณกับการอ่านสรุปได้ว่า ผู้สอนต้องเน้นการใช้วิธีสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง อันจะเป็นปัจจัยที่เอื้อต่อการอ่านสมควร การให้แนวคิด ตลอดจนสอนวิธีวิเคราะห์สิ่งที่อ่านและการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ มีเหตุผลให้แก่ผู้เรียน ครูจึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังทักษะการอ่านและวิเคราะห์ความจากสิ่งที่อ่านให้กับนักเรียน สร้างจิตสำนึกให้เป็นผู้มีนิสัยรักการอ่าน เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ ผู้เรียนได้ค้นหาคำตอบโดยอาศัยประสบการณ์เดิมทำให้เกิดความภาคภูมิใจ และมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ และเป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนไปสู่จุดหมายที่ต้องการเพื่อจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

นอกจากนี้ยังพบปัญหาและอุปสรรคสำคัญประการหนึ่งของการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศคือ ข้อจำกัดด้านกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ผู้อ่านแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันในเรื่องของกลยุทธ์ที่ใช้ในการทำความเข้าใจ ติความ แยกแยะ วิเคราะห์ สังเคราะห์ สรุปและประเมินค่า ของเนื้อหาหรือเรื่องที่อ่าน ผลการวิจัยจำนวนมากที่แสดงให้เห็นว่า ความจำเป็นในการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา เพื่อนำมาใช้พัฒนาทักษะการอ่านมีค่า สหสัมพันธ์สูงระหว่างการอ่าน และผลสัมฤทธิ์ทางด้านวิชาการ หรืออาจกล่าวได้ว่าผู้เรียนที่อ่านเก่ง จะประสบความสำเร็จในการศึกษา และถ้าปราศจากความเข้าใจ การอ่านจะเป็นเพียงการอ่านคำในหน้าหนังสือจากซ้ายไปขวาโดยไม่เข้าใจความหมาย ผลจาก PISA ยังแสดงให้เห็นว่า ความสามารถในการอ่านของนักเรียนไทยยังต้อง มีการพัฒนาให้มากขึ้น สิ่งที่จะต้องใช้ในการพัฒนา คือ การมุ่งเน้นกลยุทธ์ ในการอ่าน ได้แก่ การอ่านอย่างคร่าวๆ การหาใจความสำคัญของเรื่องการใช้คำอ้างอิง การสรุปอ้างอิง การกล่าวใหม่ และทัศนคติของผู้เขียน หรือวัตถุประสงค์และแนวโน้มของเรื่อง (วันเพ็ญ ภูมิรินทร์ และจำปูน สำอาง, 2552; สมสรร วงษ์อยู่น้อย, 2553; ไกรคุง อนุชกุล, 2558; Song, 1998) นอกจากนี้ นักการศึกษาเชื่อว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถในตัวภาษาเท่านั้นแต่ยังขึ้นอยู่กับกรนำกลยุทธ์มาช่วยในการอ่านเพื่อให้เข้าใจ วิเคราะห์ สรุปแสดงความคิดเห็นของเนื้อเรื่อง สอดคล้องกับแนวคิดของนักวิจัยหลายท่านที่กล่าวถึงความสำคัญของการใช้กลยุทธ์ช่วยส่งเสริมการอ่านของผู้เรียน อันเป็นการสร้างเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น (อารีรักษ์ มีแจ้, 2547; กิจจา กำแหง, 2550; Song, 1998; Salataci & Akyel, 2002; Chamot, 2004)

ดังนั้นแนวทางที่จะช่วยเสริมสร้างการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณของผู้เรียนให้สามารถเกิดการเรียนรู้ด้านกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ผู้เรียนจำเป็นต้องมีพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์เดิม และควรได้รับการพัฒนาให้เป็นผู้ที่ใฝ่รู้และแสวงหาความรู้ได้เอง (Independent Life Long Learner) และสิ่งที่จำเป็นนอกเหนือจากความรู้ (Knowledge) คือนักเรียนควรได้รับการฝึกฝนให้เป็นคนมีความคิดอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเพราะจะทำให้ผู้เรียนสามารถใช้เหตุผล มีการคิด วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือหรือการตัดสินใจที่จะเชื่อหรือไม่เชื่อข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการอ่าน สิ่งที่มี

ความจำเป็นเร่งด่วนและสำคัญยิ่งในขณะนี้คือ ครูผู้สอนต้องเปลี่ยนแปลงรูปแบบการสอนใหม่ (ลัดดา ภูเกียรติ, 2544: 46) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวัฒนาพร ระวังทุกข์ (2542 : 4) ที่กล่าวว่า แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ จะช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถทั้งด้านความรู้และด้านคุณลักษณะที่ตรงตามความต้องการของตนเองและสังคม ซึ่งแนวคิดการนี้มีรากฐานมาจากปรัชญาด้านการศึกษาและทฤษฎีการเรียนรู้ต่างๆที่ได้พัฒนาอย่างต่อเนื่องยาวนานและเป็นแนวทางที่ได้รับการพิสูจน์ว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีลักษณะที่ต้องการอย่างได้ผล ซึ่งแนวคิดนี้สอดคล้องกับทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์วิซีม ที่ผู้เรียนต้องสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยใช้กระบวนการสืบค้น เสาะหา สืบหา ตรวจสอบ และค้นคว้าด้วยวิธีการต่างๆ จนทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและเกิดการรับรู้ความรู้นั้นอย่างมีความหมาย ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้แนวความคิดใหม่ให้เกิดขึ้น โดยใช้ความรู้เดิมที่มีอยู่ก่อนแล้วเสมอ (Hewson and Hewson 1988: 597-598)

นักวิชาการแนว Constructivist ให้แนวคิดว่าการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเป็นการสร้างความรู้ให้ผู้เรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดความรู้ใหม่อย่างเหมาะสมตามศักยภาพ อันมีความสำคัญในการเรียนรู้ที่มีความหมายตามความเป็นจริง ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของอัมพร ม้าคะนอง (2546: 6) กล่าวว่า กรอบแนวคิดของทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์วิซีมจะให้ความสำคัญกับความรู้และประสบการณ์เดิมที่จะเป็นพื้นฐานของการสร้างความรู้ใหม่ สอดคล้องกับ Bell, 1993; อ่างอิงใน จิราภรณ์ ศิริทวี, 2541: 38) ที่มีความเห็นว่าการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิสต์วิซีมไม่ใช่ว่าเติมสมองที่ว่างเปล่าของนักเรียนให้เต็ม หรือการได้มาซึ่งความคิดใหม่ ๆ หากแต่เป็นการพัฒนาความคิดที่นักเรียนมีอยู่แล้วในลักษณะเป็นการสร้างความคิดจากพื้นฐานความคิดเดิมมากกว่าการดูซึม

ดังนั้นในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนในโรงเรียนบ้านเตรียม ซึ่งเป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่มีการส่งเสริมโอกาสทางการเรียนรู้ และมีนโยบายในการส่งเสริมรักการอ่านภาษาอังกฤษให้แก่ นักเรียนซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องมีและพัฒนาคุณภาพด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาได้มีโอกาสได้รับการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ ทั้งนี้เนื่องจากสภาพปัจจุบันความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทักษะการอ่านของนักเรียนโดยภาพรวมของทุกระดับชั้นอยู่ในระดับต่ำและต้องปรับปรุง ส่งผลให้การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2561) และการทดสอบภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อสอบมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพังงา, 2561) จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทางโรงเรียนจะต้องดำเนินการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณทั้งในชั้นเรียนนอกชั้นเรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ และกลยุทธ์การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ควบคู่กันไป เนื่องจากกิจกรรมการสอนการอ่านและกลยุทธ์การอ่านดังกล่าวจะพัฒนาสู่ทักษะที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ทำให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการอ่านและอ่านอย่างคิดวิเคราะห์มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อการเรียนรู้และผู้เรียนรู้วิธีสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ

และมีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน และผู้เรียนได้รับการพัฒนาตามศักยภาพสู่การเป็นผู้เรียนที่มีคุณภาพ ผู้วิจัยจึงศึกษาและนำแนวคิดทฤษฎีที่เหมาะสมสอดคล้องกับการเรียนของผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21

คอนสตรัคติวิซึม เป็นทฤษฎีการเรียนรู้แนวใหม่ที่ได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก และเป็นแนวทางหนึ่งที่จะนำมาใช้ในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ได้วิธีการเรียนรู้มากกว่าให้ความรู้โดยตรง เน้นการปฏิบัติเพื่อการเรียนรู้สถานการณ์มากกว่าการเรียนรู้เพื่อจำตามที่ครูบอก ซึ่งแตกต่างจากการเรียนรู้แบบเดิมที่เน้นครูเป็นผู้ให้ความรู้เป็นสำคัญ ดังนั้นในการพัฒนาผู้เรียนให้ได้รับทั้งความรู้ กระบวนการ เจตคติผู้เรียน ได้รับการกระตุ้นส่งเสริมให้สนใจและกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ เพื่อนักเรียนได้ค้นพบความรู้และเรียนรู้อย่างมีความหมายสามารถเกิดขึ้นได้ โดยบูรณาการการพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณพร้อมทั้งทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม ซึ่งทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม ถือว่าเป็นแนวการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนเกิดองค์ความรู้ที่ถูกสร้างขึ้นเองจากข้อมูลใหม่และความรู้เดิมที่นักเรียนมีอยู่ตามประสบการณ์ของแต่ละคนที่เกิดจากการลงมือกระทำ (Active learning) การที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำจะช่วยให้ผู้เรียนได้สร้างความหมายในสิ่งที่ตนเรียนรู้ ที่พัฒนาโดยอาศัยพื้นฐานจากประสบการณ์ตนเอง นอกจากนี้การเรียนรู้ที่เกิดจากการร่วมมือ (Collaborative learning) ความหมายในการเรียนรู้เป็นการต่อรองจากแนวคิดที่หลากหลาย การพัฒนาความคิดรวบยอดของตนเองได้มาจากการร่วมแบ่งปันแนวคิดที่หลากหลายในกลุ่มและในขณะเดียวกันก็ปรับเปลี่ยนการสร้างความรู้ของผู้เรียนซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความเป็นจริงหรือมีบริบทที่แสดงให้เห็นสภาพการณ์ในสังคมปัจจุบันที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การปรับเปลี่ยนและการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการสอนให้เข้ากับสภาพสังคม โดยมีการสอนให้ผู้เรียนได้มีการฝึกทักษะกระบวนการคิดอย่างมีเหตุมีผลพร้อมทั้งการจำลองสถานการณ์ที่เสมือนจริงให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการแก้ปัญหา สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน และโดยใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมมาช่วยในการจัดการเรียนรู้ซึ่งผู้เรียนสามารถที่จะนำไปสู่การเชื่อมโยงความรู้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน

ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจึงศึกษาและนำทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมเป็นแนวการจัดการเรียนการสอน และกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณมาพัฒนาเป็นรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภายใต้หลักการและแนวคิดของการออกแบบการเรียนการสอนเชิงระบบของ Kevin Kruse (2004) เนื่องจากเป็นแนวคิดที่ดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆอย่างเป็นระบบ 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นการวิเคราะห์ (Analysis) 2) ขั้นการออกแบบ (Design) 3) ขั้นการพัฒนา (Development) 4) ขั้นการนำไปใช้ (Implement) 5) ขั้นการประเมินผล (Evaluation) สามารถตรวจสอบและสะท้อนผลที่ต้องการเพื่อให้เกิดคุณภาพและประสิทธิผลสูงสุด เพื่อเป็นรูปแบบการสอนที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนเกิดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยสามารถการวิเคราะห์ วิเคราะห์ และประเมินสิ่งที่อ่านได้ด้วยเหตุผล ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อที่จะนำข้อมูลที่ได้รับการอ่านนั้นไปใช้ประยุกต์ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งการพัฒนาความสามารถในการอ่านนั้น

มีใช้เพียงแค่ “อ่านออก” “อ่านเป็น” และ “อ่านได้” เท่านั้น หากแต่ปัจจุบัน ผู้เรียนต้องรู้จักพัฒนาตนเองให้เป็น “นักอ่านที่มีวิจารณญาณ” ไปพร้อม ๆ กันด้วย

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

1. หลักการแนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความต้องการ (Needs Analysis)
2. หลักการแนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D)
3. หลักการแนวคิดเกี่ยวกับการออกแบบระบบการสอน
4. หลักการแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการสอน
5. หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ
6. หลักการแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่ม
7. หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
8. หลักการแนวคิดเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

1. หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความต้องการ (Needs Analysis)

เป็นการวิเคราะห์เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานสภาพปัจจุบัน เพื่อทราบปัญหาและการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวางแผนแก้ไขปัญหา เป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้ออกแบบได้นำข้อมูลไปใช้ในการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ ช่วยแก้ปัญหาการเรียนการสอนและตอบสนองความต้องการในการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังที่ Dick, Carey, & Carey (2001: 4) กล่าวว่า การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น เป็นกระบวนการเชิงระบบ สิ่งที่จะต้องวิเคราะห์ประกอบด้วยปัญหาและ ความต้องการของผู้เรียนคืออะไร เป้าหมายของการเรียนรู้หรือผลการเรียนรู้ที่ต้องการคืออะไร สภาพ และบริบทในการเรียนการสอนเป็นอย่างไร ผู้ออกแบบการเรียนการสอนจะต้องพิจารณาถึงข้อมูลที่ ต้องการว่าควรมีขอบเขตกว้างขวางมากน้อยเพียงใด แหล่งของข้อมูลได้จากที่ใด กระบวนการรวบรวม ข้อมูลจะเลือกใช้วิธีการใดจึงจะได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือและประหยัดทรัพยากร ถ้าสามารถกำหนดให้ชัดเจน ได้ก็จะช่วยให้สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการวิเคราะห์ความต้องการ จึงเป็นกิจกรรมที่ดำเนินการก่อนการออกแบบการเรียนการสอนซึ่งเป็นขั้นตอนแรกของ ADDIE Model การประเมินความต้องการที่จำเป็นเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนคือกระบวนการที่นักวางแผนการจัดการเรียนการสอนใช้เพื่อให้ได้สารสนเทศหลักฐานเกี่ยวกับความจำเป็นของสังคมหรือสถานศึกษาควรจัดรูปแบบอย่างไร และระบุให้ทราบว่าจำเป็นต้องจัดหลักสูตรแบบนี้หรือไม่ การจัดแบบนี้เป็นสิ่งที่ต้องการหรือไม่ เพื่อที่นักพัฒนาการเรียนการสอนจะได้นำข้อมูลไปใช้ในการออกแบบการสอน แนวคิดประเมินความต้องการ (Morrison, 2010; สุวิมล ว่องวานิช, 2550)

2. หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D)

การวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) และวิธีวิจัยเชิงผสมผสานวิธี (Mixed Method) เป็นการศึกษาที่เป็นทั้งการวิจัยพื้นฐาน (Basic Research) และการวิจัยประยุกต์ (Applied Research) มีจุดมุ่งหมายในการออกแบบนวัตกรรมหรือสิ่งใหม่ๆ การศึกษาในส่วนที่เป็น การวิจัยพื้นฐานเป็นการศึกษาวิจัยที่มุ่งหาความรู้ ความจริงเกี่ยวกับทฤษฎี หลักการ กฎเกณฑ์ในการ หาความรู้ทางวิชาการ ส่วนการศึกษาที่เป็นวิจัยประยุกต์เป็นการศึกษาที่มุ่งการทำผลงานทางวิชาการ ไปประยุกต์ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R1) เป็นการศึกษา ข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาและความต้องการของผู้เรียน (Needs Analysis) ขั้นตอนที่ 2 การ พัฒนา (Development: D1) เป็นการศึกษาออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D and D) เป็นการศึกษาวิเคราะห์ร่างรูปแบบต้นแบบ โดยการนำข้อมูลที่ศึกษาในขั้นที่ 1 พิจารณาร่วมกับ แนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ สังเคราะห์และเสนอเป็นรูปแบบต้นแบบ พร้อมทั้ง การตรวจสอบรูปแบบที่พัฒนาขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญ ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R2) เป็นการศึกษา นำไปใช้ (Implement) เป็นขั้นการวิจัยทดลองการใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นในสถานการณ์จริง เพื่อ ตรวจสอบและหาคุณภาพของรูปแบบ และความคิดเห็นที่มีต่อการใช้รูปแบบของผู้เกี่ยวข้อง ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D2) เป็นการศึกษาประเมินผล (Evaluation) เป็นขั้นที่นำผลการประเมิน คุณภาพของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น และข้อคิดเห็นที่ได้จากการศึกษาในขั้นที่ 3 มาปรับปรุงรูปแบบให้ เหมาะสมกับสภาพและบริบทของเรื่องที่จะพัฒนาให้มากที่สุด (มาเรียม นิลพันธุ์, 2554: 31)

การวิจัยเชิงผสมผสานวิธี (Mixed Method) เป็นการศึกษาวิจัยซึ่งผสมผสานวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพเป็นการประยุกต์ใช้กระบวนการแสวงหาความรู้ความจริงที่สามารถนำมาใช้ผสมผสาน เพื่อเพิ่มเติมจุดแข็ง และจุดอ่อน เพื่อให้ข้อมูลมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นและเพื่อให้ข้อมูลที่ได้ ครอบคลุม และสอดคล้องกับธรรมชาติของประเด็นปัญหาที่ต้องการสืบค้นและสภาวะการณ์เงื่อนไข ของกระบวนการสืบค้นประเด็นปัญหานั้น ในการทำวิจัยและพัฒนาโดยทั่วไปนักวิจัยมักใช้การ ผสมผสานวิธีวิธีการเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ(quantitative and qualitative method as technique) มาร่วมกันศึกษาหาคำตอบของงานวิจัยในขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งหรือในระหว่างขั้นตอน ภายในเรื่องเดียวกัน หรือใช้เทคนิควิธีการเชิงผสมในเรื่องเดียวกัน แต่ดำเนินการวิจัยต่อเนื่องแยกจาก กัน แล้วนำผลการวิจัยมาสรุปร่วมกัน Creswell (2002: 210) กล่าวว่า วิธีวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methodology) นั้น เกิดขึ้นภายในขั้นตอนของการวิจัย หรือเกิดในขณะการเก็บรวบรวม ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพไปพร้อมกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือ

การวิจัยและพัฒนา ซึ่งเป็นทั้งการวิจัยพื้นฐานและการวิจัยประยุกต์ในการศึกษาสังเคราะห์ เพื่อสร้างรูปแบบการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความ

ต้องการจำเป็นจากสภาพการณ์ที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังภายใต้หลักการแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องรวมถึงการนำรูปแบบที่สังเคราะห์ขึ้นนี้ไปใช้ในทางปฏิบัติ โดยมีการตรวจสอบและปรับปรุงการดำเนินการตามขั้นตอนระเบียบวิธีของการวิจัยและใช้กระบวนการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methodology) นำเทคนิควิธีดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Method) และเทคนิควิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Method) มาผสมผสานกันเพื่อตอบคำถามการวิจัยได้อย่างสมบูรณ์

จากการศึกษาแนวคิดและกระบวนการของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ดังกล่าวสรุปได้ว่าการวิจัยและพัฒนาประกอบด้วย 4 ขั้นตอนสำคัญ คือ ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R₁) การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) การพัฒนาและหาประสิทธิภาพ ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R₂) การทดลองใช้ และขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D₂) การประเมินผลและปรับปรุงแก้ไข

3. หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการออกแบบระบบการสอน

ในการสังเคราะห์รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาคั้งนี้ ผู้วิจัยสังเคราะห์องค์ประกอบของกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการโดยประยุกต์ใช้แนวคิดการออกแบบระบบการสอน 2 แนวคิดร่วมกัน คือแบบจำลองเชิงระบบ ADDIE Model ของ Kevin Kruse (2008: 1) และแบบจำลองการออกแบบการสอนเชิงระบบ ของ Dick, Carey and Carey (2005: 1-8) ร่วมกับกรอบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) กำหนดขั้นตอนการวิจัยและพัฒนารูปแบบการสอนดังนี้คือ ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R₁) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A: การศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D and D) ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R₂) เป็นการนำไปใช้ (Implementation: I): การทดลองใช้รูปแบบการสอน ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D₂) เป็นการประเมินผล (Evaluation: E): การประเมินและรับรองรูปแบบการสอน

การออกแบบการเรียนการสอน (Instructional System: ISD) เป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาการสอนโดยนำวิธีการเชิงระบบ (System Approach) มาใช้ในการดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ดังที่ไชยยศ เรื่องสุวรรณ (2533: 12) กล่าวว่า การออกแบบการเรียนการสอนเป็นการวางแผนการสอนอย่างเป็นระบบเพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุจุดมุ่งหมาย จุดเริ่มต้นของการเรียนการสอนควรพิจารณาองค์ประกอบเบื้องต้นของระบบและพิจารณาสภาพทั่วไปเกี่ยวกับการเรียนการสอน ดังนั้นการออกแบบการเรียนการสอนจึงต้องตอบคำถามสำคัญ 4 ประการ คือ 1) จะออกแบบและพัฒนาโปรแกรมการสอนนี้สำหรับใคร 2) ต้องการให้ผู้เรียนเรียนรู้อะไร หรือมีความสามารถที่จะทำอะไรได้บ้าง 3) จะรู้ได้อย่างไรว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อะไรหรือไม่ หรือเกิดการเรียนรู้น้อยเพียงใด 4) เนื้อหาวิชาหรือทักษะต่างๆ ที่ผู้เรียนจะต้องศึกษาให้บรรลุ

จุดมุ่งหมายของการเรียนนั้นจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดอย่างไร แบบจำลองการออกแบบการสอน ของ Kevin Kruse (2008: 1) เป็นแบบจำลองที่ใช้วิธีการเชิงระบบและมีขั้นตอนการออกแบบการสอนให้มีประสิทธิผล โดยใช้แนวคิด “ADDIE Model” ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนการวิเคราะห์ (Analysis) เป็นการวิเคราะห์และประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหรือแก้ปัญหา 2) ขั้นตอนการออกแบบ (Design) เป็นการระบุกิจกรรมการเรียนรู้ วิธีการเรียนการสอน การเลือกสื่อ และการประเมินผลการเรียนรู้ 3) ขั้นตอนการพัฒนา (Development) เป็นการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน การพัฒนานวัตกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผล 4) ขั้นตอนการนำไปใช้ (Implementation) เป็นการนำเครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน นวัตกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ และเครื่องมือวัดและประเมินผล ไปใช้ในสถานการณ์จริง 5) ขั้นตอนการประเมินผล (Evaluation) เป็นการประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน และนวัตกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอน แบบจำลองการออกแบบระบบการสอนของ Dick, Carey and Carey (2005: 1-8) ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 10 องค์ประกอบ คือ 1) กำหนดเป้าหมายการเรียนการสอน (identify instructional goals) เป็นการกำหนดผลลัพธ์ที่คาดหวัง โดยวิเคราะห์การปฏิบัติงาน (analyze performance) และวิเคราะห์ความต้องการ (conduct needs assessment) 2) วิเคราะห์การเรียนการสอน (analyze instruction) เป็นขั้นของการวิเคราะห์ว่าจะต้องดำเนินการต่อไปอย่างไรให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ 3) วิเคราะห์ผู้เรียนและบริบท (analyze learners and contexts) 4) เขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (write performance objective) 5) พัฒนาเครื่องมือประเมินผล (develop assessment instrument) 6) พัฒนากลยุทธ์การปฏิบัติการสอน (develop instructional strategy) 7) พัฒนาและเลือกสื่อการเรียนการสอน (develop and select instructional materials) 8) ออกแบบและประเมินผลระหว่างการเรียนการสอน (design and conduct formative evaluation of instruction) 9) ทบทวนการจัดการเรียนการสอน (revise instruction) 10) ออกแบบและการประเมินผลภายหลังการเรียนการสอน (design and conduct summative evaluation)

จากการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการออกแบบการสอนดังกล่าวมา ผู้วิจัยได้นำแนวคิดการออกแบบการสอนโดยประยุกต์ใช้ “ADDIE Model” ตามแนวคิดของ Kevin Kruse (2008: 1) และแบบจำลองการออกแบบการสอนเชิงระบบของ Dick, Carey and Carey (2005: 1-8) ร่วมกับกรอบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มาใช้สังเคราะห์แนวคิดการพัฒนา รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการโดยกำหนดขั้นตอนการวิจัยและพัฒนา รูปแบบการสอนดังนี้คือ ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R₁) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D and D) ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R₂) เป็นการนำไปใช้ (Implementation: I) การทดลองใช้รูปแบบการสอน ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา

(Development: D₂) เป็นการประเมินผล (Evaluation: E): การประเมินและและรับรอง (Verification) รูปแบบการสอน

4. หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการสอน

การออกแบบการเรียนการสอนนั้นเป็นเชิงระบบ (System Approach) ที่แสดงให้เห็น 3 ปัจจัยหลัก คือ ตัวป้อน (Input), การดำเนินการ (Process) และ ผลผลิต (Output) ที่ต้องมีความสัมพันธ์กัน ดังที่ สจัด อุทรานันท์ (2532: 24) กล่าวเกี่ยวกับวิธีการเชิงระบบสรุปได้ว่า วิธีการเชิงระบบนั้นประกอบด้วยส่วนที่สำคัญ 3 ส่วน ได้แก่ 1) ตัวป้อน (Input) ซึ่งเป็นส่วนประกอบของระบบ 2) การดำเนินการ (Process) เป็นการนำส่วนประกอบของระบบมาปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ต่อกัน และ 3) ผลผลิต (Output) เป็นจุดหมายปลายทางของระบบนั่นเอง องค์ประกอบของระบบการสอนของนักศึกษามีความแตกต่างและมีความหลากหลาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับหลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เลือกมาใช้ อย่างไรก็ตามสิ่งที่นักการศึกษาหลายคนมักระบุเป็นองค์ประกอบของรูปแบบการสอนที่เหมือนกันนั่นก็คือ หลักการ แนวคิดหรือทฤษฎีของรูปแบบการสอน วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน เนื้อหาที่ใช้สอน กิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอนต่างๆ ตลอดจนการวัดและประเมินผล ในส่วนของการนำเสนอรูปแบบการสอนนั้นก็มีนักศึกษานำเสนอไว้หลายรูปแบบ เช่นรูปแบบการสอนที่เน้นกิจกรรม รูปแบบการสอนที่เน้นเนื้อหา รูปแบบการสอนที่เน้นสังคม เป็นต้น ทั้งนี้ นักการศึกษาที่ได้เสนอรูปแบบการสอนไว้อย่างน่าสนใจ เช่น Joyce and Weil (2009: 100) ได้กล่าวถึงระบบต่างๆที่เป็นปัจจัยสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน (The Model of Teaching) ในรูปแบบต่างๆ โดยได้กล่าวถึง 4 ระบบ คือ 1) ขั้นตอนของการสอน (Syntax หรือ Phases) เป็นส่วนสำคัญมากที่จะแสดงกรอบโครงสร้างที่ระบุขั้นตอนการสอนเอาไว้อย่างมีระเบียบและเป็นระบบ ทุกขั้นตอนจะประสานสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่องและเป็นไปโดยครบวงจร ตั้งแต่เริ่มต้น การสอนจนกระทั่งการประเมินผล ซึ่งแต่ละรูปแบบมีจำนวนและลักษณะขั้นตอนการเรียนการสอนที่แตกต่างกันออกไป 2) ระบบสังคม (Social System) เป็นการอธิบายบทบาทของครูและนักเรียนในการจัดการเรียนการสอน โดยแสดงถึงพฤติกรรมการสอนและพฤติกรรมนักเรียนที่ชี้นำเอาไว้อย่างชัดเจนว่าขั้นตอนใดใครควรแสดงบทบาทอย่างไร โดยเน้นกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการกระทำของผู้เรียนเป็นสำคัญ 3) หลักการตอบสนอง (Principles of Reaction) เป็นหลักปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน เป็นการติดต่อสื่อสารอย่างใกล้ชิดแบบกระบวนการคู่ (Two-way Process) ระหว่างครูและนักเรียน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักเรียนทุกคนภายใต้บรรยากาศและความสัมพันธ์อันดีงามตามวิถีทางแบบประชาธิปไตย ครูจะตอบสนองต่อพฤติกรรมแสดงออกของผู้เรียน อาจจะเป็นการให้รางวัล การสร้างบรรยากาศอิสระในการคิดและปฏิบัติโดยไม่มีการประเมินว่าถูกหรือผิด และ 4) ระบบสนับสนุน (Support System) หรือสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน ได้แก่ สื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้

5. หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ

การสอนอ่านมีรูปแบบการสอนที่สามารถทำได้แตกต่างกันไป โดยทั่วไปสามารถแบ่งได้เป็น 3 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบการอ่านแบบล่างขึ้นบน (Bottom-up Models) รูปแบบการอ่านแบบบนลงล่าง (Top-down Models) และรูปแบบการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Models) โดยทั้ง 3 รูปแบบมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการอ่านแบบล่างขึ้นบน (Bottom-up Models) เป็นรูปแบบการอ่านที่ให้ความสำคัญในการสร้างความหมายจากตัวอักษร คำศัพท์ วลีและประโยค โดยที่ผู้อ่านจะสร้างความหมายโดยอาศัยการจำจากตัวอักษร คำศัพท์ และความเข้าใจในโครงสร้างประโยคต่าง ๆ

2. รูปแบบการอ่านแบบบนลงล่าง (Top-down Models) เป็นรูปแบบการอ่านที่ต้องใช้สติปัญญา ประสบการณ์ และพื้นความรู้เดิมมาช่วยในการคาดเดาความหมาย ซึ่งรูปแบบดังกล่าวมีฐานมาจากทฤษฎีโครงสร้างความรู้ในการทำความเข้าใจกับสิ่งที่อ่าน ซึ่งเป็นรูปแบบการอ่านที่มีความเข้มแข็งและกระตือรือร้น เพราะในขณะที่อ่าน ผู้อ่านจะใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ เช่น การเดาการคาดคะเน หรือการทำความเข้าใจเนื้อหาในบทอ่านเป็นช่วงหรือท่อนใหญ่ ๆ เพื่อตีความหรือสรุปความจากสิ่งที่อ่าน

3. รูปแบบการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Models) เป็นรูปแบบการอ่านที่ผสมผสานรูปแบบการอ่านแบบล่างขึ้นบน (Bottom-up) และบนลงล่าง (Top-down) เข้าด้วยกันซึ่งมีหลักการว่า ผู้อ่านจะใช้รูปแบบการอ่านบนลงล่างในการคาดเดาความหมายบทอ่าน ขณะเดียวกันก็จะใช้รูปแบบการอ่านล่างขึ้นบน ในการตรวจสอบดูสิ่งที่คาดเดาว่าเป็นจริงตามที่ผู้เขียนกล่าวไว้ในบทอ่านหรือไม่ ดังนั้น หากผู้อ่านประสบปัญหาในการอ่านหรือมีข้อบกพร่องในการใช้กระบวนการหรือกลยุทธ์ในการอ่านในระดับใดระดับหนึ่ง ผู้อ่านอาจหันไปใช้กลยุทธ์ชนิดอื่นที่ผู้อ่านคิดว่ามีประสิทธิภาพมากกว่าหรือที่ผู้อ่านถนัดกว่า จึงกล่าวได้ว่า รูปแบบการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ถือเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญกับผู้อ่าน (Barnett, 1989: 12-14; Nuttal, 1996: 16-17)

ในการสอนอ่านภาษาอังกฤษ William (1986: 2-3) และ Schmitt และ Bauman (1986: 28 – 31) ประกอบด้วยขั้นตอนและกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนการสอนอ่านไว้ดังต่อไปนี้

1. ขั้นก่อนการอ่าน (pre-reading) เป็นขั้นที่ครูกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียนให้ผู้เรียนคิดและระลึกว่าเคยมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านอย่างไร และให้ผู้เรียนคาดคะเนสิ่งที่จะปรากฏในบทอ่าน เพื่อให้ผู้อ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย

2. ขั้นการอ่าน (while-reading) เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมการอ่าน และพยายามทำความเข้าใจกับบทอ่าน ฝึกให้ผู้เรียนคิดเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เดิมที่มีอยู่ ในขั้นนี้ผู้เรียนอาจจะต้องอ่านซ้ำ พิจารณาทบทวนเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง

3. ขั้นหลังการอ่าน (post - reading) เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมที่ตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของตนเอง ซึ่งมีหลายวิธี เช่น ให้ตอบคำถาม สรุปย่อประเด็นสำคัญที่ได้จากการอ่านเลือกข้อมูลสำคัญจากบทอ่านมาเรียบเรียงตามลำดับเรื่องราวจากเรื่องที่อ่าน (William (1986: 2-3) Schmitt และ Bauman (1986: 28 – 31)

6. หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม

นักวิชาการแนวคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist) เชื่อว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในตัวผู้เรียน ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้จากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบเห็นกับความรู้ ความเข้าใจที่มีอยู่เดิม เป็นทฤษฎีที่มีข้อสันนิษฐานว่าความรู้ไม่สามารถแยกจากความอยากรู้ ความรู้ได้จากการสร้างเพื่ออธิบาย พื้นฐานความคิดของคอนสตรัคติวิซึมก็คือ “การเรียนรู้ เน้นการค้นพบ”

ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้โดยผ่านกระบวนการคิดด้วยตนเอง ซึ่งผู้สอนไม่สามารถปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญาได้ โดยจัดสถานการณ์ใหม่ให้ผู้เรียนเกิดความขัดแย้งทางปัญญาหรือเกิดภาวะที่ไม่สมดุลขึ้น อันเกิดจากภาวะที่ประสบการณ์ใหม่ไม่เชื่อมโยงหรือสอดคล้องกับประสบการณ์เดิม ผู้เรียนต้องมีการปรับข้อมูลใหม่กับประสบการณ์ที่มีอยู่เดิมแล้วมาสร้างให้เกิดเป็นความรู้ใหม่ ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม เป็นทฤษฎีที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลายรูปแบบ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนกระตือรือร้นตลอดเวลา และมีการเชื่อมโยงการเรียนรู้ในเนื้อหาชีวิตจริง เน้นการเรียนรู้ด้วยการกระทำของตนเอง ซึ่งปัญหามีอยู่เดิม ทำให้เกิดความขัดแย้งทางปัญญา จากนั้นแรงจูงใจจะช่วยให้ผู้เรียนพยายามค้นหา คิดค้นจนสามารถนำไปสู่การสร้างโครงสร้างใหม่ทางปัญญา ที่สามารถคลี่คลายสถานการณ์ที่เป็นปัญหาหรือขจัดความขัดแย้งทางปัญญาได้ ความรู้ใหม่ที่ได้สามารถเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิม เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย เป็นความรู้ที่สร้างด้วยตนเอง เป็นเจ้าของการเรียนรู้และลงมือปฏิบัติจริง ไม่ใช่เรียนรู้ด้วยการบอกเล่า การเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึมมีหลักการที่เป็นประโยชน์และส่งเสริมการเรียนรู้ ดังนี้ 1) เป็นการอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจน และเป็นหลักพื้นฐานมีการใช้เหตุผลที่เกี่ยวข้องมาช่วยในการอธิบายสาเหตุการเกิดขึ้นเพิ่มเติม 2) ช่วยพัฒนาการคิดของนักเรียน การสอนด้วยวิธีนี้จะช่วยนักเรียนได้รู้จักคิด รู้จักการมองปัญหา และวิธีการแก้ปัญหา 3) การจัดการเรียนการสอนแบบคอนสตรัคติวิสต์เหมาะกับการจัดการเรียนการสอนกลุ่มไม่ใหญ่นักเพราะต้องอาศัยการปรึกษาหารือหรือการไตร่ตรอง ซึ่งต้องใช้เวลาการสนับสนุนจากครู (ยุรวุฒิ คัล้ายมงคล, 2545)

7. หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

กลยุทธ์ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading Strategies) เป็นกลวิธีการอ่านที่ผู้อ่านต้องใช้ความคิด วิเคราะห์ ไตร่ตรอง ประเมิน เรื่องที่อ่านที่เป็นใจความสำคัญ ใจความประกอบ แยกข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็นที่ผู้เขียนเสนอ ผู้ที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษามักใช้กลยุทธ์การเรียนที่หลากหลายและเหมาะสม กับตนเองและชนิดของงาน (Naiman, Fröhlich, Stern & Todesco, 1978; Rubin, 1975; Stern, 1975) ซึ่งผู้เรียนแต่ละคนมีกลวิธีในการเรียนรู้ภาษาต่างกัน ซึ่งหากได้เรียนรู้ด้วยกลวิธีที่ตนชอบและถนัดแล้ว ย่อมส่งผลให้มีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนดีขึ้น กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณช่วยให้ผู้อ่านมีส่วนร่วมกับข้อความรวมทั้งให้ผู้อ่านมีบันทึกที่เป็นประโยชน์ในการอ่าน มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนในการอ่านและกำหนดเป้าหมายการอ่านอย่างชัดเจน กลยุทธ์ที่ 1 ดูก่อนอ่าน (previewing) ซึ่งประกอบด้วย 1) วัตถุประสงค์ในการอ่าน ผู้อ่านจะพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ของตนในการอ่านว่าตนอ่านเพื่อที่จะหาข้อมูล ใจความสำคัญ ทำความเข้าใจ ทั้งข้อความหรือวิเคราะห์หารายละเอียด 2) ดูบริบท วัตถุประสงค์ของงานเขียนและ ลำดับของ

เนื้อหาในบทความในขั้นนี้ผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจในเรื่องรายละเอียดของเรื่อง ข้อความนำหรือ บทนำของบทความที่จะนำผู้อ่านสามารถทำนายเนื้อเรื่องที่เหลือทั้งหมดได้ การจัดลำดับของเนื้อหา ทำให้ผู้อ่านทราบถึงความสำคัญของเนื้อหาในแต่ละส่วน สามารถทำให้ผู้อ่านทราบใจความสำคัญของ เนื้อเรื่องได้ 3) การทำความเข้าใจเนื้อหา ผู้อ่านสามารถใช้กลวิธีการอ่านแบบ Skimming เพื่อหา ข้อมูลอย่างรวดเร็วแต่สามารถจับใจความสำคัญได้ และ Scanning เพื่ออ่านอย่างละเอียดและหา จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้เฉพาะ กลยุทธ์ที่ 2 การหาข้อมูลและคำอธิบายประกอบ (Annotating) กลยุทธ์ที่ 3 การสรุปและทำผังการอ่าน (Summarizing and Outlining) ผู้อ่านจะสรุปบทความเพื่อที่จะ ตรวจสอบความเข้าใจซึ่งผู้อ่านจะต้องสามารถสรุปได้ว่าบทความนั้นนำเสนอประเด็นสำคัญและ ประเด็นสนับสนุนอะไรและผู้อ่านจะต้องเขียนด้วยคำของตัวเองมีใจคัดลอกจากบทความทั้งหมด กล ยุทธ์ที่ 4 การวิเคราะห์ (Analysis) ผู้อ่านจะวิเคราะห์งานเขียนโดยการแยกแยะเนื้อหาออกเป็น ส่วนๆ เพื่อให้เห็นความสัมพันธ์และความขัดแย้งในเนื้อหาแต่ละส่วนเพื่อให้เข้าใจถึงความหมายที่ ผู้เขียนต้องการสื่อ กลยุทธ์ที่ 5 การประเมินและอภิปรายโต้แย้ง (Evaluating and Argument) ผู้อ่าน ต้องประเมินประเด็นต่างๆ เช่น การประเมินความเข้าใจที่ได้อ่านเพื่อทราบประเด็นทั้งหมดที่ผู้เขียน ต้องการสื่อว่าประเด็นใดที่มีความสำคัญหลักและประเด็นใดที่มีความสำคัญรอง สำหรับ Victoria Chau Hare and Smith Douglas (1982: 157-164) และ Patricia L. Carrell, 1989: 131-132) ได้ แบ่งกลวิธีในการอ่านไว้ดังนี้ 1) การคาดเดาเหตุการณ์ไว้ล่วงหน้า 1) การอ่านซ้ำจุดที่ไม่เข้าใจ 2) การ จำเฉพาะและสังเกตประเด็นข้อมูลที่สำคัญ 3) การวาดภาพไว้ในใจขณะอ่าน 4) การปรับอัตรา ความเร็วในการอ่านให้เหมาะสม 5) การเชื่อมโยงสิ่งที่อ่านเข้ากับข้อมูลเดิมที่มีอยู่ 6) การสังเกต จุดเน้นของผู้เขียน 7) การใช้ความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมช่วยในการตีความ 8) การอ่านด้วยความ ตั้งใจ 9) การเชื่อมโยงข้อความรู้ในแต่ละอนุเขตเข้าด้วยกัน 8) การสังเกตและค้นหารายละเอียดที่สำคัญ 12) การอ่านต่อเมื่อไม่เข้าใจเพื่อหาปริมาณที่จะช่วยให้เกิดความเข้าใจ 13) การอ่านทวนตั้งแต่ ประโยคก่อนหน้าที่เริ่มไม่เข้าใจ 14) การหาความหมายของศัพท์จากพจนานุกรม 15) การลองอ่าน ออกเสียงคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมาย 16) การอ่านตีความโดยรวม 17) การสังเกตโครงสร้างไวยากรณ์ 18) การบูรณาการข้อความที่รู้ก่อนเข้ากับข้อมูลเดิม 19) การสังเกตโครงสร้างของเนื้อเรื่อง 20) การทำ บันทึกลับ 21) การคาดคะเนเหตุการณ์ไว้ล่วงหน้า 22) การตั้งคำถามไว้ในใจเพื่อทดสอบความเข้าใจ ของตนเอง และ 23) การท่องจำ และ David Nunan (1989: 35-36) ได้แบ่งกลวิธีในการอ่านไว้ดังนี้ 1) การคาดคะเนเหตุการณ์จากข้อความรู้เดิม หรือข้อความรู้ที่ได้จากการอ่าน 2) การคาดคะเน เหตุการณ์ตลอดเวลาที่อ่าน 3) การหาความหมายของศัพท์จากหลายวิธี เช่น ใช้ความรู้เดิมใช้ตัวนะ ทางภาษา 4) การอ่านแบบข้าม (Skimming) 5) การอ่านเฉพาะจุด (Scanning) 6) การใช้ทักษะใน การสรุปอ้างอิง 7) การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ 8) การอ่านเพื่อความเข้าใจในรายละเอียด 9) การ อ่านเพื่อตีความหมาย

8. หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้นเป็นการอ่านที่ต้องใช้เหตุผลประกอบการอ่าน มีการคิด วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือหรือการตัดสินใจที่จะเชื่อหรือไม่เชื่อข้อมูลต่างๆ ดังเช่นที่ บันลือ พลฤกษ์ วัน (2543: 76) กล่าวถึง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่า เป็นการอ่านที่ผู้อ่านใช้ความรู้ ความสามารถ

ประสบการณ์ในการพิจารณาตัดสินใจโดยการตีความ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่าสิ่งที่อ่าน และสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ฉะนั้นการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จึงเป็นการอ่านที่มีความสอดคล้องกับทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม โดยจุดที่สอดคล้องกันคือ การเน้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้โดยผ่านกระบวนการคิดด้วยตนเอง ค้นหา คิดค้นจนสามารถนำไปสู่การสร้างโครงสร้างใหม่ทางปัญญา และสอดคล้องกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ในประเด็นที่เป็นกลวิธีการอ่านที่ผู้อ่านต้องใช้ความคิด วิเคราะห์ ใคร่ครวญ ประเมิน เรื่องที่อ่านที่เป็นใจความสำคัญ ใจความประกอบ แยกข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็น และสังเคราะห์สิ่งที่ได้จากการอ่านเพื่อนำไปสู่การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันโดยเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1.ขั้นก่อนอ่าน (Pre-reading) ก่อนลงมืออ่านข้อเขียนนั้น ผู้อ่านควรตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น เรื่องนี้สามารถนำไปเขียนด้วยวิธีใดได้บ้าง เหตุใดจึงมีการเลือกเรื่องนี้มาเขียน เรื่องนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับอะไร 2.ขั้นขณะอ่าน (While-reading) คำถามที่ผู้อ่านควรถามตัวเอง คือข้อเขียนนี้มีวิธีการนำเสนอเช่นไร เพื่อให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี ทั้งนี้เพราะการค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ตั้งไว้ในลักษณะเช่นนี้ ผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่าน ในขณะที่อ่านผู้อ่านต้องทำสิ่งต่อไปด้วย ได้แก่ การคาดเดาว่าข้อเขียนที่จะตามมาคืออะไร คิดเกี่ยวกับแนวทางในการเขียนข้อเขียนที่จะตามมาทั้งหมด ตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน ใช้วิธีอ่านอย่างวิเคราะห์วิจารณ์ 3. ขั้นหลังอ่าน (Post-reading) เมื่ออ่านจบแล้วผู้อ่านควรตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่อง เช่น ข้อเขียนนี้มุ่งเขียนให้ผู้อ่านกลุ่มใด หรือใครคือผู้อ่านเรื่องนี้ เรื่องนี้ผู้เขียนสามารถเลือกเขียนด้วยวิธีอื่นได้หรือไม่ การตั้งคำถามก่อนอ่าน ระหว่างอ่านและหลังอ่านนี้เป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้อ่านคิดเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านอย่างรอบคอบซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านมีวิจารณญาณในการอ่าน (Wallce,1992: 35)

จากการสังเคราะห์ แนวคิดที่ใช้ในการศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบการสอน การอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบแนวคิดการออกแบบระบบ การสอน ADDIE Model ของ Kruse (2007: 1) และการออกแบบการสอนเชิงระบบของ Dick, Carey and Carey (2005: 1-8) ร่วมด้วย จึงทำให้ได้รูปแบบที่สังเคราะห์เป็นขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R₁) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A) ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษของผู้เรียน และความต้องการของผู้เรียน (Needs Analysis) สำหรับการพัฒนารูปแบบ การเรียนการสอนโดยการให้ผู้เรียนตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนอ่าน ภาษาอังกฤษการสังเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ รวมทั้งได้ ศึกษาหลักการออกแบบการเรียนการสอนเชิงระบบ (Instructional System Design) หลักการ แนวคิดการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R & D) วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ หลักสูตร ทฤษฎีการสอนอ่าน กลวิธีการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการส่งเสริมความสามารถในการ

อ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) ทฤษฎีโครงสร้างประสบการณ์เดิม (Schema Theory) ทฤษฎีทางสังคมของ Vygotsky ในส่วนของพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) รูปแบบการสอนอ่านภาษาที่สอง ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการใช้ทฤษฎีการเรียนรู้กระบวนการประมวลข้อมูลมาใช้ในการวิเคราะห์และรวบรวมข้อมูล เมื่อได้ข้อมูลจากการวิเคราะห์เบื้องต้นดังกล่าว ทำให้ได้แนวทางในการสังเคราะห์รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในขั้นต่อไป

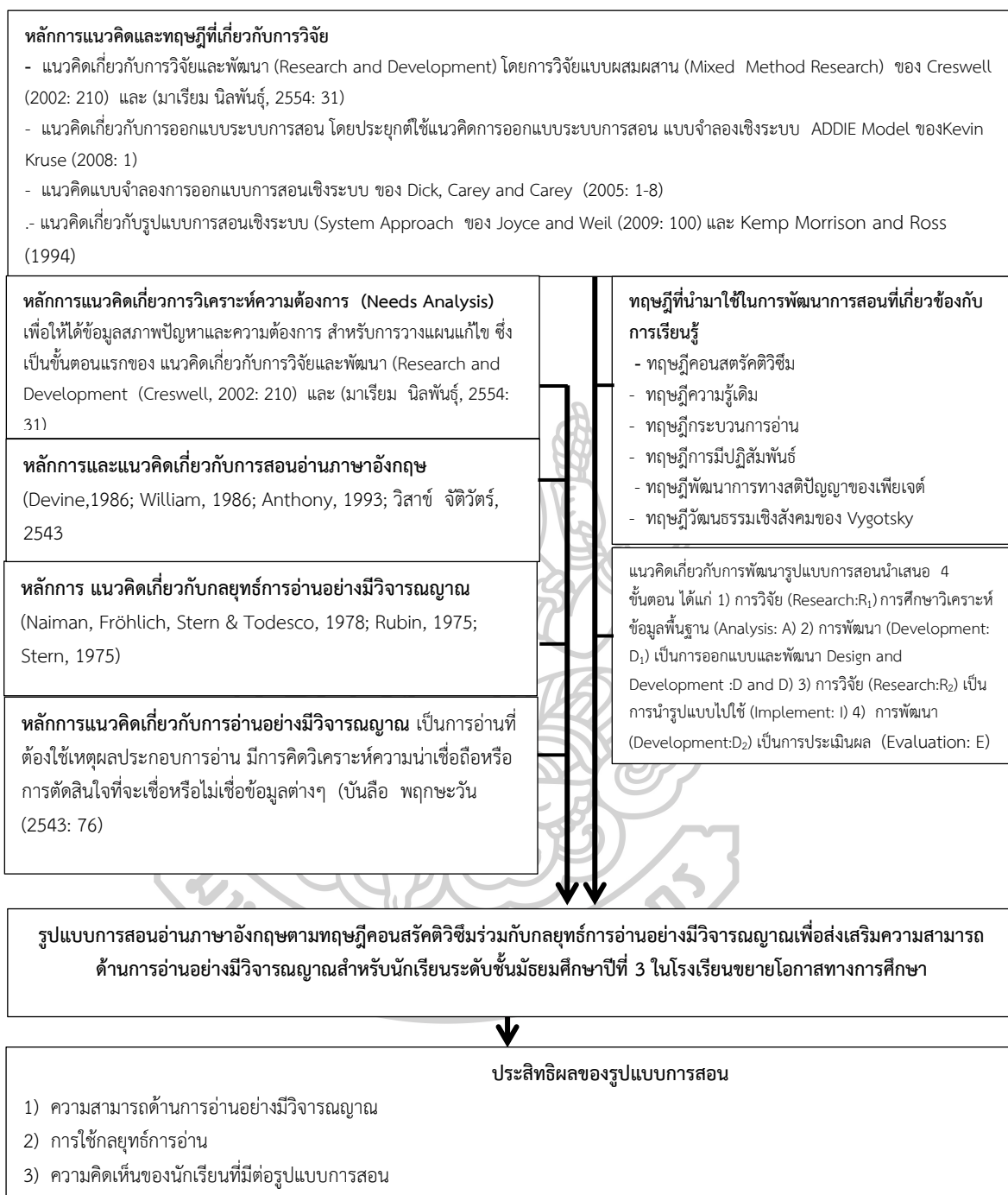
ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) เป็นการการออกแบบและพัฒนา (Design and Development (D & D) ในขั้นนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เป็นผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์และสังเคราะห์นำเข้าสู่กระบวนการสังเคราะห์ให้ได้มาซึ่งข้อมูลพื้นฐานมาใช้ในการออกแบบรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา โดยร่างรูปแบบการสอนและให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ประเมินความเหมาะสม โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมของร่างรูปแบบเพื่อตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอน สร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เครื่องมือวัดและประเมินผล แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และแบบสอบถามความคิดเห็น นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม และความสอดคล้องของรูปแบบการเรียนการสอนและนำผลที่ได้จากการตรวจสอบไปปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้มีคุณภาพมากขึ้น

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R₂) เป็นการนำไปใช้ (Implementation: I) ในขั้นนี้ ผู้วิจัยได้นำร่างรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบ ESQSE Model และเครื่องมือที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเตรียม อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา จำนวน 16 คน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และใช้รูปแบบการวิจัย Pre-Experimental Design โดยประยุกต์ใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มตัวอย่างเดียว เริ่มจากการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) แล้วดำเนินการทดลองสอนโดยใช้กระบวนการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษมีองค์ประกอบ หลักการ วัตถุประสงค์ และขั้นตอนการสอนอ่าน 5 ขั้นตอน จากนั้นทดสอบหลังเรียน(Posttest) The One – Group Pretest – Posttest Design (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555: 144)

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D₂) เป็นการประเมินผล (Evaluation: E) และรับรองรูปแบบการสอน เป็นขั้นตอนศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอน การทบทวน ปรับปรุงรายละเอียดต้นแบบของรูปแบบการสอนและรับรองรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน โดยผู้วิจัยใช้แนวคิดการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ในขั้นของการพัฒนา (Development: D₂) และแนวคิดการประเมินผลตาม

แบบจำลอง การออกแบบการสอน ADDIE Model ของ Kruse (2007: 1) ร่วมกับแนวคิดแบบจำลอง การออกแบบการสอนเชิงระบบของ Dick, Carey and Carey (2005: 1-8) และรูปแบบการเรียนการสอนของ Joyce and Weil (2009: 9) การดำเนินการวิจัยในขั้นตอนนี้เป็นการนำผลการทดลองใช้ รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นในขั้นตอนที่ 3 โดยนำผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของรูปแบบ ได้แก่ ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบ การสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อ ส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลยุทธ์การอ่าน และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการ ใช้รูปแบบการสอนมาปรับปรุงแก้ไข และพิจารณาผลการประเมินในแต่ละขั้นตอนจากความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้จากการนำรูปแบบการสอนอ่านไปใช้ต่อไป และรูปแบบ การสอนให้มีคุณภาพ มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น และพร้อมที่จะนำไปใช้ต่อไป

กรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เป็นแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการสอนอ่าน ภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริม ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอคุระบุรีจังหวัดพังงาสามารถสรุปแนวคิดสำคัญที่ใช้ในการพัฒนา รูปแบบ ดังปรากฏในแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดทฤษฎีในการพัฒนารูปแบบการสอน

คำถามการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ได้กำหนดคำถามในการวิจัย ดังนี้

1. สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ อยู่ในระดับใด

2. รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มีองค์ประกอบอะไรบ้างและมีขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้อะไรบ้าง

3. ผลการใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ที่พัฒนาขึ้นในประเด็นต่างๆเป็นอย่างไร

3.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนการเรียนและหลังการเรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น

3.2 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีการใช้กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณอะไรบ้าง

3.3 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับใดและเป็นอย่างไร

4. ผลการรับรองรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2. เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

3. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่พัฒนาขึ้น โดยวัดประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

3.1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ก่อนการเรียนและหลังการเรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น

3.2 เพื่อสำรวจการใช้กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3.3 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น

4. เพื่อรับรองรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยการพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ23102) ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 4 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้นจำนวน 65 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเตรียม อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ23102) จำนวน 16 คน ซึ่งกำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

2.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

2.2.1 ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.2.2 กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.2.3 ความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ขอบเขตเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้เป็นไปตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) ด้านการอ่าน ซึ่งประกอบด้วยบทความจากหนังสือเรียน New World, Team Up ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และบทความภาษาอังกฤษจากเว็บไซต์ต่างๆ จำนวน 8 เรื่อง เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักเกณฑ์การอ่านของ คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบอิงความสามารถของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages: CEFR) และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ)

ขอบเขตด้านระยะเวลา

การทดลองใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณครั้งนี้ ทดลองในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ใช้เวลาดำเนินการทั้งสิ้น 6 สัปดาห์ โดยจัดการเรียนการสอนสัปดาห์ละ 3 ครั้ง แผนการจัดการเรียนรู้ละ 2 ชั่วโมง ตามตารางเรียนของนักเรียน รวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

การพัฒนาารูปแบบการสอน หมายถึง กระบวนการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยประยุกต์ใช้แนวคิดแบบจำลองการออกแบบระบบการเรียนการสอน ADDIE ของ Kruse (2008: 1) และแบบจำลองการออกแบบระบบการเรียนการสอนเชิงระบบของ Dick, Carey and Carey (2005: 1-8) ร่วมกับแนวคิดการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งพัฒนาจาก 4 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน (Needs Analysis) 2) การออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอน (Development) 3) การนำรูปแบบการสอนไปใช้ และ 4) การประเมินผล (Evaluation)

รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่ม หมายถึง หมายถึง องค์ประกอบของระบบการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบและมีความสัมพันธ์กันเพื่อให้การจัดการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ประกอบด้วย คือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์

3) กระบวนการเรียนการสอน 4) การวัดและประเมินผล และ 5) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ มีขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน ขั้นที่ 1 ขั้นกระตุ้นและเชื่อมโยงความรู้เดิม (E: Engaging Stage) ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกอ่านด้วยตนเอง (S: Self-Reading Stage) ขั้นที่ 3 ขั้นตั้งคำถาม (Q: Questioning Stage) ขั้นที่ 4 ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (S: Sharing Stage) และขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล (E: Evaluation Stage)

ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง การที่นักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านการจับใจความสำคัญ (Main Idea) การเข้าใจรายละเอียดเรื่องที่อ่าน (Comprehension) การตีความเรื่องที่อ่าน (Interpretation) การสรุปความจากการอ้างอิง (Inference) การอ้างอิงคำสรรพนาม (Pronoun Reference) การประเมินค่าของเรื่องที่อ่าน (Evaluation) ซึ่งวัดได้จาก

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งใช้วัดทั้งก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งประกอบด้วยชุดข้อคำถามแบบทดสอบแบบปรนัย (Multiple Choices) แบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นและได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว เพื่อใช้วัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 6 ด้านข้างต้น (Evaluation Stage)

กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง ความถี่ของการเลือกใช้กลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนและเหตุผลในการใช้กลยุทธ์การอ่านของนักเรียนที่นักเรียนนำมาใช้ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่านได้ การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณโดยใช้แบบบันทึกการอ่านที่นักเรียนบันทึกทำยบทเรียนในระหว่างเรียนด้วยรูปแบบ

ความคิดเห็นของนักเรียน หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Five Rating Scale) ตามวิธีของ Likert ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านขั้นตอนการสอน ด้านเนื้อหา ด้านความพึงพอใจ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ รวมทั้งหมด 20 ข้อ

นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 23102) ซึ่งกำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2562

ประโยชน์ที่ได้รับ

รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่มีประสิทธิภาพแล้วมีประโยชน์ที่ได้รับอีก ดังนี้

1. ได้ทราบถึงสภาพปัญหา ความต้องการ ความคาดหวังและรายละเอียดต่างๆเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อนำไปพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงในโรงเรียน
2. ได้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่มีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้ โดยผ่านการรับรองรูปแบบการสอนจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว เพื่อพัฒนาความรู้และความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนให้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งครูผู้สอนสามารถนำรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษไปใช้ประกอบการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพและได้ผลสัมฤทธิ์ตามความมุ่งหมาย
3. นักเรียนมีความรู้และความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพิ่มขึ้นและสามารถนำไปใช้ในการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. เป็นแนวทางให้ผู้เรียนได้อ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณทั้งในและนอกห้องเรียน

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องการพัฒนา รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม ร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษา หลักการ แนวคิด ทฤษฎีจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อประมวลเป็นกรอบ แนวคิดในการพัฒนา รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม การอ่าน ภาษาอังกฤษ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เอกสารและงานวิจัย ดังกล่าว ประกอบด้วย

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ)

1.1 สาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.2 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านเตรียม

2. รูปแบบการสอน (Model of Teaching)

2.1 ความหมายของรูปแบบการสอน

2.1.1 การจัดกลุ่มรูปแบบการสอน

2.1.2 การนำเสนอรูปแบบการสอน

2.1.3 การตรวจสอบคุณภาพ

2.2 องค์ประกอบของรูปแบบการสอน

3. การออกแบบการสอนเชิงระบบ (Instructional System Design)

3.1 ความหมายของการออกแบบระบบการเรียนการสอน

3.2 ขั้นตอนการออกแบบระบบการเรียนการสอน

4. การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

4.1 ความหมายของการอ่าน

4.1.1 ระดับความเข้าใจในการอ่าน

4.1.2 องค์ประกอบที่ช่วยให้การอ่านภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ

4.2 แนวคิดเกี่ยวกับการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

4.2.1 หลักและขั้นตอนของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

4.2.2 ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

4.2.3 การวัดผลและประเมินการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

4.2.4 ประโยชน์และความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

5. กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ (Critical Reading Strategies)

6. การสอนอ่านภาษาที่สอง

- 6.1 แนวการสอนอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง
- 6.2 ขั้นตอนการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร
- 6.3 ทฤษฎีความรู้เดิม (Schema Theory)
- 6.4 ทฤษฎีกระบวนการอ่าน
- 6.5 ทฤษฎีการมีปฏิสัมพันธ์ (The Interaction Theory)
 - 6.5.1 แนวการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Approach)

7. ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism)

- 7.1 แนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม
 - 7.1.1 หลักการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม
 - 7.1.2 รูปแบบการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม
 - 7.1.3 บทบาทของครูตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม
 - 7.1.4 การประเมินผลการเรียนตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้จัดทำตามแนวทางของรัฐบาลที่กำหนดให้เป็นหลักสูตรที่ต้องพัฒนาท้องถิ่น และในแต่ละท้องถิ่นต้องกำหนดกรอบแนวทางการศึกษาของตนเอง ในแต่ละสถานศึกษา เพื่อให้ท้องถิ่นได้บริหารงานและกำหนดการศึกษาในถิ่นของตนเอง เพื่อทำการจัดการเรียนการสอนพัฒนาผู้เรียนและเยาวชนของประเทศ และยกระดับการศึกษา พัฒนาศักยภาพของการศึกษาในชุมชนของถิ่นให้ได้ความรู้และมีประสิทธิภาพ ตลอดจนทักษะการดำรงชีวิตที่จำเป็นของชุมชนในท้องถิ่นของตนเอง และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้และพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา (วิจัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา, 2558)

1.1 สาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

สาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552: 44-45) จัดทำขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ เป็นการสร้างแนวทางในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของบุคคลและสังคม โดยมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลในทุก ๆ ด้าน ทั้งทางด้านร่างกายความรู้คุณธรรม การมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและความเป็นพลโลกยึดมั่นในการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่ดีในการศึกษาโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อีกทั้งภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจ

เกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลกนำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ทั้งนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้น ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร ผู้เรียนหลังจากที่ได้รับการศึกษาแล้วเป็นผู้มี

ความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ของผู้เรียนที่สามารถพัฒนาตนเอง ผู้เรียนหลังจากได้รับการศึกษาแล้วสามารถนำความรู้ไปพัฒนาตนเอง สามารถนำความรู้ความสามารถในการสื่อสารไปเจรจาต่อรอง ลดการขัดแย้งทางสังคมต่างๆ ผู้เรียนสามารถเลือกรับหรือสามารถปฏิเสธด้วยเหตุและผลจากข่าวสาร และสามารถคิดไตร่ตรองในการเลือกรับข้อมูลที่ถูกต้องโดยคำนึงถึงความถูกต้องและเหมาะสมการข้อมูลนั้นๆว่ามีผลกระทบต่อตนเองหรือสังคมอย่างไร

2. ความสามารถในการคิด ผู้เรียนหลังจากที่ได้รับการศึกษาแล้ว มีความสามารถในการใช้

ความคิด คิดสังเคราะห์อย่างสร้างสรรค์ และมีเหตุมีผล มีความคิดเชิงวิจารณ์ญาณในการไตร่ตรองข้อมูลที่รับรู้ และสามารถคิดสรุปอย่างเป็นระบบ ตลอดจนสามารถสร้างความรู้ได้จากการคิดตัดสินใจด้วยตัวของผู้เรียนเองว่ามีความเหมาะสมแก่ตนเองหรือสังคมได้มากน้อยเพียงใดจากการกำหนดสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา ผู้เรียนหลังจากที่ได้รับการศึกษาแล้วเป็นผู้มี

ความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆอย่างมีเหตุและผล เข้าใจถึงแหล่งที่มาของปัญหา และสามารถใช้ความรู้และความสามารถในการแก้ไขในปัญหาเหล่านั้น สามารถรับรู้ความเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆในวิถีชีวิตที่ดำรงอยู่ และสามารถแสวงหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา ตลอดจนสามารถสืบเสาะแสวงหาหนทางในการเผชิญปัญหาและหาแนวทางในการแก้ปัญหาตามความรู้ความสามารถที่ได้รับจากการเรียนรู้การกำหนดสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ผู้เรียนหลังจากที่ได้รับการศึกษาแล้วเป็นผู้มี

ความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง มีการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ลดการขัดแย้งทางสังคม สามารถปรับตัวให้เข้ากับบริบททางสังคมได้อย่างเหมาะสม สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เข้าสภาพแวดล้อมทางสังคม และสามารถหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่ไม่สมควรในการอยู่ร่วมกับสังคมที่จะส่งผลต่อตนเองและผู้อื่นในอนาคต

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ผู้เรียนหลังจากที่ได้รับการศึกษาแล้วเป็นผู้มี

ความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพการณ์

ปัจจุบัน ผู้เรียนสามารถใช้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการแสวงหาความรู้ และแนวคิดเหตุ
ต่างๆในการดำรงชีวิตของตนเอง ให้ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

1.1.1 สารและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สารและมาตรฐานการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช
2551 ได้มีการจำแนกสารและมาตรฐานการเรียนรู้ออกเป็น 4 สาร ดังนี้ **สารที่ 1**
ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย 3 มาตรฐาน ได้แก่ มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟัง
และอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการ
สื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมี
ประสิทธิภาพ มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่อง
ต่างๆ โดยการพูดและการเขียน **สารที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม** ประกอบด้วย 2 มาตรฐาน ได้แก่
มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้
อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและ
วัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
สารที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น มี 1 มาตรฐาน คือ มาตรฐาน ต 3.1 ใช้
ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนา
แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน และ **สารที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก**
ประกอบด้วย 2 มาตรฐาน ได้แก่ มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งใน
สถานศึกษา ชุมชน และสังคม และมาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานใน
การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

จากสารและมาตรฐานการเรียนรู้ดังกล่าวข้างต้น สามารถนำมาจัดทำตัวชี้วัดและสาระการ
เรียนรู้แกนกลางของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ซึ่งผู้สอนสามารถใช้เป็น
เกณฑ์มาตรฐานในการประเมินพัฒนาการด้านการเรียนรู้ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนที่
สอดคล้องกับสารที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสารในมาตรฐานที่ ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่าน
จากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล และ ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าว
สาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ (2551:8) ได้กำหนด
ตัวชี้วัด และสารแกนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสารที่ 1: ภาษาเพื่อการสื่อสาร
มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็น
อย่างมีเหตุผล และ ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ
โดยการพูดและการเขียนไว้ดังนี้

แสดงรายละเอียดการกำหนดตัวชี้วัด และสาระแกนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตัวชี้วัด และสาระแกนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ระดับชั้น	รหัสตัวชี้วัด	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.3	ต 1.1 ม.3/4	เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและ อ่านจากสื่อประเภท ต่าง ๆ พร้อมทั้งให้ เหตุผลและยกตัวอย่าง ประกอบ	<p>การจับใจความสำคัญ เช่น หัวข้อ เรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียด สนับสนุน จากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อ ออนไลน์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น เว็บไซต์บนอินเทอร์เน็ตเอกสารสื่อ สิ่งพิมพ์ต่างๆ อย่างเช่น วารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์ เป็นต้น สื่อที่ เป็นภาพและเสียงดังเช่น โทรทัศน์ วิทยุในแต่ละสื่อต้องตั้งคำถาม เกี่ยวกับใจความสำคัญว่า ตอนนี้ เนื้อหาจากสื่อกำลังเอ่ยถึง ใคร ทำ อะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร เป็น ต้น</p> <p>- Yes/No Question - Wh-Question - Or-Question etc.</p> <p>และมีคำตอบต่างๆที่จะได้แสดง ความคิดเห็นของผู้ตอบ รวมถึงการ ใช้เหตุและผลในการตอบคำถาม อย่างเช่น I think... (ฉันคิดว่า) I feel...(ฉันรู้สึกว่าเป็น) I believe...(ฉันเชื่อ) I agree...(ฉันเห็นด้วยว่า) I disagree...(ฉันไม่เห็นด้วยว่า) I don't believe...(ฉันไม่เชื่อว่า) เป็นต้น</p>

ตารางที่ 1 ตัวชี้วัด และสาระแกนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ต่อ)

ระดับชั้น	รหัสตัวชี้วัด	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.3	ต 1.1 ม.3/3		การตีความ/ถ่ายโอนข้อมูลให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ ความเรียง เช่น สัญลักษณ์ เครื่องหมาย กราฟ แผนภูมิตาราง ภาพสัตว์สิ่งของ บุคคล สถานที่ต่าง ๆ โดยใช้ Comparison of adjectives/adverbs/Contrast: but, although/ Quantity words เช่น many/ much/ a lot of/ lots of/ some/any/afew/few/ a little/ little etc.
	ต 1.3 ม.3/2		การจับใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่อง การวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/ เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ เช่น ประสพการณ์ เหตุการณ์ สถานการณ์ต่าง ๆ ภาพยนตร์ กีฬา ดนตรี เพลง

ตารางที่ 1 ตัวชี้วัด และสาระแกนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ต่อ)

ระดับชั้น	รหัสตัวชี้วัด	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.3			<ul style="list-style-type: none"> - คำสันธาน (conjunctions) and/ but/or/because/so/before/ after etc. - Infinitive pronouns: some/any/ someone/anyone/everyone/ one/ones etc. -Tenses: presentsimple/ present continuous/present perfect/past simple/ future tense etc. -Simple sentence/Compound sentence/Complex sentence
ต 1.3 ม.3/2		พูด และ เขียนสรุปใจความสำคัญแก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง ข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม	การจับใจความสำคัญ แก่นสาระ หัวข้อเรื่อง การวิเคราะห์เรื่อง ข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ เช่น ประสบการณ์ เหตุการณ์ สถานการณ์ต่างๆ ภาพยนตร์ กีฬา ดนตรี เพลง

1.2 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านเตรียม

โรงเรียนบ้านเตรียม จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาขึ้นโดยใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นกรอบและทิศทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

วิสัยทัศน์

โรงเรียนบ้านเตรียม เป็นองค์กรที่มีคุณภาพในการจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วม นักเรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน และมีคุณธรรม จริยธรรม พร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

พันธกิจ

พัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาด้วยการบริหารแบบมีส่วนร่วม เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนให้มีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ใช้วิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีความสามารถตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเตรียมตั้งแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น วิชาพื้นฐาน

ระดับชั้น	ภาคเรียนที่ 1			ภาคเรียนที่ 2		
	รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต	รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
มัธยมศึกษาปีที่ 1	พื้นฐาน	ภาษาอังกฤษ	2.5 (100)	พื้นฐาน	ภาษาอังกฤษ	2.5 (100)
มัธยมศึกษาปีที่ 2	พื้นฐาน	ภาษาอังกฤษ	2.5 (100)	พื้นฐาน	ภาษาอังกฤษ	2.5 (100)
มัธยมศึกษาปีที่ 3	พื้นฐาน	ภาษาอังกฤษ	2.5 (100)	พื้นฐาน	ภาษาอังกฤษ	2.5 (100)

ตัวชี้วัดรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน อ 23102 มีดังนี้ ต 1.1 ม.3/1 ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน ต 1.1 ม.3/2 อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ต 1.1 ม.3/3 ระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง รูปแบบต่างๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน ต 1.1 ม.3/4 เลือกหรือระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ ต 1.2 ม.3/1 ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน ต 1.2 ม.3/2 ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายอย่างเหมาะสม ต 1.2 ม.3/3 พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ต 1.2 ม.3/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม ต 1.2 ม.3/5 พูดและเขียนบรรยายความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรมประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่าง เหมาะสม ต 1.3 ม.3/1 พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว เหตุการณ์ เรื่อง และประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม ต 1.3 ม.3/2 พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญหรือแก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง ข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม ต 1.3 ม.3/3 พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ ต 2.1 ม.3/1 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง เหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ต 2.1 ม.3/2 อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา

ต 2.1 ม.3/3 เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ ต 2.2 ม.3/1

เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เนื้อหาด้านการอ่าน ซึ่งประกอบด้วยมาตรฐานและตัวชี้วัดดังนี้

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็น

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ม.3/4 เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2. รูปแบบการสอน (Model of Teaching)

การพัฒนา รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อเป็นพื้นฐานความคิดในการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนได้อย่างเป็นระบบ โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ความหมายของรูปแบบการสอน

รูปแบบการเรียนการสอนในทางศึกษาศาสตร์มีค่าที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบ คือ รูปแบบการสอน Model of Teaching หรือ Teaching Model และรูปแบบการเรียนการสอนหรือรูปแบบ การจัดการเรียนการสอน Instructional Model หรือ Teaching-Learning Model คำว่า รูปแบบการสอน มีนักวิชาการอธิบายไว้ดังนี้ (1) รูปแบบการสอน หมายถึง แบบหรือแผนของการสอน รูปแบบการสอนแบบหนึ่งจะมีจุดเน้นที่เฉพาะเจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่ง รูปแบบการสอนแต่ละรูปแบบจึงอาจมีจุดหมายที่แตกต่าง กัน (2) รูปแบบการสอน หมายถึง แผนหรือแบบซึ่งสามารถใช้ในการสอนในห้องเรียน หรือสอน พิเศษเป็นกลุ่มย่อย หรือ เพื่อจัดสื่อการสอน ซึ่งรวมถึง หนังสือ ภาพยนตร์ เทป บันทึกลำโพง โปรแกรม คอมพิวเตอร์และหลักสูตรรายวิชา รูปแบบ การสอนแต่ละรูปแบบจะเป็นแนวในการออกแบบการสอนที่ช่วยให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่รูปแบบนั้น ๆ กำหนด (3) รูปแบบการสอน หมายถึง แผนแสดงการเรียนการสอน สำหรับนำไปใช้สอนในห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ให้มากที่สุด แผนดังกล่าวจะแสดงถึงลำดับ ความสอดคล้องกัน ภายใต้หลักการของแนวคิดพื้นฐานเดียวกัน องค์ประกอบทั้งหลายได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา และทักษะที่ต้องการสอน ยุทธศาสตร์การสอน วิธีการสอน กระบวนการสอน ขั้นตอนและกิจกรรมการสอน และการวัดและประเมินผล รูปแบบการเรียนการสอนมีความหมายในลักษณะเดียวกับระบบการเรียนการสอน ซึ่งนักการศึกษาโดยทั่วไปนิยมใช้คำว่า “ระบบ” ในความหมายที่เป็นระบบใหญ่ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญๆ ของการศึกษา หรือการเรียนการสอนในภาพรวม และนิยมใช้คำว่า “รูปแบบ” กับระบบที่ ย่อยกว่า โดยเฉพาะกับ “วิธีการสอน” ในด้านความหมายของรูปแบบการสอน

มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของรูปแบบการสอนไว้หลายคน เช่น Good (1973) ได้ให้ความหมายของรูปแบบว่า รูปแบบหมายถึงแบบอย่างของสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างหรือทำซ้ำ เป็นตัวอย่างเพื่อการเลียนแบบเป็นแผนภูมิหรือรูปสามมิติซึ่งเป็นตัวแทนของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือหลักการ แนวคิดเป็นชุดของปัจจัยหรือตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันรวมเป็นตัวประกอบและเป็นสัญลักษณ์ทางระบบสังคม ซึ่งอาจกล่าวได้ว่ารูปแบบคือแบบจำลองของสิ่งที่เป็นซึ่ง Longman (1981) ได้ให้ความหมายของคำว่า “รูปแบบ” หรือ Model เป็นคำที่ใช้เพื่อสื่อความหมายหลายอย่างซึ่งโดยทั่วไปแล้วรูปแบบจะหมายถึงสิ่ง หรือวิธีการดำเนินงานที่เป็นต้นแบบเพื่อจุดหมายหรือจุดเน้นที่ต้องการมุ่งเน้นเฉพาะเจาะจงแบบอย่างใดอย่างหนึ่ง

รูปแบบการสอน คือ แผน (plan) หรือแบบ (pattern) ที่เราสามารถใช้ในการสอนโดยตรงในห้องเรียนหรือการสอนเป็นกลุ่มย่อย ที่จะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ต่างๆกัน หรือรูปแบบการสอนคือ การบรรยายสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้รับสารสนเทศ ความคิด ทักษะ คุณค่า แนวทางของการคิด และแนวทางในการแสดงออกของผู้เรียน สำหรับทิสนา แชมมณี (2550) กล่าวว่า รูปแบบการสอน หมายถึง สภาพหรือลักษณะของการ จัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นอย่างมีระบบระเบียบ มีแบบแผนตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อต่างๆ โดยอาศัยวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่างๆ เข้ามาช่วยให้สภาพการเรียน การสอนนั้นเป็นไปตามหลักการที่วางไว้ ลักษณะสำคัญของรูปแบบการสอนจึงต้องประกอบด้วย ปรัชญาหรือทฤษฎีหรือหลักการหรือแนวคิดหรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐานหรือเป็นหลักการของรูปแบบการศึกษานั้น ๆ การบรรยายหรืออธิบายสภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอน การจัดระบบ องค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของระบบให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการพิสูจน์ทดลองถึงประสิทธิภาพของ ระบบนั้น (Saylor and others 1981; Joyce and Well 2000)

ดังนั้น รูปแบบการเรียนการสอนจึงหมายถึง สภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่จัดไว้อย่างเป็นระบบระเบียบตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อต่าง ๆ โดยมีการจัดกระบวนการหรือขั้นตอนในการเรียนการสอน โดยอาศัยวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่างๆ เข้ามาช่วย ทำให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามหลักการที่วางไว้ และได้รับการพิสูจน์ทดสอบหรือยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ สามารถใช้เป็นแบบแผนในการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะของ รูปแบบนั้นๆ ซึ่งแต่ละรูปแบบมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน โดยเน้นการพัฒนา ด้านพุทธิพิสัย (cognitive domain) การพัฒนาด้านจิตพิสัย (affective domain) การพัฒนาด้านทักษะพิสัย (psychomotor domain) การพัฒนาด้านทักษะกระบวนการ (process skills) หรือการบูรณาการ (integration) ทั้งนี้รูปแบบดังกล่าวล้วนเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่มี ลักษณะเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและมีการพัฒนาตามศักยภาพตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้

2.1.1 การจัดกลุ่มรูปแบบการสอน

การจัดกลุ่มของรูปแบบที่ผู้สอนจะเลือกนำไปพัฒนาความสามารถของผู้เรียนเพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของรูปแบบ Joyce and Weil (1996) ได้จัดกลุ่มของรูปแบบการสอนไว้ 4 กลุ่ม ได้แก่ 1) รูปแบบการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะทางสังคม (Social Models) 2) รูปแบบการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านการประมวลสารสนเทศ (Information- processing Models) 3) รูปแบบการสอนที่เน้นการพัฒนาบุคคล (Personal Models) 4) รูปแบบการสอนที่เน้นพฤติกรรมของผู้เรียน (Behavioral Systems Models) และ Joyce and Weil ได้อธิบายเกี่ยวกับรูปแบบการสอนแต่ละรูปแบบการพร้อมทั้งยกตัวอย่างการสอนเช่น 1) รูปแบบการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะทางสังคมเป็นรูปแบบการสอนที่เน้นการพัฒนาบุคคลในการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ โดยผู้เรียนหลังจากเรียนรู้เกี่ยวกับรูปแบบนี้จะเป็นผู้มีความสามารถใช้หลักการประนีประนอมการแก้ปัญหา ร่วมกัน การมีส่วนร่วม การทำงานร่วมกันอย่างสามัคคี และพยายามแสดงออกซึ่งผลงานที่มีประสิทธิภาพ มีรูปแบบการสอนแบบสืบสวนจากกลุ่ม (Group Investigation) ผู้เรียนจะร่วมกันในการสืบสวนกันเป็นกลุ่ม การแก้ปัญหาอย่างมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน รูปแบบการสอนแบบซัคค่าน (Jurisprudential Inquiry) ผู้เรียนจะพยายามในการร่วมมือกันแบบซัคค่านถามด้วยเหตุและผลจากการเรียนรู้ร่วมกัน เป็นต้น 2) รูปแบบการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านการประมวลสารสนเทศเป็นรูปแบบการสอนมุ่งให้ความสำคัญเกี่ยวกับสมรรถภาพความสามารถในการใช้ความคิดและวิธีการในการพัฒนาการเกี่ยวกับความรู้ของผู้เรียน มีรูปแบบการสอนโนทัศน์ (Concept Attainment) เป็นรูปแบบการสอนที่ออกแบบมาเพื่อนำผู้เรียนไปสู่แนวคิดโดยให้ผู้เรียนได้เปรียบเทียบและให้แสดงถึงความแตกต่างของการเปรียบเทียบตั้งตัวอย่างที่มีลักษณะหรือคุณลักษณะของแนวคิดพร้อมยกตัวอย่าง นอกจากนี้มีรูปแบบการสอนความสามารถในทักษะการคิดเชิงอุปมาน (Inductive Thinking) เป็นรูปแบบการสอนที่ระบุทักษะการคิดแบบอุปนัยสามทักษะและกลยุทธ์การสอนสามแบบ แต่ละอย่างสร้างขึ้นจากการดำเนินการทางจิต อันดับแรกคือการสร้างแนวคิดได้แก่การแจกแจงหรือการฟังการจัดกลุ่มการตัดสินใจหรือการจัดหมวดหมู่ ประการที่สองคือการตีความข้อมูลได้แก่การระบุความสัมพันธ์ที่สำคัญการสำรวจความสัมพันธ์การสร้างการอ้างอิง ประการที่สามคือการประยุกต์ใช้หลักการได้แก่การทำนายผลที่ตามมาหรืออธิบายไม่คุ้นเคยอธิบายหรือสนับสนุนการคาดการณ์และสมมติฐานการตรวจสอบคาดการณ์ เป็นต้น 3) รูปแบบการสอนที่เน้นการพัฒนาบุคคลเป็นรูปแบบการสอนที่เน้นการพัฒนาตัวบุคคลโดยผู้สอนพยายามเน้นการพัฒนาผู้เรียนในตัวบุคคลทั้งทางด้านกาย จิตใจ และอารมณ์ พยายามให้ผู้เรียนได้รู้จักแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมกับการเรียนการสอนและสภาพการณ์ต่างๆ มีรูปแบบการสอนโดยอ้อม (Non-directive) ผู้สอนพยายามมองโลกจากมุมมองของผู้เรียน ผู้สอนควรช่วยผู้เรียนให้รับรู้ว่าคุณมีความสามารถในการกำหนดและทำงานผ่านปัญหาโดยคิดวิธีแก้ปัญหาของตนเอง ภายใต้รูปแบบนี้ห้องเรียนมีบรรยากาศที่อบอุ่นและเป็นที่ยอมรับ ผู้เรียนควรรู้สึกอิสระที่จะแสดงความรู้สึกในเชิงสัญลักษณ์โดยไม่รู้สึกว่าถูกกดดันข่มขู่หรือถูกตัดสิน และลำดับของขั้นตอนที่แตกต่างกัน 5 ขั้นตอนในการสัมภาษณ์ของผู้เรียนและผู้สอนแบบไม่ชี้นำ ดังขั้นตอนดังนี้ ระยะเวลาที่ 1 ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความรู้สึกอย่างอิสระ ขั้นตอนที่ 2 ผู้เรียนกำหนดปัญหาในขณะที่ผู้สอนช่วยชี้แจงความรู้สึกของผู้เรียน ขั้นตอนที่ 3 ผู้เรียนอภิปรายปัญหากับผู้สอนและพัฒนาข้อมูลเชิงลึก ระยะเวลาที่ 4 ผู้เรียนวางแผนการตัดสินใจและผู้สอนชี้แจง

แผนการในการดำเนินการ และระยะที่ 5 ผู้เรียนพัฒนาการกระทำในเชิงบวกมากขึ้นหลังจากได้รับข้อมูลเชิงลึก เป็นต้น 4) รูปแบบการสอนที่เน้นพฤติกรรมของผู้เรียน เป็นรูปแบบการการสอนนี้ จุดเน้นของวิธีการที่เกี่ยวข้องกับหมวดหมู่นี้ อยู่ที่ ทักษะและพฤติกรรมที่สังเกตได้ของผู้เรียน โดยใช้หลักการของการให้สิ่งเร้าและการตอบสนอง มีรูปแบบการสอนแบบรอบรู้ (Master Learning) ให้เวลาและการสอนที่มีคุณภาพเพียงพอแก่ผู้เรียนเกือบทุกคนสามารถเชี่ยวชาญต่อชุดของวัตถุประสงค์ใด ๆ ที่ทำการสอน และรูปแบบการสอนทางตรง (Direct Instruction) มีโครงสร้างที่มีผู้สอนเป็นผู้กำกับควบคุมดูแล การเพิ่มเวลาเรียนรู้ของผู้เรียนให้สูงสุดจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถแสดงออกถึงพฤติกรรมในด้านต่างๆ ได้อย่างเต็มที่

ขณะที่ ทิศนา ขมมณี (2552: 224) ได้ศึกษาประมวลรูปแบบการสอนต่างๆ ที่ได้รับการยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบด้วย 5 รูปแบบ ได้แก่ 1) ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) เพื่อผู้เรียนให้เกิดความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาสาระที่หลากหลาย เช่นรายละเอียดข้อมูล การแยกแยะข้อเท็จจริง และความคิดรวบยอด เช่น การจัดการเรียนรู้แบบโน้ตบุ๊ก การจัดการเรียนรู้แบบเน้นความจำ และการจัดการเรียนรู้แบบการใช้ผังกราฟิก 2) ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) เป็นการช่วยพัฒนาและปลูกฝังผู้เรียนเกี่ยวกับความรู้สึก เจตคติ ค่านิยม ความชื่นชม ความกระตือรือร้นแรงจูงใจและทัศนคติ ปลูกฝังความดี การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนที่เน้นความรู้ความเข้าใจไม่เพียงพอต่อการช่วยให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีได้จำเป็นรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยของ Bloom รูปแบบการเรียนการสอนโดยการชกค้ำ (Jurisprudential Model) รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ (Role Playing Model) เป็นต้น 3) ทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) เป็นรูปแบบที่มุ่งเน้นในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านการปฏิบัติ การกระทำ หรือการแสดงออกต่างๆ เช่นรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของ Harrow's Instruction Model for Psychomotor Development รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของ Davies' Instructional Model for Psychomotor Development เป็นต้น 4) ทักษะกระบวนการ (Process Skills) เป็นรูปแบบที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องกับวิธีการดำเนินการต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นกระบวนการทางสติปัญญา เช่นกระบวนการสืบสอบและแสวงหาความรู้เป็นกลุ่ม การจัดการเรียนรู้ตามกระบวนการความสามารถในทักษะการอุปนัย 5) การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Integration) เป็นการบูรณาการด้านเนื้อหาสาระ และวิธีการเข้าด้วยกันเพื่อช่วยพัฒนาการเรียนรู้ด้านทุกด้านของผู้เรียนให้มีความกลมกลืน เหมาะสมสอดคล้อง ซึ่งกำลังได้รับความนิยมอย่างมาก เพราะมีความสอดคล้องกับหลักการทฤษฎีทางการศึกษาที่มุ่งเน้นการพัฒนารอบด้าน หรือการพัฒนาเป็นองค์รวม ตัวอย่าง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในลักษณะนี้ เช่น รูปแบบการเรียนการสอนโดยการสร้างเรื่อง การสอนทางตรง (Direct Instructional Model) รูปแบบการเรียนการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้ 4 MAT และรูปแบบการเรียนการสอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นต้น

จากการศึกษาประเภทของรูปแบบการเรียนการสอนข้างต้นสรุปได้ว่านักการศึกษาได้แบ่งรูปแบบการเรียนการสอนออกเป็น 4-5 ประเภทและอธิบายลักษณะรูปแบบการเรียนการสอนแต่ละประเภทมีความคล้ายคลึงกัน เพื่อให้สอดคล้องกับงานวิจัย เรื่องการพัฒนาการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริม

ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ผู้วิจัยจึงได้พัฒนารูปแบบการสอนโดยบูรณาการแนวการสอนทั้งสามแนวทาง เพื่อพัฒนาทั้งความรู้ทักษะ และการคิดซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นที่จะช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณให้มีประสิทธิภาพได้อย่างสูงสุด

2.1.2 การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอน

การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนเป็นขั้นตอนสำคัญ เมื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแล้วจำเป็นต้องนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนให้ชัดเจนและเกิดความเข้าใจ ด้วยเหตุนี้ นักการศึกษาจึงได้ออกแบบขั้นตอนการนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนไว้แตกต่างกันดังที่ Joyce and Weil (1996) ได้กล่าวถึงแนวการนำเสนอรูปแบบการสอนแต่ละรูปแบบที่ใช้ในการนำเสนอในหนังสือ “Models of Teaching” ประกอบไปด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้ ส่วนที่ 1 เป็นการนำเสนอรูปแบบการสอน (Orientation to the Model) Joyce and Weil ได้อธิบายเกี่ยวกับรูปแบบการสอน ที่มาของรูปแบบการสอนที่เป้าหมายการสอนได้นำทฤษฎีและสมมติฐานมาใช้รับรองของรูปแบบ นอกจากนี้หลักการและมโนทัศน์เป็นส่วนสำคัญของรูปแบบการสอนนี้ ส่วนที่ 2 เป็นรูปแบบการสอน (The Model of Teaching) Joyce and Weil ได้อธิบายการนำรูปแบบการสอนไปประกอบกับการใช้กิจกรรมการสอน และได้กำหนดขั้นตอนของรูปแบบการสอนของแต่ละรูปแบบ 2) ระบบทางสังคม (Social System) เป็นการอธิบายบทบาท และความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน บทบาทการเป็นผู้นำของผู้สอนในแต่ละรูปแบบจะแตกต่างกันไป เช่น บางรูปแบบผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยความสะดวก เป็นที่ปรึกษา เป็นผู้นำกิจกรรม เป็นศูนย์กลางของกิจกรรม เป็นศูนย์กลางของกิจกรรม เป็นแหล่งของข้อมูล หรือเป็นผู้จัดสถานการณ์ เป็นต้น 3) หลักการของการตอบสนอง (Principles of Reaction) เป็นการอธิบายถึงการตอบสนองของผู้สอนต่อผู้เรียน การตอบสนองสิ่ง que ผู้เรียนได้กระทำ เช่น ในบางรูปแบบจะมีการให้รางวัลเมื่อผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการ หรืออาจไม่ใช้การประเมินเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น หลักการของการตอบสนองจะมีกฎให้ผู้สอนนำไปใช้และเลือกรูปแบบการตอบสนองที่เหมาะสมกับสิ่งที่ผู้เรียนกระทำ 4) ระบบที่สนับสนุน (Support System) ส่วนนี้จะอธิบายเกี่ยวกับสิ่งที่จำเป็นในการสนับสนุนรูปแบบแต่ละรูปแบบ หรือเงื่อนไขต่างๆ ที่เอื้อต่อการใช้รูปแบบการสอนนั้นๆ ตัวอย่างเช่นระบบทางสังคมอาจต้องมีการฝึกอบรมผู้นำก่อน เป็นต้น 5) การนำรูปแบบการสอนไปใช้ (Application) ส่วนนี้จะเสนอคำแนะนำ และข้อสังเกตต่างๆ ที่จะช่วยให้การสอนตามรูปแบบมีประสิทธิภาพ เช่น ประเภทของเนื้อหาวิชาที่เหมาะสมกับการสอนแต่ละรูปแบบ ระดับชั้นและอายุของผู้เรียน สถานที่หรือสภาพแวดล้อมที่ต้องจัดให้เอื้อต่อการใช้รูปแบบการสอนแต่ละรูปแบบ 6) ผลที่จะเกิดจากการสอน (Instructional and Nurturant Effects) ซึ่งรวมทั้งผลที่จะเกิดขึ้นทั้งในทางตรงและทางอ้อม ตัวอย่างเช่น การสอนโดยการให้ผู้เรียนอยู่ในบรรยากาศของการแข่งขัน ผลที่ได้ทางตรงอาจช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และผลทางอ้อมอาจทำให้ผู้เรียนแยกจากกันดังนั้นในการเลือกรูปแบบการสอน การสร้างหลักสูตร หรือสื่อต่างๆ ผู้สอนจะต้องสร้างความสมดุลระหว่างประสิทธิภาพการสอนหรือผลทางตรง และผลทางอ้อมที่อาจทำนายได้สรุปได้ว่าแนวทางการนำเสนอรูปแบบการสอนดังกล่าวถือได้ว่าเป็นแนวทางที่มีความชัดเจน และเหมาะสม ทั้งนี้เพราะผู้เขียนได้อธิบายองค์ประกอบแต่ละส่วนอย่างละเอียด ชัดเจนโดยเริ่มตั้งแต่การกล่าวถึงทฤษฎีพื้นฐานที่นำมาเป็นแนวคิดในการ

พัฒนารูปแบบ ตัวรูปแบบ การนำรูปแบบไปใช้ และผลที่เกิดขึ้นหลังจากการเรียนการสอน จึงมีผู้นิยมนำไปใช้เป็นแบบอย่างในการนำเสนอรูปแบบการสอนเป็นจำนวนมาก

ขณะที่ Clark (2004: 9-12) และ Branch (2009: 2-3) มีความคิดเห็นตรงกันว่า การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับตามแบบจำลองของแนวคิด “ADDIE Model” ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นตอนวิเคราะห์ (Analyze phase) วิเคราะห์และประเมินความต้องการจำเป็น (Assessed analyze needs) ประกอบด้วย 1.1) การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนรู้ 1.2) การรวบรวมภาระงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนรู้ 1.3) สร้างเครื่องวัดคุณภาพระดับการปฏิบัติในการจัดการเรียนรู้ 1.4) เลือกวิธีการในการจัดการเรียนรู้ 1.5) ประมาณการงบประมาณที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ 2) ขั้นตอนออกแบบ (Design Phase) ออกแบบการเรียนการสอน และการนำเสนอ (Design Instruction and Presentations) ประกอบด้วยออกแบบวิธีการหรือรูปแบบที่ให้บรรลุเป้าหมายเพื่อจัดการเรียนรู้อย่างไรจึงบรรลุเป้าหมาย 2.1) พัฒนาจุดประสงค์การเรียนรู้สำหรับแต่ละภาระงาน ซึ่งต้องครอบคลุมทั้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 2.2) เขียนคำอธิบายและระบุขั้นตอนการปฏิบัติของแต่ละภาระงานให้ชัดเจน 2.3) พัฒนาเครื่องมือวัดปฏิบัติ (performance tests) ที่ครอบคลุมความรอบรู้ภาระงานในการจัดการเรียนรู้ 2.4) ระบุพฤติกรรมที่เป็นพื้นฐานที่ผู้เรียนจำเป็นต้องมีก่อนที่จะได้รับการจัดการเรียนรู้ 2.5) จัดลำดับและโครงสร้างของจุดประสงค์การเรียนรู้ เช่น ภาระงานที่ง่ายจัดไว้เป็นลำดับแรก 3) ขั้นตอนพัฒนา (Develop Phase) พัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน (Develop Materials) ประกอบด้วย 3.1) จัดทำรายการกิจกรรมหรือพฤติกรรมปฏิบัติที่จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาระงาน 3.2) เลือกวิธีการจัดการเรียนรู้หรือสื่อในการเรียนรู้ 3.3) ตรวจสอบวัสดุที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่มีอยู่ (ไม่จำเป็นต้องผลิตใหม่) 3.4) พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ อาทิ แผนการจัดการเรียนรู้คู่มือผู้จัดการเรียนรู้และนวัตกรรมเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้รวมถึงตัวอย่างชิ้นงานและแฟ้มสะสมงาน (ถ้ามี) 3.5) นำสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้อันสร้างสรรค์เข้ากับโปรแกรมการศึกษาตามหลักสูตร 3.6) นำสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นเสนอต่อฝ่ายบริหารเพื่อตรวจสอบและยืนยันถึงความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของรายวิชา (Objective) และเป้าหมายของหลักสูตร (Goal) 4) ขั้นตอนนำไปใช้ (Implement phase) นำสาระและกิจกรรมไปใช้ประกอบด้วย การวางแผนในการบริหารจัดการในการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ และดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนต่างๆ ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ 5) ขั้นตอนประเมิน (Evaluate Phase) ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนและประสิทธิผลของสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน ประกอบด้วย 5.1) ตรวจสอบทบทวนและประเมินภายในกระบวนการออกแบบจัดการเรียนรู้ว่า แต่ละขั้นตอน ประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดและมีสิ่งใดที่สนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคบ้าง 5.2) ประเมินผลในลักษณะภายนอก อาทิ การสังเกตว่าผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากภาระงานต่าง ๆ และผู้เรียนสามารถปฏิบัติชิ้นงานได้ 5.3) พัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ให้ได้ผลดียิ่งๆ ขึ้นส่วน กาญจนา คุณารักษ์ (2553: 144) ได้สังเคราะห์แนวทางการออกแบบการเรียนการสอนเพื่อให้มีทางเลือกที่หลากหลายและสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพบข้อสรุปว่า แนวทางการออกแบบการเรียนการสอนมี 5 ขั้นตอนได้แก่ 1) การวิเคราะห์ปัญหา เป็นการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น การวิเคราะห์ภาระงาน การวิเคราะห์การเรียนการสอน 2) การกำหนดจุดประสงค์และ

การพัฒนากระบวนทัศน์เป็นการระบุดจุดประสงค์และการพัฒนากระบวนทัศน์ 3) การพัฒนากลยุทธ์ การเรียนการสอนเป็นการพัฒนากลยุทธ์การเรียนการสอน และพัฒนาสื่อการเรียนการสอน 4) การประเมินผลการเรียนการสอน เป็นการประเมินผลย่อยและการประเมินผลรวม 5) การประเมินผลและการปรับปรุงการออกแบบการเรียนการสอน เป็นการประเมินโปรแกรมการออกแบบ การเรียนการสอนทั้ง ระบบในทุกชั้น ตอนนำเสนอรูปแบบการสอนเป็นจำนวนมาก

จากการศึกษาแนวทางการนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนข้างต้น พบว่านักการศึกษาได้เสนอแนวทางการออกแบบและนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนมีลักษณะคล้ายกันแต่อาจจะแบ่งขั้นตอนไม่เหมือนกันดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจึงเลือกขั้นตอนการนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการออกแบบการเรียนการสอนของ Clark (2004: 9-12) และ Branch (2009: 2-3) ด้วยเหตุผลที่ว่า แนวคิดการนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนของ Clark (2004:9-12) และ Branch (2009: 2-3) สอดคล้องกับการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ที่ผู้วิจัยเลือกใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ กล่าวโดยสรุป การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนในงานวิจัยนี้จึงมีขั้นตอนทั้งหมด 4 ขั้นตอนดังนี้ 1) การวิจัย (Research: R1) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A: การศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน 2) การพัฒนา (Development: D1) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D and D) รูปแบบการเรียนการสอนรวมทั้งตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน 3) การวิจัย (Research: R2) เป็นการนำไปใช้ (Implementation: I): การทดลองใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น 4) 4 การพัฒนา (Development: D2) เป็นการประเมินผล (Evaluation: E): การประเมินและปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการสอนขั้นตอนและประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอน

2.1.3 การตรวจสอบคุณภาพ

การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนดำเนินการได้ดังนี้

1. การตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์สูงเกี่ยวกับรูปแบบการสอนที่สร้างขึ้นเป็นการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการสอนกับแนวคิดทฤษฎีพื้นฐานและตรวจสอบความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ มุ่งประเมินองค์ประกอบรูปแบบการสอนและอาจรวมถึงการประเมินเอกสารประกอบรูปแบบการสอน เช่น คู่มือการใช้หรือแผนการสอนตามหลักการของรูปแบบการสอนนั้น โดยในการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญดำเนินการดังนี้

1.1 กำหนดจุดประสงค์ของการประเมินรูปแบบการสอนตามแนวคิดทฤษฎีพื้นฐาน โดยกำหนดประเด็นการประเมิน อาทิ องค์ประกอบของรูปแบบการสอนสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีพื้นฐานหรือไม่ เอกสารประกอบรูปแบบการสอนชัดเจน สมบูรณ์หรือไม่ ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริงเพียงใด เป็นต้น

1.2 สร้างเครื่องมือสำหรับวัดและประเมินให้เหมาะสมกับประเด็นที่ต้องการประเมิน โดยอาจใช้ แบบสอบถาม แบบประเมิน แบบสังเกตหรือแบบสัมภาษณ์ เป็นต้น

1.3 ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินโดยพิจารณาจากกรอบแนวคิดทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบการสอนและใช้เครื่องมือประเมินตามเกณฑ์ที่กำหนดหรือตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

1.4 รวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญมาตรวจวิเคราะห์ตามเกณฑ์หรือตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาในการปรับปรุงส่วนต่างๆของรูปแบบการสอน

2. การทดสอบเพื่อตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนในสถานการณ์จริงโดยทั่วไป มีการดำเนินการตามกระบวนการวิจัยและมุ่งหวังว่าการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนที่สร้างขึ้นจะมีคุณภาพ ดำเนินการจัดกลุ่มทดลอง และเมื่อดำเนินการสอนตามรูปแบบแล้วรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินคุณภาพรูปแบบการสอนและนำเสนอรูปแบบการสอนต่อไป

2.2 องค์ประกอบของรูปแบบการสอน

รูปแบบการสอนนั้นมียุทธศาสตร์ประกอบหลายด้าน ดังที่มีนักวิชาการ (Arends 1997; Anderson 1997) รูปแบบการสอนว่า ประกอบด้วยองค์ประกอบ หลักการโดยมีแนวคิดหรือทฤษฎีพื้นฐานสนับสนุน ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง วิธีสอนที่จะทำให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนการสอนที่สนับสนุนให้การใช้รูปแบบเกิดผลสัมฤทธิ์ และสิ่งแวดล้อมในการจัดการเรียนรู้ที่จะนำไปสู่ผลการเรียนรู้ที่ต้องการ สำหรับ Keeves (1997: 386-387) รูปแบบการสอนทั่วไปต้องมีการนำเสนอโดยการเข้าสู่บทเรียนโดยการทำนาย (prediction) ที่สามารถใช้อุปกรณ์เครื่องมือที่สามารถในการทดสอบพิสูจน์รูปแบบการสอนได้ และมีโครงสร้างของรูปแบบการสอนต้องมีการสัมพันธ์กันเชิงมูลเหตุ (causal relationship) ที่สามารถอธิบายเกี่ยวกับบอกหรืออธิบายเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ในการใช้รูปแบบการสอนนี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างจินตนาการ (imagination) ความคิดรวบยอด (concept) และความสัมพันธ์ (interrelations) รวมทั้ง ช่วยขยายขอบเขตของการสืบเสาะความรู้ รูปแบบควรจะต้องประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง (structural relationships) มากกว่าความสัมพันธ์เชิงเชื่อมโยง (associative relationships) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Kemp, Morrison and Ross (1998) ที่กำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอนว่าประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้กำหนดหัวข้อที่จะสอน และเขียนวัตถุประสงค์ทั่วไป ศึกษาคุณลักษณะของผู้เรียน ระบุจุดมุ่งหมายของการสอนในเชิงพฤติกรรม กำหนดเนื้อหาวิชาที่สนับสนุนตามวัตถุประสงค์แต่ละข้อ ทดสอบเพื่อวัดความรู้ความสามารถของผู้เรียนก่อนที่ผู้สอนจะทำการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง ผู้สอนจะเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนโดยมีเนื้อหาที่มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนเป็นจุดมุ่งหมาย ผู้สอนจะเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนเช่น เตรียมอุปกรณ์สื่อการสอน สถานที่ที่เหมาะสม หลังจากนั้นผู้สอนจะดำเนินการสอนตามแผนที่กำหนดไว้ หลังจากทำการเรียนการสอน ผู้สอนได้มีการประเมินการสอนตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เพื่อการประเมินว่าผู้เรียนหลังจากการทำการเรียนการสอนแล้วมีประสิทธิภาพและคุณภาพขึ้นอย่างไร

ส่วน Joyce and Weil (2000: 9) ได้กำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอนไว้ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ที่มาของรูปแบบการจัดการเรียนการสอน (Orientation to Model) ประกอบด้วย เป้าหมายของรูปแบบ (Goal) ข้อตกลงเบื้องต้น (Assumption) หลักการสำคัญ (Major concepts) ที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบการเรียนการสอน

ส่วนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนการสอน (The Model of Teaching) ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ 1) ขั้นตอนการสอน (Syntax) เป็นส่วนสำคัญมากที่สุดที่แสดงกรอบโครงสร้างที่ระบุขั้นการ สอนเอาไว้อย่างมีระเบียบและเป็นระบบทุกขั้นตอนจะประสานสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง

และเป็นไปโดยครบวงจร ตั้งแต่เริ่มต้นการสอนจนกระทั่งการประเมินผล ซึ่งแต่ละรูปแบบมีจำนวน ขั้นตอนการเรียนการสอนแตกต่างกันไป 2) ระบบสังคม (Social System) เป็นการอธิบายบทบาท ของครูและนักเรียนในการจัดการเรียนการสอน โดยแสดงถึงพฤติกรรมการสอนและพฤติกรรม การเรียนที่นำมาไว้อย่างชัดเจนว่าขั้นตอนไหนใครควรแสดงบทบาทอย่างไร โดยเน้นกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยการกระทำของผู้เรียนเป็นสำคัญ 3) หลักการตอบสนอง (Principle of Reaction) เป็นหลัก ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน เป็นการติดต่อสื่อสารอย่างใกล้ชิดแบบกระบวนการคู่ (Two-way Process) ระหว่างครูและนักเรียนโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักเรียนทุกคนภายใต้บรรยากาศและ ความสัมพันธ์อันดีตามวิถีทางแบบประชาธิปไตย ครูจะตอบสนองต่อพฤติกรรม การแสดงออกของ ผู้เรียน ทั้งนี้อาจเป็นการให้รางวัล การสร้างบรรยากาศอิสระในการคิดและปฏิบัติโดยไม่มีการประเมิน ว่าถูกหรือผิด 4) ระบบสนับสนุน (Support System) หรือสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน ได้แก่ สื่อ การเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ซึ่งนำมาใช้เป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้การเรียน การสอนทุกขั้นตอนดำเนินไปอย่างถูกต้องเหมาะสม เพื่อส่งเสริมให้การสอนมีประสิทธิภาพสูงและการ เรียนมีประสิทธิภาพเต็มตามศักยภาพที่ควรจะเป็น

ส่วนที่ 3 การนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนไปใช้ (Application) เป็นการแนะนำ หรือ ให้ข้อเสนอแนะการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนนั้นให้มีประสิทธิภาพ เช่น จะใช้กับเนื้อหา ประเภทใดจึงจะเหมาะสมและใช้กับเด็กระดับใด เป็นต้น

ส่วนที่ 4 ผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนและสิ่งที่ส่งเสริมการเรียนรู้ (Instruction and Nurturant Effects) ในแต่ละรูปแบบจะต้องจัดสาระความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานอะไรบ้าง ให้กับผู้เรียนรวมทั้งมีสิ่งสำคัญ องค์ประกอบอะไรบ้างที่จะทำให้การดำเนินการจัดการเรียนรู้นั้น ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย ซึ่งก็คือการสอนของครูที่จัดขึ้นตามขั้นตอนและสภาพแวดล้อม ในการเรียนสมรรถนะสำหรับผู้เรียนต้องมี และต้องให้มีการพัฒนาตลอดกระบวนการซึ่งถือผลที่เกิดขึ้นจาก การสอน และเป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องมีในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและ ประสบผลสำเร็จ คุณสมบัติคุณลักษณะหรือสมรรถนะของผู้เรียนที่ต้องปลูกฝังจนติดตัว เพื่อให้ การเรียนการสอนบรรลุผลตามที่คาดหวัง

ทิตินา แชมมณี (2555) กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดรูปแบบการเรียนการสอนว่า ประกอบด้วย 1) ปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบนั้น 2) การบรรยายและอธิบายสภาพหรือลักษณะของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับ หลักการที่ยึดถือ 3) การจัดระบบ คือผู้สอนได้จัดระบบองค์ประกอบการสอนให้มีความสัมพันธ์กัน ใน องค์ประกอบ และพยายามให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมายขององค์ประกอบนั้นๆ 4) การอธิบาย คือการที่ผู้สอนให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการสอนและเทคนิคการสอนต่างๆที่ผู้สอนพยายามมุ่งเน้น ประสิทธิภาพสูงสุดของการเรียนการสอน โดยในรูปแบบการสอนจะต้องประกอบด้วยรูปแบบ 4 ประการ ได้แก่ ทฤษฎีหรือหลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ กระบวนการของรูปแบบ และผลที่ได้รับจากการใช้รูปแบบ เพื่อจะช่วยให้ผู้สอนมีหลักการในการตัดสินใจว่า รูปแบบการสอนนั้นมีประสิทธิภาพและสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนของผู้สอนต่อไป

จากนิยามของนักการศึกษา สามารถสรุปและสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการสอนได้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญของรูปแบบการสอนประกอบด้วย หลักการ แนวคิดหรือทฤษฎีของรูปแบบการ

สอน วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน เนื้อหาที่ใช้ในการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน และเทคนิควิธีสอนต่างๆ ตลอดจนการวัดและประเมินผล ทั้งนี้องค์ประกอบต่างๆเหล่านี้จะต้องเป็นระบบที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน จากการสังเคราะห์รูปแบบดังกล่าว ผู้วิจัยนำไปสู่การพัฒนาองค์ประกอบของรูปแบบการสอนที่ประกอบด้วย องค์ประกอบต่างๆที่สอดคล้องกัน คือหลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน ระบบสังคม หลักการตอบสนอง ระบบสนับสนุน เทคนิควิธีการสอน สิ่งส่งเสริมการเรียนรู้ เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ เครื่องมือที่ใช้วัดผล และวิธีการวัดผลและประเมินผล

จากการศึกษารายละเอียดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน พบว่านักการศึกษาได้จำแนกองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนมีรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบคล้ายกัน ดังนั้น ผู้วิจัย จึงได้นำแนวคิดดังกล่าวไปใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ในการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ประการคือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการสอน 4) การวัดและประเมินผล 5) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 สรุปแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนการสอน

แนวคิดทฤษฎี	อ้างอิง	สรุปการสังเคราะห์
รูปแบบการจัดการเรียนการสอน	Arends (1997) Anderson (1997) Keeves (1997) Kemp, Morrison and Ross (1998) Joyce and Weil (1996) ทิตนา แชมมณี (2555)	รูปแบบการสอนหรือรูปแบบกิจกรรม หมายถึงแบบแผนของการสอนหรือกิจกรรมที่แสดงความสัมพันธ์ สอดคล้องและส่งเสริมซึ่งกันและกันระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ในการสอนหรือการทำกิจกรรมได้แก่ หลักการจุดมุ่งหมาย เนื้อหา กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล รวมถึงกิจกรรมสนับสนุนอื่น ๆ โดยที่ได้ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ เพื่อให้การเรียนรู้บรรลุเป้าหมายอย่างมีคุณภาพ

3. การออกแบบการสอนเชิงระบบ (Instructional System Design)

การออกแบบระบบการเรียนการสอน (Instructional System Design) มีชื่อเรียกที่แตกต่างกัน เช่น การออกแบบระบบการเรียนการสอน (Instructional Design) การออกแบบและพัฒนาการสอน (Instructional Design and development) เป็นต้น แม้จะมีชื่อเรียกที่แตกต่างกันแต่ชื่อเหล่านี้มาจากแนวคิดเดียวกัน คือ การใช้กระบวนการของวิธีระบบ (system

approach) ในการสร้างหรือพัฒนาพฤติกรรมหรือรูปแบบของการปฏิบัติงานใหม่ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและประสบผลสำเร็จ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

3.1 ความหมายของการออกแบบระบบการเรียนการสอน

ผู้ให้ความหมายของคำว่า “ระบบ” (system) ไว้หลายคน เช่น Banathy (1968) ได้ให้ความหมายของคำว่าระบบว่า “ระบบ หมายถึงองค์ประกอบต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีปฏิสัมพันธ์กัน ซึ่งองค์ประกอบทั้งหลายเหล่านี้จะร่วมกันทำงานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้”

ในความหมายของระบบ ได้มีนักวิชาการให้ความหมายไว้ว่า ระบบ คือ องค์ประกอบต่างๆ ที่ทำงานสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน เพื่อให้เกิดผลอย่างใดอย่างหนึ่ง (ประชุม รอดประเสริฐ 2533 : 66) เป็นการทำงานที่ประสานกันขององค์ประกอบหรือปัจจัยต่างๆ เพื่อไปสู่จุดหมายทั่วไปและเราสามารถเข้าใจวิธีการทำงานได้ (สุคนธ์ ภูริเวทย์ 2542: 38) การรวมตัวของสิ่งหลายสิ่งเพื่อความ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยแต่ละสิ่งนั้นมีความสัมพันธ์ต่อกันและกัน หรือขึ้นต่อกันและกันหรือมีผลกระทบต่อกันและกัน และองค์ประกอบที่ได้จัดไว้อย่างเป็นระเบียบ และมีความสัมพันธ์ส่งเสริมซึ่งกันและกันเพื่อนำไปสู่จุดหมายปลายทางที่ได้กำหนดไว้ (สำนักงานคณะกรรมการการ ประถมศึกษาแห่งชาติ 2534: 24) ดังนั้นสรุปได้ว่าระบบจะต้องมีองค์ประกอบ องค์ประกอบนั้น ต้องมีความสัมพันธ์ มีการโต้ตอบ มีปฏิสัมพันธ์กันและระบบต้องมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจกรรม นั้นๆ

การออกแบบระบบการเรียนการสอน เป็นการนำเอาวิธีระบบ หรือการจัดระบบมาใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลที่ป้อน (Input) กระบวนการ(Process) และมีผลผลิต (Output) เช่น ระบบการสอน จะมีองค์ประกอบย่อย ๆ เช่น ระบบครูผู้สอน ระบบนักเรียน ระบบสื่อการสอน ระบบการเลือกและใช้สื่อการสอน หรือแหล่งการเรียนรู้ ระบบการสอนที่มีการ ออกแบบโดยใช้วิธีระบบ (Systematic approach) มีการทดลองใช้อย่างกว้างขวาง มีการกำหนด ขั้นตอนการสอน เช่น มีการกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้ แหล่งความรู้ ให้สามารถตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน เช่น วิจัย เพศ อัตราการ เรียนรู้ ความสามารถทางด้านสติปัญญา ความสนใจ ความถนัด ประสบการณ์เดิม ตลอดจนพื้นฐานทางวัฒนธรรม ซึ่งครูผู้สอนและนักเทคโนโลยีการศึกษา จะเข้ามามีบทบาทสำคัญในการออกแบบ พัฒนาระบบการสอนการออกแบบระบบการสอน ได้มีนักการศึกษาไว้ดังนี้ James W. Popham and Baker (1970) ได้ออกแบบระบบการสอนโดยแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) กำหนดวัตถุประสงค์ 2) พิจารณาพื้นฐานผู้เรียน 3) วางแผนกิจกรรมการเรียนการสอน และ 4) ประเมินผล นอกจากนี้ Suhas R. and Sindhura K. (2008: 1 – 2) ได้นิยามการออกแบบระบบการเรียนการสอนว่าสามารถ เป็นได้ทั้งกระบวนการสาขาวิชา วิทยาศาสตร์ และความจริง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การออกแบบระบบการเรียนการสอนคือกระบวนการ (Instructional System Design is

a Process) หมายถึง การออกแบบระบบการเรียนการสอนเป็นกระบวนการที่มีขั้นตอน โดยใช้วิธีการระบบ และใช้หลักการศึกษาศาสตร์การเรียนรู้ และทฤษฎีการเรียนการสอน เพื่อการตัดสินใจในการออกแบบระบบการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ แต่ละขั้นตอนจึงมีความสัมพันธ์กันทั้งวัสดุการเรียนและกิจกรรมการเรียน ในขั้นตอนสุดท้ายของการออกแบบระบบการเรียนการสอน ส่วนใหญ่จะเป็นขั้นตอนของการวัดและประเมินผล

การออกแบบระบบการเรียนการสอนคือสาขาวิชา (Instructional System Design is a Discipline) หมายถึง การออกแบบระบบการเรียนการสอนเป็นสาขาวิชาที่ประกอบด้วยความรู้ที่เกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้ต่างๆ ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการอย่างเป็นระบบและถูกต้อง

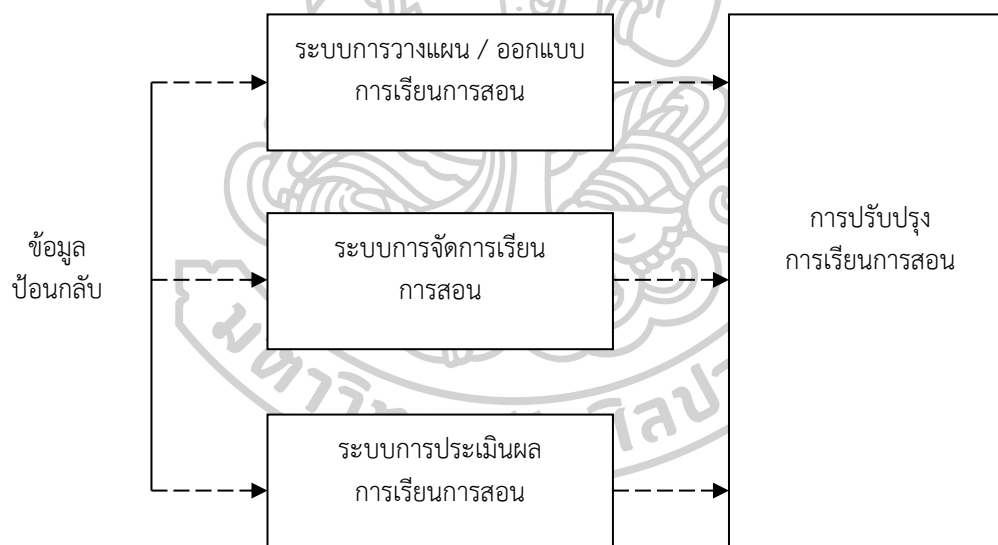
การออกแบบระบบการเรียนการสอนคือวิทยาศาสตร์ (Instructional System Design is a Science) หมายถึง การออกแบบระบบการเรียนการสอนเป็นวิทยาศาสตร์ ประกอบด้วยขั้นตอนการออกแบบ การพัฒนา การทดลองใช้ การประเมินผล และการบำรุงรักษา ภายใต้สถานการณ์ที่กำหนดไว้ โดยเป็นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่เป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกัน

การออกแบบระบบการเรียนการสอนคือความจริง (Instructional System Design is a Reality) หมายถึง การออกแบบระบบการเรียนการสอนเป็นความจริงที่สามารถพิสูจน์ได้ เนื่องจากอาศัยหลักการของการใช้เหตุและผลสำหรับความหมายระบบการเรียนการสอนนั้น รุจโรจน์ แก้วอุไร (2543) เห็นว่าเป็นโครงสร้างที่เกิดจากการจัดองค์ประกอบของการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการเชิงระบบ ได้แก่ การจัดองค์ประกอบของการเรียนการสอนด้านตัวบ่อน กระบวนการ กลไก ควบคุมและผลผลิตให้สมบูรณ์และมีความสัมพันธ์ส่งเสริมกันอย่างเป็นระเบียบเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ และสุวิทย์ บึงบัว (2550: 10) ได้นิยามระบบการเรียนการสอนที่เป็นระบบว่าเป็นการจัดองค์ประกอบของการเรียนการสอนให้มีความสัมพันธ์กันเพื่อสะดวกต่อการนำไปสู่จุดหมายปลายทางของการเรียนการสอนที่ได้กำหนดไว้ เพราะฉะนั้นระบบการเรียนการสอนจึงเป็นการจัดองค์ประกอบของการเรียนการสอนที่สัมพันธ์กันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนการสอน

ดังนั้นการออกแบบระบบการเรียนการสอนต้องคำนึงถึงเป้าหมายหลักของการออกแบบระบบการเรียนการสอนว่าลักษณะที่คาดหวังที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนทั้งทางด้านความรู้ ทักษะการปฏิบัติ และเจตคติที่นี้คืออะไร อย่างไร หรือผู้เรียนที่มีคุณภาพนั้นคืออย่างไร และเพื่อจัดกระบวนการการเรียนการสอนให้ผู้สอนและผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน โดยใช้วิธีการต่าง ๆ ในการเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดตามเป้าหมาย และการออกแบบระบบการเรียนการสอน นั้นจึงเป็นการนำวิธีการที่เป็นระบบมาใช้ในการออกแบบรูปแบบการเรียนการสอน การวางแผน การนำไปใช้ และการประเมินกระบวนการทั้งหมดของระบบการสอน ซึ่งสอดคล้องกับกิดานันท์ มลิทอง (2540: 10) ที่กล่าวว่า การออกแบบระบบการเรียนการสอนควรมีองค์ประกอบ คือ ผู้เรียน ต้องมีการพิจารณาลักษณะของผู้เรียนที่พึงประสงค์เพื่อการออกแบบกิจกรรมหรือโปรแกรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม

วัตถุประสงค์ ต้องมีการตั้งวัตถุประสงค์ว่าต้องการจะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งใดบ้างและอย่างไรในการสอนนั้น ต้องมีการกำหนดวิธีการและกิจกรรมในการเรียนรู้ว่าควรมีอะไรบ้าง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุดทุกด้านได้ และการประเมิน ต้องมีการกำหนดวิธีการประเมินเพื่อตัดสินว่าการเรียนรู้นั้นประสบผลสำเร็จตามที่ตั้งจุดมุ่งหมายไว้หรือไม่

นอกจากนี้ยังมีนักการศึกษา ทิศนา แคมมณี (2534: 5) กล่าวถึงความหมายของระบบการจัดการเรียนรู้ว่า หมายถึง รูปแบบหรือกระบวนการในการจัดการเรียนรู้ที่ได้มีการจัดลำดับขั้นตอนอย่างเป็นระบบสอดคล้องกับหลักปรัชญาแนวคิด ทฤษฎี ซึ่งใช้เทคนิคการสอนในรูปแบบต่างๆที่หลากหลายเพื่อช่วยให้การจัดการเรียนรู้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ระบบการจัดการเรียนการสอนนิยมใช้กับระบบใหญ่ ซึ่งครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญของ การเรียนการสอนโดยรวม ส่วนรูปแบบการจัดการเรียนการสอนนิยมใช้กับระบบที่น้อยกว่า เช่น ระบบวิธีสอนแบบต่างๆ และยังได้จัดองค์ประกอบสำคัญของระบบการเรียนการสอนไว้ 4 ส่วน ซึ่งแต่ละส่วนถือเป็นระบบย่อยของระบบการเรียนการสอน

แผนภาพที่ 2 ระบบการเรียนการสอนของทิศนา แคมมณี

ที่มา : ทิศนา แคมมณี, รูปแบบการจัดการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย, (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545), 14.

สำหรับ Joyce and Weil (2000) ได้เสนอรูปแบบการจัดการเรียนการสอน (Model of Teaching) เริ่มจากการเสนอภาพให้เห็นเหตุการณ์ในห้องเรียน (scenario) โดยใช้การเล่าเรื่อง มีครูและนักเรียนเป็นผู้แสดงโดยจำลองเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้นในห้องเรียนเพื่อนำไปสู่รูปแบบการจัดการเรียนการสอน ซึ่งแต่ละรูปแบบมีองค์ประกอบ 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนการสอน (The model of teaching) มี 4 ส่วน คือ

1. กระบวนการเรียนการสอน (syntax หรือ phases) เป็นการจัดเรียงลำดับกิจกรรมที่จะสอนเป็นขั้นๆ ซึ่งแต่ละรูปแบบมีจำนวนขั้นตอนการเรียนการสอนแตกต่างกันไป

2. ระบบสังคม (social system) เป็นการอธิบายบทบาทของครูและนักเรียนในการจัดการเรียนการสอน

3. หลักการตอบสนอง (principle of reaction) เป็นหลักการหรือวิธีการที่ครูจะตอบสนองต่อสิ่งที่นักเรียนกระทำ อาจเป็นการให้รางวัล การสร้างบรรยากาศอิสระในการคิดและปฏิบัติโดยไม่มี การประเมินว่าถูกหรือผิด เป็นต้น

4. สิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนของรูปแบบ หรือระบบสนับสนุน (support system) เป็นการบอกเงื่อนไข หรือสิ่งจำเป็นในการที่จะใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนให้เกิดผล ตามที่คาดหวังให้กับผู้เรียน เช่น การสอนเพื่อฝึกทักษะ นักเรียนจะต้องได้ฝึกการทำงานในสถานที่และด้วย อุปกรณ์ที่ใกล้เคียงกับสภาพการทำงานจริง หรือเตรียมสื่ออุปกรณ์ที่จำเป็นพร้อมใช้ต่างๆ ให้ครบถ้วน

ส่วนที่ 2 การนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนไปใช้ (application) เป็นการแนะนำหรือให้ข้อแนะนำการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนนั้น เช่น จะใช้กับเนื้อหาประเภทใดจึงจะเหมาะสมและใช้กับเด็กระดับใด เป็นต้น

ส่วนที่ 3 สารความรู้และทักษะในการปฏิบัติงาน และสิ่งที่ส่งเสริมการเรียนรู้ (instruction and nurturant effects) ในแต่ละรูปแบบจะต้องจัดสาระความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานอะไรบ้าง ให้กับผู้เรียนรวมทั้งมีสิ่งสำคัญ องค์ประกอบอะไรบ้างที่จะทำให้การดำเนินการจัดการเรียนรู้นั้นประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย ซึ่งก็คือการสอนของครูที่จัดขึ้นตามขั้นตอนและสภาพแวดล้อม ในการเรียนสมรรถนะสำหรับผู้เรียนต้องมี และต้องให้มีการพัฒนาตลอด กระบวนการซึ่งถือผลที่เกิดขึ้นจากการสอน และเป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องมีในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและประสบผลสำเร็จ คุณสมบัติคุณลักษณะหรือสมรรถนะของผู้เรียน ที่ต้องปลูกฝังจนติดตัว เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุผลตามที่คาดหวัง อาจกล่าวโดยสรุปว่า การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดของ Joyce และคณะนี้ ครูผู้สอนต้องเข้าใจทุกประเด็นที่เกี่ยวข้อง และสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริงโดยการฝึกฝนตนเองให้สามารถใช้รูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าวให้เกิดประโยชน์และมีความเหมาะสม

สรุปรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดของ Joyce and Weil (2000) นั้น ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญที่เป็นรูปแบบเชิงปฏิบัติประกอบด้วยกระบวนการเรียนการสอน สารความรู้และทักษะในการปฏิบัติงาน สิ่งที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ระบบสังคม หลักการตอบสนอง และสิ่งสนับสนุน

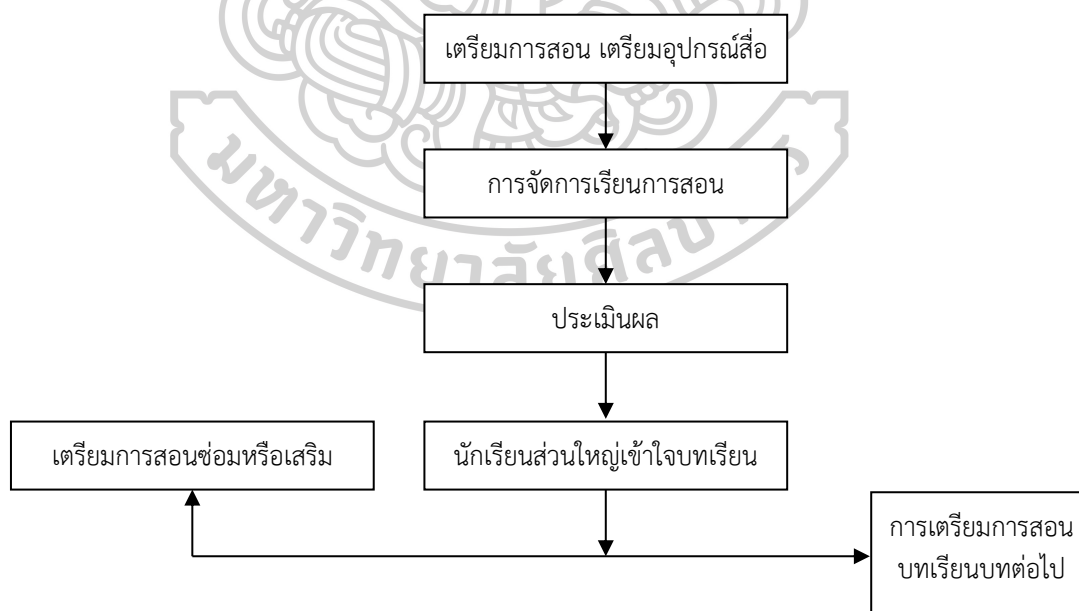
ดังนั้นสรุปได้ว่า การออกแบบระบบการเรียนการสอน (ISD: Instructional System Design หรือ ID: Instructional Design) หมายถึง การจัดการสอนอย่างมีระบบ โดยอาศัยความรู้เกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ ทฤษฎีการเรียนรู้ และทฤษฎีการสอน ซึ่งรวบรวมองค์ประกอบและปัจจัยต่างๆ เพื่อนำไปสู่กระบวนการตัดสินใจออกแบบระบบ แล้วจึงทำการทดลองและปรับปรุงแก้ไข จนใช้ได้ผลตามที่ตั้งไว้ ซึ่งก็คือการนำไปสู่ความสำเร็จของการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

กระบวนการออกแบบระบบการเรียนการสอน โดยทั่วไปจะประกอบไปด้วยหลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา ขั้นตอนการสอน ระบบสังคม หลักการตอบสนองและสิ่งสนับสนุน

3.2 ขั้นตอนการออกแบบระบบการเรียนการสอน

การออกแบบระบบการเรียนการสอนอย่างมีระบบซึ่งอาศัยความรู้ความเข้าใจของกระบวนการเรียนรู้ โดยการรวมองค์ประกอบและตัวแปรต่าง ๆ เข้าไว้ด้วยกันเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจในการออกแบบระบบการเรียนการสอนนั้นๆ แล้วจึงทำการทดสอบและแก้ไขปรับปรุงจนใช้ได้ดีในการนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ (Kemp 1985: 3)

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2542: 11) ได้กล่าวถึงโมเดล หรือรูปแบบหรือแบบจำลอง ซึ่งเป็นวิธีการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งได้ถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ ตลอดทั้งจินตนาการที่มีต่อปรากฏการณ์หรือเรื่องราวใดๆ ให้ปรากฏ โดยใช้การสื่อสารในลักษณะต่างๆ เช่น ภาพวาด แผนภูมิ หรือแผนผังต่อเนื่องให้สามารถเข้าใจได้ง่าย โดยสามารถนำเสนอเรื่องราวหรือประเด็นต่าง ๆ ได้อย่างกระชับภายใต้หลักการอย่างมีระบบ ดังนั้น “โมเดล” หรือ “รูปแบบ” จึงสามารถนำไปใช้ในลักษณะต่างๆ คือ (1) เป็นแบบจำลองในลักษณะเลียนแบบ (2) เป็นตัวแบบที่ใช้เป็นแบบอย่าง (3) เป็นแบบแผนภาพที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสัญลักษณ์และหลักการของระบบ (4) เป็นแบบแผนหรือแผนผังของการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องด้วยความสัมพันธ์เชิงระบบ ตัวอย่างเช่น ครูคนหนึ่งต้องการนำเสนอขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนของตนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและเกิดประสิทธิผลสูงสุดในการสอนตามขั้นตอนการทำงานที่ตนเองใช้

แผนภาพที่ 3 ระบบการเรียนการสอนของเยาวดี วิบูลย์ศรี

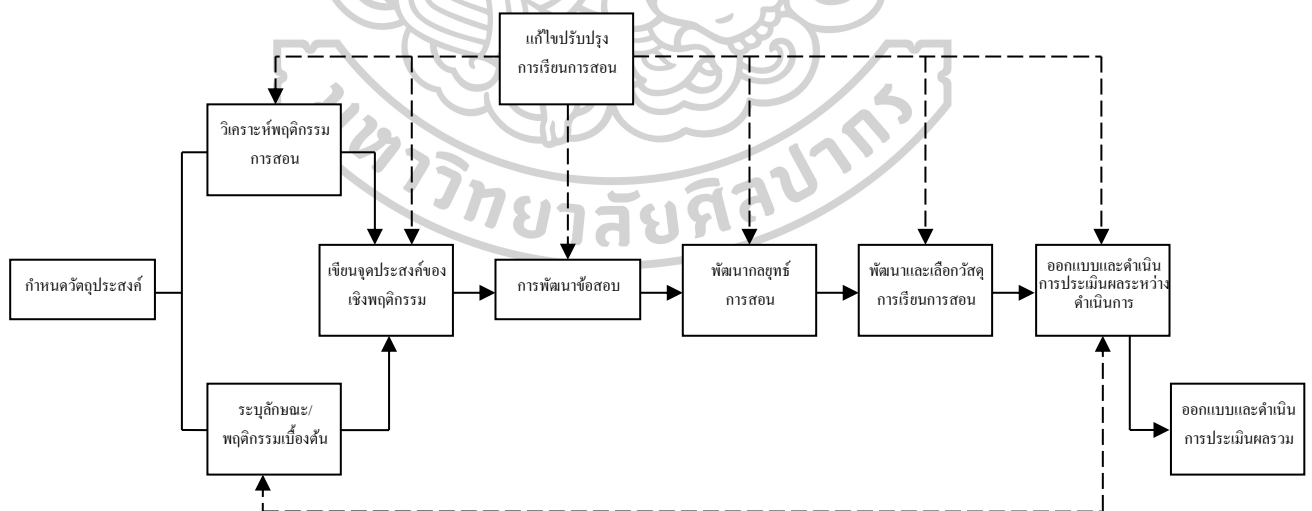
ที่มา : เยาวดี วิบูลย์ศรี, การประเมินโครงการ, พิมพ์ครั้งที่ 6 (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542), 26.

แผนภูมิดังกล่าว เป็นลักษณะของรูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งเกิดจากการถ่ายทอดความเข้าใจ จินตนาการ ความคิด หรือความเห็นต่อปรากฏการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งการจัดนำเสนอ มีลักษณะสำคัญ 4 ประการ คือ 1) เป็นการถ่ายทอดในลักษณะเลียนแบบ หรือถ่ายแบบจากการเข้าใจ ตลอดจนจินตนาการของคนที่มิต่อต่อปรากฏการณ์ใดๆ ออกมาเป็นโครงสร้างที่มีระบบระเบียบ ง่ายต่อการรับรู้ของบุคคลอื่น 2) ลักษณะของรูปแบบไม่ใช่การบรรยาย หรือการพรรณนาอย่างยืดยาว แต่เป็นการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสัญลักษณ์และหลักการของระบบ 3) ตัวรูปแบบเน้นเฉพาะส่วนสำคัญ เพื่อนำไปสู่ความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างผู้นำเสนอรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อยได้โดยการนำเสนอเพียงครั้งเดียว 4) ภาพลักษณ์ของรูปแบบมุ่งการสื่อสารให้กระชับ รับรู้ภาพรวมของความหมายมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อย ๆ ได้โดยการนำเสนอเพียงครั้งเดียว

รูปแบบและการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ที่ผู้วิจัยนำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินการวิจัยนี้ นำมาจากแนวคิดของ Kevin Kruse (2008) ซึ่งมีการกำหนดไว้เป็น 5 ขั้นตอนตามบริบทของการออกแบบระบบการเรียนการสอน คือ ขั้นวิเคราะห์ (Analysis) ขั้นตอนออกแบบ (Design) ขั้นพัฒนา (Development) ขั้นนำไปใช้ (Implementation) และขั้นประเมินผล (Evaluation) การออกแบบระบบการเรียนการสอนที่นำมาใช้เป็นกรอบการวิจัยครั้งนี้ มี 3 รูปแบบ คือ ADDIE Model, Dick and Carey และ Kemp ซึ่งมีดังต่อไปนี้

ADDIE Model เป็นเสมือนกรอบของการออกแบบระบบการเรียนการสอนที่ผู้ออกแบบจะต้องคำนึงถึงขั้นตอนที่สำคัญ ซึ่งประกอบด้วย 1) ขั้นวิเคราะห์ 2) ขั้นตอนออกแบบ 3) ขั้นพัฒนา 4) ขั้นนำไปใช้ 5) ขั้นประเมินผล

ส่วน Dick and Carey (1990: 10) นำเสนอการออกแบบระบบการเรียนการสอนไว้ 9 ขั้นตอน ดังแสดงในแผนภาพที่ 4

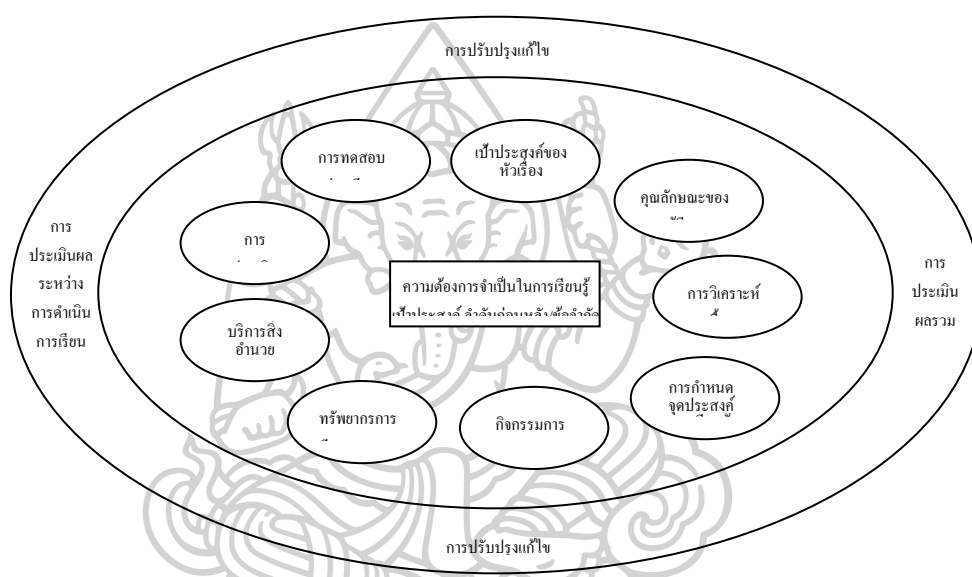

แผนภาพที่ 4 ระบบการเรียนการสอนของ Dick and Carey

ที่มา : Dick W. and Carry L. , *The Design of Instruction*, (Glenview: Scott, Foresman and Company, 1985), 10.

จากแผนภาพที่ 4 แสดงรายละเอียดระบบการเรียนการสอน 9 ขั้นของ Dick and Carey (1990: 10) ดังนี้ 1) กำหนดเป้าหมายของการเรียนการสอน 2) การวิเคราะห์การเรียนการสอน ด้านทักษะที่สนับสนุนการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย 3) การพิจารณานิสัยและบุคลิกลักษณะของผู้เรียน 4) การกำหนดพฤติกรรมที่สามารถวัดได้ 5) การกำหนดข้อทดสอบ 6) การพิจารณากลวิธีการเรียนการสอน 7) การพิจารณาเลือกอุปกรณ์การเรียนการสอน 8) การประเมินระหว่างเรียน 9) การประเมินสรุป

สำหรับ Kemp (1985: 18) ได้แบ่งขั้นตอนในการพิจารณาการจัดระบบการเรียนการสอน เป็นสาระสำคัญ 10 ประการ คือ

แผนภาพที่ 5 ระบบการเรียนการสอนของ Kemp Model

แหล่งที่มา : Kemp J. , **The Instructional Design Process**, (Harper and Row Publisher Inc.: New York, 1985), 10.

จากแผนภาพที่ 5 สรุปรายละเอียดระบบการเรียนการสอน 10 ขั้นของ Kemp (1985: 18) ได้ดังนี้

1. ความต้องการในการเรียน จุดมุ่งหมายในการสอน สิ่งสำคัญ/ข้อจำกัด (Learning Needs, Goals, Priorities/Constraints) การประเมินความต้องการในการเรียนนับว่ามีส่วนสำคัญในการกำหนดจุดมุ่งหมายและโปรแกรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการนั้น
2. หัวข้อเรื่อง งาน และจุดประสงค์ทั่วไป (Topics-Job Tasks Purposes) ประกอบด้วยหัวข้อเรื่องของวิชาซึ่งเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับพื้นฐานความรู้
3. ลักษณะของผู้เรียน (Learner Characteristics) เป็นการสำรวจเพื่อพิจารณาถึงภูมิหลังด้านสังคม การศึกษา และสภาพเศรษฐกิจของผู้เรียนแต่ละคน ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการจัดสภาพการเรียนรู้และวิธีการเรียน ให้เหมาะสมตามระดับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน

4. เนื้อหาวิชาและการวิเคราะห์งาน (Subject Content, Task Analysis) เป็นการเรียบเรียงเนื้อหาตามลำดับขั้นตอนให้เหมาะสมและง่ายต่อความเข้าใจของผู้เรียน สามารถใช้เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดวัตถุประสงค์ หรือเพื่อจัดทำสไลด์ทัศนูปกรณ์ และเพื่อเป็นการออกแบบเครื่องมือทดสอบเพื่อประเมินการเรียนรู้ก็ได้

5. วัตถุประสงค์ของการเรียน (Learning Objectives) เป็นการตั้งวัตถุประสงค์ของการเรียนว่า ผู้เรียนควรรู้หรือสามารถทำอะไรได้บ้างเมื่อเรียนบทเรียนนั้นจบแล้ว นอกจากนั้นผู้เรียนจะต้องมีพฤติกรรมอะไรบางอย่างที่สามารถวัดหรือสังเกตเห็นได้ วัตถุประสงค์นี้จึงต้องเป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมเพื่อเป็นการวางโครงร่างนับว่าเป็นการช่วยในการวางแผนการสอนและจัดลำดับเนื้อหาวิชา ตลอดจนเป็นแนวทางในการประเมินผู้เรียนและประสิทธิภาพของการเรียนการสอนด้วย

6. กิจกรรมการเรียนการสอน (Teaching/Learning Activities) ต้องคำนึงถึงแบบแผนสำคัญ คือ รูปแบบการสอน วิธีการเรียนของผู้เรียน สำหรับผลการเรียนรู้แต่ละประเภทเป็นความรู้ ทักษะ และเจตคติ กิจกรรมที่จะก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ซึ่งขึ้นอยู่กับความเหมาะสม ของการเรียนในชั้นแก่ผู้เรียนในลักษณะของการเรียนรายบุคคล หรือการสร้างเสริมประสบการณ์แก่ผู้เรียนนั้น นอกจากนั้น การเลือกวัสดุอุปกรณ์สื่อการสอนก็ต้องให้สัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนการสอนด้วย

7. ทรัพยากรในการสอน (Instructional Resources) ทรัพยากรในที่นี้ หมายถึง สื่อการสอนที่จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปได้อย่างดีมีประสิทธิภาพ และให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนและสถานการณ์การเรียนการสอน

8. บริการสนับสนุน (Support Services) การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนนักเรียน

9. การประเมินการเรียน (Learning Evaluation) เป็นการประเมินว่าผู้เรียนในขณะก่อนเรียน ขณะเรียน และหลังเรียนเป็นอย่างไรในแต่ละหน่วย ๆ และได้รับความรู้สามารถบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ และมากน้อยเพียงใด โดยการสร้างเครื่องมือทดสอบและวัดผล ทั้งนี้เพื่อเป็นการทราบข้อบกพร่องต่างๆ ของระบบการสอน และเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขระบบการสอนนั้นต่อไป

10. การทดสอบก่อนเรียน (Pretesting) เป็นการทดสอบก่อนว่าผู้เรียนมีประสบการณ์เดิม และพื้นความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะสอนใหม่อย่างไรบ้าง หรือมีความรู้ความชำนาญอะไรบ้างเกี่ยวกับวิชาที่เรียนมาแล้ว การประเมินก่อนการเรียนเป็นเครื่องชี้ความพร้อมของผู้เรียนว่าผู้เรียนควรจะได้เรียนรู้อะไรเพิ่มเติมอีกบ้างจากความรู้เก่าที่เคยเรียนมา การประเมินรวบยอดเป็นการประเมินหลังจากการใช้ระบบการสอนนั้นสิ้นสุดลงทั้งนี้เพื่อเป็นการปรับปรุงระบบให้ใช้ดีมีคุณภาพ

การออกแบบระบบการเรียนการสอน (ISD : Instructional System Design หรือ ID: Instructional Design) หมายถึง การจัดการสอนอย่างมีระบบ โดยศึกษาความต้องการในการเรียน จุดมุ่งหมายในการสอน อาศัยความรู้เกี่ยวกับหลักการ วัตถุประสงค์การเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ ทฤษฎีการเรียนรู้ และทฤษฎีการสอน ซึ่งรวบรวมองค์ประกอบและปัจจัยต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่กระบวนการตัดสินใจออกแบบระบบ แล้วจึงทำการทดลองและปรับปรุงแก้ไขจนใช้ได้ผล ซึ่งก็คือการนำไปสู่ความสำเร็จของการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ กระบวนการออกแบบระบบการ

เรียนการสอน โดยทั่วไปจะประกอบไปด้วยหลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา ขั้นตอนการสอน ระบบ สังคม หลักการตอบสนองและสิ่งสนับสนุน

จากการศึกษาแนวทางการออกแบบระบบการเรียนการสอนข้างต้น พบว่านักการศึกษา ได้เสนอแนวทางการออกแบบระบบการเรียนการสอนมีลักษณะคล้ายกันแต่อาจจะประกอบด้วยขั้นตอนไม่เหมือนกัน ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับการวิจัยนี้ ผู้วิจัยจึงประยุกต์ใช้แนวคิดการออกแบบระบบการเรียน แบบจำลองเชิงระบบ ADDIE Model ของ Kevin Kruse (2008: 1) แนวคิดแบบจำลองการออกแบบการสอนเชิงระบบ ของ Dick, Carey and Carey (2005: 1-8) แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการสอนเชิงระบบ (System Approach) ของ Joyce and Weil (2009: 100) และ Kemp Morrison and Ross (1994) โดยผู้วิจัยได้นำมาออกแบบรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ประกอบไปด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการสอน การวัดและประเมินผล และเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ ร่วมกับการรอบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) ของ Creswell (2002: 210) และ มาเรียม นิลพันธุ์ (2554: 31) ที่ผู้วิจัยเลือกใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ กล่าวโดยสรุป การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนในงานวิจัยนี้ จึงมีขั้นตอนทั้งหมด 4 ขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R1) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน 2) การพัฒนา (Development: D1) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D and D) 3) การวิจัย (Research: R2) เป็นการนำไปใช้ (Implementation: I) การทดลองใช้รูปแบบการสอน 4) การพัฒนา (Development: D2) เป็นการประเมินผล (Evaluation: E) การประเมิน ปรับปรุงแก้ไข และรับรองรูปแบบการสอนขั้นตอนและประสิทธิผลของรูปแบบการสอน ทั้งนี้ผู้วิจัยเชื่อว่า องค์ประกอบของรูปแบบการสอนดังกล่าวนี้จะสามารถนำไปจัดระบบ เพื่อส่งเสริมให้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาได้ตามวัตถุประสงค์การวิจัย

4. การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

4.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญในการแสวงหาความรู้เพื่อเป็นพื้นฐานไปสู่การเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง นักการศึกษา นักวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญหลายท่าน (กาญจนา ศรีภัทราวิทย์ 2533: 14; บำรุง ไตรรัตน์ 2534: 112; สมุทรา เข็นเขาวนิช 2535: 9) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านว่า เป็นกระบวนการโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านซึ่งผู้อ่านจะต้องอาศัยทักษะหลายประการในการถอดความหมายจากสัญลักษณ์ ภาษาเขียน หรือตัวอักษร การถอดรหัสความคิด ต้องอาศัยความรู้ความสามารถและประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเพื่อความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะถ่ายทอดเจตนาารมณ์ซึ่งผู้อ่านต้องรับรู้ความหมายของสัญลักษณ์และเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านก่อนที่ผู้อ่านจะเข้าใจต้องเข้าใจสัญลักษณ์การเขียนแทนภาษาพูดก่อน ต้องได้รับการฝึกฝนแล้วผู้อ่านจะเกิดความ

ชำนาญและมีประสบการณ์มากยิ่งขึ้น ผู้อ่านจะสนใจมุ่งไปจับประเด็นความคิดของผู้เขียนแทนการอ่านกับการคิดเป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องซึ่งกันและกันจนไม่อาจจะแยกออกจากกันได้

การอ่านภาษาต่างประเทศคือความเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ทางการเขียนของภาษานั้นเป็นกระบวนการทางสติปัญญา เมื่อผู้อ่านพบสัญลักษณ์ที่เป็นภาษาเขียน ก็จะใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อจดจำคำ กลุ่มคำ และรู้ความหมายของคำหรือกลุ่มคำนั้นๆ ตลอดจนถึงอาศัยกระบวนการต่างๆ เช่น การสรุปอ้างอิง (Inference) การตีความ (Interpretation) สิ่งทีอ่านโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมทำให้เข้าใจในภาษาที่เขียนและเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกตามสิ่งที่อ่านจนกระทั่งสามารถให้ความหมายกับสิ่งที่อ่านได้ ดังนั้นการอ่านเพื่อความเข้าใจคือกระบวนการแสวงหาข้อมูลโดยที่ผู้อ่านจะเชื่อมโยงความรู้ของตนเองกับเรื่องที่อ่าน องค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวที่อ่านมี 3 องค์ประกอบคือ ความรู้ด้านภาษา (Knowledge of the language) ความรู้รอบตัว (Knowledge of the world) และ ความรู้ในเนื้อหา (Knowledge of subject) รวมทั้งการอ่านที่มีจุดมุ่งหมาย (Purposeful) กระบวนการเลือกสรร (Selective) กระบวนการคาดหมาย (Anticipatory) และกระบวนการทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน (Lado 1967; Dale 1971; Medley 1977; Coady 1979; Taylor 1985; Leu and Kinzer 1995; Rubin and Thomson 1997; Smith 2003)

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การอ่านก็คือ กระบวนการตีความหมายลายลักษณ์อักษรจากการที่ผู้เขียนได้มีการถ่ายทอดความคิด ความรู้ และอารมณ์ แล้วนำมาแปรเป็นความคิด การเชื่อมโยงข้อมูล โดยผ่านทางตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับสิ่งที่อ่าน โดยการบูรณาการหลากหลายทักษะ เช่น การมองเห็น การจำแนกความแตกต่าง การวิเคราะห์ คำ หรือความหมาย ความรู้ด้านภาษา (Knowledge of the language) ความรู้รอบตัว (Knowledge of the world) และ ความรู้ในเนื้อหา ทำให้มีความเข้าใจ มีความรู้จากการอ่าน หาความหมายจากสิ่งที่ผู้เขียนสื่อออกมาเป็นตัวอักษรโดยอาศัยมโนภาพ การแปลสัญลักษณ์ของตัวหนังสือเป็นความคิดได้ และประสบการณ์ของผู้อ่านในการเรียนรู้ความหมายนั้น ซึ่งต้องมีพฤติกรรมที่แสดงออกหลายประการ ได้แก่ การจับใจความ สามารถย่อใจความสำคัญ หรือสรุปโครงเรื่องของสิ่งที่อ่าน และผสมผสานความรู้ ความคิดใหม่ให้เข้ากับความรู้เดิม และสามารถสรุปและประเมินค่าในสิ่งที่อ่านได้ และการอ่านที่มีจุดมุ่งหมาย รับรู้สิ่งที่ได้จากการอ่านอย่างถูกต้อง และสามารถนำความรู้ ความคิด หรือสาระจากเรื่องราวที่ได้จากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำรงชีวิตได้

4.1.1 ระดับความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านมีหลายระดับ เริ่มจากระดับที่ง่าย ซึ่งผู้อ่านไม่จำเป็นต้องใช้ความคิดเห็นเพียงแต่เข้าใจตรงตามตัวอักษรเท่านั้น ไปจนถึงระดับที่ยาก ผู้อ่านต้องใช้ความคิด เพื่อวิเคราะห์ ตัดสิน และประเมินค่าสิ่งที่อ่านอีกด้วย การแบ่งระดับความเข้าใจในการอ่าน มีนักวิชาการให้ความเห็นดังต่อไปนี้

Valette and Disick (1972: 41) ได้แบ่งระดับความเข้าใจของการอ่านออกเป็น 5 ระดับ โดยคำนึงถึงพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในตัวผู้เรียน เรียงตามลำดับจากง่ายไปหายาก ดังต่อไปนี้ 1. ระดับด้านทักษะกลไก (Mechanical Skill) ซึ่งช่วยให้นักเรียนสามารถแยกแยะความเหมือนและ

แตกต่างกันระหว่างตัวสะกดในภาษาต่างประเทศ โดยไม่จำเป็นต้องเข้าใจในคำที่พบเห็น 2. ระดับด้านความรู้ (knowledge) เป็นระดับที่นักเรียนเข้าใจความหมายของประโยคหรือข้อความในเนื้อหาที่อ่าน โดยสามารถอธิบายได้ว่าข้อความหรือคำที่ได้จากการอ่านมีความเชื่อมโยงและสอดคล้องกับภาพที่พบเห็น ซึ่งการอ่านในลักษณะนี้จะเป็นการอ่านแบบทีละประโยค 3. ระดับการถ่ายโอน (Transfer) เป็นระดับที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความสามารถเข้าใจความหมายใหม่ที่มีคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เรียนผ่านมาแล้ว 4. ระดับการสื่อสาร (Communication) นักเรียนสามารถอ่านข้อความที่มีคำศัพท์และโครงสร้างใหม่ๆ หรือคำที่มีรากศัพท์เดียวกับคำที่นักเรียนเคยอ่านมาแล้วได้เข้าใจถึงแม้จะไม่เข้าใจทุกคำ แต่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้ 5. ระดับการวิเคราะห์วิจารณ์ (Criticism) นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายแฝงเข้าใจจุดมุ่งหมาย ความคิดเห็น ทศนคติ และระดับภาษาที่ผู้เขียนใช้ได้

ส่วน Burmeister (1974: 193-194) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 7 ระดับ ดังนี้ 1. ระดับความจำ (Memory) เป็นระดับการจำหรือเข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริง คำจำกัดความ ใจความสำคัญของเรื่อง ลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง การจำ และการปฏิบัติตามคำสั่ง 2. ระดับการแปลความ (Translation) เป็นการนำข้อความหรือสิ่งที่ทราบ และเข้าใจมาแปลเป็นรูปอื่น เช่น การแปลจากภาษาหนึ่งไปอีกภาษาหนึ่ง การถอดความ การนำใจความสำคัญของเรื่องไปแปลเป็นแผนภูมิ แผนที่ หรือแผนภาพ การนำเรื่องมาเขียนเป็นบทละครสั้นๆ หรือนำบทละครมาเขียนเป็นเรื่อง และการปฏิบัติตามคำสั่ง 3. ระดับการตีความ (Interpretation) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนมีได้เขียนไว้โดยตรงการมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ โดยผู้เขียนไม่ได้บอกไว้ เช่น การหาเหตุเมื่อกำหนดผลมาให้ หรือให้เหตุเพื่อหาผล การคาดการณ์หรือทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น การจับใจความสำคัญที่ผู้เขียนไม่ได้ระบุไว้ 4. ระดับการประยุกต์ใช้ (Application) เป็นระดับที่ผู้อ่านความสามารถมองเห็น หรือเข้าใจหลักการ แล้วนำหลักการไปประยุกต์ใช้ 5. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) เป็นระดับความเข้าใจในการแยกแยะส่วนย่อยที่สำคัญ และการตรวจตราแต่ละส่วนย่อยที่ประกอบกันเข้าเป็นส่วนเต็ม เช่น การลงความเห็น หรือตัดสินโดยอาศัยแหล่งข้อมูลการวิเคราะห์ห้บทประพันธ์ การแยกแยะข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็น การวิเคราะห์โฆษณาชวนเชื่อ การเข้าถึงความสมเหตุสมผลของเรื่องที่เขียน การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดจากความคิดเห็นของผู้เขียน 6. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) หมายถึง ความสามารถในการนำความคิดเห็นที่ได้จากเรื่องที่อ่านมารวบรวมและผสมผสานขึ้นใหม่ 7. ระดับการประเมินผล (Evaluation) หมายถึง ความสามารถในการวางแผนแล้วตัดสินสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยอาศัยหลักเกณฑ์จากประสบการณ์ของตนเอง เรื่องราวที่อ่านมีลักษณะอย่างไร แสดงความคิดเห็นจินตนาการ บทวิจารณ์ จินตนาการและความเชื่อในเรื่องที่อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Harris and Sipay (1979: 318) ที่กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 4 ระดับ คือ 1. ความเข้าใจและได้ความหมายจากสิ่งที่อ่านตามตัวอักษร (Literal Comprehension) 2. การตีความสิ่งที่อ่าน (Interpretation) คือ ความหมายที่แท้จริงของผู้เขียนคืออะไร เป็นการเข้าใจที่ลึกกว่าแบบแรก 3. การอ่านระดับวิเคราะห์ (Critical Reading) คือ การอ่านแล้วสามารถประเมินและตัดสินใจได้ 4. การอ่านระดับริเริ่มสร้างสรรค์ (Creative Reading) คือ การอ่านแล้วเข้าใจมากกว่า หรือนอกเหนือจากที่ผู้เขียนได้เขียนบอกไว้

นอกจากนี้ Dechant (1982: 313-314) ได้กล่าวถึงระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ 6 ระดับ ดังนี้ 1. ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal Comprehension) คือ ผู้อ่านสามารถอธิบายได้ชัดเจน สามารถจำ และระลึกความคิด หรือรายละเอียดของข้อมูลที่อ่านได้ 2. ระดับการเรียบเรียงลำดับข้อความ (Reorganization) ต้องอาศัยการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ หรือการเรียงลำดับความคิดที่ระบุไว้อย่างชัดเจนในข้อความที่อ่าน ทั้งนี้รวมถึงการจัดลำดับ การวางโครงเรื่อง การย่อ และการสังเคราะห์ 3. การสรุปความจากการอ้างอิง (Inference) เป็นการรวบรวมเนื้อหาที่สรุปเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยอาศัยการนึกคิดของผู้อ่าน คำอธิบายตามตัวอักษรที่ปรากฏ ความรู้ส่วนบุคคล การหยั่งรู้และการจินตนาการ การสรุปความนี้จะออกมาในลักษณะที่เป็นความคิดเห็นที่ตรงไปตรงมา และสอดคล้องกันระหว่างผู้อ่าน และผู้เขียน (Convergent Inference) ซึ่งเป็นการยืนยันได้ว่า การสรุปความนั้นถูกต้อง ส่วนอีกลักษณะหนึ่งคือ (Divergent Inference) เป็นการสรุปความที่ตัดสินไม่ได้ว่า ถูกหรือผิด คือ เป็นการสรุปความที่ถูกต้องตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ของแต่ละบุคคล เช่น การให้นักเรียนตีความบทประพันธ์ การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวละคร และการประเมินสถานการณ์ต่างๆ 4. ระดับการประเมินผล หรือระดับวิพากษ์วิจารณ์ (Evaluation or Critical Reading) ผู้อ่านต้องประเมิน หรือวิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ โดยใช้ข้อมูลจากผู้เขียนกล่าวไว้ในเนื้อเรื่องเป็นส่วนประกอบ 5. ระดับความซาบซึ้ง (Appreciation) ผู้อ่านต้องสามารถบอกเทคนิคและรูปแบบที่ผู้เขียนใช้ในการเล่าให้ผู้อ่านมีปฏิริยาโต้ตอบ ผู้อ่านจะต้องมีอารมณ์ร่วมต่อแนวคิดของเรื่อง สามารถบรรยายลักษณะตัวละคร และเหตุการณ์ต่างๆ ได้ มีปฏิริยาโต้ตอบการใช้ภาษาของผู้เขียน และสร้างจินตนาการได้ 6. ระดับความเข้าใจขั้นผสมผสาน (Integrative Comprehension) เป็นการรวบรวมประสิทธิภาพในการจดจำข้อมูล เพื่อนำไปประยุกต์กับประสบการณ์ในอดีตของแต่ละคน เพื่อประโยชน์ในการอ่านทุกๆ ไป เช่น การอ่านกราฟ แผนที่ การใช้พจนานุกรม เป็นต้น

แนวคิดปฏิสัมพันธ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจ จะลดหรือละทิ้งลักษณะที่เราเคยมุ่งเน้นมานาน เช่น ระดับความเข้าใจที่แบ่งเป็นระดับตัวอักษร (Literal Level) ระดับสรุปความ (Inferential Level) ระดับวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical Comprehension) คือ ผู้อ่านใช้ความคิด ประสบการณ์ของตนเองและความเข้าใจในระดับตรงตามตัวอักษร ระดับตีความ และอ้างอิงสรุปมาช่วยในการตัดสิน และประเมินข้อความที่อ่าน ระดับความเข้าใจที่แบ่งเป็นระดับใจความสำคัญ (Main Idea) ระดับการจัดลำดับ (Sequencing) และระดับสรุปความ (Drawing Conclusion) ระดับตีความและสรุป (Inferential Comprehension) ผู้อ่านเข้าใจข้อความในเรื่องที่อ่านและสามารถนำข้อมูลจากการอ่านมาพิจารณาตัดสินข้อความแบบแสดงโดยนัยได้ นักการศึกษาแนวคิดปฏิสัมพันธ์จะให้ความสำคัญด้านความรู้ที่มีอยู่เดิมเกี่ยวกับเรื่องและภาษาพูดของผู้อ่าน รวมถึงความสามารถของผู้อ่านที่สามารถให้เหตุผลจากเรื่องที่อ่านได้ รวมทั้งการมุ่งเน้นด้านสาเหตุ (cause) มากกว่าด้านอาการ (symptoms) และการหลีกเลี่ยงลักษณะการเน้นย้ำ (deemphasizes) ดังนั้นจุดมุ่งหมายของการทดสอบการอ่านเพื่อแก้ไขปัญหาความเข้าใจในช่วงระหว่างเรียน และบทบาทของครูในฐานะเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูล (Schell (1986: 13; Lapp and Flood 1986: 136)

กล่าวโดยสรุป ระดับความเข้าใจในการอ่านมีหลายระดับในแต่ละระดับซึ่งแต่ละลักษณะล้วนมีความสัมพันธ์กัน และแสดงให้เห็นว่าการอ่านเป็นกระบวนการทางความคิด การหาเหตุผล และ

การแก้ปัญหา ซึ่งผู้อ่านต้องอาศัยความเข้าใจระดับตรงตามตัวอักษร ข้อความในเรื่องที่อ่านและสามารถนำข้อมูลจากการอ่านมาพิจารณาตัดสินข้อความที่แสดงโดยนัย เพื่อเป็นพื้นฐานความเข้าใจในระดับอื่นๆ เมื่อเกิดความเข้าใจแล้ว ผู้อ่านจะต้องรู้จักการอ่านขั้นตีความ จับใจความ เรียงลำดับเหตุการณ์ รู้จักเหตุผล สรุปความ ซึ่งเป็นระดับความเข้าใจที่สูงขึ้น

4.1.2 องค์ประกอบที่ช่วยให้การอ่านภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ

เนื่องจากการอ่านไม่ใช่เพียงการอ่านตามตัวอักษร แต่เป็นการทำความเข้าใจกับ เรื่องที่อ่าน ดังนั้นจึงต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการที่จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ ดังที่นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสามารถในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจ ได้สังเคราะห์หลักการ และแนวคิดดั่งนักการศึกษาหลายท่าน (ดนยา วงศ์ชนะชัย 2542: 14; ธีรวัฒน์ ตันทนิส 2550: 12; อุบลวรรณ ปรงวิซพงษ์ 2551: 20) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้อ่านควรมีฝึกฝนตนเองให้มีทักษะในด้านต่างๆ ดังนี้ 1. อ่านแล้วได้เรื่องราว จับสาระสำคัญต่างๆ ได้ถูกต้อง 2. อ่านแล้วสามารถแปลความ ตีความ ขยายความ สรุปความได้ 3. อ่านแล้วใช้วิจารณ์ญาณแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล 4. อ่านแล้วได้อรรรถรส 5. อ่านแล้วประเมินค่า สิ่งที่ตนอ่านได้อย่างเที่ยงธรรม 6. อ่านแล้วเกิดจินตนาการและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซึ่งการอ่านให้เข้าใจต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่างเพื่อช่วยให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในการอ่าน ประกอบด้วย พื้นฐานความรู้เดิมของผู้อ่าน ความสามารถของผู้อ่านในการใช้กลวิธีในการอ่าน เนื้อเรื่องที่อ่าน เช่น คำศัพท์ ข้อเท็จจริงต่างๆ บริบทของการอ่าน เช่น ลักษณะของบทอ่าน สถานการณ์การอ่าน ความรู้เกี่ยวกับภาษา วัฒนธรรม และประสบการณ์เดิม มาเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องที่อ่าน รวมทั้งความสามารถในการตีความ จุดมุ่งหมายในการอ่าน และการใช้กลวิธีที่เหมาะสมกับการอ่านแต่ละประเภท

สำหรับ Miller (อ้างถึงใน ธิยาน์พร ขาวสะอาด 2549: 17) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญในการอ่านภาษาอังกฤษว่าประกอบด้วยปัจจัยหลัก 2 ประการ คือ 1. ปัจจัยจากตัวผู้อ่าน ได้แก่ ความรู้เดิมของผู้อ่าน ความสนใจในการอ่าน จุดประสงค์ในการอ่าน 2. ปัจจัยจากสิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้อ่าน ได้แก่ ความยาวของบทอ่าน รูปแบบของบทอ่าน

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า สิ่งที่จะช่วยให้การอ่านภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ นั้นต้องอาศัยความรู้ทางภาษา ในด้านของคำศัพท์ เสียง โครงสร้างประโยคและ ความรู้ในด้านอื่น ๆ ของผู้อ่าน โดยเฉพาะประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน และความรู้รอบตัวด้านต่างๆ ประสิทธิภาพ การฝึกฝนให้มีทักษะในด้านอ่านจับสาระสำคัญ อ่านแล้วสามารถแปลความ ตีความ ขยายความ สรุปความได้ ใช้วิจารณ์ญาณแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล สามารถประเมินค่า สิ่งที่ตนอ่านได้ เกิดจินตนาการและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ตลอดจน ความเชื่อ ที่มีผลต่อการคาดคะเน การคิดพิจารณาเชื่อมโยง ความสามารถในการตีความ จุดมุ่งหมายในการอ่าน และการใช้กลวิธีที่เหมาะสมกับการอ่านแต่ละประเภท ก็ยิ่งจะเข้าใจความหมายได้ง่ายขึ้น

4.2 แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นกระบวนการอ่านขั้นสูง ที่ต้องอาศัยความรู้เดิมหรือประสบการณ์ที่มีอยู่แล้วเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมาคิด วิเคราะห์ แยกแยะ พิจารณา ไตร่ตรอง ตลอดจนตัดสินประเมินค่าเรื่องอ่าน และนำไปปรับปรุงใช้ในชีวิตประจำวันได้

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญในการรับข่าวสารต่างๆ การอ่านจะมีประสิทธิภาพได้ ถ้าผู้อ่านรู้จักกลั่นกรองวินิจฉัยข้อมูลและเลือกเฉพาะสิ่งที่เป็นประโยชน์ นั่นคือ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ได้สังเคราะห์แนวคิดการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักการศึกษาหลายท่าน (ประเทิน มหาพันธ์ 2530: 173); ปรียา หิรัญประดิษฐ์ 2532: 64; ปรียา หิรัญประดิษฐ์ 2532: 64; บันลือ พฤษะวัน 2534: 81; สนิท ตั้งทวี 2538: 155 – 157; ศุภวรรณ เล็กวิไล 2539: 23; ดนยา วงธนะชัย 2542: 182; สุนันท์ ประสารสอน 2544: 19) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณหรือการอ่านอย่างพิเคราะห์ วิเคราะห์ การวิเคราะห์ เป็นการคิดอย่างรอบคอบ ผู้อ่านต้องเข้าใจสิ่งที่อ่านแล้วใช้สติปัญญา กลั่นกรอง การคิดใคร่ครวญแยกออกเป็นส่วนๆ โดยใช้วิจารณญาณอย่างลึกซึ้ง พิจารณาส่งที่อ่านอย่างมีเหตุผล สามารถเข้าใจความคิดของผู้เขียน ตีความ แยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น จับใจความสำคัญเรื่องราวที่อ่านได้ ตลอดจนลงความเห็น ประเมิน ตัดสินสิ่งที่อ่านได้โดยใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน การอ่านวิเคราะห์เป็นขั้นแรกของการวิจารณ์ หรือตัดสินสิ่งที่อ่าน ซึ่งต้องมีการอธิบายลักษณะสิ่งที่อ่านในแง่รูปแบบ ภาษา และเนื้อหา แล้วจึงวิจารณ์หรือประเมินค่าว่า ดีหรือไม่ดีอย่างไร เพราะอะไร การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผู้อ่านจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับผู้แต่ง รู้จุดประสงค์ในการแต่ง รูปแบบและโครงสร้างของหนังสือเรื่องของภาษา รู้จักการวิจารณ์ และรู้จักหนังสือประกอบการค้นคว้า ที่สำคัญคือต้องอ่านและฝึกการวิเคราะห์วิจารณ์อยู่เสมอจะได้วิเคราะห์วิจารณ์ได้อย่างเที่ยงตรงและรวดเร็วแล้วประเมินความคิดของผู้เขียนว่าเป็นไปในลักษณะใด มากกว่า การเห็นดีเห็นชอบไปกับผู้เขียนโดยสิ้นเชิง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านขั้นสูงของการอ่านอย่างมีความหมายผู้อ่านต้องใช้สติปัญญาคิดหาเหตุผลและนำความรู้ตลอดจนประสบการณ์ของตนมาใช้ในการไตร่ตรองวิเคราะห์ วิเคราะห์โดยละเอียดเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน เพื่อหาข้อสรุปที่สมเหตุสมผล ซึ่งนำไปสู่การประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้ตามความเป็นจริงหรือสมเหตุผล และสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

จากการศึกษา ความหมายการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสรุปได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านในระดับสูง โดยนำวิธีคิดอย่างมีวิจารณญาณ มาใช้ในการรับสารจากการอ่าน เพื่อประเมินสิ่งที่อ่าน และ ตัดสินใจว่าสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอมีเหตุผลน่าเชื่อถือหรือไม่ เพียงใด ผู้อ่านต้องเข้าใจสิ่งที่อ่านแล้วใช้สติปัญญา กลั่นกรอง การคิดใคร่ครวญแยกออกเป็นส่วนๆ โดยใช้วิจารณญาณอย่างลึกซึ้ง พิจารณาส่งที่อ่านอย่างมีเหตุผล สามารถเข้าใจความคิดของผู้เขียน ตีความ แยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น จับใจความสำคัญเรื่องราวที่อ่านได้ ตลอดจนลงความเห็น ประเมิน ตัดสินสิ่งที่อ่านได้โดยใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านมาช่วยในการคิด พิจารณาตัดสินใจเรื่องที่อ่าน

4.2.1 หลักและขั้นตอนของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านจะเกิดความรู้ความเข้าใจได้ ผู้อ่านควรจะรู้หลักและขั้นตอนของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จึงจะทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ ซึ่งได้สังเคราะห์หลักการ และแนวคิดนักวิชาการ

ที่หลากหลาย (ประเทิน มหาชนธ์ 2530: 183; สำเนียง มณีกาญจน์ 2531: 69 – 70; กุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ 2533: 6; ดนยา วงศ์ชนะชัย 2542: 180 – 181; สมันตา วีรกุล 2547: 28; ปัทมา วิญญกุล 2551: 24) หลักการอ่านผู้อ่านจะต้องรู้ว่าเรื่องที่อ่านนั้นใครเป็นผู้เขียน และผู้เขียนนั้นเป็นที่เชื่อถือได้เพียงใดทราบความมุ่งหมายในการเขียน ผู้อ่านจะต้องสามารถเดาได้ว่าผู้เขียนนั้นเขียนด้วยความประสงค์อย่างไร ทราบความคิดเห็นของผู้เขียนจะต้องสามารถประเมินได้ว่าความคิดเห็นของผู้เขียนที่แสดงไว้ในเรื่องราวนั้นเป็นไปอย่างมีเหตุผลหรือมา มีข้อมูลที่เป็นหลักฐานยืนยันจนเป็นที่น่าเชื่อถือได้หรือไม่ สามารถแยกแยะข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็น และความรู้สึกของผู้แต่ง เพื่อช่วยให้การพิจารณาข้อเขียนนั้น ทำให้ถูกต้องใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด หลักสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณผู้อ่านต้องทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน จับใจความสำคัญ ตีความ วิเคราะห์แยกข้อเท็จจริงจากข้อคิดเห็นแสดงความคิดเห็น และตัดสินใจประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้ โดยตั้งคำถามเกี่ยวกับสาระสำคัญของเรื่อง การทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง ผู้อ่านต้องตั้งคำถาม เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ได้ผลอย่างไร

นอกจากนั้นผู้อ่านอาจกำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่านว่าต้องการรู้อะไรจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545: 83 – 84) ที่กล่าวถึงขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ 6 ขั้นตอน ซึ่งแต่ละขั้นตอนสอดคล้องลำดับขั้นพฤติกรรมของ Bloom) ได้แก่ ขั้นที่ 1 การจำ เป็นขั้นเริ่มแรกของการอ่านที่สมองจะต้องจำเรื่องราวรวมให้ได้ จำความหมายของคำให้คำจำกัดความของคำยาก จำชื่อตัวละครและเหตุการณ์สำคัญ การจะรู้ว่า นักเรียนมีความจำเรื่องที่อ่านได้มากหรือน้อยก็ใช้วิธีการตั้งคำถามเรื่องที่อ่าน หรืออาจให้สะกดคำบอกความหมายและบอกคำจำกัดความ ขั้นที่ 2 การเข้าใจ เป็นขั้นที่ผู้อ่านสามารถเล่าเรื่องที่อ่านด้วยคำพูดของตน เข้าใจความคิด ถ้อยคำ ประโยคและข้อความที่ให้คิดตรองใจ สรุปเรื่องเป็นแนวคิด โดยใช้คำพูดของตน ดังนั้น การที่ครูจะประเมินว่านักเรียนมีความเข้าใจมากหรือน้อยควรตั้งคำถามด้วยการให้เล่าเรื่อง และเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง ขั้นที่ 3 การนำไปใช้ เป็นขั้นที่ผู้อ่านควรมีการฝึกนำถ้อยคำ ประโยค และเหตุการณ์ที่จากการอ่านไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นใหม่ หรือนำไปใช้แก้ปัญหาในวิชาอื่นๆ ดังนั้น คำถามที่ใช้จึงมักจะกำหนดเป็นสถานการณ์ให้ผู้อ่านพิจารณาในการนำความรู้มาใช้ประโยชน์ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์ เป็นขั้นที่ให้อ่านแยกองค์ประกอบย่อยของแนวคิดที่ได้จากการอ่าน ผู้อ่านมีความสามารถในการแยกความหมายของคำได้หลากหลาย และมีความสามารถระบอบองค์ประกอบว่ามีความสัมพันธ์หรือไม่มีความสัมพันธ์กัน ขั้นที่ 5 การสังเคราะห์ เป็นขั้นที่ผู้อ่านสามารถในการคิดที่ตีงองค์ประกอบต่าง ๆ มาหลอมรวมกันภายใต้โครงสร้างใหม่อย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดสิ่งใหม่ที่มีลักษณะเฉพาะแตกต่างไปจากเดิม การสังเคราะห์ครอบคลุมถึงการค้นคว้า รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะอ่านซึ่งมีมากหรือกระจายกันอยู่มาหลอมรวมกัน ขั้นที่ 6 การประเมินค่า เป็นขั้นสูงสุดของการคิดที่ให้อ่าน ตัดสินความถูกต้องเที่ยงตรงและคุณค่าของเรื่องที่อ่าน ว่าถูกต้องชัดเจนหรือไม่ เชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด มีคุณค่าหรือไม่อย่างไร โดยพิจารณาเนื้อหา วิธีการนำเสนอ และการใช้ภาษา การประเมินค่า เพื่อฝึกให้อ่านรู้จักสังเกตการใช้ถ้อยคำ การบรรยายที่ทำให้เกิดภาพพจน์ ตลอดจนความประทับใจอื่นๆ ที่ได้จากการอ่าน

ส่วน William (1986: 2-3) และ Schmitt และ Bauman (1986: 28 - 31) ได้เสนอขั้นตอนในการอ่านดังนี้ 1) ขั้นก่อนการอ่าน (pre - reading) เป็นขั้นตอนที่ครูดำเนินการสอนโดยเริ่ม

จากการบอกจุดประสงค์ของการอ่าน และพยายามนำไปเชื่อมโยงกับประสบการณ์ของผู้เรียนเพื่อสร้างความสนใจให้ผู้เรียนอยากอ่าน แล้วทบทวนคำศัพท์และรูปประโยคที่เรียนไปแล้ว และมีปรากฏในข้อความที่อ่านหรือสอนคำศัพท์และรูปประโยคใหม่ให้ผู้เรียนไม่รู้จักแต่จะพบในบทอ่าน 2) ขั้นการอ่าน (while-reading) เป็นขั้นที่นักเรียนแต่ละคนอ่านในใจและพยายามทำความเข้าใจในบทอ่าน ในระยะแรก ๆ ครูอาจแนะนำและฝึกให้ผู้เรียนอ่านเป็นกลุ่มคำโดยกวาดสายตาเป็นช่วงๆแทนที่จะอ่านทีละคำและครูอาจช่วยเหลือโดยแบ่งคำเป็นกลุ่มๆ ให้อ่านหลังจากนั้นผู้เรียนจึงแบ่งกลุ่มตัวเอง โดยเริ่มจากกลุ่มคำที่มีความยาวไม่มาก แล้วจึงขยายให้มากขึ้น 3) ขั้นหลังการอ่าน (post-reading) เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมเมื่ออ่านจบแล้วเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน โดยให้ทำแบบฝึกหัดในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ให้เติมคำลงในช่องว่างให้เขียนถูก - ผิด สรุปใจความสำคัญ เขียนแผนภูมิ เขียนเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่านหรือเล่าเรื่องที่อ่าน เป็นต้น

สำหรับ Wallce (1992 : 35) ได้เสนอขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1. ขั้นก่อนอ่าน (Pre-reading) ก่อนลงมืออ่านข้อเขียนนั้นผู้อ่านควรตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น เรื่องนี้สามารถนำไปเขียนด้วยวิธีใดได้บ้าง เหตุใดจึงมีการเลือกเรื่องนี้มาเขียน เรื่องนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับอะไร 2. ขั้นขณะอ่าน (While-reading) คำถามที่ผู้อ่านควรถามตัวเอง คือข้อเขียนนี้มีวิธีการนำเสนอเช่นไร เพื่อให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี ทั้งนี้เพราะการค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ตั้งไว้ในลักษณะเช่นนี้ ผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่าน ในขณะที่อ่านผู้อ่านต้องทำสิ่งต่อไปนี้ด้วย ได้แก่ การคาดเดาว่าข้อเขียนที่จะตามมาคืออะไร คิดเกี่ยวกับแนวทางในการเขียนข้อเขียนที่จะตามมาทั้งหมด ตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน ใช้วิธีอ่านอย่างวิเคราะห์วิจารณ์ 3. ขั้นหลังอ่าน (Post-reading) เมื่ออ่านจบแล้วผู้อ่านควรตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่อง เช่น ข้อเขียนนี้มุ่งเขียนให้ผู้อ่านกลุ่มใด หรือใครคือผู้อ่านเรื่องนี้ เรื่องนี้ผู้เขียนสามารถเลือกเขียนด้วยวิธีอื่นได้หรือไม่ การตั้งคำถามก่อนอ่าน ระหว่างอ่านและหลังอ่านนี้เป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้อ่านคิดเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านอย่างรอบคอบนับเป็นกลวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้อ่านมีวิจารณญาณในการอ่าน

สรุปได้ว่า หลักและขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณผู้อ่านประกอบด้วยกิจกรรมการสอน ขั้นก่อนอ่าน (Pre-reading) ขั้นขณะอ่าน (While-reading) และขั้นหลังอ่าน (Post-reading) โดยหลักการผู้อ่านทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านก่อน จึงไปจับประเด็นความคิดหลักของผู้เขียน มาวิเคราะห์ แยกแยะ ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ประเมินค่าเรื่องที่อ่านนั้นว่ามีความน่าเชื่อถือหรือไม่เพียงใด หลักสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณผู้อ่านต้องทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน จับใจความสำคัญ ตีความวิเคราะห์แยกข้อเท็จจริงจากข้อคิดเห็น แสดงความคิดเห็น และตัดสินใจประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้ โดยตั้งคำถามเกี่ยวกับสาระสำคัญของเรื่อง การทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง ตั้งคำถาม เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ได้ผลอย่างไร และอ่านอย่างมีความหมาย ผู้อ่านจะต้องสามารถคาดเดาได้ว่าผู้เขียนนั้นเขียนด้วยความประสงค์อย่างไร สิ่งที่ผู้เขียนแสดงไว้ในเรื่องราวานั้นเป็นไปอย่างมีเหตุผลหรือเชื่อถือได้หรือไม่ ซึ่งหลักการดังกล่าวเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้อ่านคิดเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านอย่างรอบคอบนับเป็นกลวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้อ่านมีวิจารณญาณในการอ่าน และอ่านอย่างมีคุณภาพ

4.2.2 ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านขั้นสูงที่ครอบคลุมพฤติกรรมการอ่านหลายประเภท ทั้งนี้ได้มีนักวิชาการอธิบายขอบเขตของความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ดังนี้

สิริอาภา รัชตะหิรัญ (2548) กล่าวว่า การใช้วิจารณญาณในการอ่านนับว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญยิ่งสำหรับผู้อ่าน เพราะผู้อ่านต้องใช้ความสามารถและสติปัญญาคิดหาเหตุผลต่าง ๆ เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อได้อย่างครบถ้วน โดยเริ่มจากการทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของเรื่องทีอ่านจากนั้นจึงใช้ความรู้ความคิดเหตุผลและประสบการณ์เดิมของผู้อ่านมาช่วยวิเคราะห์ตีความ และประเมินค่าเรื่องที่อ่าน ส่วนธิดารัตน์ สมานพันธ์ (2549) ได้กล่าวว่าความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ไว้ดังนี้ 1)การจับใจความสำคัญของเรื่อง (Getting the main idea) 2)การแยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง (Distinguishing opinion and fact) 3)การสืบหาแหล่งที่มาของข้อมูล (Investigating sources of information) 4)การคาดคะเนหรือทำนายเหตุการณ์หรือผลที่จะเกิดขึ้น (Anticipating outcome) 5)การตระหนักถึงจุดมุ่งหมายของผู้เขียน (Recognizing the author's purpose) 6) การสรุปอ้างอิง (Drawing inference) และยังมีผู้อธิบายความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเช่น ยุพพรพรรณ ตันตีสัตยานนท์ (2555: 22) ได้ สรุปทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ประกอบด้วย การตีความเพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงระดับภาษาที่ใช้(Language Use) การวิเคราะห์เพื่อให้เกิดความเข้าใจจุดมุ่งหมาย (Purpose) ทักษะคติ (Attitude) ของผู้เขียนและน้ำเสียง (Tone) ของเรื่อง การแยกแยะข้อเท็จจริง (Fact) และข้อคิดเห็น (Opinion)การสังเคราะห์เพื่อให้เข้าใจและระบุใจความสำคัญของเนื้อหาและการสรุปอิงความ (Drawing Inference) การประเมินเพื่อระบุแหล่งที่มาของข้อมูล (A Source of Information) และประเมินลีลาในการเขียน (Writing Style) ประเมินข้อโต้แย้งของผู้เขียน (Author's Argument) และประเมินความน่าเชื่อถือของงานเขียน พร้อมทั้งระบุได้ว่าเรื่องที่อ่านสอดคล้องกลมกลืนกันหรือไม่

Spache (1969) ได้กล่าวเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ดังนี้ 1. การสืบหาแหล่งที่มาของข้อมูล ได้แก่ การสำรวจ ประเมิน และรวบรวมความคิดเห็นของผู้เขียนจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เพื่อเปรียบเทียบและวิเคราะห์ว่าเรื่องใดเป็นข้อเท็จจริง และเรื่องใดเป็นการแสดงความคิดเห็น 2. การตระหนักถึงจุดมุ่งหมายของผู้เขียน ได้แก่ การทราบถึงอคติ พื้นฐานประสบการณ์ ความคิดเห็นของผู้เขียน ตลอดจนความเชื่อถือได้ และจุดมุ่งหมายในการแสดงความคิดเห็นนั้นๆ ออกมา 3. การแยกข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง เป็นการทราบว่ามีข้อมูลใดผิดพลาดจากข้อเท็จจริง ข้อมูลใดสรุปไม่ถูกต้องและข้อความใดที่ยังไม่ได้รับการพิสูจน์ว่าเป็นจริง 4. การตีความเรื่องที่อ่าน การรู้ว่าผู้แต่งต้องการแสดงความคิดไปในแนวใด ซึ่งสังเกตจากการใช้น้ำเสียงและคำในเรื่อง 5. การสรุปความจากข้อเท็จจริง การตีความ และการเลียงตัดสินเรื่องที่อ่านในประเด็นที่เห็นว่ามีข้อมูลไม่เพียงพอหรือไม่ใช้อารมณในการตัดสิน 6. การล่วงรู้ถึงกลอุบายในการโฆษณาชวนเชื่อ ได้แก่ การรู้เท่าทันถึงวิธีการที่ชักจูงให้ผู้อ่านหลงเชื่อ หรือมีความเห็นคล้อยตามเรื่องที่อ่าน ซึ่งผู้เขียนใช้ภาษาที่แฝงไปด้วยอารมณ์และการให้ข้อมูลที่คลาดเคลื่อน

ส่วน Irwin (2007)ได้กล่าวเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ไว้ดังนี้ ความเข้าใจและความจำ การเชื่อมโยงความคิด การสรุปความจากการอ้างอิง การหารายละเอียด

ของเรื่องที่อ่าน และการตีความ นอกจากนี้ Oakhill (2015) ได้กล่าวเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ได้แก่ การจับใจความสำคัญ ความเข้าใจและความจำ การเชื่อมโยงความคิด การใช้ความรู้เดิม การหารายละเอียดของเรื่องที่อ่าน การสรุปความจากการอ้างอิง การตีความเรื่องที่อ่าน การอ้างอิงสรรพนาม การลำดับเหตุการณ์ การประเมินเรื่องที่อ่านและการถอดความ

จากการศึกษาขอบเขตของความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผู้วิจัยสามารถสรุปและสังเคราะห์ได้ว่า ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นความสามารถที่ประกอบด้วยความสามารถในการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ การเข้าใจรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน การตีความจากเรื่องที่อ่านรู้ว่าผู้แต่งต้องการแสดงความคิดไปในแนวใด โดยสังเกตจากการใช้คำและน้ำเสียงของเรื่อง การสรุปความจากการอ้างอิง การอ้างอิงสรรพนาม และการประเมินค่าของเรื่องที่อ่าน การสังเคราะห์ดังกล่าวผู้วิจัยนำไปสู่การนิยามเชิงปฏิบัติการของคำว่าความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่าต้องเป็นความสามารถที่เริ่มตั้งแต่จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ไปจนถึงการประเมินค่าของเรื่องที่อ่าน ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 สรุปและสังเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การสังเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	สิริอาภา รัชตะ หิรัญ (2548)	ฉัตรรัตน์ สมานพันธ์ (2549)	ยุพรพรรณ ตันดีสัตยานนท์ (2555)	Spache (1969)	Irwin (2007)	Oakhill (2015)	ผู้วิจัย
1.การจับใจความสำคัญ		✓	✓		✓	✓	✓
2. การเข้าใจรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน	✓		✓	✓	✓	✓	✓
3. การตีความเรื่องจากเรื่องที่อ่าน	✓		✓	✓	✓	✓	✓
4. การสรุปความจากการอ้างอิง		✓	✓			✓	✓
5. การอ้างอิงสรรพนาม	✓		✓				✓
6.การประเมินค่าของเรื่องที่อ่าน						✓	✓

จากตารางที่ 4 พบว่าผลการสังเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญที่ผู้วิจัยได้ศึกษาและนำมาพิจารณาเป็นทักษะความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในกระบวนการเรียนการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สามารถสรุปได้ จำนวน 6 ทักษะ ได้แก่ 1) การจับใจความสำคัญ 2) การเข้าใจรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน 3) การตีความเรื่องจากเรื่องที่อ่าน 4) การสรุปความจากการอ้างอิง 5) การอ้างอิงสรรพนาม และ 6) การประเมินค่าของเรื่องที่อ่าน ซึ่งผู้วิจัยจะนำทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจำนวน 6 ทักษะไปใช้ในการวิจัยนี้ต่อไป

4.2.3 การวัดและประเมินการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การวัดและประเมินการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อกระบวนการเรียนการสอน วิธีการวัดและประเมินการอ่านสามารถสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักเรียน และครอบคลุมกระบวนการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ของนักเรียน การใช้คำถามเป็นองค์ประกอบความสำคัญอย่างหนึ่งที่จะพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนี้

จรรยา บุญปล้อง (2541) สรุปขั้นตอนของการวัดประเมินการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้เป็นขั้น ๆ ดังนี้ ขั้นที่ 1 กำหนดคุณลักษณะที่ต้องการวัด ขั้นที่ 2 กำหนดวิธีการวัดคุณลักษณะนั้นๆ โดยกำหนดเครื่องมือที่จะวัด หรือแบบทดสอบ ขั้นที่ 3 กำหนดมาตรฐาน และเกณฑ์ของคะแนนที่ได้จากการวัดคุณลักษณะ

ส่วนสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2546: 32) ได้ระบุถึงการวัดทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณซึ่งสามารถนำมาปรับใช้เพื่อวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยมีแนวทางในการวัด ดังนี้

1. แนวทางของนักวัดกลุ่มจิตมิติ (psychometric) แนวทางการวัดจิตมิตินี้เป็นกลุ่มนักวัดทางการศึกษาและจิตวิทยา พยายามศึกษาและวัดคุณลักษณะภายในความคิดของมนุษย์เริ่มจากการศึกษา และการวัดระดับเชาว์ปัญญา (intelligence) โดยการใช้แบบสอบมาตรฐานในการวัดความสามารถทางสมอง ซึ่งได้มีการเผยแพร่แนวคิดเกี่ยวกับการวัดความสามารถทางสมองไปสู่การวัดผลระดับผลสัมฤทธิ์ ด้านบุคลิกภาพ ด้านความถนัด ด้านความสามารถแต่ละด้านต่างๆ รวมถึงความสามารถในด้านความคิด

2. แนวทางการวัดจากการปฏิบัติจริง (authentic performance measurement) เป็นวิธีการทางการวัดในบริบทที่เป็นไปอย่างธรรมชาติ ซึ่งเน้นการวัดที่ได้จากการปฏิบัติจริง มีสภาพที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงที่แสดงถึงคุณภาพและคุณค่าของผู้ปฏิบัติ มิติของการวัดในลักษณะนี้ใช้การสังเกตผลงานที่ได้จากการปฏิบัติ เช่น การเขียนเรียงความ หรือบทความ การแก้ไขปัญหาในสถานการณ์แห่งความเป็นจริง การรวบรวมงานในแฟ้มงานผลงานดีเด่น (portfolio) การวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (critical reading) สามารถวัดได้โดยการใช้แบบทดสอบมาตรฐานที่ใช้สำหรับวัดความสามารถในการอ่าน ซึ่งมีผู้สร้างเครื่องมือไว้แล้ว หรือสามารถสร้างแบบวัดการอ่านอย่างมีวิจารณญาณขึ้นใช้เอง ผู้สร้างเครื่องมือจะต้องมีความรอบรู้ในแนวคิดหรือทางทฤษฎีเกี่ยวกับ การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อนำมาเป็นโครงสร้างของทักษะการอ่าน กำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการตัวชี้วัดหรือลักษณะพฤติกรรมเฉพาะที่มีคุณภาพที่คาดหวัง

นอกจากนี้ วัชรา เล่าเรียนดี (2545: 21 - 22) ได้ให้คำแนะนำการใช้คำถามเพื่อวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับครูดังนี้

1. การถามคำถามระดับ (ใช้ความคิด) ต้องมีการเตรียมตัวล่วงหน้าในการตั้งคำถามแต่ละครั้ง อาจถามนักเรียนทุก 10 นาที หรือตามความเหมาะสมของบทเรียนและเนื้อหา
2. ในแต่ละคำถามนั้นควรแสดงความคิดหรือความคิดรวบยอดเพียงประเด็นเดียว
3. ไม่ควรถามคำถามที่ให้ออกเพียงใช่/ไม่ใช่ หรือเดาคำตอบได้
4. ให้ถามคำถามเพื่อให้หาคำตอบด้วยการเปรียบเทียบ ความเหมือน ความแตกต่าง (ถึงไหน ทำไม อย่างไร) การนำความรู้ความคิดรวบยอดไปใช้แก้ปัญหา (ให้พิสูจน์ว่า..) พิจารณาเหตุผล (อะไรจะเกิดขึ้น)
5. พฤติกรรมที่ครูควรปฏิบัติขณะถามคำถามนักเรียน 1) หลังจากคำถามที่ (ชัดเจน) ควรหยุดประมาณ 10 นาที เพื่อให้นักเรียนตอบคำถาม 2) ปรับคำถามใหม่ ถ้านักเรียนยังไม่ให้คำตอบ (ถามเรื่องเดิมแต่ปรับให้ง่ายชัดเจนมากขึ้น หรือแฝงไว้ด้วยการแนะแนวคำตอบ) 3) ไม่เรียกชื่อให้นักเรียนตอบก่อนคำถาม และ 4) เสริมแรงให้กำลังใจนักเรียนที่ตอบคำถาม

วัชรา เล่าเรียนดี (2555: 19 - 20) ได้กล่าวถึง คำถามตามแนวคิดของบลูม (Bloom's Taxonomy) เพื่อนำมาวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. คำถามประเภทความรู้ (Knowledge) ความรู้ความสามารถในการจำ การระลึกได้ถึงข้อมูลที่เรียนไปแล้ว คำถามประเภทความรู้จึงมีคำตอบเดียว เพราะเป็นการถาม ความจำ ข้อเท็จจริง สารเนื้อหาที่เป็นความจริง คำถามที่จะใช้จะประกอบด้วยคำถามต่างๆ ต่อไปนี้ ใคร เมื่อไร ที่ไหน มากน้อยเท่าไร ให้บอกความอธิบาย

2. คำถามความเข้าใจ (Comprehension) ความสามารถในการบอก การอธิบาย ความหมายเรื่องราวต่างๆ ด้วยความเข้าใจ คำที่ใช้ในการถามความเข้าใจ เช่น ให้อธิบาย พรรณนา ทำทนาย ระบุ บอกความแตกต่างให้แปลความ ตีความหมาย และขยายความ

3. คำถามการนำไปใช้ (application) ความสามารถในการนำความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่างๆ ไปใช้ในสถานการณ์อื่นๆ ที่ไม่คุ้นเคย คำที่ใช้ในการถามเกี่ยวกับการนำไปใช้ เช่น ให้สาธิต ให้ประยุกต์ ให้แสดง ให้ตรวจสอบ ให้ขยายความ ให้จำแนก ให้ทดลอง เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้

4. คำถามการวิเคราะห์ (analysis) ความสามารถในการแจกแยกแยะ แยกย่อย การทำให้นักเรียนจะใช้การคิดมากขึ้นในส่วนย่อย และรายละเอียดของข้อมูลความรู้ คำถามที่ใช้เกี่ยวกับการให้วิเคราะห์ เช่น อะไรคือความแตกต่าง อะไรคือความคล้ายคลึงกัน อะไรคือตัวร่วม เช่น การให้วิเคราะห์ ให้เปรียบเทียบ ให้แยก ให้จัดกลุ่ม ให้บอกความสัมพันธ์

5. คำถามสังเคราะห์ (synthesis) ความสามารถในการรวมส่วนย่อยเป็นส่วนใหญ่ หรือเป็นสิ่งใหม่ โดยใช้ความรู้และทักษะที่มีอยู่เดิมเชื่อมโยงส่วนย่อยให้เป็นแบบแผนใหม่ สิ่งใหม่ คำถามที่ใช้ถามสังเคราะห์ เช่น ให้เชื่อมโยง ให้จัดใหม่ ให้ใช้แทน สร้างหรือให้ออกแบบ

6. คำถามการประเมินผล (evaluation) การตัดสินใจให้คุณค่าสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้น ไม่มีคำตอบใดที่ถูกหรือผิด คำที่ใช้ในการถามให้ประเมินผล เช่น ให้ประเมิน ตัดสิน วัด เลือกรูป เปรียบเทียบ หรือสรุปผล

สรุปได้ว่า การวัดและการประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นการวัดความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า ของผู้อ่านจากการอ่านเรื่อง หรือข้อความต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง จากแนวความคิดในหัวข้อที่กล่าวมา ผู้วิจัยได้นำมาออกแบบ ขั้นตอนการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยส่งเสริมให้นักเรียนฝึกใช้ความคิดเพื่อหาเหตุผล และ หลักฐานในการสนับสนุนเรื่องที่อ่าน โดย มีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่าเรื่องที่อ่านในขั้นตอนการตั้งคำถามโดยเป็นการใช้คำถามกระตุ้นความคิด ของนักเรียน ให้นักเรียนใช้เหตุผลเชื่อมโยงพร้อมทั้งหาหลักฐานสนับสนุน ในการตอบคำถามได้อย่าง สมเหตุสมผล ขั้นการฝึกอ่านด้วยตนเอง เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้การใช้กลยุทธ์ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เข้าใจเนื้อ เรื่องโดยแยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น จุดประสงค์ของผู้แต่ง สามารถตีความ สรุปความ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และขั้นประเมินผล ฝึกให้นักเรียนมีทักษะในประเมินค่าสิ่งที่อ่านอย่างสมเหตุสมผล

4.2.4 ประโยชน์และความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความสำคัญยิ่งกับนักเรียนเพราะจะเป็นประโยชน์ทางการ อ่านและการสื่อสารช่วยนักเรียนตัดสินใจ พินิจพิจารณาสิ่งที่อ่านได้อย่างรอบคอบ ยังนำมาใช้ ตัดสินใจในการรับข่าวสารที่ถูกต้อง ช่วยทำให้ผู้อ่านได้ใช้ความคิดพิจารณาใคร่ครวญสิ่งที่อ่าน รู้จัก แยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ประเมินค่าตัดสินข้อมูลจากเรื่องที่อ่าน ทำให้ได้รับประโยชน์จาก เรื่องที่อ่านอย่างสูงสุดและสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ในชีวิตได้ ดังที่ อัจฉิมา เกิดผล และคณะ (2540: 129) กล่าวไว้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณทำให้ผู้อ่านได้รู้ข้อมูลใดเป็นข้อมูล จริง ส่วนใดเป็นความคิดเห็น มีความใฝ่รู้ อยากอ่านหนังสืออยู่เสมอ กระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความคิด และทัศนคติที่กว้างไกล ผู้อ่านมีการตั้งคำถามกับตัวเองเพื่อพัฒนาทักษะการคิด โดยเปิดกว้างไม่ติดยึด กับเอกสารตำราใด รวมทั้งไม่หลงเชื่อคำพูดหรือคำโฆษณาที่กล่าวอ้างเกินความเป็นจริง ซึ่งเป็นการ ช่วยให้อ่านได้รู้จักคิดวิเคราะห์ ประเมินสิ่งที่อ่าน ตัดสินใจอย่างรอบคอบและมีเหตุผล อันเป็นทักษะ ที่จำเป็นและประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณทำให้เรามีการพัฒนาสติปัญญา รู้จักคิด พินิจพิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลก่อนที่จะตัดสินใจเชื่อข้อความนั้นว่ามีความน่าเชื่อถือหรือไม่มากนักเพียงใด สามารถใช้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความรู้ ความคิด สติปัญญา รู้จัก แยกแยะ ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น วิเคราะห์เจตนาของผู้เขียน ใช้เหตุผลประเมินค่าเรื่องที่อ่าน เพื่อให้สามารถนำผลการอ่านไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง สังคม ในชีวิตประจำวันได้ (ประเทิน มหาพันธ์ 2530: 173 – 174; วิริยา วิริยารัมภะ 2549: 33; ปัทมา วิญญกุล 2551: 21; เอมอร เนียมน้อย 2551: 13; จิราภรณ์ สกุลเหลืองอร่าม 2554: 15; เตือนใจ คดดี 2554: 23; ชุติ รัตน์ สายัณห์รุจี 2555)

5. กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading Strategies)

การกระทำ พฤติกรรม หรือ กระบวนการใด ๆ ที่ผู้อ่านนำมาใช้ในการกำกับกระบวนการ

อ่านเพื่อช่วยให้การอ่านนั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่าย รวดเร็ว และเข้าใจมากขึ้น ดังนั้นผู้อ่านควรจะได้รับการศึกษาฝึกฝนกลยุทธ์ หรือกลวิธีในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณอันเป็นพื้นฐานสำคัญในการอ่านเพื่อความเข้าใจ เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายในการอ่าน และอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ สิ่งที่มีความสำคัญยิ่งก็คือ ผู้อ่านจะต้องรู้จักกลวิธีในการอ่านแบบต่าง ๆ และสามารถเลือกใช้กลวิธีที่เหมาะสม ดังนั้นักการศึกษาได้นำเสนอไว้ดังนี้

The Maxwell School of Syracuse University, NY, US (2000, อ้างถึงใน เนตรนภา สวายดี, 2560: 41-43) ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 ดูก่อนอ่าน (previewing) ซึ่งประกอบด้วย 1) วัตถุประสงค์ในการอ่าน ผู้อ่านจะพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ของตนในการอ่านว่าตนอ่านเพื่อที่จะหาข้อมูล ใจความสำคัญ ทำความเข้าใจทั้งข้อความหรือวิเคราะห์หารายละเอียด 2) คูบริบท วัตถุประสงค์ของงานเขียนและ ลำดับของเนื้อหาในบทความ ในขั้นนี้ผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจในเรื่องรายละเอียดของเรื่อง ข้อความนำหรือบทนำของบทความที่จะนำผู้อ่านสามารถทำนายเนื้อเรื่องที่เหลือทั้งหมดได้ การจัดลำดับของเนื้อหาทำให้ผู้อ่านทราบถึงความสำคัญของเนื้อหาในแต่ละส่วน สามารถทำให้ผู้อ่านทราบใจความสำคัญของเนื้อเรื่องได้ 3) การทำความเข้าใจเนื้อหา ผู้อ่านสามารถใช้กลวิธีการอ่านแบบ Skimming เพื่อหาข้อมูลอย่างรวดเร็วแต่สามารถจับใจความสำคัญได้ และ Scanning เพื่ออ่านอย่างละเอียดและหาจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้เฉพาะซึ่งทำให้ผู้อ่านทราบว่าบทนำและบทสรุปมีความชัดเจนหรือไม่และวางอยู่บริเวณใดของบทความ ส่วนของเนื้อหาที่มีข้อความที่ต้องสังเกตหรือไม่และสามารถบอกได้ว่าเกี่ยวกับเรื่องอะไร ผู้เขียนได้กล่าวอ้างซ้ำในเรื่องใดในส่วนต้นและส่วนท้ายของบทความหรือไม่ มีคำสำคัญ ที่ได้กล่าวซ้ำหรือพิมพ์ตัวเอียง หรือพิมพ์หนาหรือไม่

กลยุทธ์ที่ 2 การหาข้อมูลและคำอธิบายประกอบ (Annotating) เป็นขั้นที่ผู้อ่านอ่านบทความอย่างละเอียดอย่างน้อย 2-3 ครั้ง โดยผู้อ่านจะมีปฏิริยาโต้ตอบกับบทอ่านอยู่ตลอดเวลา โดยการทำเครื่องหมาย ชิดเส้นใต้หรือจดบันทึกในคำ วลี หรือประโยคสำคัญเพื่ออธิบายความตลอดจนการตั้งคำถามในประเด็นการพิจารณา เสนอความคิดเห็นหรือข้อโต้แย้งกับแนวคิดของผู้เขียนและตั้งคำถามและเขียนข้อสรุปในปัญหาการอ่านของตนและสิ่งที่ตนได้รับการอ่าน ในขั้นนี้ประกอบด้วย 1) การระบุใจความสำคัญหรือประเด็นการพิจารณา 2) การระบุคำสำคัญและคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย การทำเครื่องหมายคำศัพท์ที่ไม่ทราบความหมายและไม่คุ้นเคยสามารถทำให้ผู้อ่านกลับมาพิจารณาและหาความหมายตรง (Denotative Meaning) และความหมายโดยนัย (Connotative Meaning) ทั้งนี้เพื่อผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจงานเขียนได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ผู้เขียนต้องการสื่อ 3) การขีดเส้นใต้แนวคิดหรือแง่คิดที่ผู้เขียนระบุในงานเขียน 4) การตั้งคำถาม หรือเสนอข้อโต้แย้งแทรกไว้ขณะที่อ่าน ความสามารถในการเขียนคำถามหรือการเขียนเสนอข้อโต้แย้งในขณะที่อ่านเป็นสิ่งสำคัญในขั้นตอนนี้ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่าผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องราว มีความคิดเห็น หรือเสนอแนวคิดที่แตกต่างจากผู้เขียน 5) การระบุประสบการณ์ของผู้อ่านที่ประสบการณ์ของผู้อ่านที่ประสบและเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของผู้เขียนที่ระบุในงานเขียนได้ การระลึกถึงประสบการณ์ดังกล่าวทำให้ผู้อ่านสามารถเชื่อมโยงความเหมือนและความแตกต่างซึ่งเป็นการช่วยให้ผู้อ่านสามารถทำนายเรื่องราวที่เกิดขึ้นตามมา ส่งผลให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น รวมทั้งสามารถเสนอแง่คิดหรือ แนวคิดที่แตกต่างและหลากหลาย และ 6) การระบุถึงแหล่งข้อมูลที่ผู้เขียนนำมาเป็น

หลักฐานในการสนับสนุนประเด็นหรือเรื่องราวในเนื้อเรื่องเพื่อประกอบการพิจารณาข้อเท็จจริงที่ปรากฏในเนื้อเรื่องที่อ่าน

กลยุทธ์ที่ 3 การสรุปและทำผังการอ่าน (Summarizing and Outlining) ผู้อ่านจะสรุปบทความเพื่อที่จะตรวจสอบความเข้าใจซึ่งผู้อ่านจะต้องสามารถสรุปได้ว่าบทความนั้นนำเสนอประเด็นสำคัญและประเด็นสนับสนุนอะไรและผู้อ่านจะต้องเขียนด้วยคำของตัวเองมิใช่คัดลอกจากบทความทั้งหมด

กลยุทธ์ที่ 4 การวิเคราะห์ (Analysis) ผู้อ่านจะวิเคราะห์งานเขียนโดยการแยกแยะเนื้อหาออกเป็นส่วนๆ เพื่อให้เห็นความสัมพันธ์และความขัดแย้งในเนื้อหาแต่ละส่วนเพื่อให้เข้าใจถึงความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อ

กลยุทธ์ที่ 5 การประเมินและอภิปรายโต้แย้ง (Evaluating and Argument) ผู้อ่านต้องประเมินประเด็นต่างๆ เช่น การประเมินความเข้าใจที่ได้อ่านเพื่อทราบประเด็นทั้งหมดที่ผู้เขียนต้องการสื่อว่าประเด็นใดที่มีความสำคัญหลักและประเด็นใดที่มีความสำคัญรอง

ส่วน Victoria Chau Hare and Smith Douglas (1982: 157-164) ได้ แบ่งกลวิธีในการอ่านไว้ดังนี้ 1) การอ่านซ้ำ 2) การจำเฉพาะข้อมูลที่สำคัญ 3) การวาดภาพไว้ในใจขณะอ่าน 4) การปรับอัตราความเร็วในการอ่านให้เหมาะสม 5) การเชื่อมโยงสิ่งที่อ่านเข้ากับข้อมูลเดิมที่มีอยู่ 6) การอ่านด้วยความตั้งใจ 7) การเชื่อมโยงข้อความรู้ในแต่ละอนุเขตเข้าด้วยกัน 8) การสังเกตและค้นหารายละเอียดที่สำคัญ 9) การทำบันทึกย่อ 10) การคาดคะเนเหตุการณ์ไว้ล่วงหน้า 11) การตั้งคำถามไว้ในใจเพื่อทดสอบความเข้าใจของตนเอง และ 12) การท่องจำสอดคล้องกับ Patricia L. Carrell, 1989: 131-132) ที่ได้ แบ่งกลวิธีในการอ่านไว้ดังนี้ 1) การคาดเดาเหตุการณ์ไว้ล่วงหน้า 2) การสังเกตประเด็นที่สำคัญและรายละเอียดที่สนับสนุนประเด็นนั้น ๆ 3) การเชื่อมโยงเหตุการณ์ในบทอ่านเข้าด้วยกัน 4) การสังเกตจุดเน้นของผู้เขียน 5) การใช้ความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมช่วยในการตีความ 6) การอ่านต่อเมื่อไม่เข้าใจเพื่อหาปริมาณที่จะช่วยให้เกิดความเข้าใจ 7) การอ่านซ้ำจุดที่ไม่เข้าใจ 8) การอ่านทวนตั้งแต่ประโยคก่อนหน้าที่เริ่มไม่เข้าใจ 9) การหาความหมายของศัพท์จากพจนานุกรม 10) การลองอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมาย 11) การอ่านตีความโดยรวม 12) การสังเกตโครงสร้างไวยากรณ์ 13) การบูรณาการข้อความที่รู้ อ่านเข้ากับข้อมูลเดิม 14) การสังเกตโครงสร้างของเนื้อเรื่อง และยังมีผู้อธิบายกลวิธีการอ่าน เช่น Fraida Dubin (1982: 15-16) ได้แบ่งกลวิธีในการอ่านไว้ดังนี้ 1) การปรับเป้าหมายในการอ่านให้สอดคล้องกับสิ่งที่อ่าน 2) การใช้ปริบททั้งหมดที่ปรากฏช่วยในการทำความเข้าใจ 3) การอ่านแบบข้าม (Skimming) 4) การอ่านสืบค้น (Searching Reading) 5) การทำนาย คาดคะเนเหตุการณ์ในบทอ่านไว้ล่วงหน้า 6) การอ่านโดยใช้ความคิดในการวิเคราะห์ความหมาย 7) การอ่านโดยละเอียด 8) การอ่านเฉพาะจุด (Scanning) 9) การอ่านโดยการสังเกตการผูกเนื้อเรื่อง 10) การใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาวิเคราะห์หาความหมายจากสิ่งที่อ่าน อีกทั้ง David Nunan (1989: 35-36) ได้แบ่งกลวิธีในการอ่านไว้ดังนี้ 1) การคาดคะเนเหตุการณ์จากข้อความรู้เดิม หรือข้อความรู้ที่ได้จากการอ่าน 2) การคาดคะเนเหตุการณ์ตลอดเวลาที่อ่าน 3) การหาความหมายของศัพท์จากหลายวิธี เช่น ใช้ความรู้เดิมใช้ตัวแนะทางภาษา 4) การอ่านแบบข้าม (Skimming) 5) การอ่านเฉพาะจุด (Scanning) 6) การใช้ทักษะในการสรุปอ้างอิง 7) การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ 8) การอ่านเพื่อความเข้าใจในรายละเอียด 9) การอ่านเพื่อ

ตีความหมายโดยนัย และ Sharon Bengé Kletzein (1991: 74-75) แบ่งกลวิธีในการอ่านไว้ดังนี้ 1) การสังเกตความสัมพันธ์ของถ้อยคำในประโยคและเครื่องหมายวรรคตอน 2) การสังเกตรูปแบบการเขียน 3) การเดาความหมายของคำโดยใช้คำที่คุ้นเคย 4) การอ่านทบทวนจุดที่ไม่เข้าใจ 5) การสังเกตประโยคใจความหลักและประโยคขยาย 6) การสังเกตโครงสร้างของบทอ่านและอนุเฉท 7) การสังเกตโครงสร้างของประโยค 8) การใช้ความรู้เดิมช่วยในการตีความ 9) การสร้างจินตนาการ 10) การตีความหมายโดยนัยของประโยคโดยใช้ประสบการณ์เดิมช่วย 11) การถอดความเป็นภาษาของตนเอง และ12)การสังเกตศัพท์และวลีที่สำคัญ

นอกจากนี้ยังมีนักการศึกษา (Wallace 1992; Gocsilk 2004; Salisbury University in U.S.A. 2014) ได้เสนอกลยุทธการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณคือ การแบ่งกระบวนการอ่านออกเป็น 3 ขั้นตอน และให้ผู้เรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเป็น ขั้นตอนก่อนอ่าน (Pre-reading) ซึ่งในขั้นนี้เป็น ขั้นตอนลงมืออ่าน พิจารณาวัตถุประสงค์ในการอ่าน การอ่านครั้งนี้ต้องการค้นหาข้อมูลหรือวิเคราะห์รายละเอียดจะนำไปใช้ประโยชน์เรื่องี่อ่านอย่างไร บริบท วัตถุประสงค์ เนื้อเรื่องที่อ่านอย่างมีความหมาย ขั้นตอนอ่าน (While-reading) เป็นขั้นตอนที่ผู้อ่านตั้งคำถามที่ผู้อ่านควรถามตัวเอง ขณะอ่าน ใช้วิธีอ่านอย่างวิเคราะห์วิจารณ์ และขั้นหลังอ่าน (Post-reading) เป็นขั้นตอนสุดท้ายเมื่ออ่านจบแล้วผู้อ่านควรตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยกลวิธีที่คล้ายคลึงกับสองแนวคิดที่ได้กล่าวถึงข้างต้น ได้แก่การดูก่อนอ่าน (Preview) การตอบสนองต่อบทอ่าน (Reflecting) การสรุปและทำผัง การอ่าน (Summarizing and Outlining) และมีอีก 3 กลวิธีที่แตกต่างกันออกไปได้แก่ การแยกหมวดหมู่ของบทอ่าน (Contextualizing) การตั้งคำถาม (Questioning) และการเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบทอ่าน (Comparing and Contrasting Related Readings) การแยกหมวดหมู่ของบทอ่าน อาทิ บทอ่านเชิงประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ หรือวัฒนธรรม ที่ต้องทำเช่นนี้ เนื่องจากผู้อ่านมักจะอ่านบทอ่านตามมุมมองช่วงเวลา และสถานที่ที่ตนอยู่ โดยไม่ได้ตระหนักว่าบทอ่านที่นำมาอ่านนั้นล้วนแล้วแต่ถูกเขียนขึ้นในอดีตทั้งสิ้น ฉะนั้นแล้วการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณผู้อ่านจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างมุมมองของผู้อ่านกับมุมมองที่บทอ่านต้องการนำเสนอ ส่วนการตั้งคำถามจะช่วยให้ผู้อ่านในเรื่องความเข้าใจและการจดจำความสำคัญที่ได้จากการอ่าน และกลวิธีสุดท้าย การเปรียบเทียบบทอ่านที่กำลังอ่านกับบทอ่านชิ้นอื่นเนื่องจากการเขียนเป็นหนทางหนึ่งในการสื่อสาร ฉะนั้นแล้วการถ่ายทอดประเด็นเดียวกัน ผู้เขียนแต่ละคนก็ใช้วิธีแตกต่างกันไปด้วย ถ้าหากผู้อ่านฝึกฝนการมองบทอ่านด้วยเหตุและผล ผู้อ่านก็จะสามารถเข้าใจและมองข้ามความแตกต่างดังกล่าวไปสู่ประเด็นหลักที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อได้ และทำการบันทึกการสรุปการอ่าน

กล่าวโดยสรุป จากการสังเกตพบว่านักวิชาการแต่ละท่านได้แนะนำกลยุทธการอ่านที่คล้ายคลึงกันซึ่งสามารถช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจบทอ่านลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น โดยกลยุทธดังกล่าวได้แก่ การสำรวจ การสังเกต การสรุป การวิเคราะห์ การประเมินค่า และการตอบสนองต่อบทอ่านกล่าวคือ การสำรวจเป็นการทำความเข้าใจบทอ่านเบื้องต้น อาทิ ใจความสำคัญของบทอ่านหรือวัตถุประสงค์ในการเขียน และเมื่อผู้อ่านเข้าใจบทอ่านอย่างคร่าว ๆ แล้ว ลำดับต่อมาผู้อ่านจะต้องสังเกตบทอ่านอย่างละเอียด ไม่ว่าจะเป็นคำศัพท์ที่ผู้อ่านไม่เข้าใจ และประโยคหรือบริบทที่น่าสนใจผ่านการตั้งคำถามต่อบทอ่าน ตระหนักถึงประเภทของบทอ่าน ในแต่ละขั้นตอนการอ่านประกอบด้วย ขั้นตอนการอ่าน ขั้นระหว่างการอ่าน และขั้นหลังการอ่าน ซึ่งขั้นตอนการอ่านแต่ละขั้นตอนจะมีความเชื่อมโยงกัน

นอกจากนั้นแล้ว การสรุปเรื่องที่อ่าน การบันทึกกิจกรรมการอ่าน และการประเมินบทอ่านอย่างมีเหตุผลตามที่ชนะของผู้อ่าน ก็เป็นกลยุทธ์ที่ช่วยให้ผู้อ่านเกิดวิจารณญาณในการอ่านได้ การสังเคราะห์รายการกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้วิจัย มีการสังเคราะห์ดังปรากฏในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การสังเคราะห์กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การสังเคราะห์กลยุทธ์การอ่านอย่างมี วิจารณญาณ	The Maxwell School of Syrancuse University, NY, US (2010)	Victoria chau Hare and Smith Douglas (1982)	Patricia L. Carrell (1989)	Fraida Dubin (1982)	David Nunan (1989)	Sharon Benge Kletzein (1991)	Wallace (1992)	ผู้วิจัย
ดูก่อนอ่าน (previewing)	✓	✓	✓		✓	✓		✓
การคาดเดา เหตุการณ์ไว้ล่วงหน้า (Predicting)	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓
จับใจความสำคัญของ เรื่องที่อ่าน (Main Idea)	✓				✓			✓
การหาข้อมูลและ คำอธิบายประกอบ (Annotating)	✓		✓	✓	✓	✓		
การสรุปและทำผัง การอ่าน (Summarizing and Outlining)	✓		✓	✓	✓	✓		
การวิเคราะห์ (Analysis)	✓		✓			✓		✓
การเดาความหมาย จากบริบท (Context Clues)						✓		✓

ตารางที่ 5 การสังเคราะห์กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (ต่อ)

การสังเคราะห์กลยุทธ์การอ่านอย่างมี วิจารณญาณ	The Maxwell School of Syrancuse University, NY, US (2010)	Victoria chau Hare and Smith Douglas (1982)	Patricia L. Carrell (1989)	Fraida Dubin (1982)	David Nunan (1989)	Sharon Benge Kletzein (1991)	Wallace (1992)	ผู้วิจัย
การประเมินและ อภิปรายโต้แย้ง (Evaluating and Argument)	✓		✓					
การอ่านซ้ำ (Re-read)		✓	✓		✓	✓	✓	✓
การตั้งคำถาม (Questioning)		✓						✓
การเชื่อมโยงสิ่งที่อ่าน เข้ากับข้อมูลเดิมที่มี อยู่ (Prior Knowlrdge)	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓
การสรุปอ้างอิง (Referencing)	✓						✓	✓
การอ่านแบบข้าม (Skimming)			✓			✓	✓	✓
การอ่านเฉพาะจุด (Scanning)	✓		✓				✓	✓
การใช้ความรู้ด้าน โครงสร้างไวยากรณ์ (Lexical and Grammatical Knowledge)						✓	✓	✓

6. การสอนอ่านภาษาที่สอง

การสอนอ่านตามแนวคิด หลักการของ Anderson (1999) จำแนกเป็น 6 กลยุทธ์ เรียกว่า ACTIVE รูปแบบการอ่านแบบ ACTIVE ประกอบด้วยอักษรต้นของวิธีการสอนอ่านแต่ละขั้นตอน ดังนี้

A – Active prior knowledge คือการดึงความรู้เดิมของผู้เรียนออกมาใช้ขณะอ่าน

C – Cultivate vocabulary คือการสอนคำศัพท์

T – Teach for comprehension คือการสอนความเข้าใจในการอ่าน

I – Increase reading rate คือการเพิ่มอัตราการอ่าน

V – Verify reading strategies คือการตรวจสอบกลยุทธ์การอ่าน

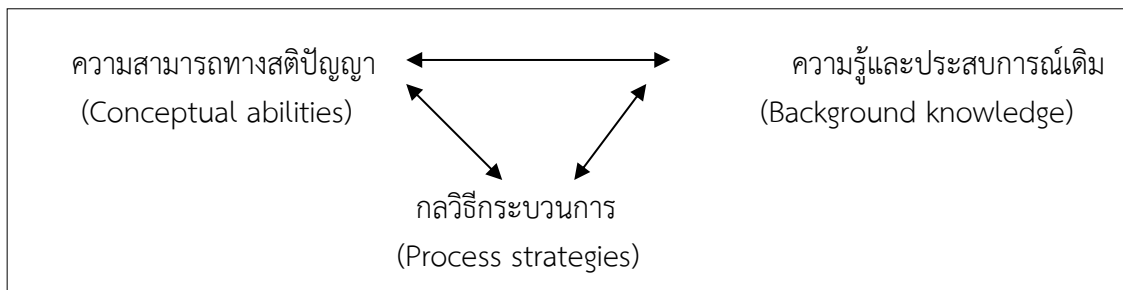
E – Evaluate progress คือการวัดผลความก้าวหน้าในการอ่าน

และองค์ประกอบสองอย่างสุดท้าย คือการพิจารณาบทบาทการขับเคลื่อนและการเลือกสิ่งที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียน การใช้รูปแบบนี้ Anderson ได้ตรวจสอบผลวิจัยการสอนจากครูที่สอนการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในชั้นเรียนภาษาอังกฤษโดยการพิสูจน์จากแง่มุมที่ต่างกันอย่าง คือการบอกเล่าของครู (Teachers' Voices) ซึ่งครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองบรรยายประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการสอน โครงงาน การอภิปรายทฤษฎีการอ่านที่ใช้ (Framework) และการตรวจสอบ (Investigate) เกี่ยวกับกิจกรรมที่ถูกจัดไว้สำหรับการพิสูจน์และการไตร่ตรองอย่างใช้ความคิดของครู ขั้นตอนของ ACTIVE ได้สะท้อนให้เห็นประสบการณ์ของผู้เรียนด้วยการเรียนบางอย่างจากข้างนอกและประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการฝึกอบรมและเรียนการวิงโตรีศัพททางไกลด้วยศัพท์ที่เกี่ยวข้องและครูผู้สอนจะดึงความรู้เก่าเกี่ยวกับศัพท์ของผู้เรียนนั้นมาใช้อย่างไร ซึ่งก็มีวิธีการสองวิธีและทำให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความเป็นมืออาชีพ อย่างที่สองเป็นการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ชีวิต ซึ่งบริบททั้งกิจกรรมการสอนและการเรียนการสอนในห้องเรียนและนอกห้องเรียนที่มีรูปแบบสะท้อนถึงวิธีที่ผู้อ่านหรือผู้ที่กำลังเรียนหรือครูผู้มีประสบการณ์ เพื่อพิจารณาประสบการณ์ในการเชื่อมโยงด้วยการสอนของครู สอดคล้องกับแนวคิดของ Krashen and Terrell (1983) การเรียนรู้ภาษาที่สองไว้ 5 ประการ คือ 1. การเรียนแบบรับรู้ภาษา (Learning Acquisition) เป็นวิธีการเรียนรู้ภาษาที่มีกระบวนการ คล้ายคลึงกัน หรือเหมือนกับการเรียนรู้ภาษาที่หนึ่งคือเป็นการเรียนภาษาจากการใช้ภาษาในการ สื่อสารจริงๆ การเรียนแบบนี้ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ในตัวภาษาขึ้นตามธรรมชาติเป็นการเรียน ภาษาที่ใกล้เคียงกับการเรียนภาษาที่หนึ่ง ส่วนการเรียนภาษาที่ไม่เป็นวิธีการเรียนที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติเป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับตัวภาษา เช่น รูปแบบและไวยากรณ์ของภาษา ผู้เรียนรู้ตัวอยู่ ตลอดเวลาที่กำลังเรียนอะไรกล่าวคือเป็นการเรียนภาษาจากกฎเกณฑ์ของภาษา การเรียนภาษาที่ เน้นหนักไปในการเรียนรู้กฎเกณฑ์ ของตัวภาษาและความผิดในการใช้ภาษาเป็นการเรียนใน ลักษณะที่ไม่ใกล้เคียงกับการเรียนภาษาแบบรับรู้ภาษา ทั้งนี้เพราะในการเรียนภาษาแบบรับรู้ภาษา เด็กไม่ได้ เรียนรู้ภาษาจากกฎเกณฑ์ของภาษา 2. การเรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษาจะเป็นไปตามลำดับก่อนหลังธรรมชาตินั้นคือผู้เรียน สามารถเรียนรู้โครงสร้างของภาษาบางอย่างได้ก่อน โครงสร้างอื่น ๆ และลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ กฎเกณฑ์นี้ เกิดขึ้นคล้ายคลึงกันในผู้เรียนทุกคน ไม่ว่าผู้ใหญ่หรือเด็กที่เรียนภาษาที่สองหรือแม้แต่ ในภาษาแรกก็ตาม ดังนั้นการสอนภาษาจึงไม่มีประโยชน์

ที่ผู้สอนจะเริ่มสอนหรือแก้ความผิดของ กฎเกณฑ์บางอย่าง ในขณะที่ผู้เรียนยังไม่อยู่ในขั้นที่จะรับรู้ กฎเกณฑ์นั้น ๆ ได้ 3. การเรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษาจะช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษา ได้น้อยมาก เพราะเป็นการเรียนรู้ภาษาแบบตรวจแก้ภาษาเท่านั้น เมื่อเราพูดประโยคในภาษาที่สอง เพื่อ จุดมุ่งหมายในการสื่อสารอย่างใดอย่างหนึ่งนั้น เรามุ่งความสนใจไปที่ เนื้อหามากกว่าตัวภาษาเรานำความรู้เรื่องกฎเกณฑ์ภาษามาใช้ ก็ต่อเมื่อ เรารู้ว่าจะกล่าวอะไรโดยนำมาตกแต่งเนื้อหาที่สร้างขึ้น มาให้ถูกต้องยิ่งขึ้น ดังนั้นกฎเกณฑ์ของภาษาจึงไม่ช่วยให้เราพูดภาษาค่อย ๆ ขึ้น แต่มีบทบาท เพียงแค่ตรวจแก้ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาเท่านั้น และการตรวจแก้ไขนี้ทำได้ในวงที่จำกัดและมี หลักเกณฑ์เงื่อนไขที่ต้องคำนึง 3 ประการคือ ผู้ใช้ภาษาต้องให้ความตระหนักและสนใจในประเด็นของ รูปแบบและความถูกต้องของภาษาและผู้ใช้ภาษารู้กฎเกณฑ์ในภาษา 4. มนุษย์ต้องมีการเรียนรู้ภาษา เพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลาจากภาษาที่ได้จากการรับฟังหรือการอ่านอย่างเข้าใจ เช่น เด็กเรียนภาษาที่หนึ่ง จากการได้ยิน ได้ฟังผู้ใหญ่พูดสนทนากับตนเอง ทั้งนี้เพราะภาษาที่ผู้ใหญ่พูดสื่อสารกับเด็กนั้น จะ ประกอบด้วยคำศัพท์และกฎเกณฑ์รูปแบบใหม่ ๆ ของภาษารวมด้วยอยู่เสมอแต่เนื่องจากผู้ใหญ่ใช้ หลักเกณฑ์ทาง ภาษาหรือคำศัพท์ใหม่ๆ ในบริบทรอบ ๆ ตัวเด็ก จุดมุ่งหมายของการสอนภาษาที่สอง ต้องจัดกระบวนการเรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจตัวป้อน (input) ได้ง่ายและเร็วขึ้นครูที่ตีต้องเข้าใจ กระบวนการรับรู้ (acquire) ภาษาที่หนึ่งของเด็กเล็กๆเพื่อเป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจการเรียนรู้ ภาษาที่สองของผู้เรียนผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใกล้เคียงกับการเรียนภาษาที่หนึ่งมากที่สุด ซึ่งสามารถทำได้โดยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาในสถานการณ์จริงนอกเหนือจากการจัด กิจกรรมในชั้นเรียน ตามสมมติฐาน Affective Filter Hypothesis ของ Krashen ถือว่า ความวิตกกังวล (anxiety) เป็นตัวแปรที่มีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สอง ถ้าผู้เรียนเกิดแรงจูงใจสูงมี แนวโน้มที่จะแสวงหาโอกาสในการปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษาผู้เรียนที่มีทัศนคติด้านบวกต่อการเรียน ภาษาเป้าหมายจะเรียนได้ดีกว่าผู้เรียนที่มีทัศนคติด้านลบ ดังนั้นในการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนครูต้อง จัดบรรยากาศที่เป็นมิตรเพื่อเสริมให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีและมีความเชื่อมั่นในตนเอง Krashen ถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนภาษาที่สอง ถ้าผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีและมีความเชื่อมั่นในตัวเอง จะทำให้เกิดความกล้า (risk taking) ที่จะสนทนากับเจ้าของภาษาทำให้เพิ่มขีดความสามารถในการ สนทนา (conversational competence) และยังรวมไปถึง ความสามารถในการ ใช้เทคนิค (strategy) ที่หลากหลายเพื่อช่วยให้สื่อความหมายได้ดีขึ้นทำให้การสนทนาไม่หยุดลง กลางคัน เช่นการใช้ท่าทางการถามย้อนกลับเพื่อให้เจ้าของภาษาช่วยตรวจสอบ เป็นต้น

สำหรับการสอนอ่านของ Coady (1979) การอ่านแบบภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาสำหรับผู้เรียน ผู้อ่านที่มีความเชี่ยวชาญในการอ่านภาษาอังกฤษน้อย Coady กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ กลวิธีการกระบวนการ ความรู้และประสบการณ์เดิม และ ความสามารถทางสติปัญญา(ความสามารถเชิงความคิด) องค์ประกอบดังกล่าวมีความสำคัญต่อความ เข้าใจในการอ่านกล่าวคือ หากผู้อ่านมีกลวิธีการกระบวนการอ่านเช่นความสัมพันธ์ระหว่างเสียง และ ตัวอักษร ตัวอักษรและหน่วยคำย่อย ข้อมูลเกี่ยวกับพยางค์และหน่วยคำ ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้าง ภาษา ความหมายของคำศัพท์และความหมายของบริบท จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวได้ดี ความรู้ และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านช่วยให้ผู้อ่านสามารถเดาความหมายของเรื่องได้ดีกว่าผู้ที่ไม่มี

ประสบการณ์ และความสามารถทางสติปัญญาในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที้อ่านจะทำให้ ประสบความสำเร็จในการอ่าน ดังแผนภาพที่ 6 ที่แสดงต่อไปนี้

แผนภาพที่ 6 รูปแบบกระบวนการทางภาษาศาสตร์จิตวิทยาของผู้อ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ตามแนวของCoady

ที่มา: Coady, J. (1979). *A psycholinguistic model of the ESL reader: Reading in a second language.* p.5.

การอ่านในเชิงจิตวิทยาเกิดขึ้นด้วยปฏิสัมพันธ์ของปัจจัย 3 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถเชิงความคิด (Conceptual abilities) เป็นความสามารถทางสติปัญญาเป็น ปัจจัยหนึ่งในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ

2. ความรู้เดิม (Background knowledge) หมายถึงสิ่งที่ผู้อ่านมีความรู้อยู่บ้างแล้วก่อนการ อ่านเนื้อเรื่องนั้น ๆ เช่น ผู้ที่เคยมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม เรื่องราวของประเทศนั้นมาก่อนจะ เข้าใจหรือเรียนรู้ได้เร็วกว่าผู้ที่ไม่เคยมีความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องเหล่านั้นมาก่อน ความรู้เดิมจะเสริมความ เข้าใจเนื้อเรื่องถึงแม้จะขาดความรู้เรื่องไวยากรณ์

3. กลวิธีกระบวนการ (Process strategies) หมายถึงองค์ประกอบของความสามารถในการ อ่าน เช่นความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยคำและหน่วยเสียง ความรู้เรื่องพยางค์ หน่วยคำ ความรู้ไวยากรณ์ ตลอดจนความหมายของคำ และบริบทกลวิธีกระบวนการเป็นองค์ประกอบย่อยของ ความสามารถในการอ่าน กล่าวคือ ผู้อ่านจะเลือกใช้อุปกรณ์เหล่านี้ตามจุดมุ่งหมายที่ต่างกัน เช่น เลือกใช้ความรู้เกี่ยวกับระบบเสียงในภาษา เพื่อฝึกทักษะการฟัง หรือเลือกใช้ความรู้เกี่ยวกับความ สอดคล้องระหว่างหน่วยเสียงกับตัวอักษรในการฝึกทักษะการอ่าน เป็นต้น

จากองค์ประกอบของการอ่านเชิงจิตวิทยา ของ Coady ดังที่กล่าวมาแล้ว Coady ได้ เสนอแนะการสอนอ่านในภาษาที่สองว่า ครูควรให้ความสำคัญกับการสอนกลวิธีในการทำความเข้าใจ สิ่งที้อ่าน การสอนอ่านไม่ควรใช้วิธีใดวิธีเดียว เนื้อหาในบทอ่านที่นำมาใช้ควรจะเป็นเรื่องที่น่าสนใจ และมีความสัมพันธ์กับความรู้เดิมของผู้เรียน เพราะหากผู้อ่านมีความรู้ทางไวยากรณ์น้อย จะสามารถ นำความรู้เดิมที่เกี่ยวกับเนื้อหาในบทอ่านมาช่วยตีความ และทำความเข้าใจเนื้อเรื่องได้

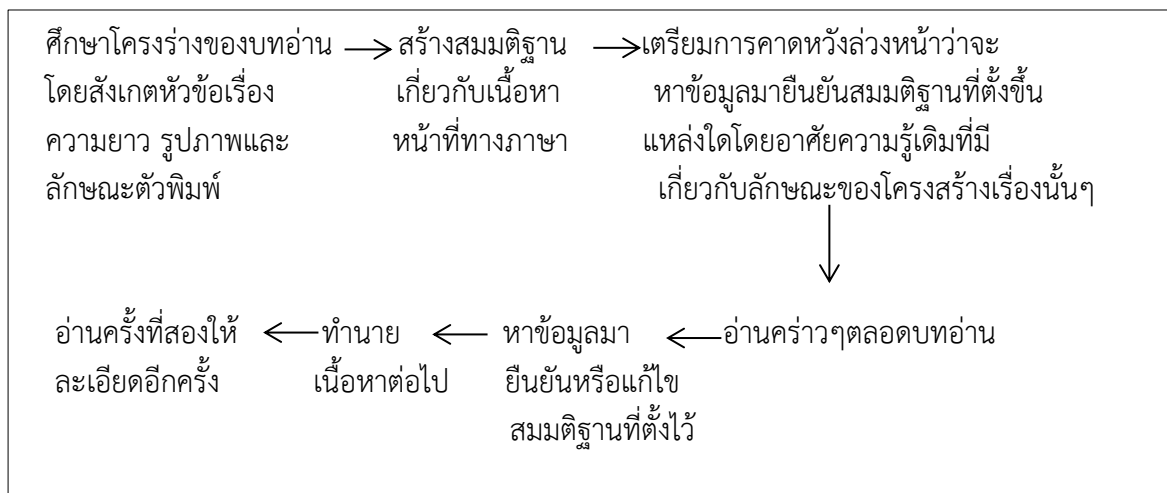
6.1 แนวการสอนอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง

แนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) แนวการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสาร เพื่อสื่อความหมายเป็นแนวการสอน ภาษาต่างประเทศแนวหนึ่งที่ใช้เป็นทฤษฎีพื้นฐานใน การจัดเนื้อหาวิชาภาษาต่างประเทศแบบ ใหม่ที่เรียกว่า “การจัดเนื้อหาวิชาเชิงสื่อสาร” หรือ

Functional – Notional Syllabus แนวการสอนนี้เริ่มมีขึ้นประมาณ ค.ศ. 1970 หลังจากที่มีการพิสูจน์ให้เห็นแล้วว่า การจัดเนื้อหา รายวิชาเชิงไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (Grammatical or Structural Syllabus) และการจัดเนื้อหา รายวิชาเชิงสถานการณ์ (Situational Syllabus) ที่ใช้กันอยู่ นั้นมีจุดอ่อนหลายประการ เช่น ผู้เรียน ที่เรียนด้วยวิธีการสอนที่จัดขึ้นตามเนื้อหาวิชาเชิงไวยากรณ์หรือโครงสร้างและ เชิงสถานการณ์มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไม่เพียงพอ (Nilkius, 1983: 8)

การอ่านเป็นกระบวนการหนึ่งของการสื่อสาร ดังนั้น การสอนอ่านจึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีสมรรถวิสัยในการสื่อสารด้านการอ่านคือ การที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจข้อความและสามารถนำข้อความที่อ่านแล้วเข้าใจมาใช้ให้เป็นประโยชน์ ดังนั้นจุดประสงค์ของการเรียนการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร คือการให้ผู้เรียนมีสมรรถวิสัยในการอ่านเพื่อที่จะนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวันด้วย การสอนอ่านจึงควรให้ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายในการอ่านทุกครั้งและบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ซึ่งต่างจากการอ่านข่าวสารจากแหล่งสิ่งพิมพ์ต่างๆที่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับภาษาหากแต่สนใจสาระที่ได้รับจากการอ่านมากกว่า หลังจากนั้นก็อาจมีการแสดงออกต่อสิ่งที่อ่านในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เมื่ออ่านพบประกาศรับสมัครงาน ก็อาจเขียนจดหมายไปสมัคร หรือเขียนเล่าเรื่องความสนุกสนานที่ได้รับจากการอ่านนวนิยาย ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ส่วนสำคัญของการอ่านเพื่อการสื่อสารจึงอยู่ที่จุดมุ่งหมายของการอ่านซึ่งผู้อ่านแสดงออกมาหลังจากมีปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหาสาระที่ได้รับ ทั้งนี้สอดคล้องกับ White (1981: 87-88) ที่ว่า เหตุผลในการอ่านขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายในการอ่านมากกว่ามุ่งเน้นที่ตัวภาษา ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถที่จะเข้าใจและตีความสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียนที่แสดงออกทางข้อความนั้นมากกว่าการอ่านตัวภาษา ดังนั้นในการเรียนการสอนอ่านจึงควรให้นักเรียนฝึกค้นหาเนื้อหา หรือความหมายของข้อความที่อ่านไม่ใช่อ่านเพื่อเรียนรู้ตัวภาษาที่ใช้ในการเขียน เช่นเดียวกับสุภัทธา อักษรนุเคราะห์ (2532: 84) ที่แสดงความคิดเห็นว่า การอ่านเพื่อการสื่อสารนั้นเน้นให้ผู้อ่านมีเหตุผลในการอ่านคือ รู้ว่าอ่านเพื่อจุดประสงค์อะไร เช่น อ่านเพื่อจะแก้ปัญหา อ่านเพื่อถอดความออกเป็นภาพ นอกจากนี้การอ่านยังเป็นบันไดไปสู่การทำกิจกรรมต่างๆ ที่ต้องใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการแลกเปลี่ยนข่าวสาร ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนสื่อสารกับผู้อ่านในลักษณะเดียวกับผู้ฟังหรืออาจกล่าวได้ว่าผู้อ่านกับผู้เขียนมีปฏิริยาโต้ตอบกันอย่างเสียบๆ ทั้งนี้ ผู้ฟังหรือผู้อ่านสามารถทำนายได้ว่าผู้เขียนหรือผู้พูดจะสื่อความหมายอะไรต่อ โดยอาศัยความรู้เกี่ยวกับรหัสและปรากฏการณ์ที่น่าจะเกิดขึ้น ความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องที่กำลังสื่อความหมายกับข้อเท็จจริงต่างๆ ที่ปรากฏมาช่วยการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารมุ่งเน้นความสำคัญไปที่ตัวผู้เรียน ผู้สอนจำเป็นต้องเข้าใจขั้นตอนการสอนภาษาตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารรู้ความแตกต่างระหว่างขั้นตอนการสอนและลำดับการสอน พร้อมทั้งเป้าหมายของการจัดกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องและบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ดังที่ วิสาข จิตวิตร (2543: 49-52) ได้เสนอหลักการสอนอ่านภาษาเพื่อการสื่อสาร สามารถสรุปได้ดังนี้

1. การสอนอ่านที่เน้นทักษะระดับสูงไปสู่ทักษะระดับพื้นฐาน กล่าวคือผู้อ่านต้องเข้าใจความหมายรวมๆ ของบทอ่านก่อนที่จะทำความเข้าใจในรายละเอียดตามขั้นตอน ดังแสดงในแผนภาพที่ 7 ต่อไปนี้

แผนภาพที่ 7 แบบจำลองของแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร
ที่มา : วิสาข์ จิตวิตร (2543: 49)

2. ทักษะการอ่าน เป็นกระบวนการคิดที่ผู้อ่านต้องใช้ความคิดที่ว่องไว (Active process) ความสามารถในการอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ (1) ความเข้าใจ (Comprehending) ซึ่งต้องอาศัยความสามารถทางไวยากรณ์ และโครงสร้างภาษาเพื่อแปลความหมายโดยตรงของประโยค (2) ความสามารถในการตีความหมาย (Interpreting) ซึ่งเป็นความสามารถในการตีความหมายของประโยคต่างๆ โดยการอนุมานความจากความสัมพันธ์ของประโยค ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านเพื่อการสื่อสารต้องมีความสามารถทั้ง 2 ระดับและต้องใช้ความคิดที่ว่องไวเนื่องจากต้องตีความหมาย คาดการณ์ล่วงหน้าและต้องตั้งคำถามกับตนเองตลอดเวลา (Widdowson, 1978: 173)

3. บทอ่านเปรียบเสมือนบทสนทนาระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน กล่าวคือ ในขณะที่กำลังเขียนเรื่อง ผู้เขียนสามารถสวมบทบาทเป็นผู้อ่าน และนี่ถึงคำถามต่างๆ ที่คาดว่าผู้อ่านน่าจะถามผู้เขียน ดังนั้นผู้เขียนจึงสามารถเขียนข้อความที่เปรียบเสมือนการโต้ตอบคำถามของผู้อ่านซึ่งทำให้การอ่านมีความคล้ายคลึงกับการพูด

4. การออกแบบประมวลการสอนเกี่ยวกับการอ่าน ควรเน้นความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้เนื่องจากการอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารความสำคัญอยู่ที่เหตุผลหรือจุดมุ่งหมายในการอ่าน ซึ่งผู้อ่านย่อมมีเหตุผลในการอ่านแตกต่างกันเช่น ฝึกทักษะในการอ่านแบบเฉพาะเจาะจง (scanning) เพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับรายชื่อนักฟุตบอลใช้ทักษะการอ่านแบบคร่าวๆไปอย่างรวดเร็ว พัฒนาสติปัญญา

5. การสอนควรเน้นการสื่อสารอย่างมีความหมาย วิธีการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารจึงเน้นเทคนิคดังต่อไปนี้ การเติมข้อมูลที่หายไป (information gap) การอ่านเพื่อแก้ปัญหา (problem solving) การอ่านเพื่อถ่ายโอนข้อมูล (information transfer)

6. บทอ่านที่นำมาใช้สอนต้องเป็นเอกสารจริง (authentic material) นักทฤษฎีที่เชื่อว่าในแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร มีแนวคิดว่าบทอ่านควรมีลักษณะที่เป็นเอกสารจริง ซึ่งพบเห็นเป็น

กิจกรรมและสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และใช้ภาษาที่เป็นต้นฉบับของเอกสารจริงโดยไม่ทำให้ข้อความที่ผิดไปจากเดิม

7. เนื้อหาในบทอ่านไม่ควรเน้นแต่ความเข้าใจในการอ่านเพียงอย่างเดียวควรส่งเสริมให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความดีขึ้น เช่น แบบฝึกหัดในรูปของตาราง แผนภูมิ แผนที่ กราฟ รูปภาพซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านให้เข้าใจบทอ่าน

8. การสอนทักษะการอ่าน ไม่ควรแยกสอนจากทักษะอื่น เนื่องจากทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน เป็นทักษะที่สัมพันธ์กันในชีวิตจริง

สรุปได้ว่า การสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร มุ่งเน้นที่เหตุผลหรือจุดมุ่งหมายในการอ่านของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยอาศัยความรู้เกี่ยวกับรหัสและปรากฏการณ์ที่น่าจะเกิดขึ้น ความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องที่กำลังสื่อความหมายกับข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่ปรากฏมาช่วยการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการอ่าน รวมทั้งการจัดกิจกรรมการอ่านที่หลากหลายเพื่อสนองตอบจุดประสงค์ในการอ่านที่แตกต่างกัน และเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนที่จะอ่านเอกสารที่มีระดับความยากง่ายตรงตามความเป็นจริง ทั้งสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตจริงได้

6.2 ขั้นตอนการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร

ปัจจุบันนี้วิธีการสอนอ่าน ที่สามารถทำให้ผู้เรียนนำมาใช้ในสถานการณ์จริง และสื่อสารกับบุคคลอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร สุคนธ์ สิธพานนท์ และคนอื่น ๆ (2545: 263) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาเพื่อให้ผู้เรียนใช้สื่อความหมายได้ถูกต้องตามสถานการณ์จริง คือ การอ่านเพื่อการสื่อสารในการสอนการอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนั้นอรุณี วิริยะจิตรา และ สรณี วงศ์เปี้ยสัจจ์ (2531: 20-21), สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540: 178-179), วิสาข์ จิตวิตร. (2543: 52-57), Greenwood (2002: 5-10) และ บังอร พานทอง (2550: 75-77) ได้เสนอขั้นตอนและกิจกรรมการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-Reading Activities) เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านตัวอย่างกิจกรรมในขั้นนี้ได้แก่

1.1 ให้คาดคะเนเรื่องที่จะอ่าน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ หรือประสบการณ์เดิมเพื่อนำมาสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน การคาดคะเนอาจจะผิดหรือถูกก็ได้

1.2 ให้เดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท โดยดูจากประโยคข้างเคียง หรือจากรูปภาพ และการแสดงท่าทาง

2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While – Reading Activities) เป็นการทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของเรื่องที่อ่าน และเรียนรู้โครงสร้างภาษาที่ใช้ โดยผู้อ่านอาศัยความรู้ ข้อเท็จจริง และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับบทอ่านมาช่วยในการตีความ เพื่อสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดในการวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องในแง่มุมต่าง ๆ วิเคราะห์การใช้ภาษา โครงสร้างภาษา รวมทั้งเทคนิควิธีการใช้ภาษาในรูปแบบต่างๆ ในลักษณะของกิจกรรมเดี่ยว คู่ หรือกลุ่ม กิจกรรมในขั้นนี้มีดังนี้ 1) ให้ลำดับเรื่องโดยให้ตัดเรื่องออกเป็นส่วนๆ (strip story) อาจจะ

ย่อหน้าหรือเป็นประโยคก็ได้ แล้วให้ผู้เรียนในกลุ่มลำดับข้อความกันเอง 2) เขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง (graphic organizer) 3) เล่าเรื่องโดยสรุป 4) เติมข้อความลงในแผนผังของเนื้อเรื่อง 5) การตีความ

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post –Reading Activities) เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนเน้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น ความเข้าใจในสิ่งที่อ่านอันเป็นการพัฒนาความรู้ ความคิด จากบทอ่าน เพื่อให้การอ่านในชั้นเรียนคล้ายคลึงกับการอ่านจริงในชีวิตประจำวัน และสามารถนำข้อมูลที่ได้รับจากการอ่านมาเชื่อมโยงกับความรู้ ความคิด หรือความเห็นของตน หรือนำเฉพาะข้อมูลที่ได้รับจากการอ่านมาใช้ในการตัดสินใจอย่างหนึ่ง โดยกิจกรรมที่ทำเป็นแนวทางถ่ายโยงไปสู่ทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะการพูดและเขียนได้ กิจกรรมในชั้นนี้มัตั้งนี้กิจกรรมที่ทำอาจจะเป็นการถ่ายโยงไปสู่ทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะการพูด และการเขียนก็ได้โดย 1) ให้แสดงบทบาทสมมุติ 2) ให้เขียนเรื่อง หรือเขียนโต้ตอบ เช่น เขียนจดหมาย เขียนบทสนทนา เขียนแบบฟอร์ม วาดรูป เป็นต้น 3) พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

นอกจากนี้ Davies et al (1990: 101) ได้เสนอรูปแบบการจัดกิจกรรมการอ่านเพื่อการสื่อสารว่า เนื้อหาที่นำมาสร้างเป็นภาระงาน หรือกิจกรรม ควรมีความหลากหลายเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สถานการณ์ของเนื้อหา และได้สำรวจหรือทำนายเนื้อหาที่จะเรียนมากกว่าที่จะให้อ่านที่ละบรรทัด รวมทั้งฝึกให้เดาความหมายจากข้อความที่ในบริบทภาษา และทำทางด้วย กิจกรรมก่อนการอ่านควรให้ผู้เรียนได้จับคู่ เล่นเกมคำศัพท์ ส่วนขั้นการดำเนินกิจกรรมผู้เรียนจะได้เรียนรู้ลีลา และหน้าที่ของภาษา จากนั้นเป็นขั้นทบทวนการอ่านเพื่อให้ทราบเรื่องคร่าวๆ (skimming) และการอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ (scanning) แล้วให้ผู้เรียนทำนายและทำกิจกรรมการถ่ายโอนข้อมูลโดยการพูดและการเขียน การใช้คำถามตามแนวการสอนแบบดั้งเดิม เช่น คำถามที่ตอบด้วย Yes / No หรือ True / False แบบมีตัวเลือกให้ตอบ และแบบเติมคำควรนำมาใช้เพื่อเป็นคำถามนำ เพราะถือว่าเป็นเทคนิคที่มีประโยชน์ กิจกรรมหรือภาระงานควรกระตุ้นให้ผู้เรียนนำความรู้เดิมมาใช้ในการอ่านด้วย

สรุปได้ว่า การสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร จะมี 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการอ่าน ขั้นระหว่างอ่าน และขั้นหลังการอ่าน ซึ่งการสอนอ่านด้วยวิธีนี้จะมีแนวคิดและเทคนิคต่างๆที่มีประโยชน์ต่อการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจ เกิดความกระตือรือร้นในการอ่าน

จากแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำไปใช้ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบขั้นตอนรูปแบบการสอนอ่าน 5 ขั้นตอน ดังนี้ กิจกรรมกิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-Reading) ประกอบด้วยขั้นกระตุ้นและเชื่อมโยงความรู้เดิม เป็นการนำเข้าสู่เนื้อหาในบทเรียนหรือเรื่องที่น่าสนใจ ซึ่งอาจเกิดความสนใจของนักเรียน หรือเป็นเรื่องที่เชื่อมโยงกับความรู้เดิมที่เด็กเพิ่งเรียนรู้มาแล้ว ครูทำหน้าที่กระตุ้นให้นักเรียนโดยสร้างคำถามก่อนการอ่าน (Pre-questioning) ยั่วยุให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น กิจกรรมระหว่างอ่าน (While-Reading) ประกอบด้วยขั้นฝึกอ่านด้วยตนเอง ส่งเสริมให้นักเรียนฝึกกิจกรรมการอ่าน มีปฏิสัมพันธ์กับบทอ่านด้วยตนเอง หรืออ่านร่วมกับผู้อื่นเหมาะสมขึ้นตั้งคำถาม ครูตั้งคำถามในกิจกรรมระหว่างอ่าน เพื่อที่จะกระตุ้นให้นักเรียนกลับมาพิจารณาข้อความหรือเนื้อหาที่อ่าน และ ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และการมีปฏิสัมพันธ์ในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-

Reading) คือ ชั้นประเมินผล เป็นกิจกรรมหลังการอ่าน การประเมินการอ่านของนักเรียน กลวิธีที่ใช้ในการอ่าน สะท้อนผลจากสิ่งที่อ่าน ทั้งนี้ผู้วิจัยเชื่อว่า กิจกรรมขั้นตอนการสอนอ่านของรูปแบบการสอนอ่านดังกล่าวนี้จะสามารถนำจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณสามารถส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสได้ตามวัตถุประสงค์การวิจัย

6.3 ทฤษฎีความรู้เดิม (Schema Theory)

ทฤษฎีโครงสร้างประสบการณ์เดิม (Schema Theory) มีแนวความคิดเชื่อว่า ประสบการณ์เดิมของผู้เรียนมีผลต่อการเรียนรู้ เพราะในการเรียนรู้ผู้เรียนจำเป็นต้องนำความรู้เดิมที่เก็บสะสมไว้เข้ามาช่วยในการตีความเพื่อความเข้าใจความรู้ใหม่ได้ดีขึ้น Rumelhart (1981: 4) ให้ความหมายของประสบการณ์ว่า หมายถึง โครงสร้างข้อมูลที่ใช้แทนความหมายของแนวคิดกว้าง ๆ ที่เก็บสะสมไว้ในความทรงจำ โดยข้อมูลที่เก็บสะสมไว้นั้นอาจเป็นแนวคิดเกี่ยวกับสิ่งของ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ต้องมีขั้นตอนย่อย ๆ จะประกอบด้วยแนวความคิดย่อย ๆ และอธิบาย แนวความคิดย่อย ๆ เหล่านั้นเพื่อให้เข้าใจระบบของ การรวมแนวความคิดย่อย ๆ มาเป็นแนวความคิดรวมหรือความรู้ในส่วนของการอ่าน การใช้ทฤษฎีประสบการณ์เดิมเข้ามามีบทบาทในส่วนของการตีความสิ่งที่อ่าน การทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน เพราะประสบการณ์เดิมจะช่วยทำให้ผู้อ่านเข้าใจโครงสร้างของข้อความที่มีความซับซ้อน เข้าใจเนื้อเรื่องอย่างมีเหตุผล Rumelhart (1981: 4) ได้อธิบายว่า การที่มนุษย์จะเกิดความเข้าใจในการอ่านได้นั้น ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ทางภาษาและความรู้ทั่วไปมา ช่วยในการทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง เพราะข้อเขียนต่าง ๆ เป็นเพียงข้อมูลทางภาษาเท่านั้น ผู้อ่านจะต้องพยายามสร้างความหมายขึ้นมาเองโดยนำประสบการณ์เดิมที่มีอยู่เข้ามาสัมพันธ์กับข้อเขียน โครงสร้างประสบการณ์เดิมจะไม่มีจบสิ้น แต่จะคงมีไว้เพื่อสะสมข้อมูลใหม่ ตามแนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีโครงสร้างเป็นแนวคิดของการเพิ่มพูนโครงสร้างลงไปในกระบวนการที่เรียกว่า การเติมช่องว่าง ในโครงสร้างประสบการณ์เดิมจะมีช่องว่างอยู่ และช่องว่างนี้จะถูกเติมเต็มด้วยประสบการณ์ส่วนตัว และสิ่งที่ได้มาจากการอ่านเมื่อช่องว่างมีความสมบูรณ์ความเข้าใจก็จะเกิดขึ้น นอกจากการเพิ่มพูนโครงสร้างจะก่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่านแล้ว บางครั้งต้องมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเดิมที่มีอยู่ให้สามารถเข้ากับข้อมูลใหม่ด้วย เพื่อที่จะได้เกิดประโยชน์ในการตีความ และทำให้เกิดโครงสร้างความรู้ใหม่ ๆ ขึ้นจากทฤษฎีโครงสร้างประสบการณ์เดิมนี้ จะทำให้ครูผู้สอนมีแนวทางในการสอนอ่านได้เข้าใจยิ่งขึ้น คือ เมื่อครูผู้สอนเตรียมให้นักเรียนอ่านข้อความ หรือเนื้อเรื่อง ครูจะต้องปรับเปลี่ยนบทบาทในการใช้วิธีการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ดึงความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ต่อยอดกับความรู้ใหม่ เพื่อช่วยให้นักเรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองและเกิดเป็นความรู้ใหม่ขึ้นมาได้ (Blum, 1996: 207)

Mckay (1987) Rubin (1991) วิสาข์ จิตวิวัฒน์ (2543) ได้กล่าวโดยสรุปถึงทฤษฎีสคีมา (Scheme Theory) ว่าเป็นทฤษฎีที่อธิบายถึง วิธีการจัดระเบียบความรู้ใหม่เข้าในสมองของเรา วิธีการรับเอาความรู้ใหม่เข้าไปรวมกับความรู้เดิม และวิธีการแก้ไขความรู้เดิมให้เหมาะสม

Scheme หมายถึง การบรรยายเกี่ยวกับกลุ่มของความรู้ ซึ่งประกอบด้วยโครงสร้างความรู้ที่ผู้อ่านมีอยู่เดิมแล้ว (Schemata) หรือ Frameworks หรือ Knowledge Structures ที่เรียงรายกัน

อยู่เป็นระดับชั้น จัดอยู่ในประเภทที่ใกล้เคียงและเชื่อมโยงกันโดยมี Schemes เป็นตัวช่วยประสานสิ่ง ที่อ่านไว้ด้วยกัน ซึ่งเรื่องเหล่านี้จะถูกนำไปบรรจุไว้ในโครงร่างหรือโครงสร้าง (Schemata) อยู่ภายใต้ โครงสร้างที่จัดไว้

โครงสร้างความรู้เดิม (Schemata) เหล่านี้สร้างขึ้นมาจากประสบการณ์เดิมของผู้อ่านและ เป็นเครื่องช่วยชี้แนะผู้อ่านในขณะที่ต้องการเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ทั้งยังช่วยผู้อ่านจะอ่านคาดการณ์ไว้ ล่วงหน้าเกี่ยวกับเหตุการณ์ในเรื่องด้วย ผู้อ่านจะนำโครงสร้างความรู้เดิมนี้ไปใช้ประกอบการอ่านเรื่อง ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อการเข้าใจมากกว่าโครงสร้างทางภาษา (Language Structure) และ กระบวนการภาษาที่ใช้ในข้อเขียนแต่อย่างไรก็ตาม ความสามารถในการอ่านต้องประกอบขึ้นด้วย ความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) ความรู้ทั่วไปและปริมาณที่ความรู้เดิมเหล่านั้นถูกกระตุ้น ให้ทำงานที่กระบวนการทางสมองกำลังดำเนินการอยู่ โดยโครงสร้างความรู้เดิม แบ่งออกได้ 2 ชนิด คือ 1. Formal Schemata คือโครงสร้างความรู้เดิมที่อยู่ในลักษณะแบบรูปนัย ซึ่งช่วยให้ผู้อ่านได้มี ความรู้เกี่ยวกับโครงร่างของเรื่องและลักษณะการเขียนในรูปแบบต่างๆ โดยใช้ความรู้เดิมเข้ามาช่วยใน ขณะที่อ่าน ได้แก่ โครงสร้างการเขียนแบบบรรยาย (Narrative Scheme) 2. Content Schemata คือ โครงสร้างที่เกี่ยวกับเนื้อหาความรู้ เป็นการช่วยให้ผู้อ่านได้นำความรู้ที่มีอยู่เดิมมาใช้และเกิด ความเข้าใจดีขึ้น ผู้อ่านที่มีโครงสร้างความคิด แขนงนี้จะรับรู้เรื่องได้เร็วกว่าผู้ที่ไม่เคยมี ประสบการณ์ ความรู้เนื้อหาเหล่านั้นมาก่อน

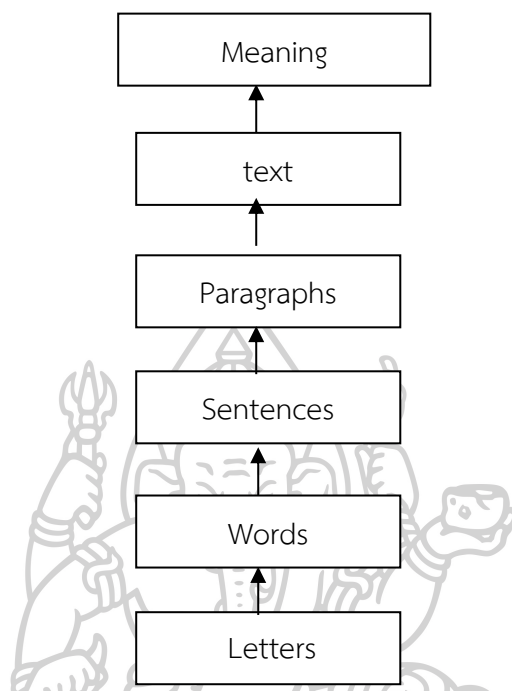
ผู้อ่านจะต้องมีโครงสร้างความรู้ทั้งสองประเภท เพราะการมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องทีอ่านมา ก่อนจะช่วยเพิ่มความสามารถในการเดาเรื่องได้ดีขึ้น และถ้ามีความรู้เดิมเกี่ยวกับรูปลักษณะการเขียน ที่ดีก็ย่อมได้เปรียบเพราะประสิทธิภาพการอ่านจะต้องแปรไปตามลักษณะประโยคอนุเขตและการจัด ระเบียบการเขียนเรื่องหรือถ้าผู้อ่านมีความรู้หรือภูมิหลังในเรื่องที่เฉพาะเจาะจงทางด้านเนื้อหาก็จะ สามารถอ่านบทอ่านที่เกี่ยวข้องได้เข้าใจกว่าผู้ที่ไม่มีภูมิหลังมาก่อนเลย ([http : iteslj.org/Articlex.Stott-Schema.html](http://iteslj.org/Articlex/Stott-Schema.html)) ดังนั้นผู้อ่านควรจะมีโครงสร้างความรู้ทั้งสองประเภท เพื่อ ช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่านได้ดียิ่งขึ้น

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า ความรู้เดิมของผู้่านที่เกี่ยวกับเนื้อหาและรูปแบบของงาน เขียนมีอิทธิพลต่อการอ่านของผู้เรียนเป็นอย่างมาก ความรู้เดิมเหล่านี้มีประโยชน์ ในการคาดคะเน ตีความและสรุปความของข้อมูลใหม่เพื่อที่จะปรับข้อมูลให้เข้ากับข้อมูลเดิมที่มีอยู่แล้วในตัวผู้เรียน แล้วเก็บข้อมูลนั้นไว้ใช้ต่อไป ความสามารถของผู้เรียนในการนำความรู้เดิมมาคาดคะเนข้อมูลใหม่ได้ เพื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนอ่านเรื่องนั้น ๆ ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น ๆ โดยยึดสิ่งที่รู้แล้วหรือความรู้เดิมเป็นหลัก แล้ว ในการทดสอบการคาดคะเนในขณะที่อ่านเนื้อเรื่องนั้น ๆ ทฤษฎีโครงสร้างความรู้เชื่อว่า การอ่าน เป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับบทอ่าน โดยอาศัยความรู้เดิมเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ ทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในการอ่านบทอ่านต่าง ๆ

6.4 ทฤษฎีกระบวนการอ่าน

ทฤษฎีการอ่านจากกระบวนการการในระดับพื้นฐานไปสู่กระบวนการอ่านในระดับสูง เป็นทฤษฎีที่เน้นบทอ่านเป็นส่วนประกอบสำคัญในกระบวนการอ่านและการอ่านพัฒนา มาจาก ส่วนประกอบย่อยของภาษา (ตัวอักษรคำโครงสร้างประโยค) แล้วนำไปสู่ความหมายกล่าว ได้ว่า ทฤษฎีการอ่านจากกระบวนการการในระดับพื้นฐานไปสู่กระบวนการอ่านในระดับสูง จะให้

ความสำคัญกับลักษณะของบทอ่าน เช่น ตัวอักษร คำ โครงสร้างประโยคเป็นต้น (Ray Reutzel and Robert B. Cooter, Jr, (1996: 44). ซึ่งแสดงในแผนภาพที่ 8 ดังนี้

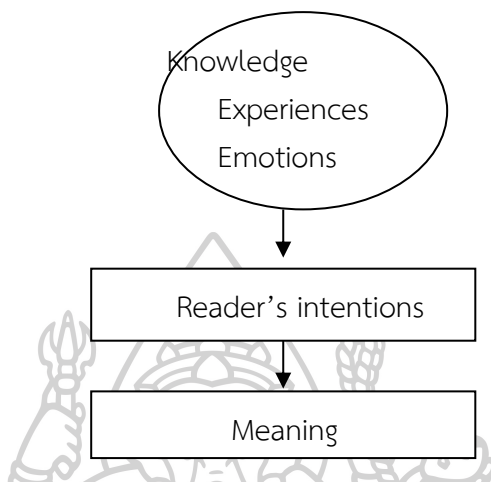

แผนภาพที่ 8 รูปแบบของการสอนอ่านในระดับพื้นฐานไปสู่กระบวนการอ่านในระดับสูง (The Bottom-up) แบบล่างขึ้นบน

ที่มา : Ray Reutzel and Robert B. Cooter, Jr, (1996: 44). “Teaching Children to Read” New Jersey: Prentice-Hall Canada, Inc.

ทฤษฎีการอ่านจากกระบวนการในระดับสูงไปสู่กระบวนการอ่านในระดับพื้นฐาน (The Top-down) เป็นทฤษฎีที่อธิบายการอ่านว่าประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญ ๆ หลายอย่าง เช่น สติปัญญา อารมณ์ ประสพการณ์ และความรู้ทางภาษาศาสตร์ วัฒนธรรมและเรื่องที่อ่าน ซึ่งลักษณะต่าง ๆ ทฤษฎีการอ่านจากกระบวนการในระดับสูงไปสู่กระบวนการอ่านในระดับพื้นฐาน (The Top-down) เป็นทฤษฎีที่อธิบายการอ่านว่าประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญ ๆ หลายอย่าง เช่น สติปัญญา อารมณ์ ประสพการณ์ และความรู้ทางภาษาศาสตร์ วัฒนธรรมและเรื่องที่อ่าน ซึ่งลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้ จะเชื่อมโยงเข้าด้วยกันเพื่อทำให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ดังนั้นทฤษฎีการอ่านจากกระบวนการในระดับสูงไปสู่กระบวนการอ่านในระดับพื้นฐาน จึงเกิดจากการที่ผู้อ่านนำประสพการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับบทอ่านหรือกล่าวได้ว่าการอ่าน เริ่มต้นจากตัวผู้อ่านไม่ใช่เริ่มต้นจากบทอ่าน จากแนวคิดของทฤษฎีกระบวนการในระดับสูงไปสู่กระบวนการอ่านในระดับพื้นฐานนี้ได้มีผู้โต้แย้งขึ้นมามากว่า ในกระบวนการอ่านจริง ๆ นั้น ผู้อ่านไม่สามารถใช้ทฤษฎีนี้เพียงทฤษฎีเดิมได้ (Reutzel and Ray, 1992: 35) ดังนั้นทฤษฎีกระบวนการในระดับสูงไปสู่กระบวนการอ่านในระดับพื้นฐาน จึงไม่สามารถอธิบาย

กระบวนการอ่านได้อย่างสมบูรณ์ เพราะทฤษฎีนี้ให้ความสำคัญเฉพาะ กับสิ่งที่ผู้อ่านนำมาใช้ในการอ่าน ซึ่งได้แก่ ความรู้ประสบการณ์และอารมณ์ดังจะเห็นได้จากแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 แผนภาพรูปแบบของการสอนอ่านจากกระบวนการในระดับสูงไปสู่กระบวนการอ่านในระดับพื้นฐาน

ที่มา : Ray Reutzel and Robert B. Cooter, Jr. (1996: 48). "Teaching Children to Read" New Jersey: Prentice-Hall Canada, Inc.

6.5 ทฤษฎีการมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction Theory)

Interaction Model ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่าน Nunan (1990), Rumelhart (1977) และ Grabe (1991) กล่าวว่า Interaction Model ขั้นตอนเบื้องต้นที่ใช้ข้อมูลพื้นฐานจากหลายแหล่งข้อมูล เช่น ระบบการสะกดคำ (orthographic) เกี่ยวกับคำต่างๆในภาษา (lexical) เกี่ยวกับการสร้างประโยค (syntactic) ความรู้เกี่ยวกับความหมายทางภาษาศาสตร์ (semantic knowledge) และประสบการณ์เดิม (schema) ซึ่งรูปแบบการอ่านที่สามนี้จะจะเป็นรูปแบบที่ผู้อ่านได้ประโยชน์สูงสุดจากการใช้จุดอ่อนและจุดแข็งจากสองวิธีแรกมาเสริมกันทำให้ผู้อ่านที่อ่านภาษาที่สองสามารถพัฒนาศักยภาพการอ่านได้เพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตามจากการที่กลยุทธ์ในการอ่านในสองวิธีที่กล่าวมาแล้วข้างต้นมีจุดอ่อนที่ไม่สามารถทำให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จในการอ่านได้เท่าที่ควรจึงได้มีการนำรูปแบบทั้งสองมาใช้ร่วมกันเป็นกลวิธีการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจที่ทำให้ผู้อ่านสามารถประสบความสำเร็จได้มากยิ่งขึ้นเรียกว่ารูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model of Reading) เป็นรูปแบบการอ่านที่ผสมผสานรูปแบบการอ่านแบบกระบวนการในระดับสูงไปสู่กระบวนการอ่านในระดับพื้นฐาน (The Bottom-up) และรูปแบบของการสอนอ่านจากกระบวนการในระดับสูงไปสู่กระบวนการอ่านในระดับพื้นฐาน (Top-down) เข้าด้วยกันซึ่งมีหลักอยู่ว่าผู้อ่านจะใช้ รูปแบบการอ่านในระดับสูงไปสู่กระบวนการอ่านในระดับพื้นฐาน ในการคาดเดาความหมายบทอ่าน ขณะเดียวกัน

กัน จะใช้รูปแบบการอ่านในระดับสูงไปสู่กระบวนการอ่านในระดับพื้นฐาน ในการตรวจสอบดูสิ่งที่ คาดเดาว่าเป็นจริงตามที่คุณเขียนกล่าวไว้ในบทอ่านหรือไม่ ดังนั้นหากผู้อ่านประสบปัญหาในการอ่าน หรือมีข้อบกพร่องในการใช้กระบวนการหรือกลยุทธ์ ในการอ่านในระดับใดระดับหนึ่ง ผู้อ่านอาจหันไป ใช้กลยุทธ์ ชนิดที่ผู้อ่านคิดว่ามีประสิทธิภาพมากกว่า หรือที่ผู้อ่านถนัดกว่า จึงกล่าวได้ว่ารูปแบบการ อ่านแบบปฏิสัมพันธ์ ถือเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญกับผู้อ่าน

6.5.1 แนวการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Approach)

แนวการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์เชื่อว่าเมื่อผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจบทอ่านในคราวเดียว แต่เมื่ออ่านซ้ำจะสามารถเข้าใจได้ดีขึ้น เพราะได้ใช้ความรู้ ประสบการณ์เดิมมาคาดคะเนสิ่งที่อ่าน ผู้สอนควรฝึกให้ผู้เรียนนำความรู้ ประสบการณ์เดิมมาใช้หรือผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเตรียมสิ่งสม ประสบการณ์ก่อนอ่านบทอ่าน Rumelhart (1985: 736) เป็นผู้พัฒนารูปแบบการอ่านแนว ปฏิสัมพันธ์โดยได้อธิพลจากทฤษฎีโครงสร้างความรู้ว่าเกี่ยวข้องกับความรู้สองด้านใหญ่ ๆ คือความรู้ ด้านโครงสร้างภาษา (Syntactical Knowledge) และความรู้ด้านความหมาย

แนวคิดของกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Process) การอ่านเป็น กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบทอ่านกับผู้อ่านเพื่อสร้างความหมายเป็นกระบวนการที่เน้นผู้อ่าน และการทำงานที่ตื่นตัวของสมอง กล่าวคือในการอ่าน ผู้อ่านจะต้องใช้ทั้งทักษะการคิด (Cognitive Skills) ที่ประกอบด้วย การคาดเดา การทำนาย การยืนยันความคิดเดิม การแก้ไขความคิด การตั้ง สมมุติฐาน การลงความเห็น การแยกแยะ การสังเคราะห์ และการใช้ความรู้เกี่ยวกับกลวิธี (Strategies) มาช่วยในการสร้างความเข้าใจในการอ่าน กลวิธีจะช่วยก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ผู้อ่านกับบทอ่าน โดยจะช่วยให้ผู้อ่านรู้จักเชื่อมโยงเนื้อหาต่าง ๆ ในบทอ่านอย่างมีเหตุผล รู้จัก วิเคราะห์บทอ่าน และประมวลเนื้อหาต่างๆเข้าด้วยกัน ดังนั้นการสอนอ่านจึงเน้นที่กระบวนการที่ เกิดขึ้นภายในสมองในขณะที่อ่าน (Process) มากกว่าการเน้นที่ผลของการอ่าน (Product) คือ ความสามารถในการจดจำข้อมูล และตอบคำถามต่างๆได้ถูกต้อง ซึ่งเป็นแนวคิดของการสอนอ่าน แบบเดิม (Traditional Approach) การให้ผู้อ่านแสดงความคิดที่เกิดขึ้นในขณะที่อ่าน ซึ่งอาจ กระทำโดยผ่านทาง การพูดหรือการเขียนจะทำให้เห็นถึงวิธีการที่แต่ละบุคคลนำความรู้ในส่วนต่าง ๆ มาใช้ในการทำความเข้าใจบทอ่าน และในขณะที่เดียวกันการที่ผู้อ่านแสดงการคิดของตนเองออกมา ก็ จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ แลกเปลี่ยน และเห็นว่าผู้อื่นมีวิธีการอ่านอย่างไร (Barnett 1989; Aebersold and Field 1997; Orme and Masson 1999)

รูปแบบการอ่าน 5 รูปแบบ โดยแต่ละรูปแบบมีลักษณะที่แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับ จุดมุ่งหมายของการอ่านรวมถึงบทอ่านประกอบ อย่างไรก็ตามการทำความเข้าใจกับรูปแบบการอ่าน เพียงอย่างเดียวยังไม่เพียงพอที่ผู้อ่านจะทำความเข้าใจกับบทอ่านได้ ระดับความเข้าใจในการอ่านจึง เป็นสิ่งสำคัญอีกปัจจัยหนึ่งที่ผู้อ่านอาจจะเลยได้ กระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Process) ผู้อ่านจะต้องใช้ทั้งทักษะการคิด (Cognitive Skills) ที่ประกอบด้วย การคาดเดา การทำนาย การยืนยันความคิดเดิม การแก้ไขความคิด การตั้งสมมุติฐาน การลงความเห็น การแยกแยะ การ สังเคราะห์ และการใช้ความรู้เกี่ยวกับกลวิธี (Strategies) มาช่วย ในการสร้างความเข้าใจในการอ่าน

จากแนวคิดของนักวิชาการดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำรูปแบบสอนอ่านตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่ม มาประยุกต์ใช้ขั้นตอนให้เหมาะสมกับการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยนำรูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model of Reading) ของ Nunan (1990), Rumelhart (1977) และ Grabe (1991) มาประยุกต์ใช้กับขั้นตอนการสอนขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการแลกเปลี่ยน ประสบการณ์และมีการปฏิสัมพันธ์ในระหว่างการอ่าน การนำรูปแบบของการสอนอ่านในระดับพื้นฐานไปสู่กระบวนการอ่านในระดับสูง (The Bottom-up) แบบล่างขึ้นบน ของ Ray Reutzel & Robert B. Cooter, Jr, (1996) ประยุกต์ใช้ในขั้นฝึกอ่านด้วยตนเอง เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ ความหมายของคำศัพท์ และการแปลความหมายของคำศัพท์เหล่านั้นให้ถูกต้อง และรูปแบบของการ สอนอ่านจากกระบวนการในระดับสูงไปสู่กระบวนการอ่านในระดับพื้นฐาน (Top-down) ของ Ray Reutzel and Robert B. Cooter, Jr. (1996) มาใช้ในขั้นกระตุ้นและเชื่อมโยงความรู้เดิม เพื่อให้ นักเรียนนำประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับบทอ่าน

7. ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่ม (Constructivism Theory)

ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่ม เป็นการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง มีการเรียกโดยใช้คำที่หลากหลาย เช่น สรรคนิยม การสร้างสรรค์ความรู้ (Constructivist) เพื่อให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันงานวิจัยฉบับนี้จะใช้คำว่า “ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่ม” ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่ม ซึ่งได้มี นักการศึกษาหลายท่าน (สุมาลี ชัยเจริญ 2544: 34; สุรางค์ โค้วตระกูล 2545: 210 -211) คอน สตรัคติวิซึ่ม เป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเมื่อนักเรียนสร้างความรู้จากต้นตัวด้วยตนเอง โดยพยายามสร้าง ความเข้าใจ (Understanding) นอกเหนือเนื้อหาความรู้ที่ได้รับ โดยสร้างสิ่งแทน ความรู้ (Representation) ขึ้นมา ซึ่งต้องอาศัยการเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมของตนเอง เพื่อการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เป็นการเรียนรู้ที่นักเรียนต้องเป็นผู้กระทำ (Active) และสร้าง ความรู้ โดยมีคุณลักษณะที่สำคัญของทฤษฎี คือ นักเรียนสร้างความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่เรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้สิ่งใหม่ขึ้นอยู่กับความรู้เดิมและความเข้าใจที่มีอยู่ในปัจจุบันของนักเรียน การมี ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการจัดสิ่งแวดล้อม ตลอดจนกิจกรรมที่คล้ายคลึงกับชีวิตจริง มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ และจนทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย

กลุ่มส่งเสริมนวัตกรรมการเรียนรู้ของครูและบุคลากรทางการศึกษา (2550: 1) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองว่า เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้ ของนักเรียนและความสำคัญของความรู้เดิม โดยผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนเป็นผู้แสดงความรู้และ สร้างความรู้ด้วยตนเอง นักเรียนสังเกตสิ่งที่ตนอยากเรียนแล้วค้นคว้าแสวงหาความรู้เพื่อเชื่อมโยงกับ ความรู้เดิม ประสบการณ์เดิม ผสมกับความรู้ใหม่ จนสร้างสรรค์เกิดเป็นองค์ความรู้และ ประสบการณ์ใหม่ กล่าวโดยสรุปเป็นการเรียนรู้โดยให้นักเรียนลงมือปฏิบัติจริง ค้นหาคำความรู้ด้วย ตนเอง จนค้นพบความรู้และรู้จักสิ่งที่ค้นพบ เรียนรู้วิเคราะห์จนรู้จริง รู้ลึกซึ้งว่าสิ่งนั้นคืออะไร มี ความสำคัญมากน้อยเพียงไร ซึ่งการเรียนรู้รูปแบบนี้จะช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในด้าน การคิด พร้อมทั้งฝึกให้นักเรียนมีทักษะทางสังคมที่ดี ได้ร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างนักเรียนกับ ผู้สอน สอดคล้องกับ (Fosnot 1996; Martin 1994) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิ ซึ่ม เป็นกระบวนการสร้างความรู้ที่ประกอบกันขึ้นในส่วน of ความรู้ที่มีอยู่เดิมและความรู้ที่เกิดขึ้น

ใหม่ซึ่งเป็นการทำให้มีลักษณะเป็นตัวแทนใหม่ และสร้างโมเดลของความจริงโดยคนเป็นผู้สร้างความหมายด้วยเครื่องมือทางวัฒนธรรม และเป็นการประนีประนอมความหมายที่สร้างขึ้นโดยผ่านกิจกรรมทางสังคม ผ่านความร่วมมือ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ทั้งที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้โดยการสร้างความรู้หรือการค้นพบความรู้ด้วยตนเอง

ดังนั้นทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน และให้ความสำคัญกับความรู้หรือประสบการณ์เดิม และความเข้าใจที่มีอยู่เดิม โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสวงหาความรู้ ค้นคว้าหาข้อมูลในสิ่งที่ตนอยากเรียนรู้ และลงมือปฏิบัติจริงจนค้นพบความรู้ผ่านกิจกรรมความร่วมมือ และกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้เชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมกับความรู้ใหม่ จนเกิดเป็นองค์ความรู้ที่นักเรียนสร้างขึ้นด้วยตนเอง เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะด้านการคิด วัฒนธรรมและการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีคุณภาพที่ดียิ่งขึ้น

7.1 แนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม

ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม เป็นทฤษฎีที่ว่าด้วยการสร้างความรู้ มีพัฒนาการมาจาก ปรัชญาปฏิบัตินิยม (Pragmatism) ที่นำโดย James และ Dewey ในต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 และการเปลี่ยนแปลงกระบวนทัศน์เกี่ยวกับวิธีการหาความรู้ในปรัชญาวิทยาศาสตร์ (Philosophy of science) ที่นำโดย Popper และ Feyerabend ในครึ่งหลังของคริสต์ศตวรรษที่ 20 จากการบุกเบิกของ นักจิตวิทยาคนสำคัญ ๆ เช่น Piage, Ausubel และ Kelly จากนั้นพัฒนาต่อมาโดยมีนักการศึกษากลุ่มคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist) เช่น Driver, Bell, Kamil, Noddings, Von Glasersfeld, Henderson) และ Underhill เป็นต้น (ไพจิตร สดวกการ, 2543)

เงื่อนไขการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ การเรียนรู้เป็นกระบวนการลงมือกระทำ (Active Process) ที่เกิดขึ้นในแต่ละบุคคล โดยความรู้ต่าง ๆ จะถูกสร้างขึ้นด้วยตัวของผู้เรียนเอง โดยใช้ข้อมูลที่ได้รับมาใหม่ร่วมกับข้อมูลหรือความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว รวมทั้งประสบการณ์เดิมมาสร้างความหมายในการเรียนรู้ของตนเอง ความรู้และความเชื่อที่แตกต่างกันของแต่ละคนจะขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมและขนบธรรมเนียมประเพณีและประสบการณ์ของผู้เรียน จะถูกนำมาเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจและจะมีผลโดยตรงต่อการสร้างความรู้ใหม่ แนวคิดใหม่ หรือการเรียนรู้ที่ตนเอง (วัฒนาพร ระงับทุกข์, 2541)

แนวคิดคอนสตรัคติวิซึม ความรู้ของบุคคลใด คือ โครงสร้างทางปัญญาของบุคคลนั้นที่สร้างขึ้นจากประสบการณ์ในการคลี่คลายสถานการณ์ที่เป็นปัญหาและสามารถนำไปใช้พื้นฐานในการแก้ปัญหา ซึ่งนักเรียนมีบทบาทในการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ส่วนครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก คอยให้คำแนะนำแก่นักเรียนในการจัดระบบโครงสร้างความรู้ของตนเอง เพื่อขจัดความขัดแย้งทางปัญญานั้น Dewey ได้อธิบายเกี่ยวกับลักษณะการไตร่ตรอง (Reflection) เป็นการพิจารณาอย่างรอบคอบ กิจกรรมการไตร่ตรองจะเริ่มต้นด้วยสถานการณ์ที่เป็นปัญหา นำสงสัย งงงวยยุ่งยาก เรียกว่า สถานการณ์ก่อนไตร่ตรอง และจบลงด้วยความชัดเจนที่สามารถอธิบายสภาพการณ์ดังกล่าว สามารถแก้ปัญหาได้ ตลอดจนได้เกิดการเรียนรู้และพึงพอใจกับผลที่ได้รับ 3. การคิดทบทวนโดยใช้ประสบการณ์และความรู้ที่มีอยู่เดิมเป็นฐานในการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมช่วยกระตุ้นให้เกิดโครงสร้างทางปัญญา อันเป็นหลักการที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซึมโดยมัก

เป็นลักษณะที่ให้นักเรียนสร้างความรู้จากการช่วยแก้ปัญหา ซึ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยปัญหา เพื่อให้นักเรียนเกิดความขัดแย้งทางปัญญาในด้านประสบการณ์ที่มีอยู่เดิมซึ่งนักเรียนแก้ปัญหาไม่ได้ เหมือนที่ผ่านมา จึงต้องมีการค้นคว้าสิ่งใหม่ขึ้นมา ซึ่งเป็นการสร้างโครงสร้างใหม่ทางปัญญา โดยมีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้พูดคุยถึงปัญหา การแสดงความคิดเห็นคัดค้าน จนกระทั่งหาเหตุและผล หรือหลักฐานในความเป็นจริงมาแก้ไขคลี่คลายความขัดแย้งทางปัญญาภายในของตนเอง และบุคคลอื่นได้ (ไพจิตร สดวกการ, 2543) โครงสร้างทางปัญญานี้จะประกอบด้วย ความหมายของสิ่งต่าง ๆ ที่ใช้ ภาษา หรือเกี่ยวกับ เหตุการณ์ หรือสิ่งที่แต่ละบุคคลมีประสบการณ์ หรือเหตุการณ์ อาจเป็นความ เข้าใจ หรือความรู้ของแต่ละบุคคล และยังเชื่อว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการสร้าง มากกว่าการรับ ความรู้ ดังนั้นเป้าหมายของการสอนจะสนับสนุนการสร้างมากกว่าความพยายามในการถ่ายทอด ความรู้ ดังนั้นกลุ่มคอนสตรัคติวิสต์จะมุ่งเน้นการสร้างความรู้ใหม่อย่างเหมาะสมของแต่ละบุคคลและ สิ่งแวดล้อมมีความสำคัญในการสร้างความหมายตามความเป็นจริง เป็นวิธีการที่นำมาใช้ในการจัดการ เรียนการสอน มีหลักการที่สำคัญว่า ในการเรียนรู้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนลงมือกระทำในการสร้างความรู้ ซึ่ง ปรากฏแนวคิดที่แตกต่างกันเกี่ยวกับการสร้างความรู้ หรือการเรียนรู้

แม้ว่าแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างความรู้จะมีหลายแนวคิด แต่แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างความรู้ ของบุคคลผ่านกระบวนการทางสังคมได้รับความสนใจและถูกนำมาพัฒนาอย่างแพร่หลาย (Murphy 1997: 128) แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้นี้มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีทางจิตวิทยาที่สำคัญ 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ Piaget และทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคมของ Vygotsky ทั้งนี้เนื่องมาจากแนวคิดที่เป็นรากฐานสำคัญซึ่งปรากฏจากรายงานของนักจิตวิทยาและนักการศึกษา คือ Jean Piaget ชาวสวิส และ Lev Vygotsky ชาวรัสเซีย ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. แนวคิดคอนสตรัคติวิสต์เชิงปัญญา (Cognitive Constructivist) เป็นพื้นฐานทางหลักปรัชญาที่เกี่ยวกับทฤษฎีในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความรู้หรือประสบการณ์เดิมกับความรู้ที่ได้รับมาใหม่โดยใช้หลักการและเหตุผล ซึ่ง Jean Piaget ได้จำแนกออกเป็น 2 องค์ประกอบ คือ Ages และ Stages โดยองค์ประกอบทั้งสองอย่างนี้ สามารถบอกได้ว่าบุคคลนั้นมีความสามารถหรือไม่สามารถเข้าใจสิ่งหนึ่งสิ่งใดเมื่อมีอายุแตกต่างกันและทฤษฎีเกี่ยวกับด้านพัฒนาการที่จะอธิบาย ความสามารถทางความคิดของผู้เรียนซึ่งผู้เรียนนำประสบการณ์ที่มีอยู่เดิมมาสร้างเป็นองค์ความรู้ของ ตนเอง

ซึ่งแนวความคิดทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ ของ Piaget นับว่าเป็นพื้นฐานสำคัญ ของการสร้างความรู้ (Cognitive development constructivism) โดย Piaget เชื่อว่า การที่บุคคล มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่แรกเกิดจะมีผลทำให้ระดับสติปัญญาของบุคคลนั้น พัฒนาอยู่ตลอดเวลา Piaget มีแนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคลว่าเกี่ยวข้องกับ กระบวนการพื้นฐาน 2 กระบวนการ คือ (Driscoll 1994: 179 ; Hamachek 1995: 150 และ สุ รรงค์ โค้วตระกูล 2537: 34) 1.การจัดระบบโครงสร้างความรู้ เป็นกระบวนการขั้นตอนที่ใช้ในการ จัดลำดับระบบความคิดและประสบการณ์ของแต่ละบุคคลเป็นไปโดยอัตโนมัติและมีความต่อเนื่อง 2. การปรับขยายโครงสร้างความรู้ เป็นขั้นตอนในการปรับตัวให้สัมพันธ์และสอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมที่ บุคคลมีความเกี่ยวข้องด้วย Piaget เชื่อว่าการปรับตัวของบุคคลประกอบด้วย ขั้นตอนกระบวนการที่ สำคัญ 2 กระบวนการ คือ 2.1 การดูดซับ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลมีความเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม

และสามารถตีความรายละเอียดของข้อมูลที่รับรู้ใหม่ที่มีความสัมพันธ์กับโครงสร้างความรู้และประสบการณ์เดิมของตนเอง 2.2 การปรับให้เหมาะสม การที่บุคคลมีความเกี่ยวข้องปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและปรับเปลี่ยนโครงสร้างความรู้เดิมของตนเองให้สอดคล้องกับข้อมูลที่รับรู้ใหม่โดยที่ยังมีความขัดแย้งกับความรู้เดิม ซึ่งWoolfolk (1993: 28) ได้กล่าวว่างค์ประกอบที่มีผลต่อการพัฒนาด้านสติปัญญาที่แตกต่างกันของบุคคล มี 4 ประการ คือ 1.พัฒนาการด้านวุฒิภาวะ (Maturation) เป็นพัฒนาการความพร้อมในเจริญเติบโตของอวัยวะต่าง ๆ ในร่างกาย เกิดขึ้นกับบุคคล ซึ่งมีความสำคัญต่อพัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคล 2.ประสบการณ์ (Experience) การที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ทำให้เกิดการสั่งสมของประสบการณ์ในบุคคลนั้น ๆ โดยจำแนกออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้ ประเภทที่1 เป็นประสบการณ์ที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ (Physical environment) และประเภทที่2 เป็นประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการหาเหตุผลทางคณิตศาสตร์ (Logical mathematical environment) 3. การถ่ายทอดประสบการณ์และความรู้ทางสังคม (Social transmission) เป็นสิ่งที่บุคคลได้รับและเกิดการเรียนรู้จากการมีสัมพันธ์ภาพกับสิ่งแวดล้อมรอบตัว ทั้งด้านบุคคล ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม หรือข้อปฏิบัติต่าง ๆ ทางสังคม 4. กระบวนการพัฒนาสภาพความสมดุล (Equilibration) เพื่อใช้ในการแก้ไขโครงสร้างความรู้ของบุคคลให้อยู่ในสภาวะที่สมดุล ดังนั้นเมื่อบุคคลมีสภาวะความขัดแย้งทางด้านความคิดก็ทำให้บุคคลหาวิธีการที่จะพยายามลดความขัดแย้งที่เกิดขึ้น โดยแสวงหาเหตุผลให้กับความคิดที่ขัดแย้งกันหรือหาข้อมูลเพิ่มเติม ฯลฯ กระบวนการพัฒนาสมดุลจึงเป็นกระบวนการกำกับตนเอง (Self-regulation) ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและทำให้เกิดภาวะสมดุลระหว่างโครงสร้างความรู้เดิมกับข้อมูลที่รับรู้ใหม่

จากแนวคิดของ Piaget ดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่า บุคคลแต่ละคนมีความสามารถในการเรียนรู้แตกต่างกัน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนจึงต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านต่างๆ ของแต่ละบุคคลด้วย โดย Brainerd (1978, อ้างถึงใน Driscoll 1994: 195 - 198) ได้กล่าวว่าการเรียนการสอนตามแนวคิดของ Piaget ควรมีการจัดและปรับสภาพของสิ่งแวดล้อมเพื่อช่วยส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนโดยส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้จากการกระทำของตนเองโดยใช้กลยุทธ์การสอนที่ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนและการเจรจาต่อรองทางสังคมในการแก้ปัญหา และทำให้นักเรียนเกิดความขัดแย้งทางความคิดและรับรู้เกี่ยวกับความขัดแย้งทางความคิดนั้น

2. แนวคิดคอนสตรัคติวิสต์เชิงสังคม (Social Constructivism) เป็นทฤษฎีที่มีรากฐานมาจาก Vygotsky ได้เน้น เกี่ยวกับบริบทการเรียนรู้ทางสังคม (Social Context Learning) ทฤษฎีพุทธิปัญญาของ Piaget ที่ใช้กัน มาเป็นพื้นฐาน สำหรับการเรียนรู้แบบค้นพบ (Discovery Learning) ซึ่งผู้สอนมีบทบาทค่อนข้างจำกัด ส่วนทฤษฎีวิวัฒนาการเชิงสังคมของ Vygotsky เปิดโอกาสให้ครูหรือผู้เรียนที่อาวุโสกว่าแสดงบทบาทในการ เรียนรู้ของผู้เรียน Cognitive Constructivist และ Social Constructivist อาจมีส่วนคล้ายคลึงกันและ แตกต่าง Social Constructivist ของ Vygotsky จะเปิดโอกาสที่จะมีส่วนร่วม และ เกี่ยวข้องกับ ครูผู้สอนมากกว่า สำหรับทฤษฎีของ Vygotsky ซึ่งเชื่อว่า วัฒนธรรมจะเป็นเครื่องมือทางปัญญาที่จำเป็นสำหรับการพัฒนารูปแบบและคุณภาพของเครื่องมือดังกล่าวได้มีการกำหนด รูปแบบ และ อัตราการพัฒนามากกว่าที่กำหนดไว้ในทฤษฎีของ Piaget โดย

เชื่อว่า ผู้ใหญ่ หรือ ผู้ที่มีความอาวุโส เช่น พ่อ แม่ และครู จะเป็นเพื่อนำสำหรับเครื่องมือทางวัฒนธรรมรวมถึงภาษา เครื่องมือทาง วัฒนธรรมเหล่านี้ ได้แก่ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม บริบททางสังคมและภาษาทุกวันนี้ รวมถึงการ เข้าถึงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (สุมาลี ชัยเจริญ, 2551)

ซึ่งจากแนวคิดของ Vygotsky นับว่าเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ทางสังคมโดยมีปัจจัยที่สำคัญในการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลผ่านทางสื่อกลางและปฏิสัมพันธ์อันมีผลโดยตรงต่อความรู้สึกและกระบวนการคิดของเขาเมื่อรับรู้สิ่งเร้าใหม่ นอกจากนี้ Vygotsky ยังได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวโดยเฉพาะสิ่งแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมว่าช่วยพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของบุคคล การช่วยเหลือและชี้แนะจากผู้ที่มีความชำนาญมากกว่าจะทำให้บุคคลสามารถแก้ปัญหาที่ไม่สามารถแก้ด้วยตนเองได้ ประสบการณ์จากการแก้ปัญหาดังกล่าวจะทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้และสามารถแก้ปัญหานั้นได้โดยลำพังในเวลาต่อมา ซึ่ง Vygotsky เรียกการเรียนรู้ลักษณะนี้ว่า Scaffolding เปรียบเสมือนหลักหรือฐานเชื่อมโยง และนำไปสู่การเรียนรู้ในอีกเรื่องหนึ่ง เพื่อการเรียนรู้นั้นประสบผลสำเร็จ (Vygotsky 1978: 86-87; Gredler 1997: 239-241)

เมื่อบุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัวและรับรู้สิ่งเร้าบางอย่าง เขาจะเชื่อมโยงสิ่งที่รับรู้กับความรู้เดิมที่มีอยู่ พฤติกรรมของบุคคลไม่ได้เกิดจากการรับรู้สิ่งเร้าแต่เกิดจากการคิดพิจารณาอย่างรอบคอบของบุคคลนั้น การเรียนรู้ตามแนวคิดนี้จึงเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัวโดยอาศัยสื่อกลางทางสังคมและวัฒนธรรมที่มนุษย์สร้างขึ้น

ในด้านการเรียนรู้ของบุคคล Vygotsky กล่าวว่าผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้และการเรียนรู้ตามศักยภาพทางสติปัญญาของนักเรียน โดยมีขอบเขตการเรียนรู้ซึ่งดูได้จากปัญหาที่นักเรียนไม่สามารถแก้ได้โดยลำพัง แต่สามารถแก้ปัญหานั้นได้ถ้าได้รับการชี้แนะและได้ร่วมงานกับผู้ใหญ่หรือเพื่อนที่มีความชำนาญมากกว่า การได้ร่วมงานหรือได้รับการชี้แนะและได้ร่วมงานกับผู้ใหญ่หรือเพื่อนที่มีความชำนาญมากกว่า การได้ร่วมงานหรือได้รับการชี้แนะจากผู้ที่มีความชำนาญมากกว่า ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถแก้ปัญหานั้นได้ด้วยตนเองในเวลาต่อมา (Vygotsky 1978: 86 - 87; Driscoll 1994: 224 - 239)

จากแนวคิดการพัฒนาขอบเขตของการเรียนรู้ Vygotsky เน้นการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนโดยการรับคำชี้แนะและการร่วมงานกับผู้ที่มีความชำนาญเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ มากกว่า ซึ่งก็คือการให้ Scaffolding แก่ผู้เรียน และการเรียนแบบร่วมงาน (Collaborative learning) จึงเป็นกลยุทธ์สำคัญที่นักศึกษานำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสร้างความรู้ Renshaw (1999: 13) ได้เสนอแนวทางในการนำแนวคิดการพัฒนาขอบเขตของการเรียนรู้สำหรับครูนำไปใช้ในการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพไว้ว่าสิ่งที่ผู้เรียนทำให้ได้ในปัจจุบันด้วยความช่วยเหลือและชี้แนะจากครู ผู้ปกครองและเพื่อน เขาจะทำการเหล่านั้นได้ด้วยตนเองในอนาคต การเจริญเติบโตและการพัฒนาเป็นการเปลี่ยนแปลงจากการควบคุมและชี้แนะจากภายนอกมาเป็นการกำกับและชี้แนะจากภายในตนเอง การสอนเป็นกระบวนการทางสังคม ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนคิดใหม่ ทำใหม่และสัมผัสกับความรู้สึกใหม่ ๆ ซึ่งครูที่มีประสิทธิภาพจะคำนึงถึงขั้นพัฒนาการต่อไปของนักเรียน และจัดการเรียนการสอนที่มุ่งส่งเสริมให้นักเรียนไปถึงขั้นพัฒนานั้น

จากการศึกษาทฤษฎีของ Piaget และVygotsky พบว่าทั้ง 2 ท่าน มีมุมมองเกี่ยวกับการเรียนรู้แตกต่างกัน คือ Piaget อธิบายการเรียนรู้ในแง่ของกระบวนการซึ่งเกิดขึ้นภายในตัวของบุคคลว่า เมื่อบุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมแล้วบุคคลจะเกิดการเรียนรู้อย่างไร การพัฒนากระบวนการทางปัญญาและความคิดของบุคคลเกิดขึ้นได้อย่างไร ซึ่ง Piaget เน้นให้เห็นถึงความสำคัญของประสบการณ์ใหม่กับความรู้เดิมที่มีอยู่ ขณะที่Vygotsky มองการเรียนรู้ว่าเกิดจากการปฏิสัมพันธ์กันทางสังคมโดยอาศัยสื่อกลางทางวัฒนธรรมที่มนุษย์สร้างขึ้น การช่วยเหลือด้วยการชี้แนะและการทำงานร่วมกับผู้ที่มีความชำนาญมากกว่าจะช่วยพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนได้ Piaget และVygotskyมีความเห็นที่คล้าย ๆ กันว่าประสบการณ์หรือความรู้เดิมของนักเรียนและการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญต่อพัฒนาการทางสติปัญญาของนักเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจึงต้องคำนึงถึงความพร้อมและประสบการณ์เดิมของนักเรียนเป็นสำคัญดังนั้นในการเรียนรู้ของนักเรียนทั้ง 2 แนวคิดจึงมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการสร้างความรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง

จากแนวคิดข้างต้นนี้จึงสรุปได้ว่า ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม เป็นทฤษฎีการเรียนรู้ที่นักเรียนแสวงหาความรู้และสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง จากประสบการณ์เดิม ผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ แลกเปลี่ยน ความคิด และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้เรียน มีการเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ ด้วยการแสวงหาความรู้และสร้าง องค์ความรู้จากบริบทและสิ่งแวดล้อมที่เรียนอยู่ เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริงจากสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน ครูมีบทบาทเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้กับนักเรียน จนเกิดเป็นความรู้และความเข้าใจ สามารถ จัดการกับปัญหาได้ ซึ่งความรู้ที่เกิดขึ้นนี้เป็นความรู้ที่ยั่งยืนและนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง

7.1.1 หลักการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม

หลักการจัดการเรียนรู้แบบสร้างความรู้ (Constructivist Teaching and Learning) จากการพัฒนาและวิจัยเกี่ยวกับการนำระบบของสมอง และความสัมพันธ์ของสมองกับการเรียนรู้ ทำให้ได้แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาผู้เรียนโดยองค์รวมซึ่งก็คือการพัฒนาทั้งร่างกาย สติปัญญา ความคิด วิธีคิด การเรียนรู้ตลอดชีวิต ทักษะการปฏิบัติงาน และการปฏิบัติตนเพื่อสร้างสรรค์สังคม ในที่สุด การจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ มีพื้นฐานจากความเชื่อว่าความรู้เป็นผลจากการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งหมายความว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยการจัดการกับความรู้ใหม่ เรื่องใหม่ โดยการบูรณาการกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิม การเรียนรู้เป็นผลจากบริบทในการเรียนการสอน แนวคิด ความเชื่อ และเจตคติของผู้เรียน Caine and Caine (1991, อ้างถึงใน วัชรรา เล่าเรียนดี 2553: 74-75) ได้เสนอหลักการจัดการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญกับสมอง การทำงานของสมอง และความรู้ของผู้เรียน ซึ่งเป็นแบบแผนที่ครูนำมาพิจารณาในการดำเนินการสอน ดังนี้ 1.สมอง เปรียบเสมือนผู้ดำเนินการ หรือผู้จัดการ ซึ่งจะจัดการกับข้อมูลแต่ละประเภทแตกต่างกัน เช่น ข้อมูลพัฒนาความคิด อารมณ์ และความรู้ด้านภาษา ซึ่งหมายความว่าจัดการเรียนการสอนจะต้องพัฒนาการเรียนหลาย ๆ วิธี เช่นกัน 2.การเรียนรู้จะต้องใช้องค์ความรู้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ดังนั้นการจัดการเรียนรู้จึงไม่ควรเน้นเฉพาะการพัฒนาด้านสติปัญญาเพียงอย่างเดียว 3.การแสวงหา

ความหมายต่าง ๆ เป็นเรื่องเกิดขึ้นภายในแต่ละบุคคล การสอนที่มีประสิทธิภาพ ควรให้ความสำคัญกับตัวบุคคลแต่ละคนด้วย ซึ่งนั่นก็คือความเข้าใจของผู้เรียนแต่ละคนนั้น จะขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่บุคคลนั้นมีหรือได้รับ 4. การแสวงหาความหมายจะเกิดขึ้นจากการสร้างรูปแบบ ซึ่งหมายถึงการสอนที่มีประสิทธิภาพ จะเชื่อมโยงแนวคิด และข้อมูลย่อยๆ กับความคิดรวบยอด และเรื่องใหม่ที่เรียน 5. สมอองอารมณ์มีความสำคัญต่อการสร้างแบบแผนของการทำความเข้าใจ นั่นคือการเรียนรู้มีอิทธิพลมาจากสมอองอารมณ์ ความรู้สึก และเจตคติ 6. สมอองจัดการกับความรู้นี้ใหม่ และการสอนในเวลาเดียวกัน บุคคลจะมีปัญหาในการเรียน ถ้าการสอนที่เหมาะสมถูกละเลย 7. การเรียนรู้จะเกี่ยวข้องกับ การเข้าใจ ใส่ใจ และการรับรู้ นั่นคือ สภาพแวดล้อมในการเรียน วัฒนธรรม และบรรยากาศมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ 8. การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ตั้งใจ และไม่ตั้งใจ ผลคือผู้เรียนต้องการเวลาในการจัดการกับสิ่งที่เขาเรียน และวิธีเรียนรู้ได้อย่างไร 9. มนุษย์มีวิธีจดจำ อยู่ 2 วิธี คือ ระบบความจำที่เกี่ยวกับช่องว่างกับเวลา และระบบของการเรียนเพื่อจดจำ นั่นก็คือ การสอนที่เผชิญกับการท่องจำ จะไม่ส่งเสริมการเรียนรู้ให้เกิดประสบการณ์ และความเข้าใจที่ลึกซึ้งคงทน 10. มนุษย์เข้าใจและจำได้ดีเมื่อทักษะนั้นปรากฏอยู่ตามธรรมชาติ และรวมทั้งที่เชื่อมโยงกับเวลา การเรียนรู้จากประสบการณ์เป็นวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพสูงสุด 11. การเรียนรู้พัฒนาได้ด้วยความท้าทายและไม่เป็นการบังคับให้เรียน การจัดการเรียนรู้จึงควรสร้างความท้าทายแต่ไม่ทำให้เกิดความกลัว 12. สมอองแต่ละคนมีลักษณะเฉพาะตัว การสอนจึงควรหลากหลายเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกวิธีที่เหมาะสมกับตนเองมากที่สุด

สรุปได้ว่าหลักการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ที่มีความสัมพันธ์ของสมอองกับการเรียนรู้ทำให้ได้แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาผู้เรียนโดยองค์รวม ซึ่งก็คือการพัฒนาทั้งร่างกาย สติปัญญา ความคิด วิธีคิด การเรียนรู้ตลอดชีวิต ทักษะการปฏิบัติงาน และการปฏิบัติตนเพื่อสร้างสรรค์สังคม

7.1.2 รูปแบบการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซิม

จากการศึกษาค้นคว้ารูปแบบการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซิม Driver and Bell (1986: 443-456) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎี คอนสตรัคติวิสต์ดังนี้ 1. ขั้นนำ (Orientation) เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะรับรู้ถึงจุดมุ่งหมายและมีแรงจูงใจในการเรียน บทเรียน 2. ขั้น ทบทวนความรู้เดิม (Elicitation of Prior Knowledge) เป็นขั้นที่ผู้เรียนแสดงออกถึง ความรู้ความเข้าใจเดิมที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียนขั้นนี้ทำให้เกิดความขัดแย้งทางปัญญา (Cognitive Conflict) 3. ขั้นปรับเปลี่ยนแนวความคิด (Turning Restructuring of Ideas) เป็นหัวใจที่สำคัญตาม แนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนย่อยดังนี้ 3.1 ทำความกระจ่างและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันและกัน 3.2 สร้างความคิดใหม่จากการอภิปรายข้อเสนอแนะ 3.3 ทดสอบและประเมินความคิดที่เกิดขึ้นใหม่เพื่อเลือกวิธีการที่ดีที่สุด 4. ขั้นประยุกต์ใช้ความคิด ซึ่งผู้เรียนจะได้นำความรู้และแนวคิดที่ได้มาใหม่ในสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย 5. ขั้นการทบทวน (Review) เพื่อตรวจสอบและเปรียบเทียบความคิดของผู้เรียนว่ามีเปลี่ยนแปลงอย่างไร ซึ่ง Yager (1991) ได้

กล่าวถึงรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (The Constructivist learning Model) โดยแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้ คือ 1. ชั้นเชิงชวน ได้แก่ 1.1) ให้นักเรียนสังเกตสิ่งรอบตัวด้วยความรู้ยากเห็น 1.2) ให้นักเรียนถามคำถาม 1.3) ให้นักเรียนพิจารณาคำตอบที่เป็นไปได้ของคำถามที่ตั้งขึ้น 1.4) ให้นักเรียนจดบันทึกปรากฏการณ์ที่ไม่คาดคิดมาก่อนว่าจะเกิดขึ้น แต่ได้เกิดขึ้น 1.5) ให้นักเรียนชี้สถานการณ์ที่การรับรู้ของนักเรียนแตกต่างกัน 2. ชั้นสำรวจ ได้แก่ 2.1) ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม 2.2) ระดมพลังสมองเกี่ยวกับทางเลือกที่เป็นไปได้ 2.3) ให้นักเรียนมองหาสารสนเทศ 2.4) ทำการทดลองโดยใช้วัสดุอุปกรณ์ 2.5) ให้นักเรียนสังเกตปรากฏการณ์ที่เฉพาะเจาะจง 2.6) ให้นักเรียนออกแบบโมเดล 2.7) ให้นักเรียนรวบรวมและจัดการทำข้อมูล 2.8) ให้นักเรียนใช้ยุทธวิธีการแก้ปัญหา 2.9) เลือกทรัพยากรที่เหมาะสม 2.10) อภิปรายการแก้ปัญหาพร้อมกับนักเรียนคนอื่นๆ 2.11) ให้นักเรียนออกแบบและดำเนินการทดลอง 2.12) ให้นักเรียนประเมินทางเลือกที่หลากหลาย 2.13) ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน 2.14) ให้นักเรียนชี้การเสี่ยงและผลที่ตามมา 2.15) ให้นักเรียนสร้างขอบเขตของการสืบเสาะหาความรู้ 2.16) ให้นักเรียนวิเคราะห์ข้อมูล 3. ชั้นนำเสนอคำอธิบายและคำตอบของปัญหา ได้แก่ 3.1) ให้นักเรียนสื่อความหมายข้อมูลและความคิดเห็น 3.2) สร้างและอธิบายโมเดล 3.3) ให้นักเรียนสร้างคำตอบใหม่ 3.4) ให้นักเรียนทบทวนและวิจารณ์คำตอบของปัญหา 3.5) ให้นักเรียนประเมินผลการเสนอคำตอบ 3.6) ให้นักเรียนรวบรวมคำตอบที่หลากหลาย 3.7) ให้นักเรียนชี้ให้เห็นถึงคำตอบที่เหมาะสม 3.8) ให้นักเรียนบูรณาการคำตอบที่ได้กับความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ 4. ชั้นนำไปปฏิบัติ ได้แก่ 4.1) ให้นักเรียนตัดสินใจ นำความรู้และทักษะไปใช้ 4.2) ให้นักเรียนถ่ายโยงความรู้และทักษะ 4.3) ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนสารสนเทศและความคิดเห็น 4.5) ให้นักเรียนถามคำถามใหม่ 4.6) สนับสนุนให้นักเรียนนำไปสู่คำตอบที่เป็นเหตุเป็นผล

สำหรับ Saettler (1990: 189) ได้ให้แนวทางในการจัดการเรียนรู้และเงื่อนไขการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนต่อไปนี้ 1. ชั้นเตรียมความพร้อมสำหรับการเรียนรู้ ได้แก่ 1.1) ได้รับความสนใจผู้เรียน 1.2) แจงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ 1.3) ทบทวนความรู้ / ทักษะเดิมที่เคยเรียนมาก่อน เพื่อกระตุ้นทบทวนความรู้หรือ ทักษะที่เกี่ยวข้องกับการเรียนเรื่องใหม่ 2. ชั้นเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ ได้แก่ 2.1) ให้ความรู้ สาระสำคัญที่ควรรู้ควรจำ 2.2) แนะนำ ดูแลวิธีการเรียน 2.3) จัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการนำความรู้ไปใช้และฝึกปฏิบัติ 2.4) เสริมแรงด้วยการประเมินผลและให้ข้อมูลย้อนกลับ 3. ชั้นถ่ายโยงความรู้ นำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์อื่นได้แก่ 3.1) จัดกิจกรรมให้ฝึกใช้ความรู้ ฝึกปฏิบัติทักษะ และประเมินผลเพื่อปรับปรุงแก้ไข 3.2) นำความรู้ทักษะสู่การปฏิบัติในสถานการณ์ใหม่ ในสภาพจริงนอกห้องเรียน 4. ชั้นสรุปและเสนอผลการอภิปราย โดยให้ผู้เรียนร่วมอภิปรายสรุปแนวทางในการ แก้ปัญหา ครอบคลุมประเด็นสำคัญได้แก่ 4.1) สามารถวิเคราะห์สภาพและปัญหา ระบุปัญหา สาเหตุและผลที่จะเกิดขึ้น 4.2) สามารถระบุความสำคัญของปัญหา 4.3) สามารถคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหาได้อย่างหลากหลายและสามารถเลือกวิธี แก้ปัญหาที่ถูกต้องและเหมาะสมกับปัญหา 4.4) อธิบายวิธีการแก้ปัญหาได้ถูกต้อง 4.5) ดำเนินการแก้ปัญหาด้วยวิธีการที่เลือกได้อย่างถูกต้อง 5. ชั้นวัดและประเมินผล ได้แก่ 5.1) ผู้เรียนบันทึกผลในแบบบันทึกผลการเรียนรู้ 5.2) ผู้สอนสังเกตและประเมินผลความสามารถในการเรียนรู้ ครอบคลุม

ทั้งการวัด ก่อนเรียน การติดตามผลระหว่างเรียน และการวัดผลภายหลังเรียน ส่วน Wheatley (1991) กล่าวว่าทั้งผู้สอนและผู้เรียนเป็นผู้สร้างความหมายภายใต้บริบทหนึ่ง ๆ โดยใช้การปฏิสัมพันธ์ซึ่งถือว่าเป็นกระบวนการเจรจาต่อรองเพื่อให้ได้มาซึ่งความหมายที่เหมาะสมไม่ใช่การกำหนดกระบวนการให้นักเรียนปฏิบัติอย่างเคร่งครัดประกอบด้วยกิจกรรม 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การนำ เข้าสู่บทเรียนประกอบด้วยคำถามปัญหา การทบทวนความรู้เดิม การกำหนดกิจกรรมที่เกิดขึ้นในการเรียนรู้และเป้าหมายที่ต้องการจัดความสัมพันธ์กับสิ่งที่กำลังจะเรียน 2) การสืบค้น 3) การอภิปรายประกอบด้วยการนำความรู้ในขั้นที่ 2 มาเป็นพื้นฐานในการศึกษาการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการอ่านและนำข้อมูลมารวบรวมกันอภิปราย 4) การสรุปประกอบด้วยการนำความรู้หรือข้อมูลในขั้นที่ผ่านมาอภิปรายในกลุ่มของตนเองเพื่อลงสรุปเป็นแนวคิดหลัก 5) การประเมินผลประกอบด้วยเปิดโอกาสให้นักเรียนตรวจสอบแนวคิดหลักของตนเองกับแนวคิดหลักจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ว่ามีความถูกต้องหรือไม่

สำหรับนักการศึกษาของไทย ทิศนา ขัมมณี (2542 : 24) ได้เสนอรูปแบบการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โมเดลชิปปา (Cippa Model) หรือรูปแบบการประสานทำแนวคิดทฤษฎีการสร้างความรู้เป็นแนวทางในการพัฒนาโมเดล ตัวหลักการที่สำคัญการช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ให้มากที่สุด มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและได้เรียนรู้จากกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ ความคิดเห็น และประสบการณ์ ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการต่างๆ ร่วมกับการผลิตผลงานซึ่งมีความคิดสร้างสรรค์ที่หลากหลายและสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ที่สำคัญเพื่อให้นักเรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเองตามทฤษฎีการสร้างความรู้

C มาจากคำว่า Construct หมายถึง การสร้างความรู้ตามแนวคิดของ Constructivism กล่าวคือ เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง ทำความเข้าใจ เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายแก่ตนเอง และค้นพบความรู้ด้วยตนเอง เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสติปัญญา

I มาจากคำว่า Interaction หมายถึง การช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล และแหล่งความรู้ที่หลากหลาย ได้รู้จักกันและกัน ได้แลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ ความคิดเห็น ประสบการณ์ แก่กันและกันให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสังคม

P มาจากคำว่า Physical Participation หมายถึง การช่วยให้ผู้เรียนมีบทบาท มีส่วนร่วมทางด้านร่างกาย ให้ผู้เรียนมีโอกาสเคลื่อนไหวร่างกาย โดยการทำกิจกรรมในลักษณะต่างๆ ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางด้านร่างกาย

P มาจากคำว่า Process Learning หมายถึง การเรียนรู้ กระบวนการต่างๆ ของกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการต่างๆ รวมกัน ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต

A มาจากคำว่า Application การนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการเรียน เป็นการช่วยผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งในสังคมรวมถึง

การดำเนินชีวิต และจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ที่หลากหลายและเกิดความรู้ใหม่เพิ่มมากขึ้น จากแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของทศนา แชมมณี (2542) ในรูปแบบCIPPA MODEL เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยสามารถนำไปปรับใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งมีกระบวนการจัดการเรียนการสอนดังต่อไปนี้ 1.ขั้นการทบทวนความรู้เดิม ขั้นนี้เป็นการตรวจสอบและกระตุ้นความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียนในเรื่องที่ศึกษาเรียนรู้ระหว่างประสบการณ์เดิมและสิ่งที่ได้เรียนรู้ใหม่ 2.ขั้นค้นหาความรู้ใหม่ เป็นการสืบเสาะค้นคว้าหารายละเอียดข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆที่หลากหลายโดยครูทำหน้าที่และมีบทบาทในการอำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำแก่ผู้เรียน 3.ขั้นเรียนรู้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลหรือความรู้ใหม่ที่ได้รับมาและนำมาสานต่อระหว่างความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนเผชิญปัญหา และทำความเข้าใจกับข้อมูล ผู้เรียนจะต้องสร้างความหมายของข้อมูล ประสบการณ์ใหม่ๆ โดยใช้กระบวนการต่างๆ ด้วยตนเอง เช่น ใช้กระบวนการคิดและกระบวนการกลุ่มในการอภิปรายและสรุปผลความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลนั้น ซึ่งอาจจำเป็นต้องอาศัยการเชื่อมโยงความรู้เดิม มีการตรวจสอบความเข้าใจต่อตนเองหรือกลุ่ม โดยครูใช้สื่อและย៉ามโนมติในการเรียนรู้ 4.ขั้นแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและเรียบเรียงสิ่งที่เรียนรู้อย่างเป็นระบบ 6.ขั้นนำเสนอผลงาน เพื่อส่งเสริมและให้โอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงผลงานความรู้ความสามารถของตนเองให้บุคคลอื่นได้ทราบ 7.ขั้นนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง ในเหตุการณ์และสถานการณ์ต่างๆที่หลากหลายรูปแบบตามสภาพจริง ให้เกิดทักษะความเข้าใจ ความชำนาญ เรียนรู้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

นอกจากนี้อำพร อินทรปัญญา (2554) กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิซิมว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้มีลำดับการสอน 5 ขั้นดังนี้ 1.ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะได้ทราบจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละชั่วโมงและได้ทบทวนความรู้เดิมโดยการตอบคำถาม การเล่นเกม หรือการแข่งขันระหว่างกลุ่ม 2.ขั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2.1 ขั้นเผชิญปัญหาและแก้ปัญหาเป็นรายบุคคล เป็นขั้น ตอนที่ครูเสนอสถานการณ์ปัญหาที่อยู่ในใบกิจกรรมรายบุคคล ซึ่งเป็นการสร้างความขัดแย้งทางปัญญาโดยให้ นักเรียนได้คิดและแก้ปัญหาเป็นรายบุคคล ก่อน 2.2 ขั้นระดมสมองระดับกลุ่มย่อย เป็นขั้นตอนที่ครูให้นักเรียนจับกลุ่มเพื่อศึกษาหาหรือและสรุปแนวคิดหาคำตอบที่ได้ศึกษาจากการศึกษาเป็นรายบุคคล เพื่อนำเสนอเป็น แนวคิดของกลุ่มแต่ละกลุ่ม เมื่อผู้เรียนได้มีการสนทนาแย้งแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน อย่างอิสระทำให้ผู้เรียนได้เปรียบเทียบความคิดเห็นหรือการแก้ปัญหาของตนเองกับความคิดเห็นของคนอื่นได้เรียนรู้วิถีคิดของคนอย่างหลากหลายและมีมุมมองที่กว้างขึ้น 2.3 ขั้นไตร่ตรองระดับกลุ่มใหญ่เมื่อนักเรียนแต่ละกลุ่มทำกิจกรรมเสร็จเรียบร้อยแล้ว สุ่มนักเรียนออกมานำเสนอคำตอบหน้าชั้นเรียนเพื่อนช่วยกันซักถาม แสดงความคิดเห็นและตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อเป็นการทดสอบความเข้าใจของนักเรียนโดยครูคอยกระตุ้นด้วยคำถามและให้นักเรียนกลุ่มที่มีคำตอบแตกต่างจากกลุ่มที่นำเสนอไปแล้วออกมานำเสนอหน้า ชั้นเรียน ครูนำเสนอวิธีการแก้ปัญหา อื่นที่นอกเหนือจากวิธีการแก้ปัญหาที่นักเรียนนำเสนอเพื่อเป็นทางเลือกในการแก้ปัญหาของ นักเรียน 3.ขั้นอภิปราย หลังจากที่ให้ตัวแทนกลุ่มนำเสนอเสร็จแล้วให้นักเรียนทั้งชั้นร่วมกันอภิปราย ซักถามแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้หรือได้ค้นพบจากการทำกิจกรรม เพื่อสรุปเป็นองค์ความรู้ที่ได้อย่างชัดเจนโดย

ครูช่วยเสริมแนวคิด หลักการ ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น การที่นักเรียนสรุปเป็นองค์ความรู้ได้แสดงว่านักเรียนมีการจัดความคิดให้เป็นระบบและเกิดความรู้ในเนื้อหาที่เรียนรวมทั้งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ 4. ชั้นฝึกทักษะนักเรียนได้ฝึกทักษะจากแบบฝึกทักษะที่ครูสร้างขึ้นเป็นสถานการณ์ที่หลากหลายคล้ายคลึงกับสถานการณ์เดิมหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันของนักเรียน นักเรียน เลือกทางเลือกที่เหมาะสมเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการที่นักเรียนสามารถแก้ปัญหาที่หลากหลายคล้ายคลึงกับสถานการณ์เดิมจะช่วยให้ นักเรียน สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันได้ และช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่แท้จริง 5. ชั้นประเมินผล การวัดผลใช้การสังเกตการณ์ร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนทั้งกิจกรรมรายบุคคลกิจกรรมกลุ่ม การตรวจผลงาน ได้แก่การตรวจใบกิจกรรม การตรวจแบบฝึกทักษะ และการทดสอบท้ายวงจร

จากการศึกษาหลักการ และแนวคิดทฤษฎีการสร้างความรู้มาจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมของ Driver and Bell (1986: 443-456) Yager (1991: 30) Saettler (1990: 189) ทิศนา ขัมมณี (2542: 24) และอำพร อินทรปัญญา (2554) มาเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ ดังนี้ การจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นเจ้าของการเรียนรู้ รับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง โดยมีการวิเคราะห์การปฏิบัติ การวางแผนการปฏิบัติ ลงมือปฏิบัติจริง และแก้ไขปัญหา ตรวจสอบและนำเสนอผลงานด้วยตนเอง และกลุ่ม มีการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีมนุษยสัมพันธ์ กับบุคคลอื่น ๆ รวมทั้งมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน สามารถนำความรู้ใหม่ที่ได้นำไปใช้ในการเรียนรู้เรื่องอื่น ๆ และประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้โดยมีกิจกรรมต่าง ๆ เป็นตัวผลักดันให้เกิดการเรียนรู้ ดังนี้

ตารางที่ 6 การสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม

การสังเคราะห์ ขั้นตอน กระบวนการจัดการ เรียนรู้ตามทฤษฎี คอนสตรัคติวิซึม	Driver and Bell (1986)	Saettler (1990)	Yager (1991)	Wheatley (1991)	ทิตนา แชมมณี (2542)	อำพร อินทร ปัญญา (2554)	ผู้วิจัย
ขั้นกระตุ้นและ เชื่อมโยงความรู้เดิม (Engaging)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ขั้นปรับเปลี่ยน แนวความคิด (Turning Restructuring)	✓						
ขั้นสำรวจ(Survey)			✓				
ขั้นฝึกอ่านด้วย ตนเอง (Self- Reading)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ขั้นตั้งคำถาม (Questioning)		✓	✓	✓	✓		✓
ขั้นแลกเปลี่ยน เรียนรู้ (Sharing)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ขั้นทบทวน (Review)	✓	✓					
ขั้นประเมินผล (Evaluation)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

จากตารางที่ 6 การสังเคราะห์ขั้นตอนจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมผู้วิจัยนำมาพิจารณาใช้เป็นขั้นตอนในกระบวนการเรียนการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย 5 ขั้นคือ 1) ขั้นกระตุ้นและเชื่อมโยงความรู้เดิม (Engaging) 2) ขั้นฝึกอ่านด้วยตนเอง (Self-Reading) 3) ขั้นตั้งคำถาม (Questioning) 4) ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Sharing) 5) ขั้นประเมินผล (Evaluation) จากการศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม สรุปได้ว่า ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง การตั้งคำถามจากข้อสงสัยหรือความอยากรู้อยากเห็นเพื่อให้เกิดแรงบันดาลใจในการมุ่งหาคำตอบโดยการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ทำให้เกิดการโต้แย้งทางความคิดขึ้นมาและนำไปสู่การไตร่ตรองด้วยเหตุผล และหาข้อสรุปในคำตอบ ทำให้ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้อย่างเต็มที่ จนเกิดเป็นประสบการณ์ของตนเองในที่สุด ครูจะมีบทบาท แตกต่างไปจากเดิมคือจัดการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นผู้ถ่ายทอดและควบคุมการเรียนรู้ เป็นการให้ความร่วมมือ อำนวยความสะดวกและช่วยเหลือผู้เรียนในการเรียนรู้

7.1.3 บทบาทของครูตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม

การเรียนการสอนการสร้างความรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมถือว่าครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเปลี่ยนแปลงความคิด วรรณทิพา รอดแรงคำ (2540 : 19) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูในการจัดการเรียนการสอน ว่าการใช้วิธีการสอนที่เน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (Interactive Teaching Approach) ด้วยวิธีการสอนแบบนี้ถือว่าครูมีบทบาทเป็น “ผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้” เป็น “ทรัพยากรบุคคล” เป็น “ผู้สืบเสาะหาความรู้ที่ไม่เคยมีความรู้หรือไม่เคยมีประสบการณ์ในการสืบเสาะหาความรู้มาก่อน” เป็น “ผู้ท้าทายความคิดของนักเรียน” ในฐานะที่เป็น “ผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้” ครูพยายามที่จะนำนักเรียนและแหล่งทรัพยากรให้มาพบกันในฐานะที่เป็น “ทรัพยากรบุคคล” ครูต้องจัดหาข้อมูลให้นักเรียนมากกว่าการถามคำถามกลับไปทั่วนักเรียนในฐานะที่เป็น “ผู้สืบเสาะหาความรู้ที่ไม่เคยมีความรู้หรือไม่เคยมีประสบการณ์ในการสืบเสาะหาความรู้มาก่อน” ครูจะทำเป็นไม่รู้เกี่ยวกับคำอธิบายหรือไม่รู้เกี่ยวกับสถานการณ์นั้นเพื่อให้ช่วยให้นักเรียนหาคำตอบด้วยตนเอง และในฐานะที่เป็น “ผู้ท้าทายความคิดของนักเรียน” ครูจะทำท้าทายความคิดของนักเรียนโดยเจตนา โดยเฉพาะความคิดที่ไม่เป็นตามพยานหลักฐานที่ได้ หรือไม่เป็นประโยชน์หรือไม่ชัดเจน

ส่วน Osborne and Freyberg (1985) กล่าวถึงบทบาทของครูตามแนวการสร้างความรู้ ว่าครูต้องเป็น “นักงูใจ” “ผู้วินิจฉัย” “ผู้ชี้แนะแนวทาง” ผู้ที่ชอบเปลี่ยนแปลง “นักทดลอง” และ “นักวิจัย” ในฐานะที่เป็น “นักงูใจ” ครูต้องช่วยให้นักเรียนพิจารณาในสิ่งที่ถูกต้องจากสิ่งเร้าและความหมายที่หลากหลายและเป็นไปได้ของบทเรียนวิทยาศาสตร์ บทบาทของการเป็น “ผู้วิจัย” คือการค้นหาความคิดที่นักเรียนนำมาใช้ในการเรียนและจัดหาโอกาสในระหว่างการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนแสดงความคิด และสื่อความหมายความคิดของตนเองออกมา โดยปกติแล้ว บทบาทนี้ของครู ครูจะทำหน้าที่เป็นผู้ฟังที่ดีของนักเรียนในฐานะที่เป็น “ผู้ชี้แนะแนวทาง” ครูต้องช่วยให้นักเรียนได้สร้างความหมายและคำอธิบายด้วยตนเอง การบอกนักเรียนเพียงอย่างเดียวเป็นการไม่เพียงพอ บทบาทนี้เป็นการช่วยนักเรียนได้พัฒนายุทธวิธีสำหรับกระบวนการสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ โดยชี้ถึงความไม่แน่นอนของความคิดของนักเรียน ทำให้นักเรียนให้พิจารณาถึงความเป็นไปได้ทั้งหมด และแสดงให้นักเรียนเห็นถึงว่าจุดไหนที่นักเรียนลงข้อสรุปมากเกินไปหรือน้อยกว่าความเป็นจริง บทบาทนี้ยังช่วยให้นักเรียนเชื่อมโยงความคิดเห็นที่มีอยู่แล้วกับความคิดใหม่ เพื่อสร้างความหมายและความเข้าใจใหม่ ครูเป็น “ผู้ที่ชอบเปลี่ยนแปลง” เป็นครูที่ชอบจัดหาทรัพยากรรวมทั้งตัวครูเอง และจัดหากิจกรรมการเรียนรู้ใหม่ๆ ให้กับนักเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนสร้างความเข้าใจใหม่ ๆ ในฐานะที่เป็น “นักทดลอง” ครูต้องประเมินนักเรียนโดยประเมินอย่างเป็นระบบในสิ่งที่นักเรียนได้ทำและลองใช้กิจกรรมการเรียนการสอนใหม่ๆ บทบาทของ “นักวิจัย” ก็คือ ให้ครูได้แลกเปลี่ยนความคิดเกี่ยวกับผลงานวิจัยในชั้นเรียนของตนเอง กับครูคนอื่น ๆ ในฐานะที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

ดังนั้นสรุปได้ว่าครูที่จัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ต้องเป็นนักจัดหาโอกาสระหว่างในการเรียนให้กับนักเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนสร้างความรู้ ทักษะ และเจตคติอย่างมี

ประสิทธิภาพพบทบาทของครูจึงเป็นกลไกสำคัญ ครูจะทำหน้าที่เป็นผู้ฟังที่ดีของนักเรียนในฐานะที่เป็น “ผู้ชี้แนะแนวทาง” ช่วยให้นักเรียนได้สร้างความหมายและคำอธิบายด้วยตนเอง การบอกนักเรียนเพียงอย่างเดียวเป็นการไม่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

7.1.4 การประเมินผลการเรียนตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม

เนื่องจากทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมมีสมมติฐานการเรียนรู้และกระบวนการที่ทำให้เกิดการเรียนรู้แตกต่างไปจากระบบการสอนแบบเดิม ด้วยเหตุนี้สิ่งที่เป็นจุดเน้นของการประเมินผลการเรียนที่สอดคล้องกับแนวคิด และสมมติฐานดังกล่าว จึงมีลักษณะที่แตกต่างไปจากการสอนแบบเดิม กล่าวคือ การสร้างความรู้ตามแนวการสร้างความรู้เน้นการประเมินที่เป็นพัฒนาการของนักเรียนและให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นมากกว่าผลลัพธ์ซึ่งเป็นความรู้ในเนื้อหาวิชาเฉพาะ การประเมินจะเน้นการวัดความสามารถซึ่งเป็นคุณสมบัติหลายๆ ด้านอันประกอบด้วยความสามารถในการตั้งปัญหา และแก้ปัญหา ความสามารถในการสื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่น ความสามารถทางด้านเหตุผล ความสามารถในการปฏิบัติงาน ความเข้าใจในมโนคติที่ลึกซึ้ง ตลอดจนเจตคติที่ดีต่อการเรียน (Watts and Fofili 1998: 175) นอกจากนี้ การประเมินผลการสร้างความรู้ตามแนวการสร้างความรู้ยังเน้นการรายงานผลการเรียนของนักเรียนว่าได้เรียนรู้อะไรไปบ้างมากกว่าการรายงานว่านักเรียนยังไม่รู้อะไร จึงเน้นให้มีการประเมินตนเองของนักเรียนเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าของกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูได้จัดให้กับนักเรียน (วรณทิพา รอดแรงคำ 2540: 116) นอกจากนี้จุดเน้นดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยยังพบข้อเสนอแนะที่เป็นหลักสำหรับใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้การสร้างความรู้ตามแนวการสร้างความรู้อีกด้วย Jonassen (1991: 28-32) 1. การประเมินผลการเรียนรู้ควรมีความหมายเป็นอิสระจากเป้าหมายมากขึ้น กล่าวคือ ในการประเมินไม่ควรมองที่เป้าหมายก่อนว่าต้องการให้เกิดความก้าวหน้าเพียงใดหรือไม่ต้องมีเกณฑ์ไว้อ้างอิงผลการประเมินก่อนที่จะมีการประเมิน เพราะการรู้เป้าหมายก่อนอาจทำให้เกิดความลำเอียงในการประเมินได้ 2. สิ่งที่ควรประเมินจากการเรียนรู้ คือ กระบวนการได้มาซึ่งความรู้และทักษะการคิดในระดับสูง อันได้แก่ ทักษะการคิดเชิงเหตุผล และการรู้คิดของนักเรียน ความสามารถในการนำความรู้ที่มีไปถ่ายโยงกับสถานการณ์ใหม่ หรือบูรณาการความรู้ที่มีอยู่ในการสร้างผลงานการประเมินควรทำให้ทั้งครูและนักเรียนรับรู้เกี่ยวกับความก้าวหน้าในเมตาดาโคคินิชั่นของนักเรียน 3. เนื่องจากหลักการสำคัญอย่างหนึ่งของการสร้างความรู้ตามแนวการสร้างความรู้ คือ เน้นการศึกษาที่เป็นจริง (authentic tasks) ซึ่งหมายถึงงานทั้งหลายที่มีประโยชน์และสัมพันธ์กับชีวิตจริง เป็นงานที่ซับซ้อนมากด้วยบริบท และเป็นงานที่ผสมผสานเนื้อหาต่างๆ ของหลักสูตร ดังนั้นปัญหาหรือสถานการณ์ที่นำมาใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ก็ควรเป็นปัญหาที่มากด้วยบริบทที่มีความซับซ้อนสอดคล้องกับชีวิตจริง เช่นเดียวกับที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน 4. การประเมินผลควรผสมผสานอยู่กับการเรียนการสอนหรือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ที่เรียกว่าการประเมินผลตามสภาพจริง ซึ่งเป็นการประเมินความสามารถของนักเรียนขณะที่นักเรียนแสดงหรือทำกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการประเมินที่ทำให้ครูสามารถทราบข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ของนักเรียนมากกว่าการตอบแบบทดสอบแบบ

เลือกตอบ ซึ่งอาจวัดได้เพียงความสามารถในการจำเท่านั้น 5.การประเมินไม่ควรใช้ผู้ประเมินเพียงคนเดียว ควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมิน โดยการแสดงความรู้ ความคิดเห็น และประเมินความก้าวหน้าของตนเอง เนื่องจากไม่มีใครสามารถประเมินการสร้างความรู้ของนักเรียนได้ดีที่สุดเท่ากับตัวนักเรียนเอง และการให้นักเรียนเป็นผู้ประเมินตนเองยังเป็นการฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองสามารถใช้การประเมินเป็นเครื่องมือในการควบคุมการเรียนรู้และวิเคราะห์ตนเองได้มากขึ้น 6.ในกรณีที่ต้องประเมินผลลัพธ์ของการเรียนรู้มากกว่ากระบวนการแล้ว ควรใช้แฟ้มสะสมงานมากกว่าการใช้ผลงานเพียงชิ้นเดียวในการประเมิน โดยแฟ้มสะสมงานที่ใช้ควรจะต้องสะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างทั้งในการตีความงานที่ได้รับมอบหมายและขั้นตอนในการพัฒนางานของนักเรียนอย่างชัดเจน

สรุปได้ว่า เน้นการประเมินที่เป็นพัฒนาการของนักเรียนและให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นมากกว่าผลลัพธ์ซึ่งเป็นความรู้ในเนื้อหาวิชาเฉพาะ การประเมินจะเน้นการวัดความสามารถซึ่งเป็นคุณสมบัติหลาย ๆ ด้าน อันประกอบด้วยความสามารถในการตั้งปัญหาและแก้ปัญหา ความสามารถในการสื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่น ความสามารถทางด้านเหตุผล ความสามารถในการปฏิบัติงาน ความเข้าใจในมโนคติที่ลึกซึ้ง ตลอดจนเจตคติที่ดีต่อการเรียน

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยศึกษาจากงานวิจัยที่ผ่านมา เพื่อศึกษาถึงลักษณะของงานวิจัยและประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการวิจัยในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนางานวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ดังต่อไปนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

เนตรนภา สวยดี (2560) ได้ศึกษาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้กระบวนการวิเคราะห์ QUEST สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิเคราะห์ QUEST กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (ศิลปศาสตรบัณฑิต) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม รวมทั้งสิ้น 33 คน ซึ่งได้มาจากวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนการสอน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลัง 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิเคราะห์ QUEST และ 4) แบบบันทึกสะท้อนการเรียนรู้ (Reflective learning log) ผลการวิจัยพบว่า 1. ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาหลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิเคราะห์ QUEST สูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2. นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิเคราะห์ QUEST ใน

ภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 3.84 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.43

รุ่งนภา ชีวรัมย์ (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ 2) พัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ ตามเกณฑ์ 75/75 3) ประเมิน ประสิทธิภาพการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะ การอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ และ 4) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น กลุ่มทดลองที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักศึกษาสาขาวิทยาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัย ศิลปากรที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 32 คน ได้จากการสุ่มกลุ่มแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) บทเรียนที่เน้นเนื้อหาด้าน จริยธรรมธุรกิจจำนวน 10 บท 2) แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจและการ อ่านอย่างมีวิจารณญาณ 3) แบบวัดความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ 4) แบบประเมินความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนารูปแบบ: นักศึกษาควรได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความ ตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีองค์ประกอบ 5 ขั้นตอน คือ ขั้น เตรียมการ ขั้นการสอน ขั้นการเรียนรู้เป็นกลุ่ม ขั้นตระหนักถึงความสำคัญของกลุ่ม และขั้นประเมินผล 2) รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ: ประสิทธิภาพของกระบวนการ จัดการเรียนการสอนและผลการสอบหลังเรียนด้วยรูปแบบ (E1 / E2) เท่ากับ 79.72/74.90 ตาม เกณฑ์ที่กำหนด 3) การประเมินประสิทธิภาพการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่าน ภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ 3.1) คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ตามผลการทดสอบจริง และมีขนาดของผลเท่ากับ 11.03 แสดงว่ามีขนาดใหญ่มาก 3.2) คะแนน ระดับความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ตามผลการทดสอบจริงและมีขนาดของผลเท่ากับ 8.60 แสดงว่ามีขนาดใหญ่มาก และ 4) นักศึกษามีความเห็นเชิงบวกกับรูปแบบการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมาก

นิธิตา สุทะพันธ์ (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณแบบเน้นภาระงานร่วมกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อเสริมสร้าง ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการใช้กลวิธีการอ่านสำหรับนักศึกษาระดับปริญญา ตรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมี วิจารณญาณแบบเน้นภาระงานร่วมกับการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อเสริมสร้างความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและการใช้กลวิธีการอ่านสำหรับนักศึกษาระดับปริญญา

ตรีตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของ นักศึกษาก่อนและหลังใช้รูปแบบ 3) เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของ นักศึกษาก่อนและหลังการใช้รูปแบบ 4) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบ 5) รับรอง รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณแบบเน้นภาระงานกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษา นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบัญชี มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตกาญจนบุรี ชั้นปีที่ 2 ที่ ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารองค์กร (English for Organizational Communication) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 30 คน ที่ได้มาจากวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) รูปแบบและเครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบ ได้แก่ คู่มือ การใช้รูปแบบ แผนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบ 8 แผนการเรียนและแบบฝึก 2) แบบทดสอบวัด ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 3) แบบสำรวจการใช้กลวิธีการอ่าน 4) สมุดบันทึกการ อ่านอย่างมีวิจารณญาณ 5) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณแบบเน้นภาระงาน (PERS Model) มี ขั้นตอนการดำเนินงาน 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นทำเตรียมตัวก่อนทำภาระงาน (P: Preparation Task) ขั้นฝึก ปฏิบัติภาระงาน (E: Execution Task) ขั้นการสะท้อนคิด (R: Reflection Task) ขั้นการทำภาระงาน เหมือนจริง (S: Simulation Task) ซึ่งมีความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี มีความเป็นไปได้และมีความ สอดคล้องในระดับมากถึงมากที่สุด และมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) คะแนนความสามารถใน การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนด้วยรูปแบบสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่พัฒนาขึ้น อย่างต่อเนื่อง 3) จำนวนการใช้กลวิธีการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนด้วย รูปแบบสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อ รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณแบบเน้นภาระงานว่าเป็นรูปแบบการสอน ที่มีประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษ การใช้ชีวิตประจำวันและการทำงานในอนาคต 5) รูปแบบการ สอนอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณแบบเน้นภาระงานได้รับการรับรองจากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ว่ามีความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี มีความเป็นไปได้และมีความสอดคล้องในระดับมาก

อัญชลี โชระเวก (2561) ได้ศึกษากิจกรรมการเรียนรู้บทอ่านออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็น ฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี วิจารณญาณ ก่อนและหลังการเรียนกิจกรรมการเรียนรู้บทอ่านออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานและ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนกิจกรรมการเรียนรู้บทอ่านออนไลน์โดยใช้ภาระงาน เป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ใช้ กระบวนการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและ หลังเรียน 3) แบบบันทึกการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ และ 4) แบบสอบถามความ คิดเห็นที่มีต่อการเรียนกิจกรรมการเรียนรู้บทอ่านออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนการ

เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนกิจกรรมการเรียนรู้บทอ่านออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน อยู่ในระดับมากที่สุด

กานต์ณรงค์ สอนสกุล (2562) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษา ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้ แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต หลังการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จากหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาการท่องเที่ยวและโรงแรม หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาการตลาด และหลักสูตรบัญชีบัณฑิตสาขาบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน 2) แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ผลการศึกษาพบว่า 1) รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.86/75.20 ซึ่งมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 2) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) และความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับมาก

Jinhong Yu (2015) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและผลกระทบด้านการอ่านภาษาอังกฤษในระดับวิทยาลัย จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปว่าการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณยังคงเป็นปัญหาที่ต่อเนื่องกันมา ผู้เรียนยังขาดการเรียนรู้เกี่ยวกับกลวิธีการอ่านที่ค่อนข้างน้อยและไม่เห็นความสำคัญของการใช้กลวิธีการอ่านที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากผู้อ่านขาดการเรียนรู้และการใช้กลวิธีอื่นๆ ที่มีเหมาะสมกับความสามารถของผู้อ่านที่มีความแตกต่างกันในการนำกลวิธีการอ่านมาใช้ในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ซึ่งเห็นได้ว่ากลวิธีการอ่านของผู้มีความสามารถทางการอ่านสูงและต่ำมีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก ประเด็นสำคัญบางประการที่แสดงให้เห็นว่าผู้มีความสามารถทางการอ่านสูงแต่ไม่ปรากฏในผู้มีความสามารถทางการอ่านต่ำ นอกจากนี้ผู้สอนยังคงใช้วิธีการเรียนการสอนแบบแปล ขาดรูปแบบและกลยุทธ์ที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ รวมถึงการจัด

กิจกรรมการเรียนรู้ขาดความน่าสนใจไม่สามารถส่งเสริมและกระตุ้นให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ จากงานวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นว่าวิธีการส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพนั้น นอกจากขึ้นอยู่กับกระบวนการสอนกลยุทธ์การอ่านที่จำเป็นให้แก่ผู้เรียนแล้วยังต้องจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาการเรียนอย่างหลากหลายและสมกับบริบทของผู้เรียน สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณได้

Karabay (2015) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการจัดแผนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การอ่านนอกเวลาเมื่ออ่านบทอ่านประเภทบันเทิงนิพนธ์ งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายคือ เพื่อศึกษาการนำทฤษฎีการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ส่งผลต่อการใช้กลยุทธ์การอ่านนอกเวลา เช่น การจดย่อความ และการขีดเส้นใต้เมื่อพบข้อความบันเทิงนิพนธ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นครูฝึกสอน (Pre-service teachers) จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 30 คน และกลุ่มทดลอง 30 คน โดยใช้บทอ่านที่มีข้อความบันเทิงนิพนธ์ 2 บท แล้วเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยให้ครูกลุ่มทดลองอ่านบทอ่านแล้วจึงสอนการใช้ทฤษฎีการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ส่วนกลุ่มควบคุมให้ใช้วิธีเดียวกัน ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูฝึกสอนส่วนใหญ่จะใช้วิธีการเขียนสรุปย่อเรื่องที่อ่าน และอ่านอย่างคร่าว ๆ ก่อนที่จะได้รับการฝึกวิธีการอ่านแบบมีวิจารณญาณ แต่เมื่อได้รับการฝึกฝนแล้ว ครูกลุ่มทดลองส่วนใหญ่จะเขียนสรุปย่อความที่สำคัญ และนำเอาความคิดเห็นของผู้เขียนมาเขียนใหม่ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าผู้อ่านมีการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมากขึ้น ส่วนที่มีการจดย่อความ และขีดเส้นใต้คำศัพท์หรือสำนวนต่างๆ นั้น ชี้ให้เห็นถึงการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้อ่าน โดยเปรียบเทียบแล้วมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าและส่วนการเขียนบันทึกย่อมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า

Moraru (2015) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิจารณญาณของนักศึกษาปริญญาตรี สาขาประสาทวิทยาศาสตร์โดยผู้สอนใช้การชี้แนะเพื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน โดยมีวัตถุประสงค์ คือ การใช้วิธีการเรียนการสอนด้วยนวัตกรรม เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิจารณ์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษา ระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนวิชาประสาทวิทยาศาสตร์ แห่งมหาวิทยาลัยโตรอนโต สการ์เบอโร (University of Toronto Scarborough) ซึ่งได้รายงานไว้ว่า พวกเขาได้พบกับความยุ่งยากในการวิเคราะห์ และการตีความในการอ่านบท ทบท ทวนวรรณกรรมในบทความวิชาการ งานวิจัยนี้มุ่งเน้นเพื่อศึกษาทัศนคติของผู้เรียนและการรับรู้ การแสดงออกหลังจากการใช้วิธีการชี้แนะโดยผู้สอน เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนในบทความวิชาการ เชิงวิทยาศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า หลักการแปลสามารถนำมาใช้ในการอ่านบทความวิชาการ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการอ่าน และควรมีวิชาที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้อ่านของผู้เรียนให้ดีขึ้น

Mirra (2016) ได้ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการใช้กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณในชั้นเรียนสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศในประเทศอิหร่าน เครื่องมืองานวิจัยประกอบด้วย 1) รูปแบบงานวิจัยในชั้นเรียนของ Stringer ตามกระบวนการวิจัยแบบวงจรและทำซ้ำ 2) ใช้ทฤษฎี Bloom taxonomy เพื่อหาความสามารถด้าน 2) ความคิดอย่างง่ายของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนสามารถวิเคราะห์หลักการนำกลยุทธ์การอ่านมาใช้ในเวลาที่เหมาะสม และพิจารณาใช้ได้อย่างถูกต้องเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพด้านการอ่าน นอกจากนี้กลยุทธ์การสอนพัฒนาผู้เรียนด้านความคิดอยู่ใน

ระดับที่สูงขึ้น โดยได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรใช้คำถามเชิงลึกให้เหมาะกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ควรมีกิจกรรมที่เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้กลยุทธ์การอ่านที่หลากหลายเมื่อผู้เรียนมีกลยุทธ์ด้านการอ่านที่เพียงพอจะส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจบทอ่านได้มากยิ่งขึ้น

Liu (2017) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การฝึกความสามารถการอ่านเชิงวิจารณ์ในชั้นเรียน วิชาการอ่านของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยกลุ่มทดลองเป็นนักศึกษาจีนระดับปริญญาตรีภาษาอังกฤษเป็นภาษาของโลก ภาษาเป็นช่องทางหนึ่งที่ใช้กันมากเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แต่อีกด้านหนึ่งภาษาทำให้ระดับชนชั้นในสังคมมีความมั่นคง และการรู้ภาษาแสดงให้เห็นถึงประโยชน์ในการเข้าสังคมได้อย่างมั่นใจ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) ควรสอนให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักเชิงวิเคราะห์ (critical awareness) กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ปรับเปลี่ยนความไม่เป็นธรรมในสังคม และตระหนักถึงการปฏิบัติหน้าที่ ความรับผิดชอบในฐานะที่เป็นพลเมืองของโลก วิจัยนี้มีวัตถุประสงค์คือ เพื่อศึกษาการเรียนรู้วิชาการอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของนักศึกษาจีน ซึ่งจะต้องทำอย่างไรเมื่อต้องบูรณาการการอ่านเชิงวิเคราะห์เข้าด้วยกัน หรือถ้าหากผู้เรียนได้ฝึกความสามารถการอ่านเชิงวิจารณ์ (Critical literacy practice - CLP) เพื่อช่วยผู้เรียนประสบความสำเร็จด้านความสามารถทางภาษา และคุณลักษณะของผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ควรเป็นอย่างไร และควรต้องปรับเปลี่ยนอย่างไร และสิ่งใดที่จะช่วยฝึกฝนความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ให้แก่ นักศึกษาจีนที่เรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยการศึกษานี้ จะเป็นแนวทางด้านการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ได้

Tan (2017) ได้ศึกษาเรื่องการรับรู้และเข้าใจของผู้เรียนด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยรูปแบบความร่วมมือ และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เชิงวิเคราะห์สำหรับความร่วมมือในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 การวิจัยนี้เป็นการศึกษาระบบการรับรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้เชิงวิเคราะห์ด้วยแดชบอร์ดหรือแผงโมโนทัศน์ (dashboards) และการเรียนรู้จากการดู (visualizations) ที่นำมาใช้เพื่อพัฒนากลยุทธ์และผลลัพธ์การเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 อย่างไรก็ดี ความเข้าใจเชิงประจักษ์และปัญหาต่าง ๆ จากประสบการณ์ของผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (K1-K12) ในอเมริกา และบริบทการศึกษาของประเทศในเอเชีย ซึ่งปัจจุบันข้อมูลดังกล่าวยังมีไม่เพียงพอ การวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษาช่องว่างทางความรู้ (Knowledge of gap) แบ่งเป็น 2 ช่องทาง คือ 1) การเรียนวนซ้ำด้วยการออกแบบการทำงานร่วมโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการอ่านเชิงวิจารณ์และใช้สภาพแวดล้อมการเรียนรู้เชิงวิเคราะห์ ซึ่งครูผู้สอนต้องเสริมต่อการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เชิงปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มผู้เรียน ในการอ่านเนื้อเรื่องที่ซับซ้อน โดยโรงเรียนมัธยมในสิงคโปร์จะใช้แผนการสอน 16 สัปดาห์ และ 2) ครูมีหน้าที่ช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองได้ และได้ทราบข้อดีข้อเสียเกี่ยวกับการเรียนเชิงวิเคราะห์ด้วยแผงโมโนทัศน์ที่ผู้สอนเสริมต่อการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เพื่อชี้ให้เห็นถึงศักยภาพและความท้าทายในการทำกิจกรรมของผู้เรียน ขณะที่มีมุมมองในแง่บวกคือ 1) เป็นการช่วยให้ผู้เรียนเกิดความตระหนัก การกำหนดบทบาทตนเองในการจัดการเรียนรู้ และการพินิจพิเคราะห์ 2) เป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ และเอาใจใส่ในการเรียน และ 3) มีการเชื่อมโยง ความใส่ใจกันระหว่างเพื่อน ผลการวิจัยพบว่า คุณค่าด้านแรงจูงใจระหว่างเพื่อนในการเรียนเชิงวิเคราะห์ด้วยแผงโมโนทัศน์และการเรียนรู้จากการดู เป็นการกระตุ้นให้เกิด

แรงจูงใจด้านการแข่งขันและการเรียนรู้โดยอาศัยเกม ซึ่งผลที่เกิดอาจทำให้ผู้เรียนที่กล้าเสี่ยงเสียความมั่นใจ มีแรงกดดันและภาวะที่ตึงเครียด อย่างไรก็ตาม งานวิจัยถือได้ว่าเป็นแนวทางที่นำไปสู่การเรียนการสอนที่ออกแบบได้อย่างซับซ้อนสำหรับการเรียนรู้เชิงวิเคราะห์โดยผู้เรียนได้รับผลประโยชน์ร่วมกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism Theory)

รัตนา ญาณสูตร (2559) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ที่ส่งเสริมการบันทึกในหน่วยความจำ (CESSL Model) เรื่อง Family กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษาพบว่า 1) สภาพปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนยังไม่สามารถจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ และส่งผลให้ไม่สามารถนำไปแต่งประโยคได้ 2) รูปแบบการเรียนการสอน “CESSL Model” มีค่าประสิทธิภาพ (E1 /E2) เท่ากับ 88.07/86.45 3) ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ที่ส่งเสริมการบันทึกในหน่วยความจำ (CESSL Model) พบว่า 1) การบันทึกในความจำระยะประสาทมผัส โดยผู้เรียนจะต้องใส่ใจ การบันทึกในความจำระยะสั้น ผู้เรียนจะต้องจัดกลุ่มและการทำแบบฝึกหัดหรือการท่องสรสเทศซ้ำ ๆ และ การบันทึกในความจำระยะยาว ผู้เรียนจะต้องขยายความรู้และจัดหมวดหมู่สารสนเทศ 2) ผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 34.55 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนสอบของนักเรียนหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มขยายผลที่มีต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอน CESSL Model พบว่า หลังจากทีเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอน ส่งผลให้ช่วยจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี 4) การขยายผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอน CESSL Model พบว่าหลังการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน นักเรียนกลุ่มขยายผลมีความสามารถในการบันทึกในหน่วยความจำ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุภาวดี ยนต์ชัย (2560) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อาจารย์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อาจารย์ภาษาอังกฤษ 2) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อาจารย์ภาษาอังกฤษ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 3) เพื่อทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อาจารย์ภาษาอังกฤษ 4) ประเมินและปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อาจารย์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนเสื่อแก้ววิทยาสรรค์ อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 31 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบวิเคราะห์เอกสาร รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ แผนการ

จัดการเรียนรู้ประกอบรูปแบบ จำนวน 16 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการใช้ ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ แบบประเมินรูปแบบ และแบบสอบถามความพึงพอใจ ผลการวิจัยพบว่า 1. นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี คอนสตรัคติวิสต์ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อาเซียนภาษาอังกฤษ 2. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อาเซียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 83.10/82.04 3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อาเซียนภาษาอังกฤษ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการใช้ ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4. ผลการประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อาเซียนภาษาอังกฤษ มีผลการประเมินรูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบโดยรวมอยู่ในระดับมาก

จุฑารัตน์ พิมพิไทยสง (2562) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาการจัดการเรียนรู้การอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ตามแนวทฤษฎี Constructivism ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ตามแนวทฤษฎี Constructivism ระหว่างก่อนเรียนและ หลังเรียน 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการพัฒนาการจัดการ เรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎี Constructivism กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการ วิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 30 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนวังน้ำเขียวพิทยาคม ตำบลวังน้ำเขียว อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา โดยการเลือก แบบเจาะจงแล้วสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎี Constructivism 2) แบบทดสอบความสามารถทางการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 3) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พื้นฐาน (อ 33101) ผลการวิจัย พบว่า 1. การพัฒนาการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ เข้าใจตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่พัฒนาขึ้น มีความ เหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีประสิทธิภาพ (E1/E2) 79.26/78.88 2. ผลการจัดการเรียนรู้ การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎี Constructivism นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 มีความพึงพอใจต่อภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมาก

Hemant Lata Sharma (2016) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางคอนสตรัคติวิสต์สำหรับการ สอนภาษาอังกฤษ: การปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์จากแนวทางดั้งเดิม ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาที่ให้ โอกาสในการเข้าถึงความรู้อำนาจและรูปธรรมในการสื่อสารส่วนใหญ่ในระดับสากลจะมีการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแนวคิด ดังนั้นการใช้ภาษาอังกฤษจึงถือเป็นปัจจัย สำคัญที่สุดในการเข้าถึงความเป็นไปได้ในการจ้างงานและการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยเฉพาะใน ประเทศที่พูดได้หลายภาษาเช่น อินเดีย ซึ่งโดยทั่วไปแล้วส่วนใหญ่ในระหว่างกระบวนการเรียนการ สอนแนวทางการสอนแบบเดิมคือ ใช้ในห้องเรียนที่ให้โอกาสนักเรียนน้อยลงในการฝึกฝนทักษะภาษา

ต่างๆ เพื่อจัดการกับสถานการณ์นี้จึงมีการใช้กลยุทธ์เชิงนวัตกรรมใหม่ ๆ ซึ่งในบรรดากลยุทธ์เหล่านี้ แนวทางคอนสตรัคติวิสต์เป็นกลยุทธ์หนึ่งที่อาจพิสูจน์ได้ว่ามีประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร พื้นฐานด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนซึ่งจำเป็นในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้คือการพัฒนาความเข้าใจในการเปลี่ยนกระบวนทัศน์จากกลยุทธ์ดั้งเดิม ไปสู่กลยุทธ์ใหม่เช่นคอนสตรัคติวิสต์และยังเน้นถึงประโยชน์ขององค์ประกอบทั้งห้าประกอบด้วย (5E) คือ กระตุ้น (Engage) สำรวจ (Explore) อธิบาย (Explain) รายละเอียด (Elaborate) และ ประเมินผล (Evaluate) เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์นี้จึงได้มีการศึกษารายละเอียดกลยุทธ์ของคอนสตรัคติวิสต์ในอดีตและรากฐานทางทฤษฎีและวิธีที่ช่วยในการพัฒนาทักษะการสื่อสารขั้นพื้นฐานของ ภาษาอังกฤษ

Zijuan Shi (2016) ได้ศึกษาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบอัจฉริยะภายใต้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์พบว่าบทบาทของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมาก การใช้รูปแบบใช้วิธีการสอนเชิงสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุการเรียนรู้แบบอัตโนมัติของนักเรียนจึงได้พัฒนาการเรียนรู้ออนไลน์ภาษาอังกฤษสำหรับ วิชาเอกภาษาอังกฤษ โดยได้ออกแบบตามความต้องการของนักเรียนและครู ซึ่งได้มีการออกแบบแบบ แยกส่วนและการนำการสอนในรูปแบบของการสอนดิจิทัลและกระบวนการสอนด้วยการมองเห็น การ สอนแบบทดลองได้พิสูจน์แล้วว่าสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผล การศึกษาแสดงให้เห็นถึงการประยุกต์ใช้แบบจำลองที่มีแนวโน้มในการเรียนภาษาอังกฤษและในการ จัดหาข้อมูลที่เชื่อถือได้สำหรับการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ

Kou Junjia (2017) ได้ทำการศึกษาเรื่องการประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้คอนสตรัคติวิ สต์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จากทฤษฎีการเรียนรู้คอนสตรัคติวิสต์และการสนับสนุนของ เครื่องข่ายคอมพิวเตอร์ได้ออกแบบรูปแบบการสอนการเขียนภาษาอังกฤษ ตามการเรียนรู้ตามแนว ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์โดยใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ มีจุดมุ่งหมายเพื่อปรับปรุงการสอนการเขียน ภาษาอังกฤษแบบดั้งเดิมของการสอนภาษาอังกฤษที่ไม่มีประสิทธิภาพให้สอดคล้องกับการเรียนการ สอนในปัจจุบัน และพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งรูปแบบการสอนนี้ ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ที่เน้นครูและเครือข่ายคอมพิวเตอร์เป็นสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ โดยหลักการร่วมกันของห้องสนทนาวิดีโอบล็อกกล่องจดหมายสำหรับการสอนหรือการเรียนรู้ กระบวนการสื่อสารและการใช้งาน "สถานการณ์" "การทำงานร่วมกัน" "การสนทนา" และปัจจัยอื่น ๆ ให้ นักเรียนมีอิสระเต็มที่กับการทำงาน และส่งเสริมให้นักเรียนความกระตือรือร้นและความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ ซึ่งองค์ประกอบทั้งสี่ของทฤษฎีการเรียนรู้คอนสตรัคติวิสต์เป็นทฤษฎีการเรียนรู้ที่ได้รับการ ยอมรับอย่างกว้างขวางในสาขาการศึกษาตะวันตก ได้แก่ "สถานการณ์" "การทำงานร่วมกัน" "การ สนทนา" และ "ความหมายการก่อสร้าง" มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการปฏิรูปการสอนภาษาอังกฤษของ วิทยาลัยในประเทศจีน การสอนการเขียนภาษาอังกฤษส่งผลดีต่อเครือข่ายคอมพิวเตอร์เทคโนโลยี หรือเทคโนโลยีการศึกษาสมัยใหม่เพื่อบรรลุปรัชญาการเรียนรู้คอนสตรัคติวิสต์เพื่อให้การสนับสนุน ทางเทคนิคที่ทันสมัยของ "รูปแบบการสร้างความรู้ร่วมกัน" นี้ ซึ่งการศึกษาครั้งนี้หยิบยกปรัชญาการ สอนใหม่ทั้งหมดนี้เป็นรากฐานที่ดีสำหรับการสร้างรูปแบบการสอนการเขียนภาษาอังกฤษของ นักเรียนในวิทยาลัยโดยอาศัยการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

Reka Santika (2020) ได้ศึกษาเรื่องการใช้แนวทางคอนสตรัคติวิสต์เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจของนักเรียนในการอ่านข้อความบรรยายของนักเรียนเกรดเจ็ดของ SMP ในจีเรีย สภาพปัญหาของการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนมีความเข้าใจต่ำในการอ่านข้อความบรรยายในรูปของโครงสร้างทั่วไป วัตถุประสงค์ คุณลักษณะทางภาษาและคำศัพท์ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนโดยใช้แนวคอนสตรัคติวิสต์ในการอ่านข้อความบรรยาย การออกแบบการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (CAR) กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 40 คน จากผลการทดสอบพบว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนเท่ากับ 77 คะแนนที่ได้ดีขึ้นจากคะแนนอิงกลุ่มเท่ากับ 69.5 นอกจากนี้จากผลการสังเกตบันทึกภาคสนามและการสัมภาษณ์พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับปรุงความเข้าใจของนักเรียนในการอ่านข้อความบรรยายโดยใช้แนวทางคอนสตรัคติวิสต์ซึ่งเป็นกลยุทธ์ของครูและสื่อของครู ซึ่งผู้วิจัยสรุปว่าแนวทางคอนสตรัคติวิสต์นี้สามารถเสริมสร้างความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนได้

สรุปได้ว่า การใช้หลักแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์มีกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณล้วนส่งผลในการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาผู้เรียนโดยองค์รวม ได้ตามความมุ่งหวังของผู้วิจัย ขณะเดียวกันการนำกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ทำให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยพบว่างานวิจัยเกี่ยวกับการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ศึกษาส่วนใหญ่มักจะมุ่งเน้นการสอนอ่านเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านจับใจความ แต่ยังไม่พบการวิจัยเพื่อพัฒนาการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับกลยุทธ์การอ่านเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ที่ถูกออกแบบและพัฒนาขึ้นมาเพื่อเน้นการสอนการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณอย่างโดยตรง ทั้งนี้ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับกลยุทธ์การอ่านเพื่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จากการศึกษารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษของนักวิจัย นักวิชาการหลากหลายรูปแบบนั้น ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และนำผลการสังเคราะห์รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ มาศึกษาเพื่อสังเคราะห์เป็น “รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ” ซึ่งรูปแบบการสอนนี้ มีชื่อเรียกว่า ESQSE Model ตามอักษรตัวแรกของขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ซึ่งแต่ละขั้น ประกอบด้วย

1) ขั้นกระตุ้นและเชื่อมโยงความรู้เดิม (E= Engaging Stage) เป็นการนำเข้าสู่เนื้อหาในบทเรียนหรือเรื่องที่น่าสนใจ ในกิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-Reading) ซึ่งอาจเกิดความสนใจของนักเรียน หรือเป็นเรื่องที่เชื่อมโยงกับความรู้เดิมที่เด็กเพิ่งเรียนรู้มาแล้ว ครูทำหน้าที่กระตุ้นนักเรียน

โดยสร้างคำถามก่อนการอ่าน (Pre-questioning) กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น และกำหนดประเด็นที่จะศึกษาแก่นักเรียน ครูเป็นผู้ที่ทำหน้าที่กระตุ้นให้นักเรียนคิด โดยเสนอประเด็นที่สำคัญขึ้นมา การสอนคำศัพท์ก่อนการอ่าน (Pre-teaching Vocabulary) การทำนาย (Predicting) ก่อนการอ่าน และการเสนอแนะกลยุทธ์ในการอ่าน (Suggesting Strategies) ซึ่งช่วยให้นักเรียนเกิดจุดมุ่งหมายในการอ่าน มีความสนใจและกระตือรือร้นต่อการอ่านและสามารถจับประเด็นสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้

2) ขั้นฝึกอ่านด้วยตนเอง (S= Self-Reading Stage) ครูเป็นผู้ฝึกกิจกรรมการอ่านในกิจกรรมระหว่างอ่าน (While-Reading) ซึ่งนักเรียนจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับบทอ่านด้วยตนเอง สร้างความหมายจากการอ่านโดยอ่านด้วยตนเองหรืออ่านร่วมกับผู้อื่นตามความเหมาะสมซึ่งเป็นกลยุทธ์ ที่ช่วยให้นักเรียนมีกลยุทธ์ในการอ่านเข้าใจ คิดวิเคราะห์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอย่างมีระบบ มีการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านได้ด้วยตนเองและทำให้เกิดความพยายามในการอ่าน ค้นหาคำตอบสำหรับการตอบคำถามที่ได้ตั้งไว้หรือคาดเดาไว้

3) ขั้นตั้งคำถาม (Q= Questioning Stage) เป็นขั้นที่ครูตั้งคำถามในลักษณะต่าง ๆ ในกิจกรรมระหว่างอ่าน (While-Reading) เพื่อที่จะกระตุ้นให้นักเรียนกลับมาพิจารณาข้อความหรือเนื้อหาที่อ่าน และคิดทบทวนความรู้และประสบการณ์ของตนเองในการที่จะตอบคำถามนั้น ประโยชน์ที่สำคัญยิ่งของการตั้งคำถามก็คือ การทำให้นักเรียนเกิดจุดประสงค์ที่ชัดเจนว่าจะอ่านเพื่อตอบคำถามอะไร มีจุดประสงค์เพื่อที่จะใช้ทบทวน หรือให้จดจำประเด็นสำคัญ ๆ ในข้อความ เกี่ยวกับข้อเท็จจริง หรือรายละเอียดต่าง ๆ ที่ได้จากการอ่านคำถามที่มุ่งให้นักเรียนคิดขยายความจากสิ่งที่อ่านเพิ่มเติมที่ต้องอาศัยกระบวนการคิดวิเคราะห์ การตีความ การสรุปอ้างอิงไปสู่ประเด็นอื่น ๆ มากกว่าการทบทวนความจำ ช่วยให้ครูและนักเรียนเป็นผู้สะท้อนการอ่าน ที่แสดงถึงความเข้าใจหรือไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน และสามารถนำเสนอการตีความและคำตอบของตนเอง ซึ่งจะเป็นเครื่องมือประเมินได้ว่าการอ่านบรรลุเป้าหมายหรือไม่ โดยการใช้คำถาม

4) ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (S= Sharing Stage) เป็นขั้นที่ครูจัดกิจกรรมในช่วงระหว่างการอ่าน (While-Reading) โดยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และการมีปฏิสัมพันธ์ในการทำงานที่ได้รับมอบหมายในการอ่านข้อความ เนื้อเรื่อง โคลง กลอน หรือบทความต่างๆ เพื่อฝึกทักษะการอ่านในระดับตีความ ขยายความ การอ่านเชิงคิดวิเคราะห์

5) ขั้นประเมินผล (E= Evaluation Stage) เป็นขั้นตอนในกิจกรรมหลังการอ่าน (Post – Reading) การประเมินการอ่านโดยนักเรียนประเมินผลของกลยุทธ์ที่ใช้ในการอ่าน สะท้อนผลการนำกลยุทธ์การอ่านที่ช่วยให้นักเรียนสามารถสร้างความเข้าใจ ตีความ วิเคราะห์ข้อความ บทความจากสิ่งที่อ่าน โดยการเขียนบันทึกลงในบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) โดยบันทึกผลของการใช้กลยุทธ์การอ่านต่าง ๆ ว่าช่วยให้นักเรียนเข้าใจและเรียนรู้กระบวนการอ่านได้อย่างไร และครูให้นักเรียนทำใบงานเกี่ยวกับกิจกรรมการอ่านที่กำหนดให้

การสังเคราะห์รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซิมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณ รายละเอียดการสังเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงการสังเคราะห์รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม
ร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ผลการสังเคราะห์ ความสามารถด้านการ อ่านอย่างมีวิจารณญาณ	การสังเคราะห์กลยุทธ์ การอ่านอย่างมี วิจารณญาณ	การสังเคราะห์ขั้นตอน การจัดการเรียนรู้ตาม ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม	ผลการสังเคราะห์ ESQSE Model
1. การจับใจความสำคัญ 2. การเข้าใจรายละเอียด ของเรื่องที่อ่าน 3. การตีความเรื่องจาก เรื่องที่อ่าน 4. การสรุปความจากการ อ้างอิง 5. การอ้างอิงสรรพนาม 6. การประเมินค่าของเรื่อง ที่อ่าน	1. ดูก่อนอ่าน (previewing) 2. การคาดเดา เหตุการณ์ไว้ล่วงหน้า (Predicting) 3. จับใจความสำคัญ ของเรื่องที่อ่าน (Main Idea) 4. การวิเคราะห์ (Analysis) 5. การตีความหมาย จากบริบท (Context Clues) 6. การอ่านซ้ำ (Re- read) 7. การตั้งคำถาม (Questioning)	ชั้นกระตุ้นและเชื่อมโยง ความรู้เดิม (Engaging) ชั้นปรับเปลี่ยน แนวความคิด (Turning Restructuring) ชั้นสำรวจ (Survey) ชั้นฝึกอ่านด้วยตนเอง (Self-Reading) ชั้นตั้งคำถาม (Questioning) ชั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Sharing) ชั้นทบทวน (Review) ชั้นประเมินผล (Evaluation)	1) ชั้นกระตุ้นและเชื่อมโยง ความรู้เดิม (E= Engaging Stage) เป็นการนำเข้าสู่เนื้อหา ในบทเรียนหรือเรื่องที่น่าสนใจ ใน กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre- Reading) ซึ่งอาจเกิดความสนใจ ของนักเรียน หรือเป็นเรื่องที่ เชื่อมโยงกับความรู้เดิมที่เด็กเพิ่ง เรียนรู้มาแล้ว ครูทำหน้าที่กระตุ้น นักเรียนโดยสร้างคำถามก่อนการ อ่าน (Pre-questioning) กระตุ้น ให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อยาก เห็น และกำหนดประเด็นที่จะ ศึกษาแก่นักเรียน ครูเป็นผู้ที่ทำ หน้าที่กระตุ้นให้นักเรียนคิด โดย เสนอประเด็นที่สำคัญขึ้นมา การ สอนคำศัพท์ก่อนการอ่าน (Pre- teaching Vocabulary) การ ทำนาย (Predicting) ก่อนการ อ่าน และการเสนอแนะกลยุทธ์ ในการอ่าน (Suggesting Strategies) ซึ่งช่วยให้นักเรียน เกิดจุดมุ่งหมายในการอ่าน มี ความสนใจและกระตือรือร้นต่อ การอ่านและสามารถจับประเด็น สำคัญจากเรื่องที่อ่านได้

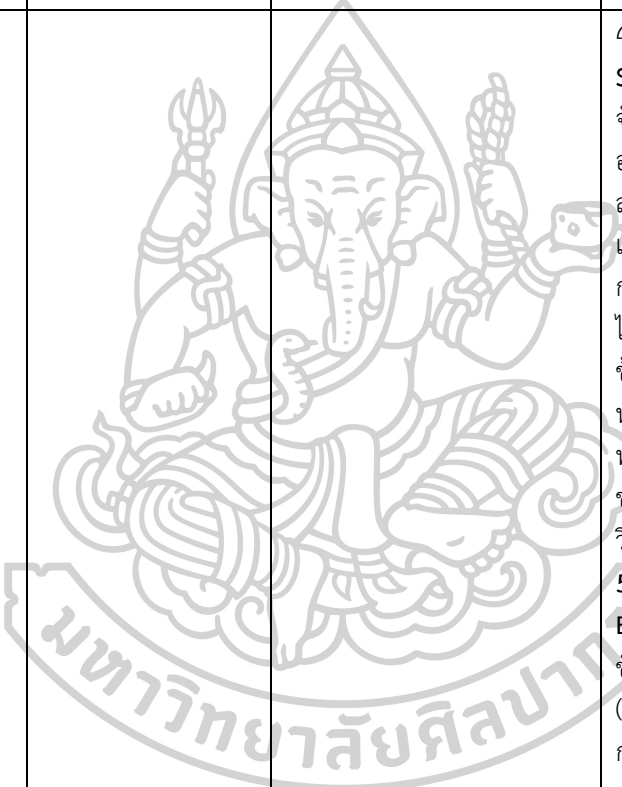
ตารางที่ 7 แสดงการสังเคราะห์รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม
ร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (ต่อ)

ผลการสังเคราะห์ ความสามารถด้านการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณ	การสังเคราะห์กล ยุทธ์การอ่านอย่างมี วิจารณญาณ	การสังเคราะห์ขั้นตอน การจัดการเรียนรู้ตาม ทฤษฎีคอนสตรัคติ วิซึม	ผลการสังเคราะห์ ESQSE Model
			<p>2) ขั้นฝึกอ่านด้วยตนเอง (S= Self-Reading Stage) ครูเป็นผู้ฝึกกิจกรรมการอ่าน ในกิจกรรมระหว่างอ่าน (While-Reading) ซึ่ง นักเรียนจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ กับบทอ่านด้วยตนเอง สร้าง ความหมายจากการอ่านโดย อ่านด้วยตนเองหรืออ่าน ร่วมกับผู้อื่นตามความ เหมาะสมซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่ ช่วยให้นักเรียนมีกลยุทธ์ใน การอ่านเข้าใจ คิควิเคราะห์ เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอย่างมี ระบบ มีการเชื่อมโยงความรู้ เดิมกับความรู้ใหม่ ช่วยใ้ นักเรียนสามารถอ่านได้ด้วย ตนเองและทำให้เกิดความ พยายามในการอ่าน ค้นหา คำตอบสำหรับการตอบ คำถามที่ได้ตั้งไว้หรือคาดเดา ไว้</p> <p>3) ขั้นตั้งคำถาม (Q= Questioning Stage) เป็น ขั้นที่ครูตั้งคำถามในลักษณะ ต่าง ๆ ในกิจกรรมระหว่าง อ่าน (While Reading) เพื่อที่จะกระตุ้นให้นักเรียน กลับมาพิจารณาข้อความ หรือเนื้อหาที่อ่าน และคิด ทบทวนความรู้</p>

ตารางที่ 7 แสดงการสังเคราะห์รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่ม
ร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (ต่อ)

ผลการสังเคราะห์ ความสามารถด้านการ อ่านอย่างมี วิจารณญาณ	การสังเคราะห์กลยุทธ์ การอ่านอย่างมี วิจารณญาณ	การสังเคราะห์ ขั้นตอนการจัดการ เรียนรู้ตามทฤษฎี คอนสตรัคติวิซึ่ม	ผลการสังเคราะห์ ESQSE Model
			<p>และประสบการณ์ของตนเองในการที่จะตอบคำถามนั้น ประโยชน์ที่สำคัญยิ่งของการตั้งคำถามก็คือ การทำให้นักเรียนเกิดจุดประสงค์ที่ชัดเจนว่าจะอ่านเพื่อตอบคำถามอะไร มีจุดประสงค์เพื่อที่จะใช้ทบทวน หรือให้จดจำประเด็นสำคัญ ๆ ในข้อความเกี่ยวกับข้อเท็จจริงหรือรายละเอียดต่างๆที่ได้จากการอ่านคำถามที่มุ่งให้นักเรียนคิดขยายความจากสิ่งที่อ่านเพิ่มเติมที่ต้องอาศัยกระบวนการคิดวิเคราะห์ การตีความ การสรุปอ้างอิงไปสู่ประเด็นอื่น ๆ มากกว่าการทบทวนความจำ ช่วยให้ครูและนักเรียนเป็นผู้สะท้อนการอ่านที่แสดงถึงความเข้าใจ หรือไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน และสามารถนำเสนอการตีความและคำตอบของตนเอง ซึ่งเป็นเครื่องมือประเมินได้ว่าการอ่านบรรลุเป้าหมายหรือไม่ โดยการใช้คำถาม</p>

ตารางที่ 7 แสดงการสังเคราะห์รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่ม
ร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (ต่อ)

ผลการสังเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	การสังเคราะห์กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	การสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่ม	ผลการสังเคราะห์ ESQSE Model
			<p>4) ชั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (S= Sharing Stage) เป็นขั้นที่ครูจัดกิจกรรมในช่วงระหว่างการอ่าน (While-Reading) โดยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และการมีปฏิสัมพันธ์ในการทำงานที่ได้รับมอบหมายในการอ่านข้อความ เนื้อเรื่อง โคลง กลอน หรือบทความต่าง ๆ เพื่อฝึกทักษะการอ่านในระดับตีความ ขยายความ การอ่านเชิงคิดวิเคราะห์</p> <p>5) ชั้นประเมินผล (E= Evaluation Stage) เป็นขั้นตอนในกิจกรรมหลังการอ่าน (Post – Reading) การประเมินการอ่านโดยนักเรียนประเมินผลของกลยุทธ์ที่ใช้ในการอ่านสะท้อนผลการนำกลยุทธ์การอ่านที่ช่วยให้นักเรียนสามารถสร้างความเข้าใจ ตีความ วิเคราะห์ข้อความ บทความจากสิ่งที่อ่าน โดยการเขียนบันทึกลงในบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) โดยบันทึกผลของการใช้กลยุทธ์การอ่านต่าง ๆ ว่าช่วยให้นักเรียนเข้าใจและเรียนรู้กระบวนการอ่านได้อย่างไร และครูให้นักเรียนทำใบงานเกี่ยวกับกิจกรรมการอ่านที่กำหนดให้</p>

จากการศึกษาวรรณกรรม เอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการ
สอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
ผู้วิจัยได้สังเคราะห์รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์
การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยมีการพัฒนารูปแบบตาม
กระบวนการวิจัยและพัฒนา 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน การออกแบบ
และพัฒนารูปแบบ การทดลองใช้รูปแบบ และการประเมินและรับรอง เพื่อเป็นการทดสอบว่ารูปแบบ
การสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นในครั้งนี้มีคุณภาพส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
ของผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้หรือไม่

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เก็บรวบรวมข้อมูลแบบผสมวิธี (Mixed-method) สำหรับการวิเคราะห์ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative data) และข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative data) เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ 2. เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 3. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ที่พัฒนาขึ้น โดยวัดประเด็นต่างๆดังนี้ 3.1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนการเรียนและหลังการเรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น 3.2 เพื่อสำรวจการใช้กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน 3.3 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น 4. เพื่อรับรองรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งมี 4 ขั้นตอน ดังนี้

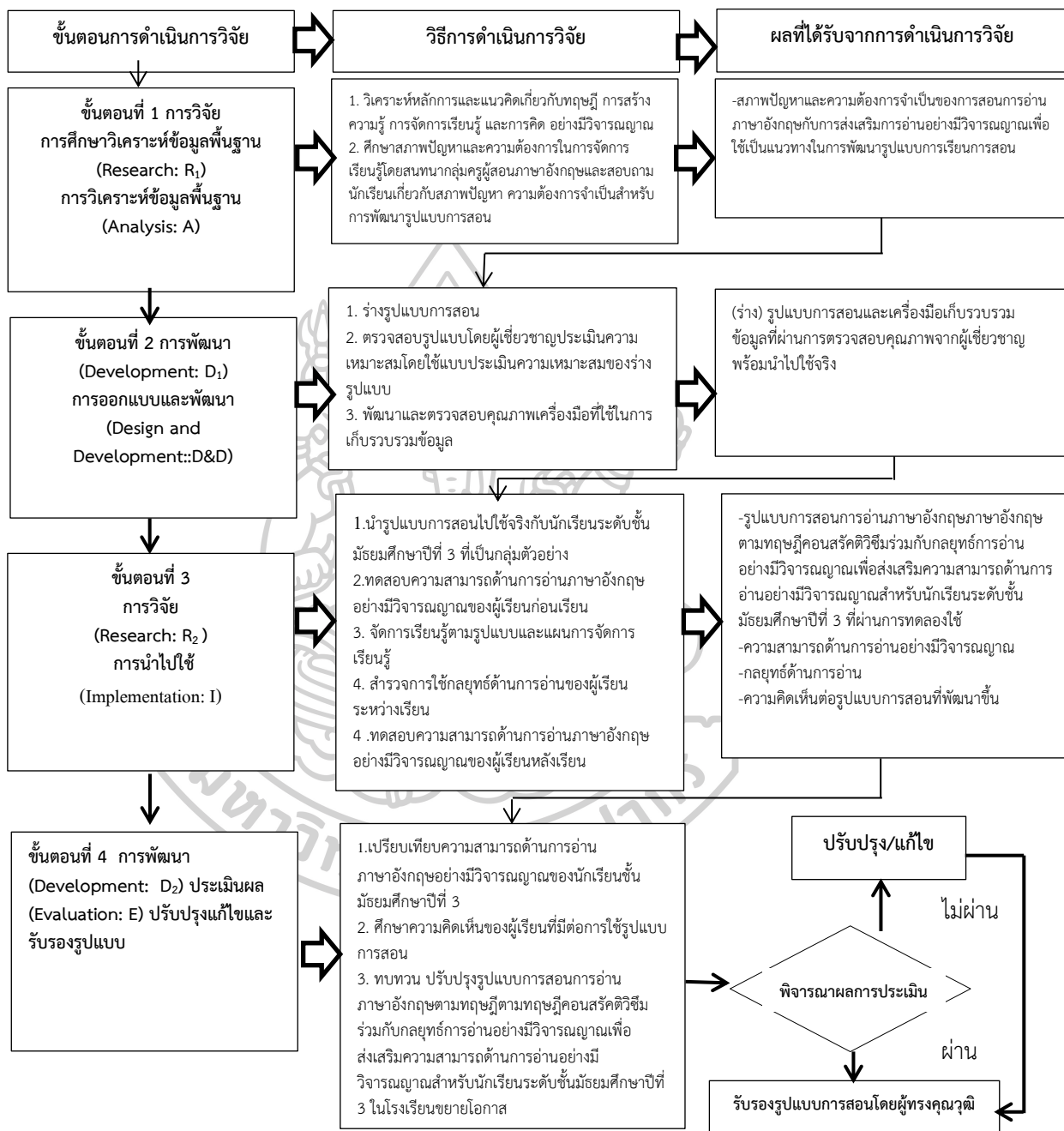
ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R₁) เป็นการศึกษวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A): การศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D and D): การพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R₂) เป็นการนำไปใช้ (Implementation: I): การทดลองใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D₂) เป็นการประเมินผล (Evaluation: E): การประเมิน และรับรองรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การดำเนินการวิจัยผู้วิจัยนำเสนอกรอบดำเนินการวิจัยการรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซิมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณดังมีรายละเอียดของแต่ละขั้นตอนแสดงดังแผนภาพที่ 10 ดังนี้

แผนภาพที่ 10 กรอบการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

สำหรับรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการวิจัยแต่ละขั้นตอน ผู้วิจัยสามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R₁) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A: การศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน

ขั้นที่ 1 ศึกษา วิเคราะห์ (Analysis) เป็นขั้นที่ผู้วิจัยทำการศึกษา วิเคราะห์ ข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหา และความต้องการจำเป็นในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่ม ร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยผู้วิจัยทำการสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านภาษาอังกฤษ การสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่ม ศึกษาความต้องการและสภาพปัญหาด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และความต้องการจำเป็นของผู้เรียน

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานความต้องการจำเป็นที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

วิธีดำเนินการ

1. ศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านเตรียม โดยศึกษาจากเอกสาร หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. ศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยศึกษาหนังสือ ตำรา บทความและงานวิจัยทั้งภายในและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบระบบการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ รูปแบบการสอน ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่ม การอ่าน ภาษาอังกฤษ กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อนำมาวิเคราะห์สรุปเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ

3. ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็น เพื่อนำมาใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา

ขอบเขตด้านประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลหลัก

ประชากร เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ23102) ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 4 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้นจำนวน 65 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเตรียม อำเภอคุระบุรี

จังหวัดพังงา ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ23102) จำนวน 16 คน ซึ่งกำลังศึกษาในภาค การศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ใน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา จำนวน 5 คน โดยผู้วิจัยได้เลือกผู้ให้ ข้อมูลหลัก ด้วยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) โดยกำหนดคุณสมบัติผู้ให้ข้อมูลหลัก ดังนี้ 1) เป็นผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา และ 2) ให้ความร่วมมือในการวิจัย โดยสนทนากลุ่มครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และใช้แบบสอบถามนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 16 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอนการอ่าน ภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริม ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษา ดังนี้

1. ประเด็นสนทนากลุ่ม (Focus Group) ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา ตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 5 ท่าน กำหนดประเด็นการสนทนากลุ่ม ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 5 ประเด็น ดังนี้ 1) สภาพปัญหาด้านการอ่านของนักเรียน 2) การจัดการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษในด้านการอ่าน 3) ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการสอนอ่านอย่างมี วิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 4) ความต้องการพัฒนา รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ และ 5) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆเกี่ยวกับรูปแบบการ สอนการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อนำข้อมูลพื้นฐานในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ รูปแบบการเรียนการสอน มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1.1 กำหนดประเด็นการสนทนากลุ่ม ได้แก่ ความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และปัญหาการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ แนวคิดเกี่ยวกับการใช้รูปแบบ การเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ การจัดการ เรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบ การสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

1.2 ตรวจสอบคุณภาพของประเด็นการสนทนากลุ่ม โดยนำประเด็นการสนทนากลุ่มที่ สร้างขึ้นไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของ ประเด็นการสนทนากลุ่มและนำไปปรับปรุงแก้ไข

1.3 นำประเด็นการสนทนากลุ่มที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้แบบประเมินความสอดคล้องของประเด็นการสนทนากลุ่มซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับประเมินความเหมาะสม/สอดคล้องของประเด็นในการสนทนากลุ่ม ที่ใช้ในการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาด้านการอ่านของนักเรียน การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในด้านการอ่าน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการสอนอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณ เพื่อสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซิมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาผลการประเมินพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความเหมาะสม/สอดคล้องของประเด็นการสนทนากลุ่มตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำมาแปลความหมายตามเกณฑ์โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญและการแปลความหมายของการประเมินความเหมาะสม/สอดคล้องเชิงโครงสร้าง ดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555: 179)

ระดับ 5 หมายถึง	มีความสอดคล้องมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง	มีความสอดคล้องมาก
ระดับ 3 หมายถึง	มีความสอดคล้องปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง	มีความสอดคล้องน้อย
ระดับ 1 หมายถึง	มีความสอดคล้องน้อยที่สุด

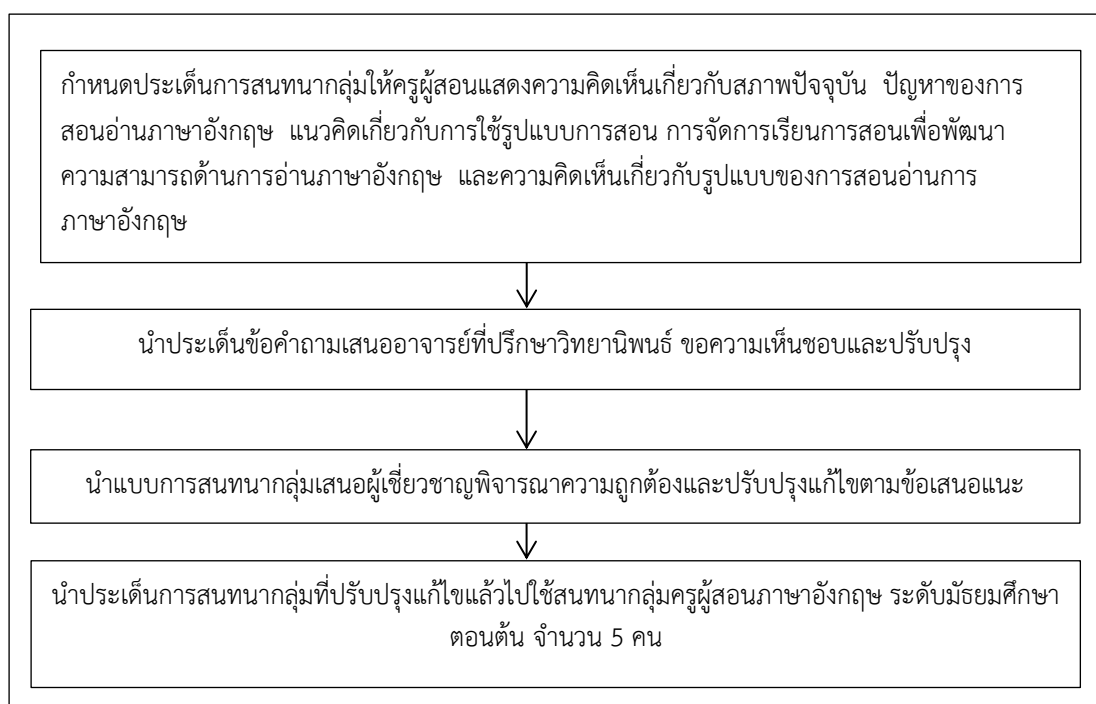
ในการหาค่าคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของประเด็นการสนทนากลุ่มจะพิจารณาจากเกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ย ดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555: 196)

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง	มีความสอดคล้องมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง	มีความสอดคล้องมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง	มีความสอดคล้องปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง	มีความสอดคล้องน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง	มีความสอดคล้องน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าความสอดคล้องต้องมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่า 1.00 แสดงว่า ข้อความใช้ได้ มีความสอดคล้อง หากมีค่าที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ดังกล่าว ให้ปรับปรุงก่อนนำไปใช้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555: 179)

1.4 นำข้อมูลที่รวบรวมจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ได้เท่ากับ 4.76 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ได้เท่ากับ 0.26 แสดงว่ามีความสอดคล้องมากที่สุด นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขในเรื่องความชัดเจนของข้อความและภาษาที่ใช้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.5 นำประเด็นการสนทนากลุ่มไปใช้สนทนากลุ่มกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 5 คน ดังแสดงในแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 แสดงขั้นตอนการสร้างประเด็นการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

2. แบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษ และความต้องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารตำราเกี่ยวกับสร้างแบบสอบถามโดยปรับปรุงจากแบบสอบถามความต้องการของผู้เรียนของ Nunan (1985) ซึ่งแบบสอบถามดังกล่าวประกอบด้วยข้อมูล 3 ตอนคือ ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักเรียน ประกอบด้วยเพศ ระดับชั้น และระยะเวลาที่เรียนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษ และความต้องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด สอบถามความสนใจและต้องการเกี่ยวกับหัวข้อการจัดการเรียนรู้

2.2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมและนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ซึ่งมีความเชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้แบบประเมินความสอดคล้อง ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ ประเมินความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา และความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ ในการประเมินแบบสอบถามกำหนดเกณฑ์การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์ 2555: 179)

ระดับ 5	หมายถึง	มีความสอดคล้องมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	มีความสอดคล้องมาก
ระดับ 3	หมายถึง	มีความสอดคล้องปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	มีความสอดคล้องน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	มีความสอดคล้องน้อยที่สุด

ในการหาคุณภาพของแบบสอบถามด้านความถูกต้อง ความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา / ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ ผลการประเมินพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความเหมาะสม/ความสอดคล้องของประเด็นในการประเมินตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำมาแปลความหมายตามเกณฑ์ดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555: 196)

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง	มีความสอดคล้องมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49	หมายถึง	มีความสอดคล้องมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง	มีความสอดคล้องปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 2.50-2.49	หมายถึง	มีความสอดคล้องน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49	หมายถึง	มีความสอดคล้องน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าความสอดคล้องพิจารณาจากค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่า 1.00 หากมีค่าที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ดังกล่าวก็ให้ปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้

2.3 ผลการประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้องดังนี้คือ แบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษ และความต้องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.88 และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.11 ถือว่ามีความสอดคล้องกันในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจริงได้

2.4 นำแบบสอบถามเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษ และความต้องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา

จากขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสามารถสรุปได้ ดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 แสดงขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็น(Needs Analysis)

จากการดำเนินการวิจัยในระยะที่ 1 (Research: R1) เป็นการศึกษาแนวคิด ข้อมูลพื้นฐาน ซึ่งสามารถสรุปการดำเนินการวิจัยดังตารางที่ 8 ดังนี้

ตารางที่ 8 สรุปขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R1) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน
(Analysis: A)สำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน

ขั้นตอนย่อยของ การ วิจัยขั้นตอนที่ 1	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ การวิจัย	แหล่งข้อมูล กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ รวบรวม ข้อมูล	การวิเคราะห์ ข้อมูล
ขั้นที่ 1 ศึกษา ข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหา ความต้องการ จำเป็น เกี่ยวกับการสอน การอ่าน ภาษาอังกฤษ	1.เพื่อศึกษา ข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหา ความต้องการที่ เกี่ยวข้องกัน ปัญหาการสอน การอ่าน ภาษาอังกฤษ	ศึกษาความ ต้องการและข้อมูล พื้นฐานด้านปัญหา การสอนการอ่าน ภาษาอังกฤษด้วย การสัมภาษณ์	ครูผู้สอน ภาษาอังกฤษระดับ มัธยมศึกษา ตอนต้นในโรงเรียน ขยายโอกาสทาง การศึกษา	ประเด็นสนทนา กลุ่ม	วิเคราะห์ เนื้อหา (Content Analysis)
ตามทฤษฎีคอน สตรัคติวิซึมร่วมกับ กลยุทธ์การอ่าน อย่างมี วิจารณญาณเพื่อ ส่งเสริม ความสามารถด้าน การอ่านอย่างมี วิจารณญาณของ นักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3	2.เพื่อศึกษา จุดเน้นของ หลักสูตร นำไปสู่ การออกแบบ การสอนให้ สอดคล้องกับ หลักสูตรและ รายวิชา	ศึกษา วิเคราะห์ หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) หลักสูตร สถานศึกษา	หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการ เรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	แบบวิเคราะห์ เอกสาร	วิเคราะห์ เนื้อหา (Content Analysis)
โอกาสทาง การศึกษา	3.เพื่อศึกษา ข้อมูลในการ พัฒนารูปแบบ การสอน	ศึกษา วิเคราะห์ หลักการ แนวคิด ทฤษฎีและ งานวิจัยที่ เกี่ยวข้องกัน รูปแบบการสอน การอ่าน ภาษาอังกฤษอย่าง มีวิจารณญาณ	งานวิชาการ และ งานวิจัยที่ เกี่ยวข้องกัน รูปแบบการสอน การอ่าน ภาษาอังกฤษอย่าง มีวิจารณญาณ	แบบวิเคราะห์ เอกสาร	วิเคราะห์ เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D1) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D and D) การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการสอน

การวิจัยในขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D1) เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยออกแบบและพัฒนา (Design and Development) รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยผู้วิจัยได้นำผลจากการศึกษา วิเคราะห์ ข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 มาพัฒนาสร้างรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จากนั้นนำรูปแบบเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบองค์ประกอบและแนวทางการจัดการเรียนการสอนของร่างรูปแบบ จากนั้นผู้วิจัยจะพัฒนาเครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบ และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คนตรวจสอบ และนำผลมาแก้ไขปรับปรุง ให้เหมาะสมกับการนำไปใช้ และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกันกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาคุณภาพของรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

วัตถุประสงค์

การดำเนินการพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษมีรายละเอียด ดังนี้

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
2. เพื่อพัฒนาเครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
3. เพื่อตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมของรูปแบบการสอนและเครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบการสอน

วิธีดำเนินการ

การดำเนินการพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

1. พัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยนำข้อมูลที่เป็นผลการวิเคราะห์ ข้อมูลพื้นฐานในขั้นตอนที่ 1 มาใช้ในการสังเคราะห์

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษามีการดำเนินการดังนี้คือ

1. เอกสารร่างรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและพัฒนาร่างรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้

1.1 นำผลที่ได้จากการศึกษา วิเคราะห์ ความคาดหวัง สภาพปัจจุบัน และความต้องการ ในขั้นตอนที่ 1 และจากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ได้แก่ ทฤษฎีการสอนอ่านภาษาอังกฤษอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ วิริยะ จิตรา และ สรณี วงศ์เบ็ญสัจจ์ (2531) สุมิตรา อังวัฒน์กุล (2540) วิสาข์ จัตวีวัตร์ (2543) Davies (1990) Greenwood (2002) รวมทั้ง บังอร พานทอง (2550) แนวคิดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมของ Driver and Bell 1986) Saettler (1990) Yager (1991) Wheatley (1991) ทิศนา ขัมมณี (2542) และ อำพร อินทรปัญญา (2554) มาสังเคราะห์และกำหนดรายละเอียดของรูปแบบให้สอดคล้องกับองค์ประกอบของระบบการเรียนการสอนตามแนวคิดของ Kevin Kruse (2008) Dick, Carey and Carey (2005) Joyce and Weil (2009) และWilliam (1986) ที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ไปใช้ในการสร้างรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งองค์ประกอบของระบบการเรียนการสอนโครงสร้างรูปแบบประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1) หลักการ
- 2) วัตถุประสงค์
- 3) ขั้นตอนการสอน
- 4) การวัดและการประเมินผล
- 5) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้

ซึ่งเป็นแนวทางในการสร้างร่างรูปแบบองค์ประกอบของระบบการเรียนการสอน ดังตารางที่

ตารางที่ 9 แสดงองค์ประกอบของระบบการเรียนการสอนและแนวทางการพิจารณาสร้าง (ร่าง) รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

องค์ประกอบของระบบการเรียนการสอน	แนวทางการพิจารณาสร้าง (ร่าง) รูปแบบ
หลักการ	รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษการสอนการอ่าน แบบคอนสตรัคติวิสต์เป็นการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในตัวผู้เรียน ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้จากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบเห็นกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิม โดยมีหลักการพื้นฐาน “การเรียนรู้ เน้นการค้นพบ” ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้โดยผ่านกระบวนการคิดด้วยตนเอง
วัตถุประสงค์	เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
ขั้นตอนการสอน	แบ่งเป็น 5 ขั้น ดังนี้คือ ขั้นที่ 1 ขั้นกระตุ้นและเชื่อมโยงความรู้เดิม (E= Engaging Stage) ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกอ่านด้วยตนเอง(S= Self-Reading Stage) ขั้นที่ 3 ขั้นตั้งคำถาม (Q= Questioning Stage) ขั้นที่ 4 ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (S= Sharing Stage) ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล (E= Evaluation Stage)
การวัดและประเมินผล	การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน การเขียนบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) การประเมินจากแบบทดสอบการอ่าน และการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน
เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้	ปัจจัยสนับสนุน: ครูทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก ช่วยเหลือกระตุ้นให้นักเรียนคิดปฏิบัติ และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ปัจจัยทางสังคม : นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนและครูเกิดการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนรู้: ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลวิธี การอ่าน การสื่อสารและความร่วมมือกับผู้อื่น

ตารางที่ 10 การสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม

กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม	Driver and Bell (1986)	Saettler (1990)	Yager (1991)	Wheatley (1991)	ทิศนา ขัมมณี (2542)	อำพร อินทรปัญญา (2554)	ผู้วิจัย (ESOSE Model)
ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	ขั้นกระตุ้นและเชื่อมโยงความรู้เดิม (E= Engaging Stage)
ขั้นเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	ขั้นฝึกอ่านด้วยตนเอง (S= Self-Reading Stage)
ชั้นนำเสนอคำอธิบายและคำตอบของปัญหา		✓	✓	✓	✓		ขั้นตั้งคำถาม (Q= Questioning Stage)
ขั้นสรุปและเสนอผลการอภิปราย	✓	✓	✓	✓	✓	✓	ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (S= Sharing Stage)
ขั้นประเมินผล	✓	✓	✓	✓	✓	✓	ขั้นประเมินผล (E= Evaluation Stage)

1.2 ดำเนินการออกแบบสร้างรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ตามประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1.2.1 ระบุเป้าหมายและผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของรูปแบบตามหลักการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

1.2.2 กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้แต่ละหน่วยการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่สามารถวัดได้

1.2.3 ออกแบบรูปแบบการเรียนรู้แต่ละหัวข้อเรื่อง โดยได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ การเรียนรู้และความต้องการของผู้เรียนและองค์ประกอบของรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

1.2.4 ออกแบบและจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอน ซึ่งผู้วิจัยจะสร้างขึ้นเพื่อจัด กิจกรรมการเรียนรู้และอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียน

1.2.5 ออกแบบกิจกรรมและเนื้อหาในบทเรียนที่ตรงกับความต้องการ ความสนใจของ ผู้เรียน และกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้และการใช้วิจารณญาณซึ่งเป็นหลักสำคัญในการจัดการเรียนรู้

1.2.6 ออกแบบวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยการวัดความสามารถด้านการ อ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ซึ่งเป็นการประเมินผลตามสภาพ จริง (Authentic Assessment) โดยการประเมินจากบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) และการวัด ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมี วิจารณญาณก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบ จำนวน 30 ข้อ

1.3 สร้างเอกสารร่างรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่ม ร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยมีขั้นตอนรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษอย่าง มีวิจารณญาณ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นกระตุ้นและเชื่อมโยงความรู้เดิม (E= Engaging Stage) ครูนำเข้าสู่เนื้อหา หรือเรื่องที่น่าสนใจ ในกิจกรรมก่อนการอ่าน กระตุ้นให้นักเรียนสนใจเกิดความอยากรู้อยากเห็น

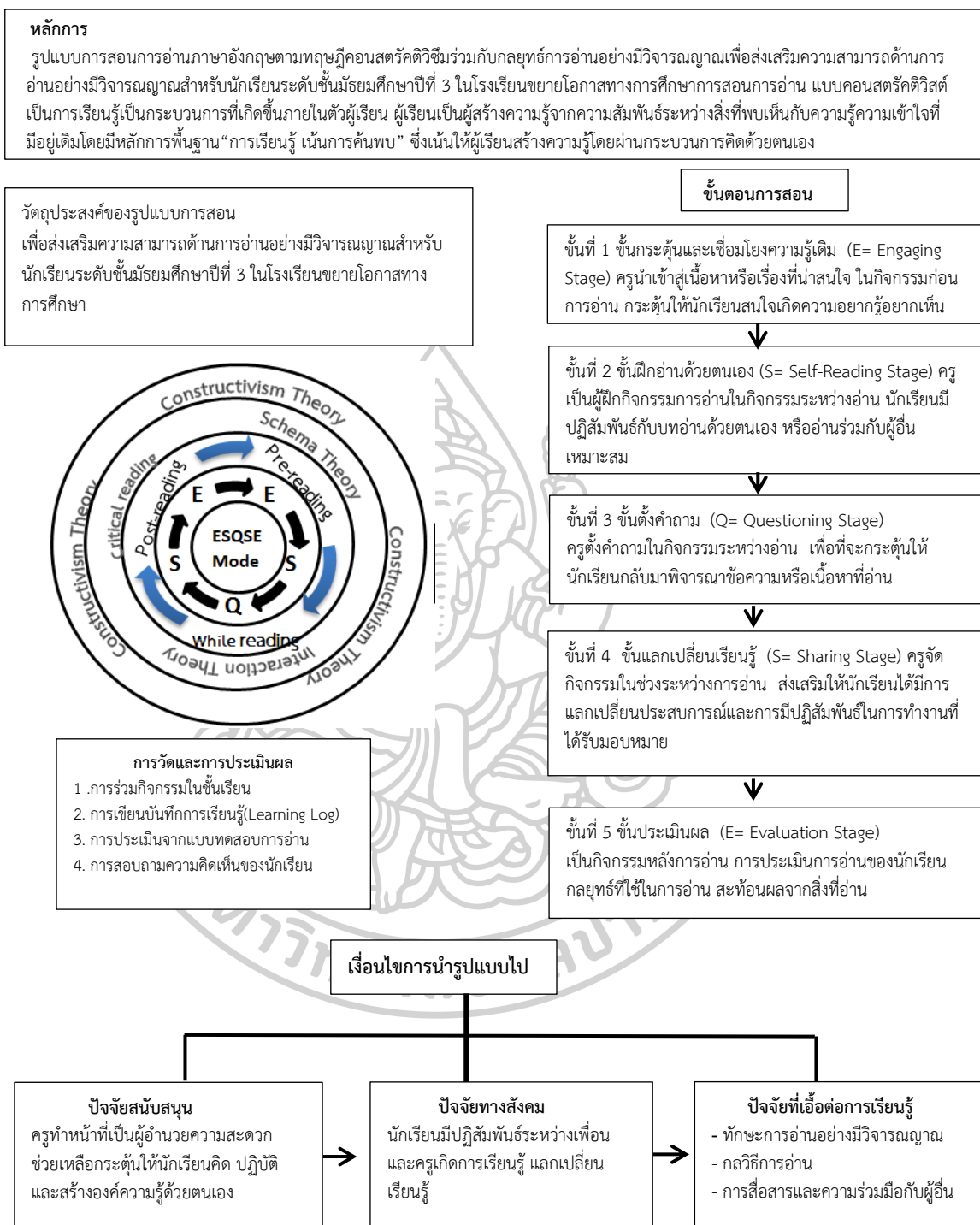
ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกอ่านด้วยตนเอง (S= Self-Reading Stage) ครูเป็นผู้ฝึกกิจกรรมการอ่าน ในกิจกรรมระหว่างอ่าน นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบทอ่านด้วยตนเอง หรืออ่านร่วมกับผู้อื่นเหมาะสม

ขั้นที่ 3 ขั้นตั้งคำถาม (Q= Questioning Stage) ครูตั้งคำถามในกิจกรรมระหว่าง อ่าน เพื่อที่จะกระตุ้นให้นักเรียนกลับมาพิจารณาข้อความหรือเนื้อหาที่อ่าน

ขั้นที่ 4 ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (S= Sharing Stage) ครูจัดกิจกรรมในช่วงระหว่าง การอ่าน ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และการมีปฏิสัมพันธ์ในการทำงานที่ ได้รับมอบหมาย

ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล (E= Evaluation Stage) เป็นกิจกรรมหลังการอ่าน การ ประเมินการอ่านของนักเรียน กลวิธีที่ใช้ในการอ่าน สะท้อนสิ่งที่อ่านผลจากสิ่งที่อ่าน

ร่างรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (ESQSE Model) ดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 ร่่างรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (ESQSE Model)

1.4 นำร่างรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมเชิงทฤษฎีแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

1.5 นำร่างรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนารูปแบบและด้านการสอนภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมทักษะด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและกลยุทธ์การอ่านจำนวน 5 ท่าน (ภาคผนวก ก) เพื่อตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสม/สอดคล้องเชิงโครงสร้างองค์ประกอบของร่างรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่พัฒนาขึ้น โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสม/สอดคล้องเชิงโครงสร้าง องค์ประกอบของร่างรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่พัฒนาขึ้น ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ประเมินคุณภาพความเหมาะสม/ความสอดคล้องในประเด็นการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอนในภาพรวมและองค์ประกอบของรูปแบบการสอนแต่ละองค์ประกอบ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการสอน การวัดและการประเมินผล และเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ในการประเมินคุณภาพความเหมาะสม/ความสอดคล้องในประเด็นการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอนกำหนดเกณฑ์การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้ (มาเรียม นิลพันธ์ 2555: 179)

ระดับ 5	หมายถึง	มีความเหมาะสม/ความสอดคล้องมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	มีความเหมาะสม/ความสอดคล้องมาก
ระดับ 3	หมายถึง	มีความเหมาะสม/สอดคล้องปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	มีความเหมาะสม/สอดคล้องน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	มีความเหมาะสม/สอดคล้องน้อยที่สุด

ในการหาคุณภาพของร่างรูปแบบการสอนความเหมาะสม/ความสอดคล้องของโครงสร้างและองค์ประกอบผลการประเมินพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความเหมาะสม/ความสอดคล้องของประเด็นในการประเมินตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำมาแปลความหมายตามเกณฑ์ดังนี้ (มาเรียม นิลพันธ์, 2555: 196)

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง	มีความเหมาะสม/สอดคล้องมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49	หมายถึง	มีความเหมาะสม/สอดคล้องมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง	มีความสอดคล้องปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 2.50-2.49	หมายถึง	มีความเหมาะสม/สอดคล้องน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49	หมายถึง	มีความเหมาะสม/สอดคล้องน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าความสอดคล้องพิจารณาจากค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่า 1.00 หากมีค่าที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ดังกล่าวก็ให้ปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จากผลการตรวจสอบคุณภาพของร่างรูปแบบการสอนจากผู้เชี่ยวชาญพบว่ามีความสอดคล้องดังนี้คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.47 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.53 ซึ่งแสดงว่ามีความเหมาะสม/สอดคล้องกันในระดับมาก (ภาคผนวก ค) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ แสดงให้เห็นว่าร่างรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีคุณภาพเหมาะสมสามารถนำไปทดลองใช้ได้

1.6 ปรับปรุงแก้ไขเอกสารร่างรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.7 นำร่างรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มประชากร แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนการสร้างและพัฒนาเครื่องมือประกอบการใช้ร่างรูปแบบการสอน

2 .เครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ประกอบไปด้วย 2 เครื่องมือ ได้แก่ 1) คู่มือการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และ 2) แผนการจัดการเรียนรู้

2.1 คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณถูกพัฒนาขึ้นเพื่อเป็นคู่มือในการใช้ร่างรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาคู่มือ ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1.1 ศึกษาแนวคิดในการสร้างคู่มือการใช้รูปแบบของทัศนีย์ จันตริยะ (2558) จิระ ดีช่วย (2554) น้ามนต์ เรืองฤทธิ์ (2553) พนอ สงวนแก้ว (2553) วิวรรธน์ จันทร์เทพย์ (2553) และฉลวย ม่วงพรวน (2553) และนำมาพัฒนา โดยมีประเด็นในการประเมินเชิงคุณภาพ ดังนี้ ความชัดเจนของคำชี้แจงในการใช้รูปแบบ การเตรียมความพร้อมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ การเตรียมสถานที่และสื่ออุปกรณ์ บทบาทผู้สอน บทบาทผู้เรียน ความชัดเจนของเนื้อหาและแบบฝึกหัดพร้อมเฉลยและคำอธิบาย คำชี้แจงการวัดและประเมินผลพร้อมเกณฑ์การประเมิน และการระบุแหล่งสนับสนุนการเรียนการสอน

2.1.2 นำคู่มือประกอบการใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่สร้างและพัฒนาขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำและปรับปรุงแก้ไข

2.1.3 นำคู่มือประกอบการใช้รูปแบบการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ภาษาที่ใช้ในประเด็นคำถามของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสม/สอดคล้องด้านโครงสร้าง องค์ประกอบของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประเมินความเหมาะสม/สอดคล้องของสาระสำคัญ องค์ประกอบในคู่มือ การอธิบายรายละเอียดในคู่มือ และแนวทางในการนำรูปแบบการสอนไปใช้ซึ่งสาระสำคัญในคู่มือประกอบด้วยหลักการและเหตุผล หลักการและทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอน วัตถุประสงค์ คำแนะนำการใช้คู่มือ แนวทางการใช้รูปแบบการสอน แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน ซึ่งในคู่มือประกอบการใช้รูปแบบการสอนประกอบด้วยรายละเอียดที่ชัดเจน เข้าใจง่ายที่จะทำให้ครูผู้สอนนำรูปแบบไปใช้ในการดำเนินการสอนได้อย่างสะดวก ราบรื่นและตรงตามวัตถุประสงค์ และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน การวิเคราะห์ข้อมูลในการประเมินความเหมาะสม/สอดคล้องของคู่มือการใช้รูปแบบ ผลการประเมินพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความเหมาะสม/สอดคล้องของสาระสำคัญ องค์ประกอบในคู่มือ การอธิบายรายละเอียดในคู่มือ และแนวทางในการนำรูปแบบการสอนไปใช้ การประเมินผลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และการแปลความหมายตามเกณฑ์ โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์ 2555: 179)

ระดับ 5	หมายถึง	มีความเหมาะสม/ความสอดคล้องมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	มีความเหมาะสม/ความสอดคล้องมาก
ระดับ 3	หมายถึง	มีความเหมาะสม/สอดคล้องปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	มีความเหมาะสม/สอดคล้องน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	มีความเหมาะสม/สอดคล้องน้อยที่สุด

ในการหาคุณภาพของคู่มือประกอบการใช้รูปแบบการสอนรู้ด้านความสอดคล้อง/ความเหมาะสมของโครงสร้างและองค์ประกอบผลการประเมินพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความเหมาะสม/ความสอดคล้องของประเด็นในการประเมินตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำมาแปลความหมายตามเกณฑ์ดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555: 196)

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง	มีความเหมาะสม/สอดคล้องมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49	หมายถึง	มีความเหมาะสม/สอดคล้องมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง	มีความสอดคล้องปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 2.50-2.49	หมายถึง	มีความเหมาะสม/สอดคล้องน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49	หมายถึง	มีความเหมาะสม/สอดคล้องน้อยที่สุด

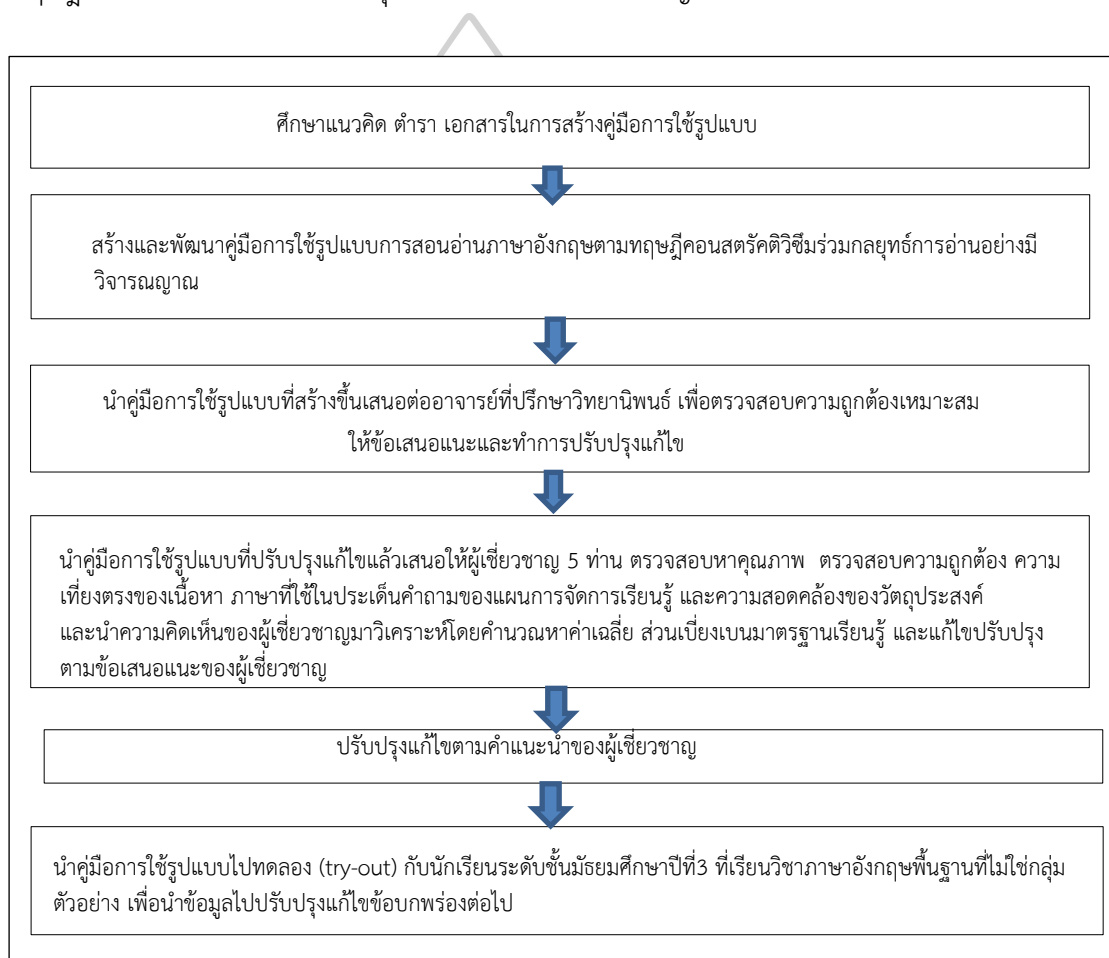
เกณฑ์ในการพิจารณาค่าความสอดคล้องพิจารณาจากค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่า 1.00 หากมีค่าที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ดังกล่าวก็ให้ปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จากผลการประเมินคุณภาพของคู่มือการใช้รูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญพบว่ามีค่าความสอดคล้อง

ดังนั้นคือ ค่าเฉลี่ย(\bar{X}) เท่ากับ 4.82 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.33 (ภาคผนวก ค) ซึ่งแสดงว่าคู่มือการใช้รูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา(Content Validity) ที่เหมาะสมสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทดลองได้

2.1.4 ปรับปรุงแก้ไขคู่มือการใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.1.5 นำคู่มือการใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียน เพื่อพัฒนาและหาคุณภาพของรูปแบบ

สรุปขั้นตอนการสร้างและพัฒนาคู่มือประกอบการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังแผนภาพที่ 14

แผนภาพที่ 14 ขั้นตอนการสร้างและพัฒนาคู่มือประกอบการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม ร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้มี จำนวน 8 แผนๆ ละ 2 ชั่วโมง ดังนี้ 1) Healthy food 2) At the restaurant 3) Shopping 4) Family and Relationship 5) Green living 6) Alternative Energy 7) Relationships 8) Problems and Advice แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ กำหนดเวลาเรียน สาระสำคัญ จุดประสงค์ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน และการวัดประเมินผล พัฒนาขึ้นโดยมีขั้นตอนในการดำเนินการสร้างเครื่องมือดังนี้

2.2.1 ศึกษาเอกสาร บทความ ตำรา และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างคู่มือการใช้รูปแบบการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

2.2.2 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มาตรฐานและตัวชี้วัดด้านการอ่านสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.2.3 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านเตรียม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 1 มาตรฐาน ต.1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ศึกษาจุดประสงค์ คำอธิบาย และมาตรฐานการเรียนรู้ วิเคราะห์ความเชื่อมโยงของสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด

2.2.4 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม ร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณให้มีความครอบคลุมและตรงตามประเด็น

2.2.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของขั้นตอน เนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ และความเหมาะสมตามหลักการทฤษฎี แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ภาษาที่ใช้ในประเด็นคำถามของแผนการจัดการเรียนรู้ตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสม/สอดคล้องด้านโครงสร้าง องค์ประกอบของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ประเมินความเหมาะสม/สอดคล้องของสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน รูปแบบการสอน สื่อการสอน การวัดและประเมินผล การวิเคราะห์ข้อมูลในการประเมินความเหมาะสม/สอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้ ผลการประเมินพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความเหมาะสม/สอดคล้องโครงสร้างและองค์ประกอบสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน รูปแบบการสอน สื่อการสอน การวัดและประเมินผล และการประเมินผลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และการแปลความหมายตามเกณฑ์ โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์ 2555: 179)

ระดับ 5	หมายถึง	มีความเหมาะสม/สอดคล้องมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	มีความเหมาะสม/สอดคล้องมาก
ระดับ 3	หมายถึง	มีความเหมาะสม/สอดคล้องปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	มีความเหมาะสม/สอดคล้องน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	มีความเหมาะสม/สอดคล้องน้อยที่สุด

ในการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้านความสอดคล้อง/ความเหมาะสมของ โครงสร้างและองค์ประกอบผลการประเมินพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความเหมาะสม/สอดคล้องของประเด็นในการประเมินตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำมาแปลความหมายตามเกณฑ์ดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555: 196)

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง	มีความเหมาะสม/สอดคล้องมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49	หมายถึง	มีความเหมาะสม/สอดคล้องมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง	มีความสอดคล้องปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 2.50-2.49	หมายถึง	มีความเหมาะสม/สอดคล้องน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49	หมายถึง	มีความเหมาะสม/สอดคล้องน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าความสอดคล้องพิจารณาจากค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่า 1.00 หากมีค่าที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ดังกล่าวก็ให้ปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้

2.2.7 นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์โดยคำนวณค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าดัชนีความสอดคล้องดังนี้คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.70 และ ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.44 (ภาคผนวก ค) ถือว่ามีความสอดคล้องกันในระดับมากที่สุด ซึ่งอยู่ใน เกณฑ์ที่ยอมรับได้ แสดงให้เห็นว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีคุณภาพด้านความ เทียบตรงเชิงเนื้อหา(Content Validity) ที่เหมาะสมสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการ ทดลองได้

2.2.8. ปรับปรุง แก้ไขขั้นตอนและเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ของ รูปแบบการ สอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ตาม คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

สรุปขั้นตอนการสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการสอนอ่าน ภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังแผนภาพที่

แผนภาพที่ 15 ขั้นตอนการสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอน

3. เครื่องมือประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ประกอบไปด้วย 3 เครื่องมือ ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณก่อนและหลังใช้รูปแบบ 2) แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบ

3.1 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ เป็นแบบวัดที่มีข้อความแบบปรนัย (Multiple Choices) แบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

3.1.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กรอบแนวคิดรูปแบบการสอนด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

3.1.2 วิเคราะห์สาระสำคัญ เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้

3.1.3 สร้างตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบ (Table of Test Specification) ให้ครอบคลุมกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ จัดทำวิเคราะห์จำนวนข้อสอบ เพื่อใช้ในแต่ละเรื่อง และใช้เป็นแบบทดสอบรวม ซึ่งจะวิเคราะห์ตามน้ำหนักพฤติกรรมที่คาดหวังไว้ในระดับต่างๆ ซึ่งจำนวนข้อสอบออกเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย (Multiple Choices) แบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ดังแสดงในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ตารางกำหนดเนื้อหาแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Table of Test Specifications)

Objective	Reading Skills	Test type	No. of M/C test item	Weight (%)	Scoring	Time (Minute)
1. To identify the main idea	Identifying the main idea	M/C	5	100%	0 - 1	60
2. To identify details	Identifying the details		4			
3. To interpret meaning from the passage	Identifying interpretation		5			
4. To infer meaning and situation correctly	Identifying Inferences		6			
5. To identify pronoun reference	Identifying pronoun reference		5			
6. To evaluate and judge the reading	Evaluation		5			

3.1.4 สร้างแบบทดสอบฉบับร่างสำหรับวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนอ่านซึ่งเป็นแบบปรนัย (Multiple Choices) แบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ โดยสร้างข้อทดสอบให้มีจำนวนข้อสอบมากกว่าที่ต้องการตามที่ระบุไว้

3.1.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเหมาะสมทางด้านเนื้อหา ความถูกต้องทางการใช้ภาษา และความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับประเด็นการประเมิน นำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.1.6 นำเสนอแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ผู้เชี่ยวชาญหลักสูตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความ

เที่ยงตรงของเนื้อหา แล้วนำความคิดของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนี ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาของข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

+1 = แน่ใจว่า ข้อคำถามในแบบทดสอบมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์และทักษะการเรียนรู้

0 = ไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามในแบบทดสอบมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์ และทักษะการเรียนรู้

-1 = แน่ใจว่า ข้อคำถามในแบบทดสอบไม่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์ และทักษะการเรียนรู้

การวิเคราะห์ข้อมูลความเหมาะสมสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) คำนวณค่าตามสูตร (พงวรรัตน์, ทวีรัตน์, 2543: 117)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมที่มุ่งวัด

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

3.1.7 นำผลจากการวิเคราะห์ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ขึ้นไป ค่า IOC แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ได้มีค่าระหว่าง 0.60 -1.00 ซึ่งมากกว่า 0.50 แสดงว่าแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่พัฒนาขึ้นนี้ มีความสอดคล้องเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้ (ภาคผนวก ค)

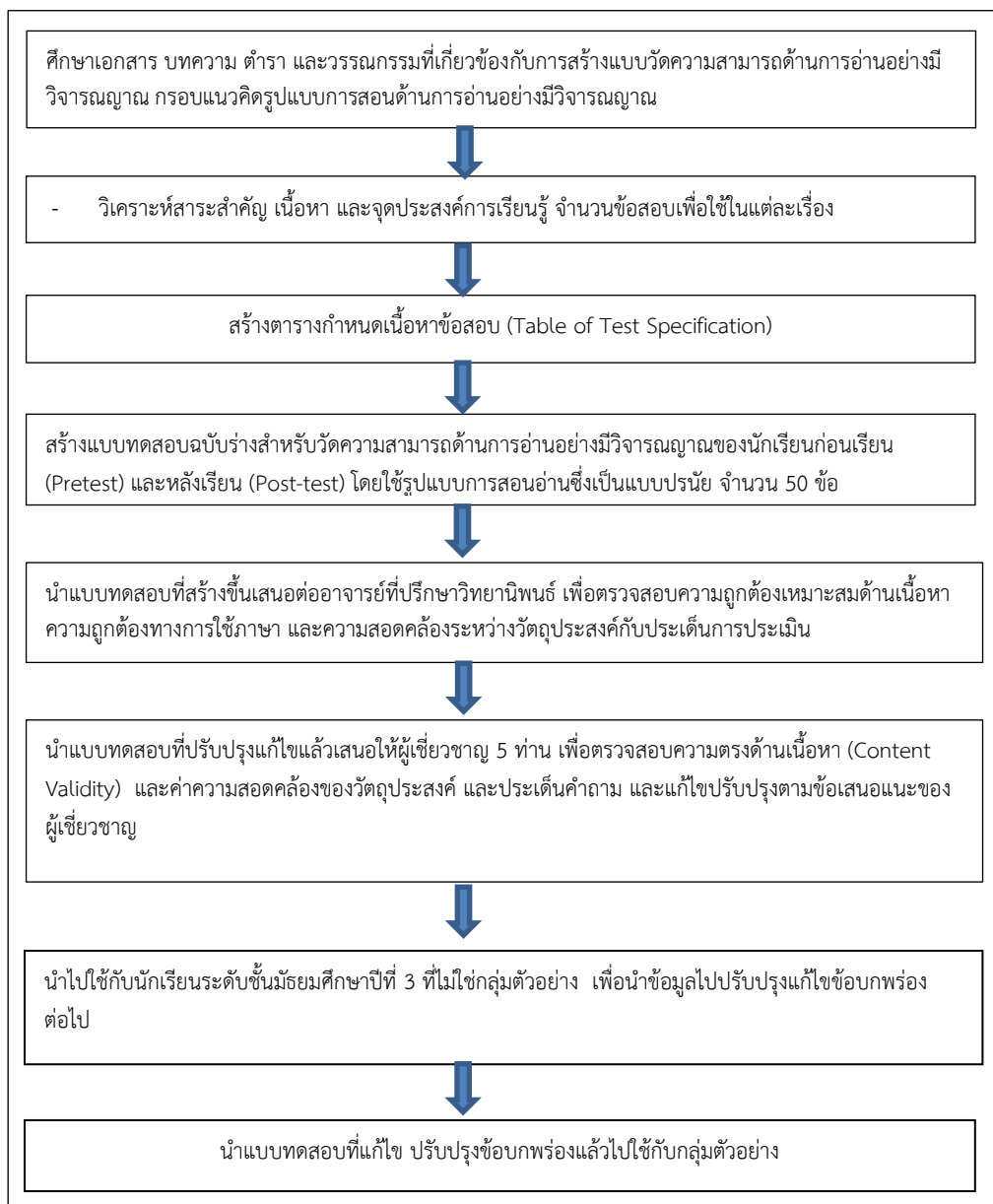
3.1.8 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน และไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จากนั้นนำคะแนนที่นักเรียนแต่ละคนสอบได้มาวิเคราะห์ เพื่อหาอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากง่ายของข้อสอบ (p) และปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง (พงวรรัตน์, ทวีรัตน์, 2540: 129)

3.1.9 นำผลการทดสอบที่ได้มาวิเคราะห์รายข้อ จำนวน 30 ข้อ เพื่อหาค่าระดับความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป โดยได้ผลการวิเคราะห์ข้อสอบมีค่าระดับความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.43 – 0.67 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.37 – 0.86 (ภาคผนวก ค)

3.1.10 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไปหาค่าความเชื่อมั่น(Reliability) โดยใช้สูตร KR20 ของ Kuder and Richardson 20 (พงวรรัตน์, ทวีรัตน์, 2540: 123) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94

3.1.11 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 30 ข้อที่ได้ปรับปรุงเกณฑ์แล้วไปใช้ทดสอบก่อนการเรียนรู้และหลังการเรียนรู้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเตรียม อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง

สรุปขั้นตอนในการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ ดังรายละเอียดแผนภาพที่ 16

แผนภาพที่ 16 สรุปขั้นตอนการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

3.2 แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) เป็นแบบบันทึกที่ผู้เรียนใช้บันทึกผลการอ่านของผู้เรียน เพื่อสะท้อนถึงกลยุทธ์ในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ เป็นข้อมูลสำคัญในการวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในขณะที่ผู้เรียนดำเนินกิจกรรมการอ่านในแต่ละเรื่อง ผู้เรียนจะทำการบันทึกในช่วงที่มีการดำเนินกิจกรรมการอ่านแต่ละเรื่อง จำนวน 8 เรื่อง มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

3.2.1 ศึกษาเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบบันทึกการเรียนรู้

3.2.2 สร้างแบบบันทึกการเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับให้นักเรียนเขียนตอบ แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การอ่านภาษาอังกฤษจากเรื่องที่อ่าน

3.2.3 นำแบบบันทึกการอ่านเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาและตรวจสอบความเหมาะสมทางด้านเนื้อหา ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับประเด็นการประเมิน และความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้และนำมาแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำ

3.2.4 นำแบบบันทึกการอ่านที่แก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์ 2555: 179)

ระดับ 5	หมายถึง	มีความสอดคล้องมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	มีความสอดคล้องมาก
ระดับ 3	หมายถึง	มีความสอดคล้องปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	มีความสอดคล้องน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	มีความสอดคล้องน้อยที่สุด

ในการหาคุณภาพของแบบบันทึกการอ่านผลการประเมินพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความสอดคล้องของประเด็นในการประเมินตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำมาแปลความหมายตามเกณฑ์ดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555: 196)

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง	มีความสอดคล้องมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49	หมายถึง	มีความสอดคล้องมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง	มีความสอดคล้องปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 2.50-2.49	หมายถึง	มีความสอดคล้องน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49	หมายถึง	มีความสอดคล้องน้อยที่สุด

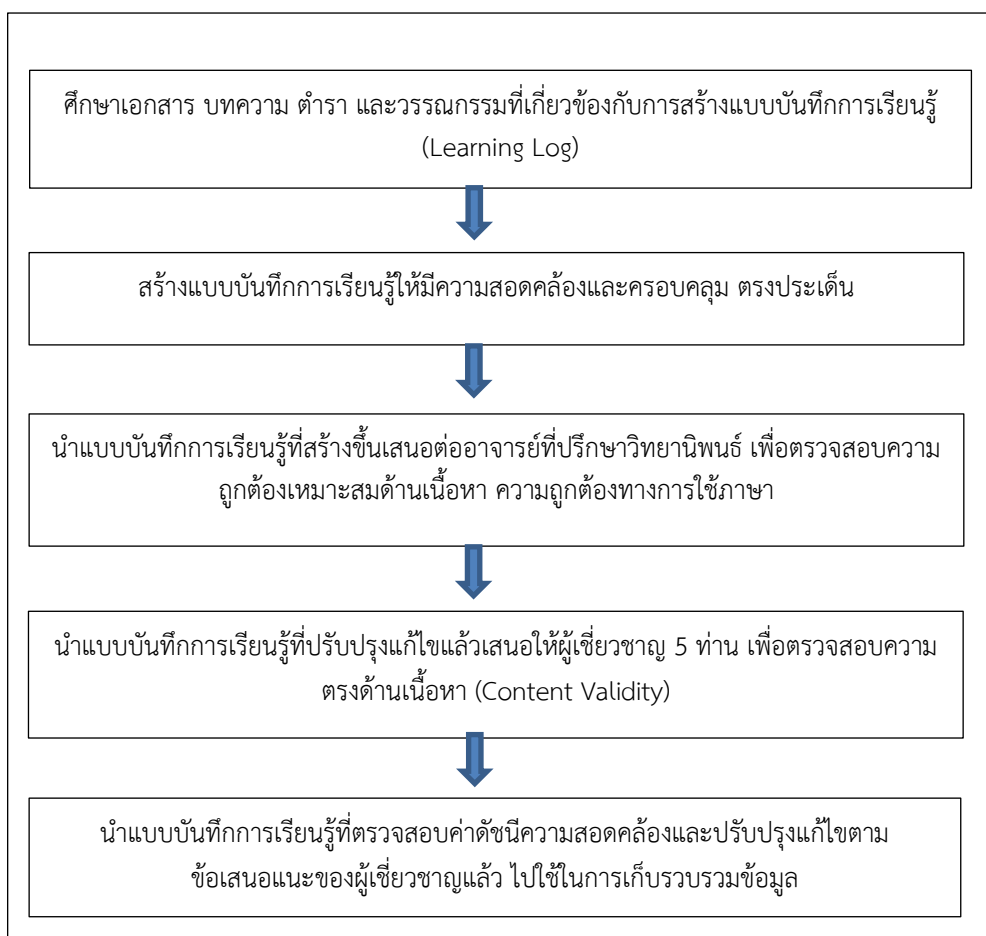
เกณฑ์ในการพิจารณาค่าความสอดคล้องพิจารณาจากค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่า 1.00 หากมีค่าที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ดังกล่าวก็ให้ปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้

3.2.5 ผลการประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านพบว่าค่าดัชนีความสอดคล้องดังนี้คือ แบบบันทึกการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.36 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.38 ถือว่ามีความสอดคล้องกันในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าแบบสอบถามที่ผู้วิจัย

สร้างขึ้นมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจริงได้ (ภาคผนวก ค)

3.2.6 นำแบบบันทึกการเรียนรู้ที่ตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

สรุปขั้นตอนการสร้างและพัฒนาแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) ดังรายละเอียดในแผนภาพที่ 17

แผนภาพที่ 17 สรุปขั้นตอนการสร้างและพัฒนาแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log)

3.3 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนมีขั้นตอนการสร้าง
ดังนี้

3.3.1 ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

3.3.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นครอบคลุม 3 ด้าน คือ ด้านรูปแบบ ด้านเนื้อหา และด้านความพึงพอใจในการทำกิจกรรม โดยระบุประเด็นและข้อความที่จะใช้สอบถามจำนวน 20 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ พร้อมคำถามปลายเปิดในตอนท้ายข้อความ โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์ 2555: 179)

ระดับ 5	หมายถึง	มีความเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	มีความเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วยมาก
ระดับ 3	หมายถึง	มีความเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วยปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	มีความเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วยน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	มีความเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วยน้อยที่สุด

ในการหาคุณภาพของแบบสอบถามความคิดเห็นผลการประเมินพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความสอดคล้องของประเด็นในการประเมินตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำมาแปลความหมายตามเกณฑ์ดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555: 196)

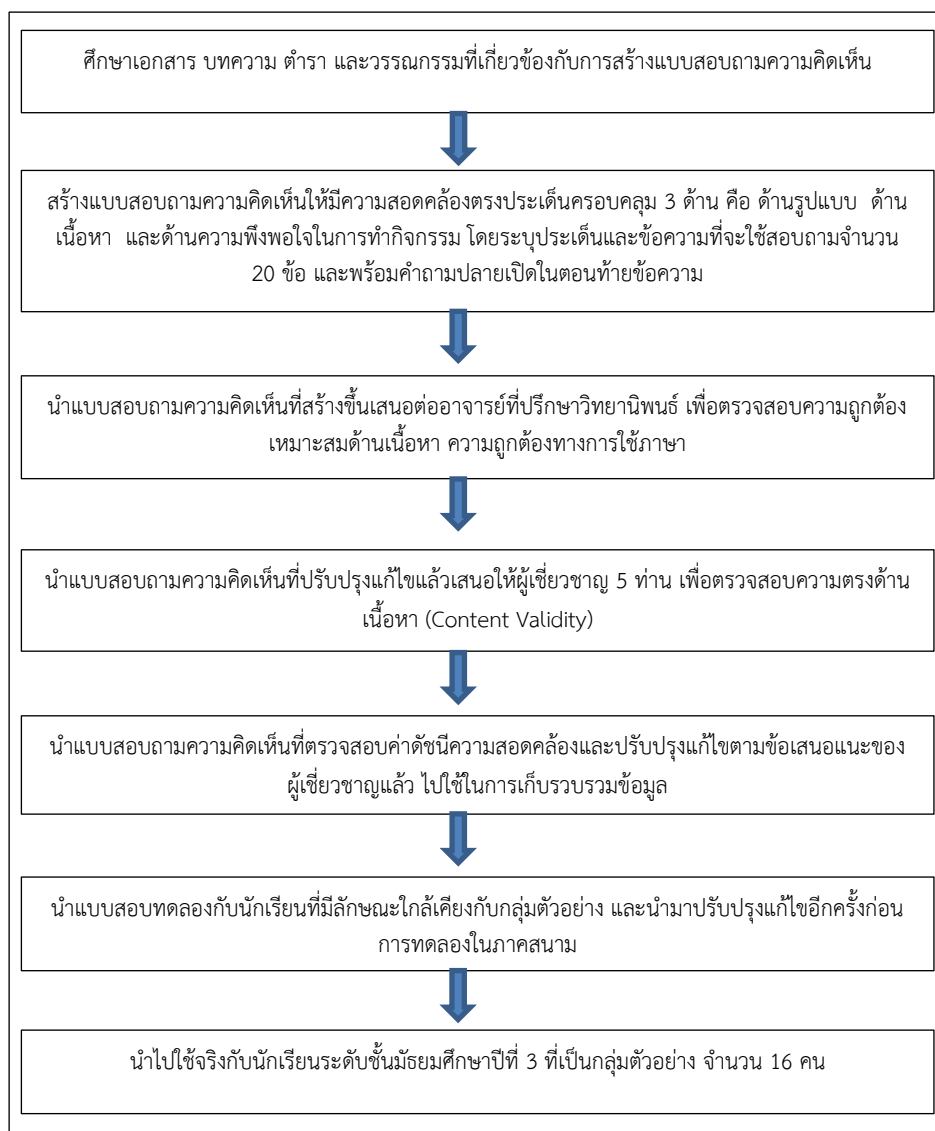
ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง	มีความความสอดคล้องมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49	หมายถึง	มีความความสอดคล้องมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง	มีความสอดคล้องปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 2.50-2.49	หมายถึง	มีความความสอดคล้องน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49	หมายถึง	มีความความสอดคล้องน้อยที่สุด

3.3.3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

3.3.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ (มาเรียม นิลพันธุ์ 2555: 179) ได้ค่าเฉลี่ยคะแนนความเหมาะสมความสอดคล้อง (\bar{X}) เท่ากับ 4.50 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.87 ซึ่งแสดงว่าแบบสอบถามความคิดเห็นที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสม สามารถนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลได้ โดยผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขภาษาที่ใช้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้

3.3.5 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

จากขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนอ่านสรุปได้ดังแสดงในแผนภาพที่ 18

แผนภาพที่ 18 สรุปขั้นตอนการสร้างและพัฒนาแบบสอบถามความคิดเห็น

จากขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D1) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development) รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมมกล ยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สรุปได้ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 สรุปขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตาม
ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ขั้นตอนย่อยของ การวิจัยขั้นตอนที่ 2	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ วิจัย	แหล่งข้อมูล กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ รวบรวม ข้อมูล	การ วิเคราะห์ ข้อมูล
การพัฒนา (Development: D1) เป็นการ ออกแบบและ พัฒนารูปแบบการ สอนการอ่าน ภาษาอังกฤษตาม ทฤษฎีคอนสตรัคติ วิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์ การอ่านอย่างมี วิจารณญาณเพื่อ ส่งเสริม ความสามารถด้าน การอ่านอย่างมี วิจารณญาณ สำหรับนักเรียน ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยาย โอกาสทาง การศึกษา	1. เพื่อพัฒนา ร่างรูปแบบการ สอนการอ่าน ภาษาอังกฤษ ตามทฤษฎีคอน สตรัคติวิซึ่ม ร่วมกับกลยุทธ์ การอ่านอย่างมี วิจารณญาณ 2. เพื่อพัฒนา เครื่องมือ ประกอบการใช้ รูปแบบการ สอนการอ่าน ภาษาอังกฤษ ตามทฤษฎีคอน สตรัคติวิซึ่ม ร่วมกับกลยุทธ์ การอ่านอย่างมี วิจารณญาณ	1. พัฒนาร่าง รูปแบบการ สอนการอ่าน ภาษาอังกฤษ ตามทฤษฎีคอน สตรัคติวิซึ่ม ร่วมกับกลยุทธ์ การอ่านอย่างมี วิจารณญาณ (ESQSE Model) 2. พัฒนา เครื่องมือ ประกอบ รูปแบบการ สอนการอ่าน ภาษาอังกฤษ ตามทฤษฎีคอน สตรัคติวิซึ่ม ร่วมกับกลยุทธ์ การอ่านอย่างมี วิจารณญาณ (ESQSE Model)	1. ข้อมูลที่ วิเคราะห์จาก ขั้นตอนที่ 1 2. แนวคิด ทฤษฎีและ เอกสาร ตำราที่ เกี่ยวข้องกับ การสร้าง เอกสารร่าง ต้นแบบ 3. เอกสาร ตำรา ที่ เกี่ยวข้องกับ การสร้างและ พัฒนาเครื่องมือ ประกอบการใช้ รูปแบบ 4. ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการสอน อ่าน ภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน 5. นักเรียน ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชา ภาษาอังกฤษ พื้นฐาน ที่ไม่ใช่ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน	1. เอกสารร่าง รูปแบบการสอน การอ่าน ภาษาอังกฤษตาม ทฤษฎีคอนสตรัค ติวิซึ่มร่วมกับกล ยุทธ์การอ่าน อย่างมี วิจารณญาณ (ESQSE Model) 2. เครื่องมือ ประกอบการใช้ รูปแบบได้แก่ 1)คู่มือการใช้ ร่างการสอนการ อ่านภาษาอังกฤษ ตามทฤษฎีคอน สตรัคติวิซึ่ม ร่วมกับกลยุทธ์ การอ่านอย่างมี วิจารณญาณ (ESQSE Model) 2) แผนการ จัดการ เรียนรู้	1.การ วิเคราะห์ เนื้อหา (Content Analysis 2. ใช้สถิติหา ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ร้อยละและ ค่าส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน

ตารางที่ 12 สรุปขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตาม
ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (ต่อ)

ขั้นตอนย่อยของการวิจัยขั้นตอนที่ 2	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการวิจัย	แหล่งข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือรวบรวมข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
	3. เพื่อตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมของรูปแบบการสอนและเครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบการสอน	3. ตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมของรูปแบบการสอนและเครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบการสอน		3.เครื่องมือประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอน 1) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังใช้รูปแบบ 2) บันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้รูปแบบ	

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R₂) เป็นการนำรูปแบบการสอนไปใช้ (Implementation: I) ในขั้นนี้เป็นการทดลองใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ผู้วิจัยนำแนวคิด ADDIE Model ของ Kruse (2007: 1) ในขั้นการนำไปใช้(Implementation) ร่วมกับแนวคิดการวิจัยและพัฒนา (research and development) ในขั้นการวิจัย (Research: R₂) ในขั้นนี้ผู้วิจัยนำรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่สร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้ในภาคสนามกับกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัย โดยใช้กระบวนการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methodology) ร่วมกับการใช้รูปแบบการวิจัยโดยใช้แบบแผนการทดลอง (Experimental Design) แบบกลุ่มตัวอย่างเดี่ยว มีการทดสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียน (The One-Group Pretest-Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555: 144)

วัตถุประสงค์

เพื่อทดลองและประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยโดยใช้แบบแผนการทดลอง (Experimental Design) ซึ่งเป็นการศึกษากลุ่มทดลองกลุ่มเดียว สอบก่อน – สอบหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอน (One-Group Pretest-Posttest Design) และศึกษาการใช้กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนโดยให้นักเรียนเขียนบันทึกเกี่ยวกับกลวิธีที่ใช้ในการอ่านภาษาอังกฤษลงในแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) หลังเรียนจบแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีแบบแผนการทดลองดังแสดงในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 แบบแผนการทดลอง

การทดสอบก่อนเรียน	ดำเนินการทดลอง	การทดสอบหลังเรียน
T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง มีความหมายดังนี้

T₁ แทน การทดสอบก่อนการเรียน
 X แทน การสอนโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 T₂ แทน การทดสอบหลังการเรียน

การทดลองตามแบบแผนการวิจัยนี้เป็นการทดลองเพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ESQSE Model)
2. เครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ประกอบด้วย คู่มือการใช้รูปแบบการสอน และแผนการจัดการเรียนรู้
3. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลของการใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาได้มาจากการพัฒนาเครื่องมือในขั้นตอนที่ 2 ของการวิจัย จำนวน 3 ฉบับ ดังนี้
 - 3.1 แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 3.2 แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน
 - 3.3 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้รูปแบบการสอน

กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ23102) ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 4 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้นจำนวน 65 คน

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเตรียมที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ23102) จำนวน 16 คน ซึ่งกำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่
 - 2.1 ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 2.2 กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 2.3 ความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

วิธีดำเนินการวิจัย

หลังจากการดำเนินการพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา พัฒนาการเครื่องมือประกอบการใช้ รูปแบบการเรียนการสอนและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. การดำเนินการทดลองใช้รูปแบบตามที่พัฒนาขึ้น มีขั้นตอนดังนี้

1.1 ดำเนินการยื่นขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากรถึง

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเตรียม เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

1.2 ชี้แจงรายละเอียดการใช้รูปแบบการเรียนการสอน หลักการ เหตุผลและประโยชน์ให้กับผู้เรียนทราบและทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและเหตุผล กระบวนการเรียนการสอน วิธีการเรียน การวัดประเมินผลและกิจกรรมที่ต้องปฏิบัติเพื่อให้ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

1.3 ก่อนเริ่มใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียนเพื่อวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย (Multiple Choices) แบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลผลคะแนนก่อนการเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างไว้เป็นคะแนนทดสอบก่อนการเรียน

1.4 ทดลองใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเตรียม อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 คนที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ตามแผนการสอนที่พัฒนาขึ้น ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ใช้เวลาดำเนินการทั้งสิ้น 5 สัปดาห์ โดยจัดการเรียนการสอนสัปดาห์ละ 4 ครั้ง แผนละ 2 ชั่วโมง ตามตารางเรียนของนักเรียน รวมทั้งสิ้น 18 ชั่วโมง โดยนับรวมวันที่สอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ผู้วิจัยใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยแบ่งขั้นตอนการสอนออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นกระตุ้นและเชื่อมโยงความรู้เดิม (E= Engaging Stage) เป็นการนำเข้าสู่เนื้อหาในบทเรียนหรือเรื่องที่น่าสนใจ ในกิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-Reading) ซึ่งอาจเกิดความสนใจของนักเรียน หรือเป็นเรื่องที่เชื่อมโยงกับความรู้เดิมที่เด็กเพิ่งเรียนรู้มาแล้ว ครูทำหน้าที่กระตุ้นนักเรียนโดยสร้างคำถามก่อนการอ่าน (Pre-questioning) กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น และกำหนดประเด็นที่จะศึกษาแก่นักเรียน ครูเป็นผู้ที่ทำหน้าที่กระตุ้นให้นักเรียนคิด โดยเสนอประเด็นที่สำคัญขึ้นมา การสอนคำศัพท์ก่อนการอ่าน (Pre-teaching Vocabulary) การทำนาย (Predicting)

ก่อนการอ่าน และการเสนอแนะกลยุทธ์ในการอ่าน (Suggesting Strategies) ซึ่งช่วยให้นักเรียนเกิดจุดมุ่งหมายในการอ่าน มีความสนใจและกระตือรือร้นต่อการอ่านและสามารถจับประเด็นสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้

2) ขั้นฝึกอ่านด้วยตนเอง (S= Self-Reading Stage) ครูเป็นผู้ฝึกกิจกรรมการอ่านในกิจกรรมระหว่างอ่าน (While-Reading) ซึ่งนักเรียนจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับบทอ่านด้วยตนเอง สร้างความหมายจากการอ่านโดยอ่านด้วยตนเองหรืออ่านร่วมกับผู้อื่นตามความเหมาะสมซึ่งเป็นกลยุทธ์ ที่ช่วยให้นักเรียนมีกลยุทธ์ในการอ่านเข้าใจ คติวิเคราะห์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอย่างมีระบบ มีการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านได้ด้วยตนเองและทำให้เกิดความพยายามในการอ่าน ค้นหาคำตอบสำหรับการตอบคำถามที่ได้ตั้งไว้หรือคาดเดาไว้

3) ขั้นตั้งคำถาม (Q= Questioning Stage) เป็นขั้นที่ครูตั้งคำถามในลักษณะต่างๆ ในกิจกรรมระหว่างอ่าน (While-Reading) เพื่อที่จะกระตุ้นให้นักเรียนกลับมาพิจารณาข้อความหรือเนื้อหาที่อ่าน และคิดทบทวนความรู้และประสบการณ์ของตนเองในการที่จะตอบคำถามนั้น ประโยชน์ที่สำคัญยิ่งของการตั้งคำถามก็คือ การทำให้นักเรียนเกิดจุดประสงค์ที่ชัดเจนว่าจะอ่านเพื่อตอบคำถามอะไร มีจุดประสงค์เพื่อที่จะใช้ทบทวน หรือให้จดจำประเด็นสำคัญ ๆ ในข้อความ เกี่ยวกับข้อเท็จจริง หรือรายละเอียดต่าง ๆ ที่ได้จากการอ่านคำถามที่มุ่งให้นักเรียนคิดขยายความจากสิ่งที่อ่านเพิ่มเติมที่ต้องอาศัยกระบวนการคิดวิเคราะห์ การตีความ การสรุปอ้างอิงไปสู่ประเด็นอื่น ๆ มากกว่าการทบทวนความจำ ช่วยให้ครูและนักเรียนเป็นผู้สะท้อนการอ่าน ที่แสดงถึงความเข้าใจหรือไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน และสามารถนำเสนอการตีความและคำตอบของตนเอง ซึ่งจะเป็นเครื่องมือประเมินได้ว่าการอ่านบรรลุเป้าหมายหรือไม่ โดยการใช้คำถาม

4) ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (S= Sharing Stage) เป็นขั้นที่ครูจัดกิจกรรมในช่วงระหว่างการอ่าน (While-Reading) โดยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และการมีปฏิสัมพันธ์ในการทำงานที่ได้รับมอบหมายในการอ่านข้อความ เนื้อเรื่อง โคลง กลอน หรือบทความต่างๆ เพื่อฝึกทักษะการอ่านในระดับตีความ ขยายความ การอ่านเชิงคติวิเคราะห์

5) ขั้นประเมินผล (E= Evaluation Stage) เป็นขั้นตอนในกิจกรรมหลังการอ่าน (Post – Reading) การประเมินการอ่านโดยนักเรียนประเมินผลของกลยุทธ์ที่ใช้ในการอ่าน สะท้อนผลการนำกลยุทธ์การอ่านที่ช่วยให้นักเรียนสามารถสร้างความเข้าใจ ตีความ วิเคราะห์ข้อความ บทความจากสิ่งที่อ่านโดยการเขียนบันทึกลงในบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) โดยบันทึกผลของการใช้กลยุทธ์การอ่านต่าง ๆ ว่าช่วยให้นักเรียนเข้าใจและเรียนรู้กระบวนการอ่านได้อย่างไร และครูให้นักเรียนทำใบงานเกี่ยวกับกิจกรรมการอ่านที่กำหนดให้

1.5 หลังจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเรียนจบแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ให้นักเรียนเขียนบันทึกเกี่ยวกับกลยุทธ์ที่ใช้ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของตนเองลงในแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) แบบพรรณนาความในระหว่างเรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น

2. หลังนักเรียนเรียนด้วยรูปแบบการสอนครบตาม ระยะเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หลังการเรียนโดยใช้แบบทดสอบชุดเดิมกับแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลหลังจากการใช้รูปแบบการสอนเสร็จสิ้น

3. สอบถามความคิดเห็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรูปแบบที่พัฒนาขึ้นด้วยแบบสอบถามความคิดเห็น

4. การประเมินผลการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามแบบแผนที่กำหนด และนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ทดสอบสมมติฐานทางสถิติ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ

3. แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log)

4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อนำไปใช้วิเคราะห์หาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังการใช้รูปแบบ

2. เก็บรวบรวมข้อมูลการใช้กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) เพื่อนำไปใช้วิเคราะห์หาประสิทธิผลของกระบวนการ

4. เก็บรวบรวมข้อมูลและศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้สถิติ เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนก่อนการเรียนและหลังการเรียน โดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสถิติที แบบไม่อิสระ (t-test dependent)

2. ศึกษาการใช้กลยุทธ์ในการอ่านของนักเรียนทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพโดยใช้แบบบันทึกการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบบันทึกการเรียนรู้ โดยใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

3. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) หาค่าเฉลี่ยและค่าส่วน

เป็ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของนักเรียนจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบ

จากขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R2) เป็นการทดลองใช้ ผู้วิจัยนำรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาไปทดลองใช้ สามารถสรุปเป็นขั้นตอน ดังแสดงในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 สรุปการทดลองใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ESQSE Model)

ขั้นตอนย่อยของการวิจัยขั้นตอนที่ 3	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการวิจัย	แหล่งข้อมูล/กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือรวบรวมข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
ขั้นตอนที่ 3 ระยะการวิจัย (Research: R2) เป็นการทดลองใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	เพื่อทดลองและประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	1.ผู้วิจัยได้ดำเนินการยื่นขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากรถึงผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเตรียมเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้รูปแบบการสอน 2.ชี้แจงรายละเอียดการใช้รูปแบบการสอนให้กับผู้เรียนทราบและทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและเหตุผล กระบวนการเรียนการสอน วิธีการเรียน การวัด ประเมินผลและกิจกรรมที่ต้องปฏิบัติ 3. ทดสอบก่อนเรียน 4. ดำเนินการทดลองด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น	นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเตรียม จำนวน 16 คนซึ่งกำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2562	1. รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา 2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ 3. แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) 4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบ	1.ใช้สถิติที่แบบไม่อิสระ (t-test Dependent) 3. ใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4. การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ตารางที่ 14 สรุปการทดลองใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม ร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ESQSE Model) (ต่อ)

ขั้นตอนย่อยของการวิจัยขั้นตอนที่ 3	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการวิจัย	แหล่งข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือรวบรวมข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
		5.นักเรียนเขียนบันทึกเกี่ยวกับกลยุทธ์ที่ใช้ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของตนเองลงในแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) หลังจากเรียนจบแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ 6.ทดสอบหลังเรียน 7.นักเรียนกลุ่มตัวอย่างตอบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบที่พัฒนาขึ้น 8. เก็บรวบรวมข้อมูลจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล			

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D2) เป็นการประเมินผล (Evaluation: E) : เป็นการประเมินและรับรองรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาดำเนินการดังนี้

วัตถุประสงค์

เพื่อนำเสนอรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ต่อผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาประเมินและรับรอง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบ พิจารณา ประเมินรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา และรับรองรูปแบบ
2. เสนอรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา และแบบประเมินต่อผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาประเมินและรับรองรูปแบบ
3. ปรับปรุงรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิก่อนนำเสนอคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างนี้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน จากสถาบันอุดมศึกษา ได้มาโดยวิธีเลือกอย่างเจาะจง ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน และมีประสบการณ์ทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

2. คู่มือการใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

3. แบบประเมินรูปแบบ

4. แบบประเมินคู่มือการใช้รูปแบบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำผลการประเมินรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบจากผู้ทรงคุณวุฒิมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปขั้นตอนการประเมินและรับรองรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาดังแผนภาพที่ 19

แผนภาพที่ 19 สรุปขั้นตอนการประเมินและรับรองรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

จากขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D2) เป็นการประเมิน (Evaluation: E) และรับรอง (Verification) รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับ

ยุทธการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ESQSE Model) สรุปได้ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 สรุปการประเมิน (Evaluation) และรับรอง (Verification) รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ESQSE Model)

ขั้นตอนย่อยของการวิจัยขั้นตอนที่ 4	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการวิจัย	แหล่งข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือรวบรวมข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
การพัฒนา (Development: D2) เป็นการประเมินและรับรองใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	เพื่อนำเสนอใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาต่อผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาประเมินและรับรอง	1. ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบพิจารณาประเมินรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและรับรองรูปแบบ	ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านจากสถาบันอุดมศึกษาได้มาโดยวิธีเลือกอย่างเจาะจง ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน และมีประสบการณ์ทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ	1. รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ESQSE Model) 2. คู่มือการใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	นำผลการประเมินรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบจากผู้ทรงคุณวุฒิมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตารางที่ 15 สรุปการประเมิน (Evaluation) และรับรอง (Verification) รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ESQSE Model) (ต่อ)

ขั้นตอนย่อยของการวิจัยขั้นตอนที่ 4	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการวิจัย	แหล่งข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือรวบรวมข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
		<p>2. เสนอรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและแบบประเมินต่อผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาประเมินและรับรองรูปแบบ</p> <p>3. ปรับปรุงรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิก่อนนำเสนอต่อคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์</p>		<p>3. แบบประเมินรูปแบบ</p> <p>4. แบบประเมินคู่มือการใช้รูปแบบ</p>	

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม ร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 2) เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 3) เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ที่พัฒนาขึ้น โดยวัดประเด็นต่างๆดังนี้ 3.1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนการเรียนและหลังการเรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น 3.2 เพื่อสำรวจการใช้กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 3.3 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น และ 4) เพื่อรับรองรูปแบบการสอนอ่านการภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ESQSE Model)

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงผสมผสานวิธี (Mixed Method) เป็นการวิจัยซึ่งผสมผสานวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ ประยุกต์ใช้แนวคิดการออกแบบระบบการสอน 2 แนวคิดร่วมกัน คือ แบบจำลองเชิงระบบ ADDIE Model ของ Kevin Kruse (2007: 1) และแบบจำลองการออกแบบการสอนเชิงระบบ ของ Dick, Carey and Carey (2005: 1-8) ร่วมกับกรอบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) กำหนดขั้นตอนการวิจัยและพัฒนารูปแบบการสอนดังนี้คือ ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R₁) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A) ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D and D) เป็นการออกแบบพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย Research:- R₂) เป็นการทดลองนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นไปใช้ (Implementation: I) และ ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D₂) เป็นการประเมิน (Evaluation: E) และรับรอง (Verification) รูปแบบการสอน การออกแบบการเรียนการสอน (Instructional System: ISD) เป็น

กระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาการสอนโดยนำวิธีการเชิงระบบ (System Approach) มาใช้ในการดำเนินการวิจัยให้เกิดคุณภาพและประสิทธิผลสูงสุด ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและความจำเป็นของผู้เรียน

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ตอนที่ 3 ผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ที่พัฒนาขึ้นในประเด็นต่างๆ ดังนี้

3.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น

3.2 ผลการสำรวจการใช้กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน

3.3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่พัฒนาขึ้น

ตอนที่ 4 ผลการประเมินรับรองรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ESOSE Model) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาการเรียนอ่านภาษาอังกฤษและความต้องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน (Needs Analysis) จากข้อมูลแบบสอบถามผู้เรียนด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1.1 ผลการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน จากข้อมูลแบบสอบถามของนักเรียน และการสนทนากลุ่มด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอน แสดงในตารางที่ 16 และ 17 ดังนี้

ตารางที่ 16 สภาพปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน

ที่	ประเด็นสภาพปัญหา	\bar{X}	S.D	แปลผล	ลำดับ
1	ไม่มีความหมายของศัพท์หรือสำนวนของบทอ่าน	4.00	0.97	มาก	9
2	คำศัพท์ในเนื้อหา หรือบทอ่านยากเกินไป	4.31	0.92	มาก	6
3	เนื้อหาบทอ่านยากและยาวเกินไป	4.28	0.80	มาก	8
4	เนื้อหาในบทอ่านไม่น่าสนใจ	3.95	0.86	มาก	10
5	ขาดความรู้และฝึกฝนด้านการใช้กลยุทธ์การอ่าน	4.43	0.77	มาก	4
6	ขาดการฝึกฝนการอ่านแบบคิดวิเคราะห์	4.62	0.49	มากที่สุด	1
7	กิจกรรมการสอนอ่านไม่น่าสนใจ	4.48	0.69	มาก	3
8	ขาดการมีปฏิสัมพันธ์กันในระหว่างเรียน	4.29	0.82	มาก	7
9	มีความเบื่อหน่ายในการอ่านภาษาอังกฤษ	4.54	0.64	มากที่สุด	2
10	ขาดความเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์หรือหลักไวยากรณ์	4.42	0.73	มาก	5
ภาพรวม		4.33	0.72	มาก	

จากตารางที่ 16 พบว่านักเรียนโดยส่วนมากมีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.76) เมื่อพิจารณาประเด็นสภาพปัญหาการอ่าน เป็นรายชื่อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย มีดังนี้ 1) ขาดการฝึกฝนการอ่านแบบคิดวิเคราะห์ ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.49) 2) มีความเบื่อหน่ายในการอ่านภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.64) 3) กิจกรรมการสอนอ่านไม่น่าสนใจ ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.69) 4) ขาดความรู้และฝึกฝนด้านการใช้กลยุทธ์การอ่าน ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.77) 5) ขาดความเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์หรือหลักไวยากรณ์ ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.73) 6) คำศัพท์ในเนื้อหา หรือบทอ่านยากเกินไป ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.92) 7) ขาดการมีปฏิสัมพันธ์กันในระหว่างเรียน ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.82) 8) เนื้อหาบทอ่านยากและยาวเกินไป ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.80) 9) ไม่มีความหมายของศัพท์หรือสำนวนของบทอ่าน ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.97) และ 10) เนื้อหาในบทอ่านไม่น่าสนใจ ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.86) ตามลำดับ

ตารางที่ 17 ความต้องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน

ที่	ประเด็นความต้องการ	\bar{X}	S.D	แปลผล	ลำดับ
1	การเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ก่อนการอ่าน	4.42	0.79	มาก	4
2	เนื้อหา หรือบทอ่านไม่ยากเกินไปและน่าสนใจ	4.54	0.50	มากที่สุด	3
3	มีความรู้ในด้านกลยุทธ์การอ่าน	4.65	0.48	มากที่สุด	1
4	ปรับกิจกรรมการสอนอ่านเพื่อฝึกความสามารถด้านการอ่าน	4.22	0.78	มาก	5
5	ส่งเสริมให้มีปฏิสัมพันธ์ในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.57	0.61	มากที่สุด	2
ภาพรวม		4.48	0.17	มาก	

จากตารางที่ 17 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ มีความต้องการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.17) เมื่อพิจารณาประเด็นความต้องการเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย มีดังนี้ 1) มีความรู้ในด้านกลยุทธ์การอ่าน ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.48) 2) ส่งเสริมให้มีปฏิสัมพันธ์ในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.61) 3) เนื้อหา หรือบทอ่านไม่ยากเกินไปและน่าสนใจ ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.50) 4) การเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ก่อนการอ่าน ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.79) 5) ปรับกิจกรรมการสอนอ่านเพื่อฝึกความสามารถด้านการอ่าน ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.61) ตามลำดับ

1.2 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษจากกรสนทนากลุ่มกับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา จำนวน 5 คน โดยใช้ประเด็นการสนทนากลุ่ม สามารถสรุปข้อมูลแต่ละประเด็น ดังนี้

1.2.1 สภาพและปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่าการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในชั้นเรียนปัจจุบันนักเรียนขาดทักษะการใช้กลวิธีต่างๆที่ช่วยในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ และนักเรียนไม่ชอบการค้นคว้าคำศัพท์ และนักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานความรู้ด้านไวยากรณ์ ความรู้ประสบการณ์เดิมที่แตกต่างกันจึงส่งผลให้นักเรียนขาดความกระตือรือร้นในการอ่านซึ่งเป็นปัญหาที่พบในการอ่านภาษาอังกฤษ

“นักเรียนยังขาดความสามารถในการลำดับเหตุการณ์เรื่องราวในเรื่อง การสรุปเรื่องราว แยกใจความสำคัญไม่ออก ไม่สามารถสรุปหรือขมวดประเด็นความคิดสำคัญของเรื่องที่อ่าน” (ครูผู้สอนคนที่ 1)

“นักเรียนยังขาดทักษะในการจับใจความสำคัญ ไม่สามารถบอกจุดประสงค์ของผู้เขียนไม่สามารถวิเคราะห์และสังเคราะห์สิ่งที่อ่านได้ เพราะขาดการส่งเสริมด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ” (ครูผู้สอนคนที่ 2)

“นักเรียนมักชอบให้ครูแปลให้ฟัง เนื่องจากไม่ต้องอ่านมาก และไม่ต้องหาคำศัพท์เยอะ ทำให้การสอนอ่านไม่ ประสบผลสำเร็จ เนื่อง นักเรียนไม่อ่านภาษาอังกฤษด้วยตนเองได้” (ครูผู้สอนคนที่ 3)

“นักเรียนรู้คำศัพท์หรือสำนวนในเนื้อหาที่อ่านน้อย และ ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคหลักไวยากรณ์ รวมทั้งขาดการใช้กลวิธีในการอ่าน” (ครูผู้สอนคนที่ 4)

“นักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานในการเรียนต่างกัน และยังขาดฝึกฝนด้านการอ่าน ขาดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ” (ครูผู้สอนคนที่ 5)

1.2.2 สภาพและปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า การจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษในชั้นเรียนครูผู้สอนใช้กิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการอ่านของนักเรียนยังไม่หลากหลาย และการใช้รูปแบบการสอนที่ยึดตัวครูเป็นสำคัญปัญหาที่พบในการสอนอ่าน คือนักเรียนขาดแรงจูงใจในการอ่าน ซึ่งแรงจูงใจในการอ่านเป็นปัจจัยสำคัญของการเรียนรู้ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนอ่านที่เหมาะสมและส่งเสริมการอ่าน

ของนักเรียนจะต้องสามารถกระตุ้น ทำท่าย หรือจูงใจให้นักเรียนมีความสนใจ อยากติดตาม และ ต้องการอ่านเรื่องราว เนื้อหา

“ครูผู้สอนส่วนใหญ่ใช้จัดการเรียนการสอนที่ยึดเนื้อหาและครูเป็นศูนย์กลาง ครูบอก หรืออธิบาย เนื้อหา เน้นการท่องจำมากกว่าการฝึกให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย และขาดทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ” (ครูผู้สอนคนที่ 1)

“ครูสอนภาษาอังกฤษยังยึดการสอนการอ่านแบบเดิมๆ คืออ่านเนื้อหาให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนอ่านตามทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษ ทำให้บรรยากาศในการเรียนไม่สนุก” (ครูผู้สอนคนที่ 2)

“ครูอ่านและแปลให้นักเรียนเรียนฟัง เนื่องจากนักเรียนมีความรู้พื้นฐานค่อนข้างน้อย ในด้าน คำศัพท์ ไวยากรณ์ ทำให้ไม่เข้าใจในการอ่านและกิจกรรมที่ครูนำมาใช้สอนการอ่านไม่เหมาะสมกับนักเรียนและขาดความหลากหลาย ครูมักใช้การสอนแบบเดิมๆ อ่านแล้วแปล” (ครูผู้สอนคนที่ 3)

“ครูผู้สอนมักจะใช้วิธีการอ่านให้นักเรียนฟังแล้วนักเรียนอ่านตามนักเรียนก็อ่านตามพออ่านจบครูถามคำถามนักเรียนก็ตอบไม่ได้เพราะไม่เข้าใจเนื้อเรื่อง และไม่มีความรู้เดิมในการอ่าน รวมทั้งครูยังขาดการใช้รูปแบบการสอนอ่านที่เหมาะสมกับนักเรียน” (ครูผู้สอนคนที่ 4)

“ครูผู้สอนยังขาดการแนะนำกลวิธีการอ่านให้แก่ นักเรียนเรียนทำให้นักเรียนไม่รู้จักการนำกลวิธีมาใช้ในการอ่าน รวมทั้งการมีปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนมีน้อย” (ครูผู้สอนคนที่ 5)

1.2.3 ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการพัฒนาการสอนอ่าน ภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณ์ญาณ พบว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความ คิดเห็นว่าการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่มีขั้นตอนการเรียนการสอน และกิจกรรม ส่งเสริมการอ่านที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนโดยมีรูปแบบที่แตกต่างจากวิธีการสอนอ่าน แบบเดิมๆ จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านที่ดีขึ้นและช่วยให้การจัดการเรียนรู้การอ่าน ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ไม่ยากสำหรับนักเรียน

“การพัฒนารูปแบบการสอนที่ช่วยให้นักเรียนสนุกกับการอ่าน และอ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณจะดีมาก” (ครูผู้สอนคนที่ 1)

“ต้องการใช้รูปแบบการสอนที่มีการกระตุ้นนักเรียนให้เกิดความสนใจในการอ่านมากขึ้น มีเทคนิควิธีการใหม่ๆที่ช่วยให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้และนำไปใช้ได้จริง” (ครูผู้สอนคนที่ 2)

“มีความเห็นด้วยกับการฝึกทักษะการอ่าน โดยปรับเปลี่ยนกิจกรรมหรือรูปแบบการสอน การที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ รวมทั้งการให้ความรู้เกี่ยวกับ กลวิธีที่ใช้ในการอ่าน” (ครูผู้สอนคนที่ 3)

“การเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษควรมีรูปแบบการสอนที่ส่งเสริมการอ่านของ นักเรียนในด้านคำศัพท์ ขาดการเรียนรู้กลวิธีในการอ่าน และขั้นตอนการสอนที่ ส่งเสริมทักษะการ อ่านที่ช่วยให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการอ่านได้มากขึ้น” (ครูผู้สอนคนที่ 4)

“ครูผู้สอนและนักเรียนจะได้มีกิจกรรมการสอนในรูปแบบที่แตกต่างไปจากการสอนแบบเดิม และช่วยพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน และรูปแบบการสอนที่ใช้พัฒนาการอ่านควรมีขั้นตอนที่ทำความเข้าใจง่าย และสะดวกต่อการนำไปใช้” (ครูผู้สอนคนที่ 5)

1.2.4 ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับความต้องการพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่า การพัฒนารูปแบบการสอนที่ช่วยส่งเสริมด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณควรเปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์โดยใช้กิจกรรมหลากหลาย มี การวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง ให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออกเปิดโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน สร้างความมั่นใจให้กับนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมที่ส่งเสริมการอ่าน

“ครูผู้สอนต้องฝึกนักเรียนให้เรียนรู้กลวิธีในการอ่านที่หลากหลายวิธี รวมถึงวิธีการฝึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจนมั่นใจว่านักเรียนเข้าใจ และสามารถใช้กลวิธีได้อย่าง ถูกต้อง โดยการฝึกเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่ จนเมื่อเริ่มมีความเข้าใจ และเกิดการเรียนรู้ จึงให้ทำเป็นรายบุคคล” (ครูผู้สอนคนที่ 1)

“ควรออกแบบขั้นตอนการสอน และกิจกรรมที่เหมาะสมกับ ผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้กิจกรรมหลากหลาย มี การวัดผลและประเมินผล ชัดเจน และให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและครู เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน” (ครูผู้สอนคนที่ 2)

“อยากให้ครูผู้สอนได้มีวิธีการสอนที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนในลักษณะที่ฝึกให้นักเรียนได้รู้จักการอ่านด้วยตนเองได้ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับครูกับเพื่อน มีความกล้าแสดงออกในการตอบคำถาม แสดงความคิดเห็น” (ครูผู้สอนคนที่ 3)

“รูปแบบการสอนควรมีการกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการอ่านและรู้จักการนำกลวิธีในการอ่านมาใช้ให้เหมาะสมกับตนเอง” (ครูผู้สอนคนที่ 4)

“การสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ครูเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ และส่งเสริมการเรียนรู้ คอยกระตุ้นให้นักเรียนได้รู้จักวิเคราะห์ กล้าตอบคำถามโดยไม่ต้องกังวลว่าเมื่อตอบผิดแล้วจะโดนตำหนิ” (ครูผู้สอนคนที่ 5)

1.2.5 ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษและข้อเสนอแนะอื่นๆ ได้ให้ความเห็นว่า การพัฒนาการสอนการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ปัญหาที่พบมากคือ พื้นฐานความรู้ที่แตกต่างกันของนักเรียนในชั้นเรียน นักเรียนแต่ละคนไม่สามารถเรียนรู้ได้เท่ากัน ดังนั้นการใช้กิจกรรมเสริมแรงให้นักเรียนได้ออกมาทำกิจกรรมได้อย่างทั่วถึง และสร้างเจตคติที่ดีด้านการอ่านให้กับนักเรียนทั้งในด้านรูปแบบการสอน กลยุทธ์ที่นำมาใช้ในการอ่าน บรรยากาศการเรียนรู้อาจจะช่วยให้นักเรียนมีแนวทางและฝึกฝนทักษะการอ่านที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

“การทำให้ นักเรียนชอบการอ่านภาษาอังกฤษนี้ไม่ใช่เรื่องยาก ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนว่าจะใช้รูปแบบการสอนอ่านแบบใดที่เหมาะสมกับนักเรียน” (ครูผู้สอนคนที่ 1)

“ครูผู้สอนควรมีการสร้างบรรยากาศที่ดี เป็นกันเองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้

ภาษาอังกฤษของนักเรียน” (ครูผู้สอนคนที่ 2)

“ควรส่งเสริมกิจกรรมฝึกการอ่านให้นักเรียนบ่อยๆ ใช้กลยุทธ์การอ่านที่หลากหลาย ช่วยให้นักเรียนเกิดความชำนาญ” (ครูผู้สอนคนที่ 3)

“อยากให้ครูผู้สอนได้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบสอนที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านอย่าง มีวิจารณญาณของนักเรียน” (ครูผู้สอนคนที่ 4)

“ครูผู้สอนควรมีการประเมินพัฒนาการด้านการอ่านของนักเรียนเป็นระยะ เพื่อเป็น ข้อมูลในการพัฒนาวิธีการสอนและแก้ไขข้อบกพร่องในการสอนอ่านภาษาอังกฤษ” (ครูผู้สอนคนที่ 5)

จากประเด็นการสนทนากลุ่มกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ พบว่า ครูผู้สอนมีความต้องการ สอดคล้องกับนักเรียนในหลายประเด็น เช่น การปรับเปลี่ยนวิธีการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ เนื่องจากการสอนแบบเดิมที่ใช้เป็นส่วนใหญ่ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มักจะเป็นการให้นักเรียนเปิด พจนานุกรมแปลความหมายเพียงอย่างเดียว ซึ่งส่งผลให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการอ่าน ภาษาอังกฤษ และที่สำคัญครูควรให้ความรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์ในการอ่านแก่นักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้ นำไปใช้ในการอ่านเนื้อหา บทความ หรือการทำข้อสอบ แบบทดสอบต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและ คล่องแคล่ว รวมทั้งควรปรับกิจกรรมการสอนที่ส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านของนักเรียน และ บรรยากาศในการเรียนที่เป็นกันเอง ไม่เครียด ให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้การอ่านจากการมี ปฏิสัมพันธ์กันในระหว่างจัดกิจกรรม

1.3 ผลการวิเคราะห์ความต้องการของนักเรียนด้านหัวข้อเนื้อหาการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงตารางที่ 18

ตารางที่ 18 สรุปหัวข้อเนื้อหาจากแบบสอบถามความต้องการหัวข้อเนื้อหาการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ

ที่	หัวข้อเรื่อง (Topic)	จำนวนนักเรียนที่เลือก	ร้อยละ	ลำดับที่
1	The Environment	0	0	11
2	Routine	0	0	11
3	Healthy food	11	68.75	2
4	Alternative Energy	4	25.00	7
5	Travel	2	12.50	9
6	Family and Relationship	7	43.75	5
7	Shopping	12	75.00	1
8	Problem and Advice	3	18.75	8
9	Green Living	6	37.50	6
10	At the restaurant	9	56.25	3
11	Relationship	8	50.00	4
12	Places	1	6.25	10

จากตารางที่ 18 พบว่านักเรียนเลือกเนื้อหาที่ครูนำมาให้นักเรียนเลือกเรียนตามความ ต้องการและความสนใจ ซึ่งหัวข้อดังกล่าวนำมาจากหนังสือแบบเรียน Team Up My New World

และหนังสือเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ ที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน คือหัวข้อที่ได้ ลำดับที่ 1 ถึง 8 โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย มีดังนี้ 1) Shopping 2) Healthy food 3) At the restaurant 4) Relationship 5) Family and Relationship 6) Green Living 7) Alternative Energy 8) Problem and Advice 9) Travel 10) Places 11) The Environment และ Routine

จากข้อมูลดังกล่าว ครูผู้สอนนำหัวข้อที่นักเรียนเลือกไปศึกษาเนื้อหาและจัดทำแผนการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน จำนวน 8 แผนการเรียนรู้

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานความต้องการ สรุปได้ว่าแนวคิด หลักการ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางนั้น ประกอบไปด้วยหลักการ และแนวคิดที่เกี่ยวกับการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่ม และจากการวิเคราะห์ผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษและความต้องการจำเป็น ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความต้องการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก และมีความสนใจหัวข้อเนื้อหาภาษาอังกฤษ 8 หัวข้อ คือ Shopping, Healthy food, At the restaurant, Relationship, Family and Relationship Green Living, Alternative Energy และ Problem and Advice ซึ่งผู้วิจัยจะนำแนวคิดและความต้องการในการเรียนรู้ไปออกแบบและพัฒนา รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมี วิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาส ในขั้นตอนต่อไป

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอน สตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ในขั้นตอนการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบ พัฒนารูปแบบ ประเมินคุณภาพของรูปแบบและการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิผล ของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมี วิจารณญาณเพื่อส่งเสริมทักษะด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยมีผลการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ ดังนี้

1. ผลการออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิ ซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมทักษะด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การออกแบบและพัฒนาครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานมา ใช้ในการออกแบบและพัฒนา มีผลดังนี้

1.1 ผลการออกแบบรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่ม ร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมทักษะด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มีผล การวิเคราะห์สังเคราะห์ และการพัฒนาตามองค์ประกอบของรูปแบบดังนี้

1.1.1 ผลจากการศึกษาและสังเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พบว่า เนื้อหาในหลักสูตรมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพและศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคม โลกและ สามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ เมื่อท า การศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการ เรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3 (ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น) โดยทำการศึกษาระยะสำคัญ และ เนื้อหาที่นักเรียนจะต้องรู้ก่อนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์หัวข้อที่เกี่ยวข้องกับ การอ่านออกมาได้ดังต่อไปนี้ 1.Occupation 2. School 3. Selling and buying 3. My Family 4. Food and drink 5. The environment 6. Free time and Hobbies 7. Sports 8. Places 9. Travel 10. Science and technology เมื่อได้ทำการสังเคราะห์เนื้อหาสาระและจุดประสงค์ ด้านความสามารถทางภาษาด้านการ อ่านในระดับ A2 เทียบกับระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็น ระดับของผู้เรียนที่ผู้วิจัย ทำการศึกษาในครั้งนี้ จากเอกสารอ้างอิง CEFR ตามที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดแนวปฏิบัติการใช้ CEFR เป็นกรอบความคิดหลักในการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาระดับ ความสามารถทางภาษา ของผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

1.1.2 ผลการวิเคราะห์แนวคิด หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบ การสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิด หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการสอน การอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ดังนี้

1. หลักการแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่ม (Constructivism) พบว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการสร้างความรู้ใหม่ จุดมุ่งหมายของการสอนตามทฤษฎีจึงส่งเสริม มากกว่าการมุ่งถ่ายทอดความรู้ จึงมุ่งเน้นการสร้างความรู้ใหม่อย่างเหมาะสมของผู้เรียนแต่ละคน ผู้เรียนสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง จากการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น และสิ่งแวดล้อมอย่าง กระตือรือร้น ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ใหม่ขึ้น เองอย่างกระตือรือร้น แทนการรับฟัง และซึมซับ ความรู้จากครูผู้สอน ผู้เรียนจะเป็นผู้คิดค้นตาม ความคิดของตนเอง ด้วยการหลอมรวมความคิดหรือ ข้อมูลใหม่ที่ได้รับเข้ากับความคิดเดิม ซึ่งเป็นสิ่งที่ง่าย และผู้เรียนได้เรียนรู้แล้วปรับเปลี่ยนเป็น ความรู้ใหม่ ซึ่งในกระบวนการสร้างความรู้ใหม่นี้ จะช่วยทำให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดอย่างสลับซับซ้อน และ เมื่อได้รับการส่งเสริมอย่าง เหมาะสมจากครูผู้สอน ผู้เรียนก็จะสามารถพัฒนาการคิดหยั่งรู้อย่างมี วิจารณญาณในสิ่งที่ตนคิดค้น และศึกษาได้อย่างละเอียดและลึกซึ้ง ทำให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ที่มีความหมาย ผู้เรียนเรียนรู้เกิดจากการลงมือกระทำ (Active learning) การที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำ จะช่วยให้ผู้เรียนได้สร้างความหมายในสิ่งที่ตนเรียนรู้ การมีปฏิสัมพันธ์ ความร่วมมือที่จะช่วยทำให้เกิด การเรียนรู้ ดังนั้นการนำหลักการหรือจุดเด่นของการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวคอนสตรัคติวิ ซึ่มมาใช้ในขั้นตอนการจัดกิจกรรมการสอนการอ่านนอกจากส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณแล้ว ผู้เรียนได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยการอภิปราย เสนอความคิดเห็นที่หลากหลายของแต่ละคน มี

เพื่อนร่วมคิดร่วมปฏิบัติงาน ผู้เรียนจะมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างความรู้ของตนด้วย และสร้าง ความหมายของตนเองขึ้นมาใหม่ เกิดการเรียนรู้ในสภาพจริง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นใน การเรียน เกิดแรงจูงใจในการอ่าน เกิดเจตคติที่ดีต่อการอ่านและนำไปสู่การเชื่อมโยงความรู้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน

2. หลักการแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ พบว่า เป็นการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณ เป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่ง เป็นการอ่านในระดับสูง เป็นการอ่านอย่างไตร่ตรอง ทำให้ผู้เรียนสามารถแยกเนื้อหาของข้อความที่อ่านว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริงส่วนใดเป็นข้อคิดเห็นโดย นำวิธีคิดอย่างมีวิจารณญาณ มาใช้ในการรับสารจากการอ่านเพื่อประเมินสิ่งที่อ่าน และ ตัดสินใจว่าสิ่ง ที่ผู้เขียนนำเสนอมีเหตุผลน่าเชื่อถือหรือไม่ เพียงใด วิเคราะห์ได้ว่าข้อความใดเป็นการแสดง ความ คิดเห็น และข้อความใดเป็นข้อเท็จจริง สามารถทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านโดยใช้วิจารณญาณหา เหตุผลเพื่อให้ได้ความรู้ที่ถูกต้อง และสามารถนำความรู้ที่ได้นั้นไปใช้แก้ปัญหา โดยครูผู้สอนจะต้องมี กิจกรรมที่ส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยให้ผู้เรียนใช้ทักษะในการคิดพิจารณาเรื่องที่อ่าน และทำความเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนมุ่งสื่อออกมาให้ผู้อ่านต้องจับสาระและความคิดสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้ สามารถพิจารณาไตร่ตรอง วิเคราะห์ ข้อเท็จจริง เนื้อหาสาระคุณค่าด้านต่างๆ และแสดง ความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่าน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความคิดเพิ่มพูนขึ้น โดยนำแนวคิดจากเรื่องที่ อ่านมาผสมผสานกับประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นแนวความคิดใหม่ ซึ่งนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อ การเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดปัญญาความรู้กว้างขวางเข้าใจตนเอง มีเจตคติที่ถูกต้องสามารถวินิจฉัย ข้อผิดพลาดของเรื่องต่างๆได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นได้

3. หลักการแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ พบว่ากลวิธีการ อ่าน เป็นเทคนิคหรือวิธีการที่ผู้เรียนนำมาใช้กำกับกระบวนการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยให้การอ่าน นั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความเข้าใจในการอ่านได้ง่ายและรวดเร็วยิ่งขึ้น อันเป็น องค์ประกอบที่สำคัญต่อความเข้าใจในกระบวนการอ่าน กลวิธีการอ่านที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทาง สมอง โดยผู้อ่านเป็นผู้ที่กำหนดและกระทำด้วยตนเองในขณะที่อ่าน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการ ปฏิสัมพันธ์ทางความคิดโดยตรงกับสิ่งที่อ่านแบบเป็นขั้นตอนเพื่อใช้ในการคิดวิเคราะห์ และพิจารณา อย่างละเอียดถี่ถ้วนในการทำความเข้าใจกับบทอ่าน เป็นเครื่องมือที่ทำให้ผู้อ่านไปถึงจุดหมาย ปลายทางของการอ่าน นั่นคือเกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้นโดยสามารถจับประเด็น ที่อ่านให้ได้มากที่สุดโดยใช้เวลาน้อยที่สุด โดยการจำแนกกลวิธีในการอ่านออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ 1. กลวิธีการอ่านด้านความรู้ความคิด (Cognitive Reading Strategies) ได้แก่ กลวิธีการแปล (Translating) กลวิธีการสรุปความ (Summarizing) กลวิธีการอ้างอิง (Referencing) กลวิธีการ ทำนายเรื่องที่เกิดขึ้นต่อไป (Making a prediction) กลวิธีการหาใจความสำคัญ (Finding main idea) กลวิธีการตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Questioning about the text) กลวิธีการมีปฏิกิริยา โต้ตอบกับเรื่องที่อ่าน (Reaction to the text content) และกลวิธีการใช้ความรู้ด้านโครงสร้าง ไวยากรณ์ (Using knowledge of grammatical structure) 2. กลวิธีการอ่านด้านอภิปัญญา (Metacognitive Reading Strategies) เป็นกลวิธีการอ่านที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการวางแผนในการ อ่าน การตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านและการประเมินตนเองเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านว่า บรรลุวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงใด เป็นกลวิธีการอ่านที่อยู่เหนือระดับความรู้ความคิด ซึ่งช่วยให้

ผู้เรียนสามารถวางแผน ตรวจสอบ และประเมินตนเองเกี่ยวกับปัญหาของการอ่านรวมถึงความเข้าใจในการอ่านขณะทำการอ่านได้ ประกอบด้วย กลวิธีการตรวจสอบความเข้าใจตนเอง (Self-monitoring) กลวิธีการแก้ไขความเข้าใจ (Correcting one's own previous understanding) กลวิธีการตั้ง เป้าหมายในการอ่าน (Setting goals) กลวิธีการประเมินความเข้าใจในการอ่าน (Evaluation)

3. กลวิธีการอ่านด้านการชดเชย (Compensatory Reading Strategies) เป็นกลวิธีการอ่านที่ผู้เรียนใช้เมื่อพบปัญหาในขณะที่อ่านซึ่งในการอ่านภาษาต่างประเทศนั้นผู้เรียนย่อมมีข้อจำกัดในเรื่องของกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ และคำศัพท์ ตลอดจนความรู้ในเรื่องต่างๆที่แตกต่างกันออกไป ผู้เรียนจึงต้องใช้ความพยายามในการแก้ปัญหาหรือข้อขัดข้องที่พบ โดยนำความรู้ในตัวเองและจากบริบทแวดล้อมของบทอ่านมาเป็นตัวช่วยในการอ่าน ประกอบด้วย กลวิธีการใช้พื้นความรู้เดิม (Using background knowledge) กลวิธีการใช้บริบทหรือตัวชี้แนะ (Using context clues) กลวิธีการอ่านซ้ำเมื่อไม่เข้าใจ (Re-read) กลวิธีการอ่านออกเสียงสิ่งที่ยากหรือไม่เข้าใจ (Read aloud) กลวิธีสังเกตโครงสร้างของเนื้อเรื่อง (Text structure) กลวิธีการปรับเปลี่ยนความเร็วในการอ่านให้เหมาะกับ เนื้อเรื่อง (Adjusting reading rate) กลวิธีการทำเครื่องหมายหรือจดรายละเอียดเพื่อการจำ (Marking or taking note to remember) ดังนั้นการสอนและให้ความรู้แก่ผู้เรียนเกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่าน จะช่วยให้ผู้เรียนนำเอาวิธีการต่างๆมาใช้ในการจัดการกับข้อมูลที่อ่านหรือแก้ปัญหาในการอ่าน ตลอดจนจัดเก็บข้อมูล เรียกใช้ข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการเลือกใช้กลวิธีที่เหมาะสมจะช่วยให้การอ่านบรรลุเป้าหมายได้เร็วยิ่งขึ้นและครูควรสอนให้ผู้อ่านรู้จักใช้กลวิธีการอ่านที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้ผู้อ่านสร้างความหมายจากบทอ่านได้ถูกต้อง

4. ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ Piaget เป็นพื้นฐานสำคัญของการสร้างความรู้ (Cognitive development constructivism) ที่กล่าวว่า การที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมอย่างจะมีผลทำให้ระดับสติปัญญาของบุคคลนั้นพัฒนาอยู่ตลอดเวลา โดยผู้วิจัยนำมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอน ในขั้นตอนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับครู และเพื่อนๆ เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและปรับโครงสร้างความรู้เดิมของตนเองให้สอดคล้องกับข้อมูลที่รับรู้ใหม่ซึ่งขัดแย้งกับความรู้เดิมนั้นในด้านการเรียนรู้ของบุคคล การถ่ายทอดความรู้ทางสังคม (Social transmission) เป็นประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับและเรียนรู้เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัว ทั้งที่เป็นสิ่งแวดล้อมด้านบุคคล ประสบการณ์ทางสังคมที่บุคคลแต่ละคนได้รับจะส่งผลต่อพัฒนาการทางสติปัญญาและเกิด กระบวนการพัฒนาสมดุล (Equilibration) เป็นกลไกในการปรับโครงสร้างความรู้ของบุคคลให้อยู่ในภาวะสมดุล เมื่อเกิดความขัดแย้งทางความคิดหาเหตุผลให้กับความคิดที่ขัดแย้งกันหรือหาข้อมูลเพิ่มเติม ทำให้เกิดภาวะสมดุลระหว่างโครงสร้างความรู้เดิมกับข้อมูลที่รับรู้ใหม่ ผู้วิจัยนำแนวคิดนี้มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนโดยให้นักเรียนเรียนรู้จากการกระทำของตนเองโดยใช้กลยุทธ์การสอนที่ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนและการเจรจาต่อรองทางสังคมในการแก้ปัญหา และทำให้นักเรียนเกิดความขัดแย้งทางความคิดและรับรู้เกี่ยวกับความขัดแย้งทางความคิดนั้น

5. แนวคิดกระบวนการอ่านพบว่ามีความสอดคล้องกับที่เกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจรรณญาณ ซึ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นตอนก่อนอ่าน (Pre-reading) ซึ่งในขั้นนี้เป็นขั้น

ก่อนลงมืออ่าน พิจารณาวัตถุประสงค์ในการอ่าน การอ่านครั้งนี้ต้องการค้นหาข้อมูลหรือวิเคราะห์รายละเอียดจะนำไปใช้ประโยชน์เรื่องี่อ่านอย่างไร บริบท วัตถุประสงค์ เนื้อเรื่องที่อ่านอย่างมีความหมาย ชั้นขณะอ่าน (While –reading) เป็นขั้นตอนที่ผู้อ่านตั้งคำถามที่ผู้อ่านควรถามตัวเอง ขณะอ่าน ใช้วิธีอ่านอย่างวิเคราะห์วิจารณ์ และชั้นหลังอ่าน (Post- reading) เป็นขั้นตอนสุดท้ายเมื่ออ่านจบแล้วผู้อ่านควรตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องี่อ่าน ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในกิจกรรมการอ่านแต่ละขั้นตอน ประกอบด้วย ชั้นก่อนการอ่าน ชั้นระหว่างการอ่าน และชั้นหลังการอ่าน ซึ่งขั้นตอนการอ่านแต่ละขั้นตอนจะมีความเชื่อมโยงกัน ซึ่งสามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทอ่านลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน สรุปได้ว่าแนวคิด หลักการ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษานั้น ประกอบไปด้วยหลักการ และแนวคิดที่เกี่ยวกับการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจาร์ณญาณตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่ม ร่วมกับกลยุทธ์การอ่านและจากการศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียน และครูผู้สอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านอ่านภาษาอังกฤษและความต้องการจำเป็น พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการอ่านอยู่ในระดับมาก มีความต้องการให้พัฒนาด้านทักษะการอ่านในระดับมาก และมีความสนใจในเนื้อหาบทอ่านที่ครูนำมาให้นักเรียนเลือกเรียนตามความต้องการและความสนใจ จำนวน 8 หัวข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย มีดังนี้ 1) Shopping 2) Healthy food 3) At the restaurant 4) Relationship 5) Family and Relationship 6) Green Living 7) Alternative Energy 8) Problem and Advice ซึ่งผู้วิจัยจะนำแนวคิดและความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณไปออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาต่อไป

2. ผลการหาคุณภาพของรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ก่อนนำไปทดลองใช้จริงโดยการนำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน ที่พัฒนาขึ้นตามรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา นำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบหาคุณภาพ และได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ ความเหมาะสมในการนำไปใช้ในการสอนในห้องเรียนจริง

2.1 ตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมของร่างรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีผลการประเมินดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ผลการตรวจสอบคุณภาพความ เหมาะสมของรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

ข้อที่	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1.	หลักการของรูปแบบการสอน	4.80	0.45	มากที่สุด
2.	วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน	4.80	0.45	มากที่สุด
3.	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน (ESQSE Model)			
	3.1 ขั้นกระตุ้นและเชื่อมโยงความรู้เดิม (Engaging Stage)	4.20	0.45	มาก
	3.2 ขั้นฝึกอ่านด้วยตนเอง (Self-Reading Stage)	4.20	0.45	มาก
	3.3 ขั้นตั้งคำถาม (Questioning Stage)	4.60	0.55	มากที่สุด
	3.4 ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Sharing Stage)	4.20	0.45	มาก
	3.5 ขั้นประเมินผล (Evaluation Stage)	4.80	0.45	มากที่สุด
	รวมด้านที่ 3	4.40	0.52	มากที่สุด
4.	เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้			
	4.1 ปัจจัยสนับสนุน	4.20	0.45	มาก
	4.2 ปัจจัยทางสังคม	4.60	0.55	มากที่สุด
	4.3 ปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนรู้	4.20	0.45	มาก
	รวมด้านที่ 4	4.33	0.46	มาก
5.	การวัดและประเมินผล	4.60	0.55	มากที่สุด
	รวม 5 ด้าน	4.47	0.53	มาก

จากตารางที่ 19 พบว่า ผลการตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมของรูปแบบการสอนอ่าน ผู้เชี่ยวชาญ เห็นด้วยกับรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ โดยค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 5 ด้าน และรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.53) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเป็นรายด้าน พบว่ามีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านหลักการของรูปแบบการสอน ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45) ด้านวัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45) ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.55) ด้านขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.52) และด้านเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.46) ซึ่งจากผลการประเมินข้างต้นแสดงว่า รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ มีคุณภาพ เหมาะสมและสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ และผู้เชี่ยวชาญให้ความคิดเห็นว่ารูปแบบการสอนนี้มีรายละเอียดชัดเจน สามารถนำไปใช้พัฒนา

ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับร่างรูปแบบการสอนโดยเพิ่มรายละเอียดการอ่านลงในภาพร่างรูปแบบเพื่อให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้นด้วย

“รูปแบบการสอนมีความชัดเจน เหมาะสม แสดงขั้นตอนการสอนเป็นลำดับชัดเจนเข้าใจง่าย แต่ควรเพิ่มรายละเอียดอธิบายขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน แต่ละขั้นตอนไว้ในรูปแบบที่แสดงเป็นภาพ เพื่อมีรายละเอียดประกอบที่ทำให้เข้าใจขั้นตอนการสอนมากขึ้น” (ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1)

“เป็นรูปแบบการสอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ชัดเจน เข้าใจง่ายและสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริม และพัฒนาทักษะด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้จริง” (ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2)

“ควรแบ่งกิจกรรมการสอนในแต่ละขั้นตอนเพื่อให้รูปแบบชัดเจนขึ้น” (ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5)

ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ

1. รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ควรอธิบายขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน แต่ละขั้นตอนไว้ในรูปแบบที่แสดงเป็นภาพ เพื่อมีรายละเอียดประกอบที่ทำให้เข้าใจขั้นตอนการสอนมากขึ้น

2. ควรแบ่งกิจกรรมการสอนในแต่ละขั้นเพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

จากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงโดยการเพิ่มอธิบายขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน แต่ละขั้นตอนและแบ่งกิจกรรมการสอนในแต่ละขั้นไว้ในส่วนรูปแบบที่แสดงเป็นภาพ และปรับหัวข้อจากสิ่งส่งเสริมการเรียนรู้เป็นเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ ทั้งนี้เพื่อให้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีรายละเอียดที่ชัดเจน เข้าใจง่ายและเป็นประโยชน์ต่อการนำรูปแบบไปใช้ ซึ่งรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์ของรูปแบบ

1. หลักการ: รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา การสอนการอ่าน แบบคอนสตรัคติวิสต์เป็นการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในตัวผู้เรียน ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้จากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบเห็นกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิมโดยมีหลักการพื้นฐาน “การเรียนรู้เน้นการค้นพบ” ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้โดยผ่านกระบวนการคิดด้วยตนเอง

2. วัตถุประสงค์: เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

องค์ประกอบที่ 2 ขั้นตอนการสอนตามรูปแบบ

ขั้นตอนการสอนของรูปแบบมี 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นกระตุ้นและเชื่อมโยงความรู้เดิม (E= Engaging Stage) ครูนำเข้าสู่เนื้อหาหรือเรื่องที่น่าสนใจ ในกิจกรรมก่อนการอ่าน กระตุ้นให้นักเรียนสนใจเกิดความอยากรู้อยากเห็น

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกอ่านด้วยตนเอง (S= Self-Reading Stage) ครูเป็นผู้ฝึกกิจกรรมการอ่านในกิจกรรมระหว่างอ่าน นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบทอ่านด้วยตนเอง หรืออ่านร่วมกับผู้อื่น เหมาะสม

ขั้นที่ 3 ขั้นตั้งคำถาม (Q= Questioning Stage) ครูตั้งคำถามในกิจกรรมระหว่างอ่าน เพื่อที่จะกระตุ้นให้นักเรียนกลับมาพิจารณาข้อความหรือเนื้อหาที่อ่าน

ขั้นที่ 4 ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (S= Sharing Stage) ครูจัดกิจกรรมในช่วงระหว่างการอ่าน ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และการมีปฏิสัมพันธ์ในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย

ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล (E= Evaluation Stage) เป็นกิจกรรมหลังการอ่าน การประเมินการอ่านของนักเรียน กลวิธีที่ใช้ในการอ่าน สะท้อนสิ่งที่อ่านผลจากสิ่งที่อ่าน

องค์ประกอบที่ 3 การวัดและประเมินผล

การวัดและการประเมินผลเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบมีดังนี้

1. การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
2. การเขียนบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log)
3. การประเมินจากแบบทดสอบการอ่าน และการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

องค์ประกอบที่ 4 เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้

ปัจจัยสนับสนุน: ครูทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก ช่วยเหลือกระตุ้นให้นักเรียนคิดปฏิบัติ และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

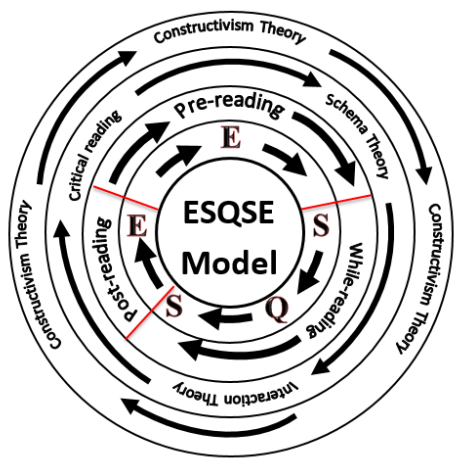
ปัจจัยทางสังคม: นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนและครูเกิดการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้

ปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนรู้: ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลวิธีการอ่าน การสื่อสารและความร่วมมือกับผู้อื่น

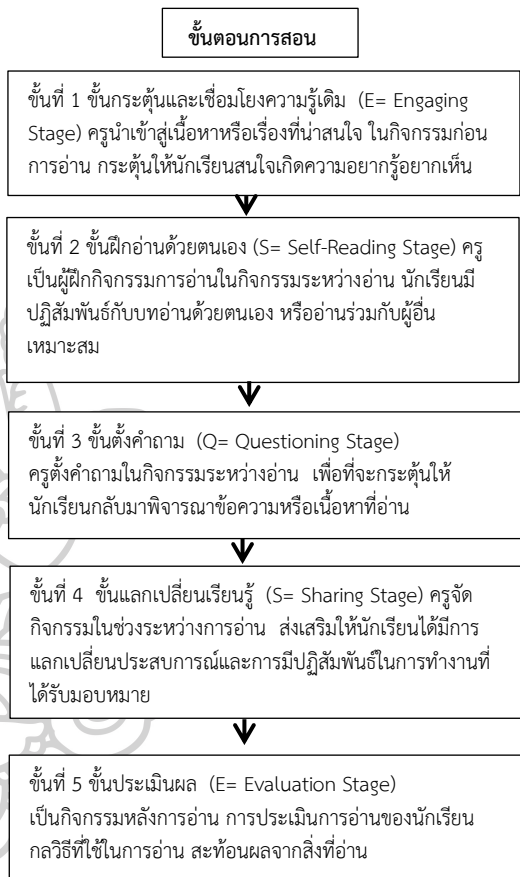
จากผลการประเมินคุณภาพรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนอ่านภาษาอังกฤษ 5 คน และการนำรูปแบบไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง 30 คน ผู้วิจัยนำข้อมูลมาปรับปรุงให้มีความเหมาะสมมากขึ้น โดยร่างรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (ESQSE Model) ที่ปรับปรุงแล้ว ดึงนำเสนอแผนภาพที่ 20

หลักการ
 รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษารสอนการอ่าน แบบคอนสตรัคติวิสต์เป็นการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในตัวผู้เรียน ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้จากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบเห็นกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิมโดยมีหลักการพื้นฐาน “การเรียนรู้ เน้นการค้นพบ” ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้โดยผ่านกระบวนการคิดด้วยตนเอง

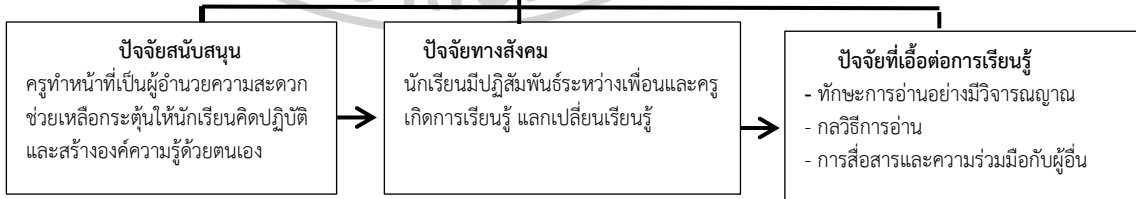
วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน
 เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

- การวัดและการประเมินผล**
1. การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
 2. การเขียนบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log)
 3. การประเมินจากแบบทดสอบการอ่าน
 4. การสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้

แผนภาพที่ 20 รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ESQSE Model)

2.2 ผลการตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ
ด้านการสอนอ่านภาษาอังกฤษ 5 คน ดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 ผลการตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนการอ่าน
ภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (ESQSE
Model) โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

ข้อที่	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม/เห็นด้วย
1.	คู่มือมีองค์ประกอบที่สำคัญและสัมพันธ์กับ รูปแบบการสอน	4.80	0.45	มากที่สุด
2.	ระบุรายละเอียดในคู่มือชัดเจน เข้าใจง่าย	4.60	0.55	มากที่สุด
3.	องค์ประกอบของคู่มือการใช้รูปแบบการสอน ESQSE Model			
	3.1 หลักการและเหตุผล	5.00	0.00	มากที่สุด
	3.2 แนวคิดพื้นฐาน	4.80	0.45	มากที่สุด
	3.3 รูปแบบการสอน	5.00	0.00	มากที่สุด
	3.4 บทบาทของครู	5.00	0.00	มากที่สุด
	3.5 กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	4.60	0.55	มากที่สุด
	3.6 วัตถุประสงค์ของคู่มือ	4.80	0.45	มากที่สุด
	3.7 คำแนะนำการใช้คู่มือ	4.80	0.45	มากที่สุด
	รวมด้านที่ 3	4.86	0.51	มากที่สุด
4.	อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการเรียน การสอน	4.80	0.45	มากที่สุด
	รวมทุกด้าน	4.82	0.33	มากที่สุด

จากตารางที่ 20 พบว่า ผลประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนอ่าน
ภาษาอังกฤษ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นโดยมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก
ที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.33) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเป็นรายด้าน พบว่า มี
ค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ องค์ประกอบของคู่มือการใช้รูปแบบการสอน ESQSE
Model ($\bar{X} = 4.86$, S.D. = 0.51) รองลงมา คือคู่มือมีองค์ประกอบที่สำคัญและสัมพันธ์กับ
รูปแบบการสอน ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45)อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน

($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45) อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45) และระบุรายละเอียดในคู่มือชัดเจน เข้าใจง่าย ($\bar{X} = 0.60$, S.D. = 0.55) ตามลำดับ ซึ่งจากผลการประเมินข้างต้นแสดงว่า ผู้วิจัยสามารถนำคู่มือการใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ไปใช้เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาได้

3.3 ผลการตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนอ่านภาษาอังกฤษ 5 ท่าน ดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 ผลการตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้

ข้อที่	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม/เห็นด้วย
1.	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน และเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน	5.00	0.00	มากที่สุด
2.	ความสอดคล้องของสาระสำคัญกับมาตรฐานการเรียนรู้หรือตัวชี้วัด	5.00	0.00	มากที่สุด
3.	องค์ประกอบของแผนการเรียนรู้			
	3.1 ชื่อเรื่อง	4.80	0.45	มากที่สุด
	3.2 สาระสำคัญ	4.80	0.45	มากที่สุด
	3.3 จุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
	3.4 สมรรถนะหลัก	5.00	0.00	มากที่สุด
	3.5 คุณลักษณะที่พึงประสงค์	4.80	0.45	มากที่สุด
	3.6 สาระการเรียนรู้/เนื้อหา	4.20	0.45	มาก
	3.7 กิจกรรมการเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
	3.8 สื่อการเรียนรู้	4.20	0.45	มาก
	3.9 การวัดและประเมินผล	4.60	0.55	มากที่สุด
	รวมด้านที่ 3	4.64	0.55	มากที่สุด
	รวมทุกด้าน	4.70	0.44	มากที่สุด

จากตารางที่ 21 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสม/เห็นด้วยกับแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นทั้ง 3 ด้าน และรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.44) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเป็นรายด้าน พบว่ามีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านแผนการจัดการเรียนรู้มี

องค์ประกอบสำคัญครบถ้วน และเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) ด้านความสอดคล้องของสาระสำคัญกับมาตรฐานการเรียนรู้หรือตัวชี้วัด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) และด้านองค์ประกอบของแผนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.55) โดยผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อองค์ประกอบของแผนการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ องค์ประกอบของสมรรถนะหลัก ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) รองลงมาคือ องค์ประกอบด้านชื่อเรื่อง ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45) องค์ประกอบด้านสาระสำคัญ ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45) องค์ประกอบด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45) องค์ประกอบด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45) องค์ประกอบด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.55) องค์ประกอบด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45) องค์ประกอบด้านสาระการเรียนรู้/เนื้อหา ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.45) และองค์ประกอบด้านสื่อการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.45) ซึ่งจากผลการประเมินข้างต้นแสดงว่าผู้วิจัยสามารถนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาได้

ตอนที่ 3 ผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่าง มีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

3.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนการเรียนและหลังการเรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ดังแสดงในตารางที่ 22 และ ตารางที่ 23

ตารางที่ 22 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น

คะแนนทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t-test	Sig
ก่อนเรียน	16	30	11.00	2.22	27.39	.000
หลังเรียน	16	30	18.50	2.31		

*p-value < .05

จากตารางที่ 22 คะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มตัวอย่าง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย โดยคะแนนหลังเรียน ($\bar{X} = 18.50$, S.D. = 2.31) คะแนนก่อนเรียน ($\bar{X} = 11.00$, S.D. = 2.22)

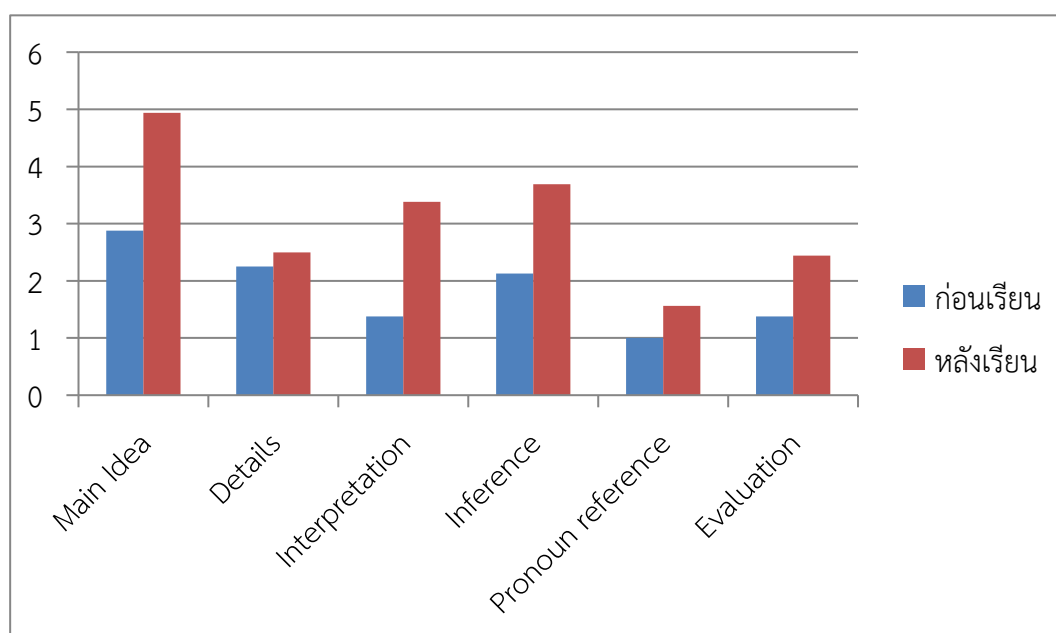
ตารางที่ 23 คะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มตัวอย่างจำแนกเป็นรายด้าน

ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	ก่อนเรียน			หลังเรียน			t	Sig.	ลำดับที่
	คะแนนเต็มรายด้าน	\bar{X}	S.D.	คะแนนเต็มรายด้าน	\bar{X}	S.D.			
1.การจับใจความสำคัญ (Main Idea)	5	2.88	0.38	5	4.94	0.33	8.88	0.00**	1
2.การเข้าใจรายละเอียดของเรื่อง ที่อ่าน (Details)	4	2.25	0.87	4	2.50	0.40	1.29	0.01	4
3.การตีความเรื่องที่อ่าน (Interpretation)	5	1.38	0.25	5	3.38	0.38	21.90	0.00**	3
4.การสรุปความจากการอ้างอิง (Inference)	6	2.13	0.12	6	3.69	0.23	12.20	0.00**	2
5. การอ้างอิงคำสรรพนาม (Pronoun Reference)	5	1.00	0.00	5	1.56	0.40	3.58	0.00**	6
6.การประเมินค่าของเรื่องที่อ่าน (Evaluation)	5	1.38	0.25	5	2.44	0.66	7.41	0.00**	5

จากตารางที่ 23 คะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มตัวอย่างจำแนกเป็นรายด้าน พบว่าหลังการเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นทุกด้าน และจากการทดสอบค่า t (t-paired sample test) พบว่า ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มตัวอย่างหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาจำแนกตามทักษะของความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถด้านการอ่านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณทั้ง 6 ทักษะของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า มีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ทักษะการจับใจความสำคัญ (Main Idea) ($\bar{X} = 4.94$, S.D.=0.33) การสรุปความจากการอ้างอิง (Inference) ($\bar{X} = 3.69$, S.D. =0.23) การตีความเรื่องที่อ่าน (Interpretation) ($\bar{X} = 0.38$, S.D. =21.90) การเข้าใจรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน (Details) ($\bar{X} = 2.50$, S.D. =0.40) การประเมินค่าของเรื่องที่อ่าน

(Evaluation) ($\bar{X} = 2.44$, S.D. =0.66) และการอ้างถึงคำสรรพนาม (Pronoun Reference) ($\bar{X} = 1.56$, S.D. = 0.40) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณสามารถส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนให้สูงขึ้น

แผนภาพที่ 21 พัฒนาการด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการเรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น เป็นรายด้าน

จากแผนภาพที่ 21 พัฒนาการความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนจำแนกเป็นรายทักษะ พบว่าด้านการจับใจความสำคัญ (Main Idea) เป็นด้านที่มีพัฒนาการมากที่สุด ส่วนทักษะด้านการอ้างถึงคำสรรพนาม (Pronoun Reference) เป็นด้านที่มีพัฒนาการน้อยที่สุด

3.2 ผลการสำรวจการใช้กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเป็นการนำเสนอผลการสรุปและการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจการใช้กลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนจากบันทึกการเรียนรู้ กลยุทธ์การอ่าน (Learning Log Strategies) ของผู้เรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม ในขั้นตอนฝึกอ่านด้วยตนเอง (S= Self Reading Stage) ที่ผู้เรียนแต่ละคนใช้เป็นวิธีการทำความเข้าใจบทอ่านทำให้ผู้เรียนไปถึงจุดหมายปลายทางของการอ่าน เกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้นโดยสามารถจับประเด็นที่อ่านให้ได้มากที่สุดและใช้เวลาน้อยที่สุดด้วยกลวิธีการอ่านต่างๆ รวมทั้งแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งที่อ่านและกลยุทธ์ที่ใช้ในการอ่านหลังจากที่เรียนจบในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

จากผลการวิเคราะห์แบบบันทึกการเรียนรู้กลยุทธ์การอ่านของผู้เรียน (Learning Log) และจากการสังเกตพฤติกรรมการอ่านของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ได้จำแนกผลการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ กลยุทธ์การอ่านแต่ละขั้นตอน กล

ยุทธการอ่านที่นักเรียนใช้เพื่อช่วยส่งเสริมให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มตัวอย่างตามรูปแบบการสอนอ่านที่พัฒนาขึ้น ซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่า

1. กลยุทธ์การอ่านแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นนักเรียนได้มีการใช้กลยุทธ์การอ่านที่หลากหลายวิธี จากมากไปหาน้อย ได้แก่ การอ่านซ้ำ (Re-read) การอ่านแบบกวาดสายตา (Skimming) การเลือกอ่านเฉพาะที่เพื่อหาคำตอบ (Scanning) การหาใจความสำคัญ (Finding main idea) การแปล (Translating) การใช้พื้นความรู้เดิม (Using background knowledge) การอ้างอิง (Referencing) การใช้บริบทหรือตัวชี้แนะ (Using context clues) และการใช้ความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์ (Using knowledge of grammatical structure) จากการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้การใช้กลยุทธ์การอ่าน จากบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียน และการสังเกตพฤติกรรมการอ่าน เห็นได้ว่าผู้เรียนมีพัฒนาการความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพิ่มขึ้นได้ในระดับหนึ่งในช่วงกลางของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น และผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมากขึ้นในช่วงท้ายหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

2. กลยุทธ์การอ่านที่นักเรียนใช้เพื่อช่วยส่งเสริมให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ พบว่า กลยุทธ์การอ่านซ้ำ ผู้เรียนจะใช้มากและบ่อยที่สุดเมื่ออ่านบทความที่ไม่เข้าใจ นักเรียนก็จะใช้วิธีการย้อนกลับไปอ่านเนื้อหาซ้ำเพื่อให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น การใช้กลยุทธ์การอ่านแบบข้ามหรืออ่านเฉพาะที่เพื่อหาคำตอบ โดยนักเรียนกล่าวว่าที่ใช้กลยุทธ์นี้บ่อยเนื่องจากช่วยประหยัดเวลาในการอ่าน และทำให้สามารถมองเห็นภาพรวมคร่าวๆ ว่าเนื้อหาที่อ่านนั้น เกี่ยวข้องกับอะไร โดยที่ไม่ต้องเสียเวลาอ่านรายละเอียดตลอดทั้งเรื่อง และการใช้กลวิธีการเลือกอ่านเฉพาะที่เพื่อหาคำตอบ นักเรียนมักใช้ควบคู่กับการอ่านแบบข้ามเพราะทำให้ได้ข้อมูลที่ต้องการภายในเวลารวดเร็ว เช่น ในเวลาอ่านเรื่องใดเรื่องหนึ่ง นักเรียนหาเพียงข้อเท็จจริงบางอย่างเท่านั้น โดยที่ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องอ่านเรื่องทั้งหมด เพียงแต่กวาดสายตาอย่างรวดเร็ว ทีละ 2 – 3 บรรทัด เพื่อหาสิ่งที่ต้องการ และต้องรู้อยู่ตลอดเวลาว่า กำลังหาอะไรในใจ จะต้องกำหนดสิ่งนั้นอย่างชัดเจน ทำให้เวลาอ่านจะได้รู้เกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการจะปรากฏออกมาอย่างชัดเจน

3. การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มตัวอย่างตามรูปแบบการสอนอ่านที่พัฒนาขึ้น ในช่วงต้นของการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ พบว่านักเรียนมีความกระตือรือร้น ให้ความสนใจ และร่วมมือในกิจกรรมการเรียนรู้เป็นอย่างดี แต่นักเรียนยังมีความกังวลกับการอ่านเนื้อเรื่อง บทความ ไม่สามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลจากส่วนต่างๆ ในบทความได้ และยังไม่คุ้นเคยกับวิธีการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ ขาดความมั่นใจในการอ่าน และคอยถามครูตลอดทุกขั้นตอนการสอน หรือถามเพื่อนที่มีความเข้าใจในการปฏิบัติกิจกรรม เมื่อครูให้นักเรียนอ่านเนื้อหาเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม นักเรียนจะใช้พจนานุกรมเพื่อนำมาหาความหมายและแปลทีละคำ

เมื่อดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ตั้งแต่แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3-5 จากการสังเกตเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน พบว่านักเรียนมีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น สังเกตได้จากการที่นักเรียนเปิดพจนานุกรมน้อยลง ใช้กล

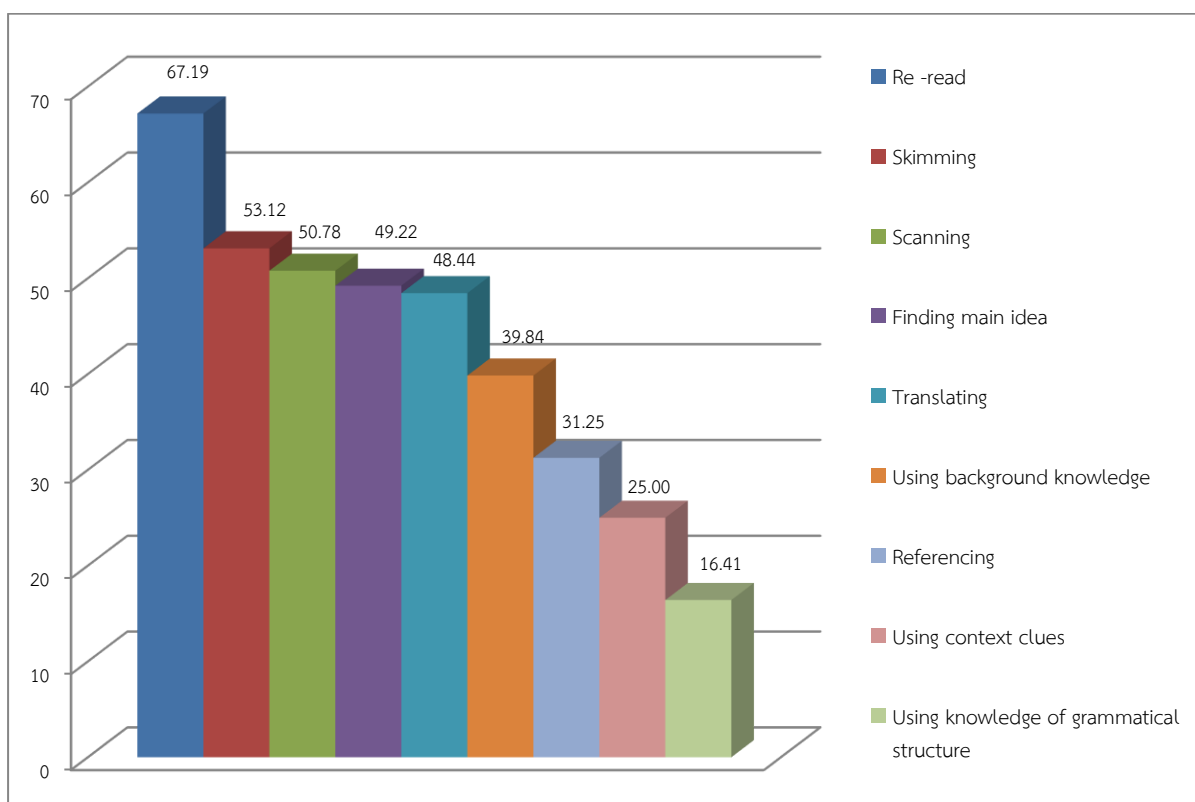
ยุทธการอ่านที่ครูให้ความรู้ในขณะที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น มีการปรึกษาหารือกับเพื่อนๆ ในกลุ่ม การถามเพื่อนที่เข้าใจและสามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกัน บรรยากาศในการอ่านไม่เครียด เหมือนในช่วงต้นการเรียนรู้ เมื่อนักเรียนพบเจอคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย หรือไม่ทราบความหมายมาก่อน สันเกตว่านักเรียนจะใช้กลยุทธ์การใช้พื้นความรู้เดิม (Using background knowledge) กลยุทธ์การอ้างอิง (Referencing) และกลยุทธ์การใช้บริบทหรือตัวชี้แนะ (Using context clues) เข้ามาช่วย ในการทำความเข้าใจ ตีความเรื่องที่อ่านรวดเร็วขึ้น

จากการสังเกตเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนตามขั้นตอนรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ตั้งแต่แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6-8 พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการอ่านที่เปลี่ยนแปลงไป จากเดิม นั่นคือนักเรียนชอบอ่านบทอ่านที่ใช้ในการทำกิจกรรม และเพลิดเพลินกับการอ่าน นักเรียนแต่ละคนจะมีความกระตือรือร้นในการอ่าน เมื่อครูแจกบทอ่านให้นักเรียนจะสอบถามว่าวันนี้คุณครูมีอะไรมาให้อ่าน และนักเรียนก็จะมีการแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่อ่านบ้าง เพราะนักเรียนยังไม่ค่อยมั่นใจว่าสิ่งที่แสดงความคิดเห็นจากการอ่านนั้นถูกต้องหรือไม่ ครูจึงต้องใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น เมื่อสรุปในภาพรวมนักเรียนมีความกล้าตอบคำถามมากขึ้น การหาใจความของเรื่องที่อ่าน การอ้างอิงการสรุปความการอ้างอิงบริบทต่างๆ ในเนื้อเรื่องมีความคล่องแคล่วมากขึ้น และนักเรียนสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลจากส่วนต่างๆ ในบทอ่าน และเนื้อเรื่องที่มีประโยคใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า การตีความเรื่องที่อ่าน การประเมินค่าของเรื่องที่อ่านได้เพิ่มมากขึ้น ทำให้นักเรียนเข้าใจและวิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้

สรุปได้ว่าผลการสำรวจการใช้กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผู้วิจัยได้สำรวจผลการใช้กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยการวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบบันทึกการเรียนรู้ จำนวน 9 กลยุทธ์ได้แก่ 1. การอ่านแบบกวาดสายตา (Skimming) 2. การหาใจความสำคัญ (Finding main idea) 3. การเลือกอ่านเฉพาะที่เพื่อหาคำตอบ (Scanning) 4. การอ่านซ้ำ (Re-read) 5. การใช้ความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์ (Using knowledge of grammatical structure) 6. การใช้พื้นความรู้เดิม (Using background knowledge) 7. การใช้บริบทหรือตัวชี้แนะ (Using context clues) 8. การอ้างอิง (Referencing) 9. การแปล (Translating) ดังตารางที่ 24 และแผนภาพที่ 22

ตารางที่ 24 การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

Strategy	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ		
แผนการเรียนรู้/Topic																				
1. Healthy food	5	31.25	4	25.00	11	68.75	9	56.25	9	56.25	9	56.25	3	18.75	3	18.75	3	18.75	2	12.50
2. At the restaurant	6	37.50	4	25.00	9	56.25	8	50.00	12	75.00	12	75.00	3	18.75	2	12.50	4	25.00	3	18.75
3. Shopping	9	56.25	7	43.75	8	50.00	9	56.25	10	62.50	10	62.50	4	25.00	3	18.75	8	50.00	4	25.00
4. Family and Relationship	9	56.25	10	62.50	7	43.75	6	37.50	11	68.75	11	68.75	4	25.00	2	12.50	9	56.25	4	25.00
5. Green living	9	56.25	9	56.25	7	43.75	4	25.00	10	62.50	10	62.50	3	18.75	3	18.75	9	56.25	5	31.25
6. Alternative Energy	10	62.50	10	62.50	7	43.75	5	31.25	11	68.75	11	68.75	4	25.00	3	18.75	10	62.50	6	37.50
7. Relationships	10	62.50	11	68.75	6	37.50	5	31.25	10	62.50	10	62.50	5	31.25	2	12.50	10	62.50	8	50.00
8. Problems and Advice	10	62.50	10	62.50	7	43.75	5	31.25	13	81.25	13	81.25	6	37.50	3	18.75	10	62.50	8	50.00
รวม	68	53.12	65	50.78	62	48.44	51	39.84	86	67.19	86	67.19	32	25.00	21	16.41	63	49.22	40	31.25
ลำดับที่	2		3		5		6		1		8		9		4		7			

แผนภาพที่ 22 การใช้กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log)

จากตารางที่ 24 และแผนภาพที่ 22 พบว่านักเรียนมีการใช้กลยุทธ์การอ่านอย่างมี
 วิจารณญาณในแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละหัวข้อเรื่องดังนี้

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่นักเรียนใช้มากที่สุด คือ
 กลยุทธ์การอ่านซ้ำ (Re-read) คิดเป็นร้อยละ 67.19 รองลงมา คือ การอ่านแบบกวาดสายตา
 (Skimming) คิดเป็นร้อยละ 53.12 การเลือกอ่านเฉพาะที่เพื่อหาคำตอบ (Scanning) คิดเป็นร้อย
 ละ 50.78 การหาใจความสำคัญ (Finding main idea) คิดเป็นร้อยละ 49.22 การแปล
 (Translating) คิดเป็นร้อยละ 48.44 การใช้พื้นความรู้เดิม (Using background knowledge)
 คิดเป็นร้อยละ 39.84 การอ้างอิง (Referencing) คิดเป็นร้อยละ 31.25 การใช้บริบทหรือตัว
 ชี้แนะ (Using context clues) คิดเป็นร้อยละ 25.00 และน้อยที่สุด คือ การใช้ความรู้ด้าน
 โครงสร้างไวยากรณ์ (Using knowledge of grammatical structure) คิดเป็นร้อยละ 16.41

“การทำความเข้าใจและวิเคราะห์เรื่องที่อ่านการอ่านซ้ำจะช่วยทำให้เข้าใจความสำคัญของเรื่อง และ
 ตีความเรื่องที่อ่านได้มากขึ้น”(นักเรียนคนที่ 3)

“การอ่านแบบ skimming ทำให้เห็นว่ามีประโยชน์มากเพราะช่วยเราประหยัดเวลาใน
 การอ่าน ทำให้ ผู้อ่านอ่านเรื่องต่าง ๆ ได้เร็วขึ้น และเข้าใจใจความสำคัญที่อ่านได้โดยไม่จำเป็นต้อง
 อ่าน รายละเอียดตลอดทั้งเรื่อง” (นักเรียนคนที่ 9)

“การอ่านแบบ scanning ช่วยให้เราได้ข้อมูลที่ต้องการภายในเวลารวดเร็ว โดยไม่จำเป็นที่จะต้องแปลเนื้อเรื่องและอ่านเรื่องทั้งหมด” (นักเรียนคนที่ 14)

“กลยุทธ์การอ่านโดยการหาใจความสำคัญของเรื่องทำให้เข้าใจ วิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้มากขึ้น” (นักเรียนคนที่ 5)

ตัวอย่างข้อความในแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) ผู้วิจัยได้แสดงผลการวิเคราะห์ความสามารถความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยแสดงข้อความตัวอย่างบางส่วนจากแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) ดังแสดงในตารางที่ 25

ตารางที่ 25 ตัวอย่างข้อความในแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log)

กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	ตัวอย่างข้อความแบบบันทึกการเรียนรู้
1. กลยุทธ์การอ่านซ้ำ (Re-read)	จากการอ่านเรื่อง Alternative Energy ซึ่งเกี่ยวกับพลังงานทดแทนที่จะนำมาใช้ผลิตไฟฟ้า เช่น พลังงานจากแสงอาทิตย์ ลม ความร้อนใต้พิภพ เมื่ออ่านก็จะพบว่ามีคำศัพท์และเนื้อหาที่ไม่คุ้นเคยในบางส่วน จึงย้อนกลับไปอ่านใหม่ทำให้เข้าใจเรื่องได้มากยิ่งขึ้นและอยากติดตามว่าจะเป็นอย่างไรและคิดวิเคราะห์ว่าพลังงานที่นำมาใช้ทดแทนนั้นเกิดประโยชน์ในด้านใด ช่วยให้อยากติดตามเรื่องที่อ่าน (นักเรียนคนที่ 10)
2. การอ่านแบบกวาดสายตา (Skimming)	ช่วยให้เราได้ค้นหาจุดสำคัญของเรื่องว่าเรื่องที่อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไรได้รวดเร็วและประหยัดเวลา ไม่ต้องเสียเวลาในการแปลเนื้อเรื่องทั้งหมด (นักเรียนคนที่ 1)
3. การเลือกอ่านเฉพาะที่เพื่อหาคำตอบ (Scanning)	ใช้เมื่อต้องการหาคำตอบที่ต้องการ และคำศัพท์ที่ไม่ทราบความหมาย โดยการอ่านผ่านๆช่วยให้อ่านได้เร็วไม่ต้องอ่านทุกตัวอักษร (นักเรียนคนที่ 10)

ตารางที่ 25 ตัวอย่างข้อความในแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) (ต่อ)

กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	ตัวอย่างข้อความแบบบันทึกการเรียนรู้
4. การหาใจความสำคัญ (Finding main idea)	<p>เราได้เรียนรู้วิธีการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่เป็นภาษาอังกฤษได้ ซึ่งเป็นความรู้ที่เราเกิดการเรียนรู้ในการอ่านเรื่องที่เราสนใจได้ ได้ทราบความหมาย ประเภท วิธีการหาใจความสำคัญ และจากการฝึกการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษ ช่วยให้เราพัฒนาการอ่านจับใจความของเรื่องได้อย่างเข้าใจง่ายมากยิ่งขึ้น (นักเรียนคนที่ 15)</p> <p>คิดว่าการอ่านภาษาอังกฤษไม่ใช่เรื่องยากแต่อย่างใด เพราะได้เรียนรู้กลยุทธ์การอ่านที่หลากหลายรูปแบบ แต่ที่ใช้บ่อยมากคือการหาใจความสำคัญ และการอ่านซ้ำ เมื่อก่อนเวลาเจอเนื้อเรื่องยาวๆ อ่านไม่ค่อยออกทำให้ไม่ยอมอ่านเลย และจากการอ่านเรื่อง Green Living ทำให้ทราบเกี่ยวกับการใช้ชีวิตโดยเน้นการดูแลสิ่งแวดล้อม ให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมให้น้อยที่สุด (นักเรียนคนที่ 10)</p>
5. การแปล (Translating)	ใช้วิธีการแปลเรื่องที่อ่านทำให้เข้าใจรายละเอียดแต่ใช้เวลามากเนื่องจากต้องค้นหาคำศัพท์จากพจนานุกรม (นักเรียนคนที่ 6)
6. การใช้พื้นความรู้เดิม (Using background knowledge)	การอ่านเรื่อง Shopping , Health food และ At the restaurant อ่านแล้วเข้าใจ และวิเคราะห์เรื่องได้รวดเร็วเพราะเป็นคำศัพท์ที่เคยเรียนมาแล้ว และคุ้นเคยกับประโยคในเรื่อง รู้จักความหมายของคำศัพท์มากกว่าเรื่องอื่นๆ เช่น shampoo, towel, toothpaste, toothbrush, comb, vegetables, meat, bread, yoghurt, fruit juice, strong, easily, crisp, hamburger,

ตารางที่ 25 ตัวอย่างข้อความในแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) (ต่อ)

กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	ตัวอย่างข้อความแบบบันทึกการเรียนรู้
	hot dog, cheese, papaya salad, pizza, rice, bread, water, milk, watermelon, orange, lime, prawn spicy soup , spaghetti, cake, noodles, sticky rice, durian, tomato, lettuce, cabbage, cucumber, onion, chili , garlic, omelets, beer, juice, hamburger, yoghurt, salt, fish sauce, sugar (นักเรียนคนที่ 13)
7. การอ้างอิง (Referencing)	เนื้อหาที่เรียนมีการใช้สรรพนามที่ใช้แทนบุคคลหรือสิ่งต่างๆ และที่พบใช้บ่อยๆ ในการอ้างอิงถึง ได้แก่ he , she , it และ they เช่น One weekend, my dad drove me to the house where he used to live in Manchester. จากโยคในที่นี่ he (เขา) อ้างอิงถึง dad (พ่อ) where อ้างอิงถึง house (นักเรียนคนที่ 4)
8. การใช้บริบทหรือตัวชี้แนะ (Using context clues)	เมื่อเจอคำศัพท์ที่ยากไม่เข้าใจความหมายจะใช้การเดาคำศัพท์จากความหมายข้างเคียง (นักเรียนคนที่ 8)
9. การใช้ความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์ (Using knowledge of grammatical structure)	เรื่องี่อ่านมีการใช้ Past Simple Tense ในการกล่าวถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต และการเปรียบเทียบ เช่น They closed parts of our house so it seemed smaller. (นักเรียนคนที่ 16)

จากตารางที่ 25 ซึ่งแสดงตัวอย่างข้อความในแบบบันทึกการอ่าน (Reading Log) พบว่านักเรียนสามารถอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษได้อย่างมีวิจารณญาณ เกิดความเข้าใจและใช้กลยุทธ์ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ได้ ซึ่งนักเรียนสามารถมีทักษะการจับใจความสำคัญ การสรุปความจากการอ้างอิง การตีความเรื่องที่อ่าน การเข้าใจรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน การประเมินค่าของเรื่องที่อ่าน และการอ้างอิงถึงคำสรรพนาม จึงสรุปได้ว่า นักเรียนสามารถใช้กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้

3.3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น

ผลความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา รายละเอียดดังตารางที่ 26

ตารางที่ 26 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ข้อ	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ค่าระดับ	ลำดับที่
	ด้านขั้นตอนการสอน	4.44	0.35	มาก	1
1.	กิจกรรมที่ใช้มีความน่าสนใจและกระตุ้นการเรียนรู้	4.44	0.62	มาก	3
2.	ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความรู้จากประสบการณ์เดิม	4.19	0.75	มาก	5
3.	ส่งเสริมให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนๆ และครูผู้สอน	4.69	0.48	มากที่สุด	1
4.	กิจกรรมของแต่ละขั้นตอนการสอนมีความเหมาะสมผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้อย่างเต็มที่	4.38	0.50	มาก	4
5.	รูปแบบการสอนอ่านใช้กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนสร้างความรู้ความคิดด้วยตนเอง	4.50	0.63	มากที่สุด	2
	ด้านเนื้อหา	4.04	0.33	มาก	4
6.	เนื้อหาในแต่ละบทมีคำศัพท์ โครงสร้างประโยคเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน	4.06	0.68	มาก	3
7.	เนื้อหามีการเรียงตามลำดับตามความยากง่าย	3.88	0.50	มาก	4
8.	เนื้อหาช่วยส่งเสริมทักษะการอ่าน	4.44	0.51	มาก	1

ตารางที่ 26 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ค่า ระดับ	ลำดับ ที่
9.	การนำเสนอเนื้อหาเป็นไปตามลำดับขั้นตอน เข้าใจง่าย	4.19	0.75	มาก	2
10.	จำนวนเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	3.63	0.50	มาก	5
	ด้านความพึงพอใจ	4.28	0.28	มาก	2
11.	นักเรียนพอใจในการปฏิบัติกิจกรรมการอ่านแต่ละขั้นตอน	3.94	0.57	มาก	4
12.	นักเรียนมีส่วนร่วมในการอภิปราย แสดงความคิดเห็น และนำเสนอความรู้ในการปฏิบัติกิจกรรมการอ่าน	4.69	0.48	มากที่สุด	1
13.	นักเรียนใช้กลยุทธ์การอ่านภาษาอังกฤษที่หลากหลาย	4.19	0.65	มาก	3
14.	นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมที่ส่งเสริมการอ่านอย่างหลากหลาย	3.92	0.68	มาก	5
15.	นักเรียนเกิดองค์ความรู้ด้านกลวิธีการอ่านและการสนับสนุนด้านความรู้ทางไวยากรณ์ การดำเนินกิจกรรมการสอนของครูผู้สอน	4.63	0.50	มากที่สุด	2
	ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.20	0.22	มาก	3
16.	นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้เป็นกลุ่ม ได้ร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน และครูผู้สอนกับนักเรียน	4.50	0.52	มากที่สุด	2
17.	การฝึกกิจกรรมแต่ละขั้นตอนส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการอ่านมากขึ้นกว่าเดิม	3.44	0.51	มาก	5

ตารางที่ 26 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ค่าระดับ	ลำดับที่
18.	รูปแบบการสอนช่วยให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการอ่านภาษาอังกฤษและมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน	4.44	0.51	มาก	3
19.	นักเรียนได้มีโอกาสสัมผัสประสบการณ์ทำให้แสดงออกถึงสิ่งที่เรียนรู้สิ่งที่ควรปรับปรุงการเรียนรู้และได้สร้างความรู้ด้วยตนเอง	3.94	0.57	มาก	4
20.	นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิดและการอ่าน	4.69	0.48	มากที่สุด	1
รวมทุกด้าน		4.24	0.17	มาก	

จากตารางที่ 26 พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.17) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านขั้นตอนการสอน เห็นด้วยเป็นอันดับที่ 1 ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.35) รองลงมา ด้านความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนอ่าน ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.28) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.22) และด้านเนื้อหา ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.33) รายละเอียดความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น จำแนกด้านต่างๆ ดังนี้

ด้านขั้นตอนการสอน

นักเรียนมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ ด้านขั้นตอนการสอน จำนวน 5 ข้อ ภาพรวม พบว่า นักเรียนเห็นด้วย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.35) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อ 3 และ ข้อ 5 นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด ส่วนอีก 3 ข้อ เห็นด้วยมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ส่งเสริมให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนๆ และครูผู้สอน ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.48) 2) รูปแบบการสอนอ่านใช้กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนสร้างความรู้ความคิดด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.63) 3) กิจกรรมที่ใช้มีความน่าสนใจและกระตุ้นการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.62) 4) กิจกรรมของแต่ละขั้นตอนการสอนมีความเหมาะสมผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้อย่างเต็มที่ ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.50) 5) ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความรู้จากประสบการณ์เดิม ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.75)

ด้านความพึงพอใจ

นักเรียนมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ ด้านความพึงพอใจ จำนวน 5 ข้อ ภาพรวม พบว่า นักเรียนเห็นด้วย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.28$, S.D. = 0.28) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ นักเรียนเห็นด้วยมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

- 1) นักเรียนมีส่วนร่วมในการอภิปราย แสดงความคิดเห็น และนำเสนอความรู้ในการปฏิบัติกิจกรรมการอ่าน ($\bar{X}=4.69$, S.D. = 0.48)
- 2) นักเรียนเกิดองค์ความรู้ด้านกลวิธีการอ่านและการสนับสนุนด้านความรู้ทางไวยากรณ์ การดำเนินกิจกรรมการสอนของครูผู้สอน ($\bar{X}=4.63$, S.D. = 0.50)
- 3) นักเรียนใช้กลยุทธ์การอ่านภาษาอังกฤษที่หลากหลาย ($\bar{X}=4.19$, S.D. = 0.65)
- 4) นักเรียนพอใจในการปฏิบัติกิจกรรมการอ่านแต่ละขั้นตอน ($\bar{X}=3.49$, S.D. = 0.57)
- 5) นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมที่ส่งเสริมการอ่านอย่างหลากหลาย ($\bar{X}=3.92$, S.D. = 0.68)

ด้านประโยชน์ที่ได้รับ

นักเรียนมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ จำนวน 5 ข้อ ภาพรวม พบว่า นักเรียนเห็นด้วย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.20$, S.D. = 0.22) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ 5 ข้อ ข้อ 16 และ ข้อ 20 นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด ส่วนอีก 3 ข้อ เห็นด้วยมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

- 1) นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิดและการอ่าน ($\bar{X}=4.69$, S.D. = 0.48)
- 2) นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้เป็นกลุ่ม ได้ร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน และครูผู้สอนกับนักเรียน ($\bar{X}=4.50$, S.D. = 0.52)
- 3) รูปแบบการสอนช่วยให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการอ่านภาษาอังกฤษและมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน ($\bar{X}=4.44$, S.D. = 0.51)
- 4) นักเรียนได้มีโอกาสสัมผัสประสบการณ์ทำให้แสดงออกถึงสิ่งที่เรียนรู้สิ่งที่ควรปรับปรุงการเรียนรู้และได้สร้างความรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X}=3.94$, S.D. = 0.57)
- 5) การฝึกกิจกรรมแต่ละขั้นตอนส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการอ่านมากขึ้นกว่าเดิม ($\bar{X}=3.44$, S.D. = 0.51)

ด้านเนื้อหา

นักเรียนมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ ด้านเนื้อหา จำนวน 5 ข้อ ภาพรวม พบว่า นักเรียนเห็นด้วย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.04$, S.D. = 0.33) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ นักเรียนเห็นด้วยมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

- 1) เนื้อหาช่วยส่งเสริมทักษะการอ่าน ($\bar{X}=4.44$, S.D. = 0.51)
- 2) การนำเสนอเนื้อหาเป็นไปตามลำดับขั้นตอน เข้าใจง่าย ($\bar{X}=4.19$, S.D. = 0.75)
- 3) เนื้อหาในแต่ละบทมีคำศัพท์ โครงสร้างประโยคเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน ($\bar{X}=4.06$, S.D. = 0.68)
- 4) เนื้อหามีการเรียงตามลำดับตามความยากง่าย ($\bar{X}=3.88$, S.D. = 0.50)
- 5) จำนวนเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน ($\bar{X}=3.63$, S.D. = 0.50)

ตอนที่ 4 ผลการประเมินรับรองรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ESQSE Model) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

หลังจากทดลองใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยได้นำรูปแบบคู่มือการใช้รูปแบบ และแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (ESQSE Model) นำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน เพื่อพิจารณารับรองรูปแบบ ผลการรับรองรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษารายละเอียดดังตารางที่ 27

ตารางที่ 27 ผลการรับรองรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ESQSE Model)

ข้อ ที่	ประเด็นการประเมิน	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่					\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
		1	2	3	4	5			
1.	หลักการ แนวคิดและทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสอนมีความเหมาะสมและสอดคล้องกัน	4	4	4	4	5	4.20	0.44	มาก
2.	วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.	ขั้นตอนการสอนของรูปแบบการสอน								
	3.1 ขั้นกระตุ้นและเชื่อมโยงความรู้เดิม (E= Engaging Stage)	4	4	5	4	4	4.20	0.44	มาก
	3.2 ขั้นฝึกอ่านด้วยตนเอง (S= Self-Reading Stage)	4	4	4	5	4	4.20	0.44	มาก
	3.3 ขั้นตั้งคำถาม (Q= Questioning Stage)	4	5	4	4	4	4.20	0.44	มาก
	3.4 ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (S= Sharing Stage)	4	5	4	5	4	4.40	0.54	มาก
	3.5ขั้นประเมินผล (E= Evaluation Stage)	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มาก
4	องค์ประกอบของรูปแบบการสอน	4	4	4	4	5	4.20	0.44	มาก
5	เอกสารประกอบการใช้รูปแบบ								
	5.1 คู่มือการใช้รูปแบบ	5	5	4	5	5	4.80	0.44	มากที่สุด
	5.2 แผนการจัดการเรียนรู้	5	4	5	5	4	4.60	0.54	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ย						4.38	0.20	มาก

จากตารางที่ 27 พบว่า ผลของการประเมินรับรองรูปแบบการสอน จากผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 5 ท่านมีความเห็นว่า รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.20) ซึ่งเมื่อแยกรายประเด็นพบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ได้แก่ วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) คู่มือการใช้รูปแบบ ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.44) แผนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.54)

นอกจากนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน ได้ให้ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นต่อรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ทรงคุณวุฒิ

ควรเพิ่มเติมรายละเอียดในด้านเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ ในหัวข้อปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น สื่อส่งเสริมการอ่านจากสื่อออนไลน์

การปรับปรุงแก้ไข

เพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้สื่อส่งเสริมการอ่านจากสื่อออนไลน์ ในด้านเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ ในหัวข้อปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนรู้

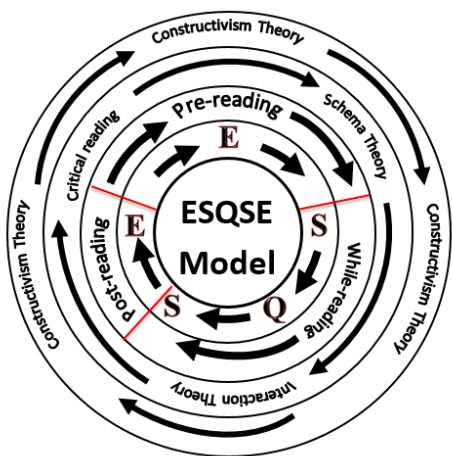
สรุปได้ว่าจากผลการหาคุณภาพของรูปแบบ ประสิทธิภาพหลังการใช้รูปแบบ และผลการรับรองรูปแบบจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน ได้รับรองรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (ESQSE Model) ว่ามีความเหมาะสมมาก สามารถนำไปใช้ในสถานศึกษา หรือหน่วยงานการศึกษาที่เกี่ยวข้องต่อไป ผู้วิจัยจึงนำรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ESQSE Model) ไปเผยแพร่ให้แก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาโรงเรียนในเครือข่ายอำเภอกระบุรี เพื่อให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โรงเรียนในเครือข่ายอำเภอกระบุรี ใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อไป รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (ESQSE Model) ที่ได้รับการรับรองรูปแบบมีองค์ประกอบและขั้นตอน ดังแผนภาพที่ 23

หลักการ

รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาก่อนการสอนการอ่าน แบบคอนสตรัคติวิสต์เป็นการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในตัวผู้เรียน ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้จากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบเห็นกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิม โดยมีหลักการพื้นฐาน “การเรียนรู้ เน้นการค้นพบ” ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้โดยผ่านกระบวนการคิดด้วยตนเอง

วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน

เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

การวัดและการประเมินผล

1. การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
2. การเขียนบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log)
3. การประเมินจากแบบทดสอบการอ่าน
4. การสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

ขั้นตอนการสอน

ขั้นที่ 1 ขั้นกระตุ้นและเชื่อมโยงความรู้เดิม (E= Engaging Stage) ครูนำเข้าสู่เนื้อหาหรือเรื่องที่น่าสนใจ ในกิจกรรมก่อนการอ่าน กระตุ้นให้นักเรียนสนใจเกิดความอยากรู้อยากเห็น

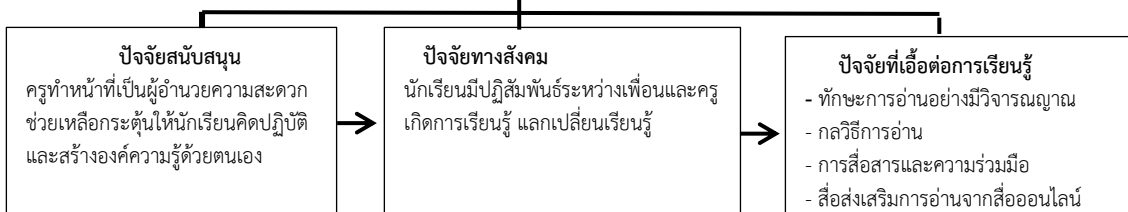
ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกอ่านด้วยตนเอง (S= Self-Reading Stage) ครูเป็นผู้ฝึกกิจกรรมการอ่านในกิจกรรมระหว่างอ่าน นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบทอ่านด้วยตนเอง หรืออ่านร่วมกับผู้อื่นเหมาะสม

ขั้นที่ 3 ขั้นตั้งคำถาม (Q= Questioning Stage) ครูตั้งคำถามในกิจกรรมระหว่างอ่าน เพื่อที่จะกระตุ้นให้นักเรียนกลับมาพิจารณาข้อความหรือเนื้อหาที่อ่าน

ขั้นที่ 4 ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (S= Sharing Stage) ครูจัดกิจกรรมในช่วงระหว่างการอ่าน ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และการมีปฏิสัมพันธ์ในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย

ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล (E= Evaluation Stage) เป็นกิจกรรมหลังการอ่าน การประเมินการอ่านของนักเรียน กลวิธีที่ใช้ในการอ่าน สะท้อนผลจากสิ่งที่อ่าน

เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้

แผนภาพที่ 23 รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ESQSE Model)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ใช้วิธีดำเนินการวิจัยในลักษณะการวิจัยและพัฒนา (Research and Development)) เก็บรวบรวมข้อมูลแบบผสมวิธี (Mixed-method) สำหรับการวิเคราะห์ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative data) และข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative data) เพื่อตอบคำถามการวิจัยให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 2) เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 3) เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ที่พัฒนาขึ้น โดยวัดประเด็นต่างๆดังนี้ 3.1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ก่อนการเรียนและหลังการเรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น 3.2) เพื่อสำรวจการใช้กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 3.3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น และ 4. เพื่อรับรองรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณดำเนินการวิจัยตามแนวคิดการพัฒนาารูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้นจากแนวคิดแบบจำลองการออกแบบระบบการสอน The ADDIE Model ของ Kruse (2007:1) และแบบจำลองการออกแบบการเรียนการสอนเชิงระบบของ Dick Carey and Carey (2005:1-8) ร่วมกับกรอบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ของมาเรียม นิลพันธ์ (2554:31) กำหนดขั้นตอนการวิจัยและพัฒนาารูปแบบการสอนดังนี้คือ ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R1) เป็นการศึกษาวเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A): การศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนาารูปแบบการสอน ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D1) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D and D): การพัฒนาารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R2) เป็นการนำไปใช้ (Implementation: I): การทดลองใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D2)

เป็นการประเมินผล (Evaluation: E): การประเมิน และรับรองรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ23102) ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 4 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้นจำนวน 65 คน กลุ่มตัวอย่าง เป็น นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเตรียม อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ23102) จำนวน 16 คน ซึ่งกำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1. รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ และเครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบ ได้แก่ คู่มือการใช้รูปแบบ และแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน 2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 3. บันทึกการเรียนรู้กลยุทธ์การอ่าน 4. แบบสอบถามความคิดเห็นต่อรูปแบบการสอน โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยการใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติที่แบบอิสระ (t-test dependent) และ การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยสามารถสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ ได้ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น มีชื่อเรียกว่าเอสคิวเซ (ESQSE Model) มีองค์ประกอบของรูปแบบ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบการสอน 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน 3) ขั้นตอนการสอน ซึ่งประกอบด้วยการจัดการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1. ขั้นกระตุ้นและเชื่อมโยงความรู้เดิม (E= Engaging Stage) 2. ขั้นฝึกอ่านด้วยตนเอง (S= Self-Reading Stage) 3. ขั้นตั้งคำถาม (Q= Questioning Stage) 4. ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (S= Sharing Stage) 5. ขั้นประเมินผล (E= Evaluation Stage) 4) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ ได้แก่ ปัจจัยสนับสนุน ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และ 5) การวัดและประเมินผล ได้แก่ การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน การเขียนบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) การประเมินจากแบบทดสอบการอ่านและการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ผลการตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมและความสอดคล้องของรูปแบบการสอนอ่าน โดยผู้เชี่ยวชาญ เห็นด้วยกับรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 5 ด้าน และรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.53) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเป็นรายด้าน พบว่ามีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านหลักการของรูปแบบการสอน ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45) ด้านวัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45)

ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X}=4.60$, S.D.=0.55) ด้านขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน ($\bar{X}=4.40$, S.D. =0.52) และด้านเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ ($\bar{X} =4.33$, S.D. =0.46) ซึ่งจากผลการประเมินข้างต้น แสดงว่า รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ มีความเหมาะสม ในระดับมากและสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้

2. ผลการประเมินความเหมาะสม/เห็นด้วยกับแผนการจัดการเรียนรู้ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นทั้ง 3 ด้าน และรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.44) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเป็นรายด้าน พบว่ามีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านแผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน และเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) ด้านความสอดคล้องของสาระสำคัญกับมาตรฐานการเรียนรู้หรือตัวชี้วัด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) และด้านองค์ประกอบของแผนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.55) โดยผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อองค์ประกอบของแผนการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ องค์ประกอบของสมรรถนะหลัก ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) รองลงมาคือ องค์ประกอบด้านชื่อเรื่อง ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45) องค์ประกอบด้านสาระสำคัญ ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45) องค์ประกอบด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45) องค์ประกอบด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45) องค์ประกอบด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.55) องค์ประกอบด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45) องค์ประกอบด้านสาระการเรียนรู้/เนื้อหา ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.45) และ องค์ประกอบด้านสื่อการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.45) ซึ่งจากผลการประเมินข้างต้นแสดงว่า ผู้วิจัยสามารถนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาได้

3. ผลประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นโดยมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.82$, S.D.=0.33) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้แก่องค์ประกอบของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนESQSE Model($\bar{X}=4.86$, S.D.= 0.51) รองลงมา คือคู่มือมีองค์ประกอบที่สำคัญและสัมพันธ์กับรูปแบบการสอน ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45) อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45) และ ระบุรายละเอียดในคู่มือชัดเจนเข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.60$,S.D.=0.55) ตามลำดับซึ่งจากผลการประเมินข้างต้นแสดงว่า ผู้วิจัยสามารถนำคู่มือการใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ไปใช้เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาได้

4. ผลของการใช้รูปแบบการสอนและการอ่านภาษาอังกฤษตามแบบทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม ร่วมกับการใช้กลยุทธ์การอ่านอย่าง มีวิจารณญาณเพื่อที่จะส่งเสริมความสามารถด้านการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณ ที่ได้พัฒนาขึ้นนั้นมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 การประเมินความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนการเรียนและหลังการเรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย โดยคะแนนหลังเรียน ($\bar{X} = 18.50$, S.D. = 2.31) คะแนนก่อนเรียน ($\bar{X} = 11.00$, S.D. = 2.22) ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณเป็นรายด้าน พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถด้านการอ่านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณทั้ง 6 ทักษะของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า มีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ทักษะการจับใจความสำคัญ (Main Idea) ($\bar{X} = 4.94$, S.D.=0.33) การสรุป ความจากการอ้างอิง(Inference) ($\bar{X} = 3.69$, S.D.=0.23) การตีความ เรื่องที่อ่าน (Interpretation) ($\bar{X} = 0.38$, S.D. =21.90) การเข้าใจ รายละเอียด ของเรื่องที่อ่าน (Details) ($\bar{X} = 2.50$, S.D. =0.40) การประเมินค่าของเรื่องที่อ่าน (Evaluation) ($\bar{X} = 2.44$, S.D. =0.66) และการอ้างอิงสรรพนาม(Pronoun Reference) ($\bar{X} = 1.56$, S.D.= 0.40) ซึ่งแสดง ให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้ ตามของรูปแบบการสอน และ การอ่านภาษาอังกฤษ ตามแบบ ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม ร่วมกับกลยุทธ์ การอ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณ สามารถส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณ ของผู้เรียนให้สูงขึ้น

4.2 การสำรวจการใช้กลยุทธ์ การอ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณของนักเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเป็นการนำเสนอผลการสรุปและการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจการใช้กลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนจากแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) ของผู้เรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม ในขั้นตอนฝึกอ่านด้วยตนเอง (S= Self Reading Stage) ที่ผู้เรียนแต่ละคนใช้เป็นวิธีการทำความเข้าใจบทอ่านทำให้ผู้เรียนไปถึงจุดหมายปลายทางของการอ่าน เกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้นโดยสามารถจับประเด็นที่อ่านให้ได้มากที่สุดและใช้เวลาอันน้อยที่สุดด้วยกลยุทธ์การอ่านต่างๆ รวมทั้งแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งที่อ่านและกลยุทธ์ที่ใช้ในการอ่านหลังจากที่เรียนจบในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ผลการวิเคราะห์พบว่ากลยุทธ์การอ่านแต่ละขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นนักเรียนได้มีการใช้กลยุทธ์การอ่านที่หลากหลายวิธี จากมากไปหาน้อย ได้แก่ การอ่านซ้ำ (Re-read) การอ่านแบบกวาดสายตา (Skimming) การเลือกอ่านเฉพาะที่เพื่อหาคำตอบ (Scanning) การหาใจความสำคัญ (Finding main idea) การแปล (Translating) การใช้พื้นความรู้เดิม (Using background knowledge) การอ้างอิง (Referencing) การใช้บริบทหรือตัวชี้แนะ (Using context clues) และการใช้ความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์ (Using knowledge of grammatical structure) จากการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้การใช้กลยุทธ์การอ่าน จากบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียน และการสังเกตพฤติกรรมกรอ่าน เห็นได้ว่าผู้เรียนมีพัฒนาการความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเพิ่มขึ้นได้ในระดับหนึ่งในช่วงกลางของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น และผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างวิจารณ์ญาณมากขึ้นในช่วงท้ายหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ดังนี้

4.3 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซิม ร่วมกับ กลยุทธ์การอ่าน อย่างมีวิจารณญาณ เพื่อส่งเสริม ความสามารถ ด้านการอ่าน อย่างมี วิจารณ์ญาณสำหรับ นักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตาม ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซิมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หรือ ESQSE Model ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็น ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.17) และเมื่อพิจารณา รายด้านพบว่าด้านขั้นตอนการสอน เห็นด้วยเป็นอันดับที่ 1 ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.35) รองลงมา ด้านความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนอ่าน ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.28) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.22) และด้านเนื้อหา ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.33)

5. การรับรองรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซิมร่วมกับกล ยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ESQSE Model)

จากการวิเคราะห์ผลการรับรองรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอน สตรัคติวิซิมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา หรือ ESQSE Model ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบ การสอน 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน 3) ขั้นตอนการสอน ซึ่งประกอบด้วยจัดการ เรียนรู้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1. ขั้นกระตุ้นและเชื่อมโยงความรู้เดิม (E= Engaging Stage) 2. ขั้นฝึก อ่านด้วยตนเอง (S= Self-Reading Stage) 3. ขั้นตั้งคำถาม (Q= Questioning Stage) 4. ขั้น แลกเปลี่ยนเรียนรู้ (S= Sharing Stage) 5. ขั้นประเมินผล (E= Evaluation Stage) 4) เงื่อนไข การนำรูปแบบไปใช้ และ 5) การวัดและประเมินผล ผู้วิจัยพบว่า รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นได้รับการ รับรองรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ว่าเป็นรูปแบบที่เหมาะสมอยู่ในระดับ มาก และเอกสาร ประกอบการใช้รูปแบบ ได้แก่ คู่มือการใช้รูปแบบ และแผนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบ ได้รับการ รับรองว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด และเมื่อสรุปในภาพรวมผลการรับรองรูปแบบมีความ เหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.20) ซึ่งเมื่อแยกรายประเด็นพบว่า ประเด็นที่มี ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ได้แก่วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) คู่มือการใช้รูปแบบ ($\bar{X} = 4.80$, S.D.= 0.44) และแผนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.60$, S.D.= 0.54)

สรุปได้ว่า รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซิมร่วมกับกล ยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ESQSE Model) มีความ เหมาะสม สอดคล้องและมีประโยชน์สามารถนำไปใช้ได้จริง

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซิมร่วมกับกล ยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นนี้มีชื่อว่ารูปแบบการสอนเอสคิวเซ (ESQSE Model) มีองค์ประกอบของรูปแบบ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบการสอน 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน 3) ขั้นตอนการสอน ซึ่งประกอบด้วยการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1. ขั้นกระตุ้นและเชื่อมโยงความรู้เดิม (E= Engaging Stage) 2. ขั้นฝึกอ่านด้วยตนเอง (S= Self-Reading Stage) 3. ขั้นตั้งคำถาม (Q= Questioning Stage) 4. ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (S= Sharing Stage) 5. ขั้นประเมินผล (E= Evaluation Stage) 4) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ ได้แก่ ปัจจัยสนับสนุน ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และ 5) การวัดและประเมินผล ผลการตรวจสอบความสอดคล้องและความเหมาะสมของรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ความเหมาะสมของรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สามารถนำไปใช้จริงได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Joyce and Weil (2000:9) และรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.53) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเป็นรายด้าน พบว่ามีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านหลักการของรูปแบบการสอน ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45) ด้านวัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45) ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.55) ด้านขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.52) และด้านเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.46)

เหตุที่เป็นดังนี้เนื่องมาจากรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ได้รับการพัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ และตาม หลักการทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism Theory) ที่เน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในการเปิดโอกาสให้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการทำงานร่วมกัน (Driver and Bell 1986; Underhill 1991) รวมถึงการใช้หลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยประมวลการดำเนินการตามแนวทางการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณที่เน้นการพัฒนาความสามารถในการอ่านให้แก่ผู้เรียน โดยให้ร่วมกันฝึกอ่านบทอ่านที่ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวัน บทอ่านที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน (Wallce, 1992) และได้ดำเนินการพัฒนารูปแบบการสอนอย่างเป็นระบบ ตามลำดับขั้นตอนของวิธีการเชิงระบบโดยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานคือสภาพปัญหาและความต้องการการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้องสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน ซึ่งเป็นการดำเนินการอย่างเป็นระบบตามแนวคิด ADDIE Model ของ Kevin Kruse (2007:1) ร่วมกับกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยใช้รูปแบบของ ADDIE Model ที่ประกอบด้วยกระบวนการ 5 ขั้นตอน คือ ขั้นวิเคราะห์ (Analysis) ขั้นตอนออกแบบ (Design) ขั้นพัฒนา (Development) ขั้นนำไปใช้ (Implement) และขั้นประเมินผล (Evaluation) และผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านรูปแบบการสอน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการ

สอน และด้านวัดประเมินผล มีการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญจนสมบูรณ์ ทำให้รูปแบบการสอนอ่านมีความเหมาะสมที่นำไปใช้จริงได้และผ่านการรับรองคุณภาพของรูปแบบการสอนจากผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Joyce and Weil (2000: 9) ที่กล่าวว่าการพัฒนารูปแบบการสอนที่มีประสิทธิผลและคุณภาพที่ดีนั้นต้องอาศัยพื้นฐานของที่มาของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีองค์ประกอบด้วยหลักการ เป้าหมาย และองค์ประกอบอื่นๆที่สำคัญที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ สุวิทย์ บึงบัว (2550: 10) ที่กล่าวว่าระบบการเรียนการสอนที่เป็นระบบว่าเป็นการจัดองค์ประกอบของการเรียนการสอนให้มีความสัมพันธ์กันเพื่อสะดวกต่อการนำไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางของการเรียนการสอนที่ได้กำหนดไว้ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Kruse (2008: 1) ที่กล่าวว่า การพิจารณาความเหมาะสมของการเรียนการสอน ต้องประเมินทุกองค์ประกอบและนำสิ่งที่บกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้รูปแบบการสอนมีความเหมาะสมและมีคุณภาพ ดังนั้นรูปแบบการสอนอ่านที่พัฒนาขึ้นจึงมีความเหมาะสมสอดคล้องกันทุกองค์ประกอบ สามารถนำรูปแบบการสอนอ่านไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพได้

2. จากผลการใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณ (ESQSE Model)

2.1 จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลประเมินความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจรรย์ญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนการเรียนและหลังการเรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจรรย์ญาณของกลุ่มตัวอย่างจำแนกเป็นรายด้าน พบว่าหลังการเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นทุกด้าน และจากการทดสอบค่า t (t-paired sample test) พบว่า ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจรรย์ญาณของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์จำแนกตามทักษะของความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจรรย์ญาณ พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถด้านการอ่านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจรรย์ญาณทั้ง 6 ทักษะของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า มีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ทักษะการจับใจความสำคัญ (Main Idea) ($\bar{X} = 4.94$, S.D.=0.33) การสรุปความจากการอ้างอิง (Inference) ($\bar{X} = 3.69$, S.D. =0.23) การตีความเรื่องที่อ่าน (Interpretation) ($\bar{X} = 0.38$, S.D. =21.90) การเข้าใจรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน (Details) ($\bar{X} = 2.50$, S.D. =0.40) การประเมินค่าของเรื่องที่อ่าน (Evaluation) ($\bar{X} = 2.44$, S.D. =0.66) และการอ้างอิงสรรพนาม (pronoun reference) ($\bar{X} = 1.56$, S.D. = 0.40) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการสอนตามรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณ (ESQSE Model) มีลักษณะเด่นในการส่งเสริมกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจรรย์ญาณของผู้เรียนที่ทำให้

ความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียนสูงขึ้นหลังจากเรียนด้วยรูปแบบดังกล่าว โดยมุ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนนำความรู้และประสบการณ์เดิมที่เกี่ยวข้องกับบทอ่านมาใช้ในการเรียนรู้การอ่าน ซึ่งจะเห็นได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นตอนที่ 1 ขั้นกระตุ้นและเชื่อมโยงความรู้เดิม (Engaging Stage) เป็นการนำเข้าสู่เนื้อหาในบทเรียนหรือเรื่องที่น่าสนใจ ในกิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-Reading) โดยใช้สื่อที่มีความหลากหลายและสอดคล้องกับเรื่องหรือเนื้อหาที่อ่าน เช่น รูปภาพ ภาพจากเว็บไซต์ มาช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนนำประสบการณ์เดิมมาใช้ ช่วยให้เกิดความสนใจและมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพิ่มขึ้น และขั้นตอนที่ 3 ขั้นตั้งคำถาม (Questioning Stage) ซึ่งเป็นขั้นที่ครูตั้งคำถามในลักษณะต่างๆ ในกิจกรรมระหว่างอ่าน (While-Reading) เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนกลับมาพิจารณาข้อความหรือเนื้อหาที่อ่าน และคิดทบทวนความรู้และประสบการณ์ของตนเองในการที่จะตอบคำถามนั้น ทำให้นักเรียนเกิดจุดประสงค์ที่ชัดเจนว่าจะอ่านเพื่อตอบคำถามอะไร มีจุดประสงค์เพื่อที่จะใช้ทบทวน หรือให้จดจำประเด็นสำคัญ ๆ ในข้อความ เกี่ยวกับข้อเท็จจริง หรือรายละเอียดต่างๆ ที่ได้จากการอ่านคำถามที่มุ่งให้นักเรียนคิดขยายความจากสิ่งที่อ่านเพิ่มเติมที่ต้องอาศัยกระบวนการคิดวิเคราะห์ การตีความ การสรุปอ้างอิงไปสู่ประเด็นอื่น ๆ มากกว่าการทบทวนความจำ นอกจากนี้การให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ในการแบ่งปันความรู้ ในขั้นตอนที่ 2 ขั้นฝึกอ่านด้วยตนเอง (Self-Reading Stage) โดยครูเป็นผู้ฝึกกิจกรรมการอ่านในกิจกรรมระหว่างอ่าน (While-Reading) และนักเรียนจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับบทอ่านด้วยตนเอง สร้างความหมายจากการอ่านโดยอ่านด้วยตนเองหรืออ่านร่วมกับผู้อื่นตามและองค์ประกอบที่สำคัญที่ส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือ บทอ่านมีคำศัพท์ที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน และอยู่ในความสนใจของผู้เรียน การใช้กลยุทธ์ที่ได้จากการอ่านในการทำความเข้าใจกับบทอ่านร่วมกับเพื่อนและครูผู้สอน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำและเกิดเป็นองค์ความรู้ด้วยตนเอง มีกระบวนการขั้นตอนการสอนที่แตกต่างจากการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เนื่องจากกิจกรรมรูปแบบการสอนเน้นการใช้กลยุทธ์ในการพัฒนาการอ่านในรูปแบบที่หลากหลาย ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการอ่าน สอดคล้องกับ Auer and Paxton (1997 cited in Ajideh, 2003); Fountas and Pinnell 2013: 8-10) ที่เสนอแนะให้ผู้สอนมีบทบาทหน้าที่เป็นผู้คอยอำนวยความสะดวกให้ความช่วยเหลือและชี้แนะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Vygotsky (1989: 285) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้มิได้เกิดจากการสอนแต่เป็นกิจกรรมทางสังคม เด็กเป็นผู้สร้างความรู้ความเข้าใจของตนเองครูเป็นผู้ให้อำนวยความสะดวกส่งเสริมแนวคิดด้านการพัฒนาการทางเชาว์ปัญญา (The Zone of Proximal Development) อาจนำมาวางแผนการสอนได้โดยจัดให้มีการช่วยเหลือที่เหมาะสม การจัดสิ่งแวดล้อมที่มีความหมายและสามารถมีความรู้ออกไปใช้ประโยชน์ได้ และช่วยให้ผู้เรียนมีระดับการพัฒนาศักยภาพอยู่ 2 ระดับ คือ ระดับการพัฒนาความคิดที่แท้จริงซึ่งผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาเองได้กับระดับการพัฒนาศักยภาพซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจากครูหรือเพื่อนที่มีความสามารถสูงกว่าด้วยการสนับสนุนที่เหมาะสมสู่การการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมจนกระทั่งได้รับกลยุทธ์นั้นเป็นของตนเอง การสนับสนุนด้านนี้สอดคล้องกับวรรณทิพา รอดแรงคำ (2541: 26)

ได้กล่าวถึงบทบาทของครูในการเรียนการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ว่า ครูมีบทบาทเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนใช้วิธีการสอนที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน นักเรียน กับครู ครูต้องช่วยให้นักเรียนพิจารณาในสิ่งที่ถูกต้องบทบาทของครูต้องจัดหาสื่อ และจัดหากิจกรรมใหม่ๆ ให้กับนักเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนสร้างความเข้าใจใหม่ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Jinhong Yu: (2015) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและผลกระทบต่อ การอ่านภาษาอังกฤษระดับวิทยาลัยและพบว่าส่วนด้านการแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านที่มีผลการประเมินเป็นลำดับสุดท้าย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนยังขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และกลัวผิดพลาดในคำตอบหรือความคิดเห็น

2.2 การสำรวจการใช้กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการนำเสนอผลการสรุปและการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจการใช้กลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนจากบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) ของผู้เรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม ในขั้นตอนฝึกอ่านด้วยตนเอง (Self Reading Stage) ที่ผู้เรียนแต่ละคนใช้เป็นวิธีการทำความเข้าใจบทอ่านทำให้ผู้เรียนไปถึงจุดหมายปลายทางของการอ่าน เกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้นโดยสามารถจับประเด็นที่อ่านให้ได้มากที่สุดและใช้เวลาอันน้อยที่สุดด้วยกลวิธีการอ่านต่างๆ รวมทั้งแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์ที่ใช้ในการอ่านหลังจากที่เรียนจบในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ โดยได้จำแนกผลการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ กลยุทธ์การอ่านแต่ละขั้นตอน กลยุทธ์การอ่านที่นักเรียนใช้เพื่อช่วยส่งเสริมให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มตัวอย่างตามรูปแบบการสอนอ่านที่พัฒนาขึ้น ซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่า กลยุทธ์การอ่านแต่ละขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นนักเรียนได้มีการใช้กลยุทธ์การอ่านที่หลากหลายวิธี ได้แก่ การอ่านซ้ำ (Re-read) การอ่านแบบกวาดสายตา (Skimming) การเลือกอ่านเฉพาะที่เพื่อหาคำตอบ (Scanning) การหาใจความสำคัญ (Finding main idea) การแปล (Translating) การใช้พื้นความรู้เดิม (Using background knowledge) การอ้างอิง (Referencing) การใช้บริบทหรือตัวชี้แนะ (Using context clues) และการใช้ความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์ (Using knowledge of grammatical structure) จากการใช้กลยุทธ์การอ่าน จากบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียน และการสังเกตพฤติกรรมการอ่าน เห็นได้ว่าผู้เรียนมีพัฒนาการความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพิ่มขึ้นได้ในช่วงกลางของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น และผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมากขึ้นในช่วงท้ายหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และฝึกฝนเกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่านมีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน การใช้กลยุทธ์การอ่านที่ครูผู้สอนให้ความรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่าน จึงทำให้ผู้เรียนรู้จักเลือกใช้กลยุทธ์การอ่านที่เหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะนุช พุฒแก้ว (2557) การพัฒนาโมเดลกลวิธีการอ่านสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะ ภาษาต่างประเทศ ที่พบว่า การเพิ่มความเข้าใจในการอ่าน ผู้อ่าน

ที่คุ้นเคยกับโครงสร้างข้อความหลากหลายประเภท การใช้กลยุทธ์ในการอ่านในการแยกประเด็นสำคัญออกจากการอ่าน จะช่วยเพิ่มความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่ซับซ้อนมากขึ้น

2.3 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (ESQSE Model) พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.17) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านขั้นตอนการสอน เห็นด้วยเป็นอันดับที่ 1 ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.35) รองลงมา ด้านความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนอ่าน ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.28) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.22) และด้านเนื้อหา ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.33) ทั้งนี้เป็นเพราะการออกแบบรูปแบบการสอนอ่านได้มีการพัฒนาอย่างเป็นระบบ จากขั้นตอนการสำรวจความต้องการจำเป็น การสนทนากลุ่มครูผู้สอน นักเรียน จนทำให้นักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนอ่านที่มีคุณภาพ และตรงตามความต้องการของนักเรียนในการพัฒนาด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Kruse (2004) โดยใช้รูปแบบ “ADDIE Model” และวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นในเนื้อหา หัวข้อเรื่องที่อ่าน รวมทั้งวิธีการสอน อย่างเป็นขั้นตอน รวมทั้งด้านกิจกรรมการเรียนการสอนนักเรียนเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนอ่านมุ่งเน้นให้ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึงและตามศักยภาพโดยมีครูผู้สอนเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ ช่วยเหลือในสิ่งที่นักเรียนไม่เข้าใจ ซึ่งสอดคล้องกับธิดา ภูประทาน (2542: 13) ที่ได้กล่าวถึงทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มว่าเป็นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผ่านกิจกรรมที่มีความหลากหลายทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นต่อการเรียน นอกจากนี้ Bell (1993: 24-30) ยังกล่าวว่าทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่ม เป็นการเรียนรู้ที่ไม่ใช่การเติมสมองที่ว่างเปล่าของนักเรียนให้เต็มดังนั้น การเรียนรู้ คือ ความหมายที่สร้างขึ้นโดยผู้เรียนจากสิ่งที่ผู้เรียนเห็นหรือได้ยิน นักเรียนจะเป็นผู้สร้างความหมายจากประสบการณ์ด้วยตนเอง ดังนั้นนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (ESQSE Model) จึงเห็นด้วยในระดับมากต่อขั้นตอนการสอน

3. การรับรองรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ESQSE Model)

จากการวิเคราะห์ผลการรับรองรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา หรือ ESQSE Model ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบการสอน 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน 3) ขั้นตอนการสอนของรูปแบบ 4) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ ได้แก่ ปัจจัยสนับสนุน ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และ 5) การวัดและประเมินผล ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบมี 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1. ขั้นกระตุ้นและ

เชื่อมโยงความรู้เดิม (E= Engaging Stage) 2. ขั้นฝึกอ่านด้วยตนเอง (S= Self-Reading Stage) 3. ขั้นตั้งคำถาม (Q= Questioning Stage) 4. ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (S= Sharing Stage) 5. ขั้นประเมินผล (E= Evaluation Stage) ผู้วิจัยพบว่า รูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นได้รับการรับรองรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ว่าเป็นรูปแบบที่เหมาะสมอยู่ในระดับมาก และเอกสารประกอบการใช้รูปแบบ ได้แก่ คู่มือการใช้รูปแบบ และแผนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบทั้งหมดได้รับการรับรองว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด ทั้งนี้เนื่องมาจากกระบวนการพัฒนาและหาคุณภาพของรูปแบบเป็นการดำเนินการที่เป็นระบบ และเป็นไปตามลำดับขั้นตอนแบบแผนของการพัฒนารูปแบบการสอน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ความต้องการของผู้เรียนและหลักสูตร เพื่อนำมาใช้ในการออกแบบรูปแบบที่เหมาะสมซึ่งผ่านการตรวจสอบรูปแบบและปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน จากนั้นผู้วิจัยจึงสร้างเครื่องมือประกอบรูปแบบที่ผ่านการประเมินความเหมาะสม/สอดคล้องกับรูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน หลังจากนั้นจึงนำรูปแบบไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีความใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริงแล้วนำผลที่ได้จากการทดลองใช้มาปรับปรุงรูปแบบให้มีคุณภาพ จากนั้นจึงนำรูปแบบไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างจากผลการใช้รูปแบบพบว่ารูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน ภาษาอังกฤษและการใช้กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ จากนั้นผู้วิจัยจึงนำรูปแบบที่พัฒนาและหาคุณภาพเรียบร้อยแล้วเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านเพื่อรับรองรูปแบบ ซึ่งจากกระบวนการทั้งหมดของการวิจัยและพัฒนาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการอย่างเป็นระบบมีการศึกษาและพัฒนารูปแบบอย่างต่อเนื่องจากคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ มีการทดลองใช้เพื่อปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ถูกออกแบบและพัฒนาตามหลักการ แนวคิด และทฤษฎีเพื่อให้สามารถจัดการเรียนรู้และประเมินผลการเรียนรู้จากการนำรูปแบบไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา ขัมมณี (2555) Kemp (อ้างถึงใน Morrison et al., 2011) Dick, Carey and Carey (2005) Joyce and Weil (2000) เยาวดี วิบูลย์ศรี (2542) และกิดานันท์ มลิทอง (2540) ที่กล่าวว่า การออกแบบระบบการเรียนการสอนที่ดีมีขั้นตอนที่ต้องศึกษาความต้องการ สภาพปัญหา ลักษณะของผู้เรียน สภาพบริบทการเรียนและวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน แล้วนำมากำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ ขั้นตอนและรูปแบบการสอน พัฒนาสื่อการสอนที่เกี่ยวข้อง ทดลองใช้รูปแบบการสอน กำหนดวิธีการและพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผล ทดสอบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนก่อนและหลังการเรียน และปรับปรุงรูปแบบการสอน ซึ่งเป็นไปตามกระบวนการพัฒนารูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของนิธิตา สุทะพินธ์ (2561) รุ่งนภา ชีวรัศมี (2560) และยุพรพรรณ ตันติสัตยานนท์ (2555) ที่พบว่า การออกแบบรูปแบบการสอนที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญของรูปแบบการพัฒนารูปแบบด้วยขั้นตอนและกระบวนการที่มีคุณภาพและผ่านการรับรองรูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญอย่างครบถ้วนตามแนวคิด ทฤษฎีการออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอน สามารถทำให้

รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบที่เหมาะสมสามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพ เกิดความรู้และทักษะที่เป็นประโยชน์ในการเรียนและการศึกษาในระดับสูงต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 รูปแบบการสอนอ่านที่พัฒนาขึ้นเน้นการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณตามระดับความสามารถของนักเรียน ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรเตรียมบทอ่านสั้นๆ หนังสือส่งเสริมการอ่านที่นักเรียนสนใจ จากข้อมูลพบว่า นักเรียนมีการพัฒนาการด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมากขึ้น และมีความคิดเห็นในเชิงบวกต่อรูปแบบการอ่านดังนั้นการเลือกเนื้อหาบทอ่านที่เหมาะสมกับความสนใจของนักเรียนรวมทั้งขั้นตอนในรูปแบบการสอนจึงเป็นสิ่งสำคัญในการจัดกิจกรรมการอ่าน

1.2 จากการบันทึกหลังการเรียนรู้ของนักเรียน พบว่านักเรียนมีการใช้กลยุทธ์ในการอ่านเพิ่มขึ้น ดังนั้นการให้ความรู้และแนะนำกลวิธีการอ่าน และการฝึกอ่านบทอ่านอย่างเป็นประจำจะช่วยให้เด็กเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านมากขึ้น ดังนั้นครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาเพื่อหาวิธีการสอนที่มีความเหมาะสมไปใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนรวมทั้งให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับความสำคัญของกลยุทธ์การอ่านและแนะนำกลยุทธ์เพื่อที่นักเรียนจะได้เลือกใช้กลยุทธ์การอ่านที่เหมาะสมกับตนเอง

1.3 สร้างบรรยากาศในการเรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษระหว่างครูผู้สอนและนักเรียนให้มีความเป็นกันเองเพื่อให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการมีปฏิสัมพันธ์ที่ติระหว่างเพื่อนนักเรียนและครูในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรพัฒนารูปแบบการสอนอ่าน-เขียนตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การคิดวิเคราะห์ ซึ่งเป็นการพัฒนาด้านทักษะการเขียนและกระบวนการคิด เนื่องจากข้อมูลวิจัยบ่งชี้ว่าการความสัมพันธ์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณผู้เรียนได้แสดงออกถึงการคิดวิเคราะห์ที่ถ่ายทอดออกมาของการเขียน

2.2 ควรนำผลการวิจัยการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษไปขยายผลให้กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในรูปแบบของการอบรมหรือการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC: Professional Learning Community) เนื่องจากผลการศึกษา สะท้อนว่าขั้นตอนการสอนของรูปแบบการสอนนี้ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมากขึ้น

รายการอ้างอิง

- Aebersold, J. A., & Field, M. L. (1997). *From Reader to Reading Teacher*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Anderson, T. P. (1997). *Using Models of Instruction*. In C. R. Dills and A. J. Romiszowski (eds.), *Instructional Development Paradigms*. Englewood Cliffs, NJ: Educational Technology Publications.
- Anderson, G. L. (1999). Toward Authentic Participation: Deconstructing the Discourses of Participatory Reforms in Education. *American Educational Research Journal* 35 (4), 571-603.
- Arends, R. I. (1997). *Classroom Instruction and Management*. New York: McGraw Hill.
- Banathy, B. H. (1968). *Instructional System*. Belmont, California: Fearow.
- Barnett, G. A. (1988). Communication and Organization, (eds.) In G.M. Goldharber & G.A. Barnett. *Handbook of organization communication*. (pp. 101-129). Northwood, N.J: Ablex.
- Bloom, B. S. (1968). *Learning For Mastery, The Evaluation Comment*. In All Our Children Learning, McGraw-Hill.
- Brainerd, C. J. (1978). *Piaget's Theory of Intelligence*. New Jersey: Prentice Hall.
- Branch, R. M. (2009). *Instructional design: The ADDIE approach*. New York: Springer.
- Blum, M. L., & Naylor, J. C. (1996). *Industrial Psychology*. New York: Hapers Row Publishers.
- Burmeister, L. E. (1974). *Reading strategies for secondary school teachers*. Reading, MA: Addison-Wesley
- Caine, R. N., & Caine, G. (1991). *Making connections: Teaching and the human brain*. Alexandria, Va: Association for Supervision and Curriculum Development.
- Clark, T. J. (2004). *Success Through Quality*. Wisconsin: ASQ: Quality Press.
- Coady, J. (1979). A psycholinguistic model of ESL readers. In R. Mackey, B. Barkman, & R. R. Jordan (Eds). *Reading in Second language*. Rowley, Mass: Newbury House.
- Creswell, J. (2002). *Educational research; planning, conducting, and evaluating quantitative and qualitative research*. New Jersey: Pearson Education Inc.
- Dale, E. (1969). *Audio-Visual Methods in Teaching*. 3rd ed., Holt, Rinehart & Winston, New York.

- Davies, E. et al. (1990). *Task Reading*. Cambridge: Cambridge University.
- Dechant, E. V. (1982). *Improving the teaching of reading*. (3rd ed.). New Jersey: Englewood Cliff: Prentice Hall Inc.
- Dick, W., & Carey, L. (1985). *The systematic design of instruction* (2nd ed.). Glenview, IL: Scott, Foresman.
- Dick, W., & Carey, L. (1990). *The systematic design of instruction*. New York: Harper Collins. Chapter 1: Introduction to instructional design (pp. 2-11).
- Driscoll, M. P. (1994). *Psychology of Learning for Instruction*. Massachusetts: Allyn & Bacon.
- Driver, R., & Bell. (1986). Students Thinking and the Learning of Science; A Constructivist View. *School Science Review*, 67(240), 443–456.
- Edmonson, J. B., & Francis L. Bacon. (1953). *The Administration of the Modern Secondary School*. 4th ed. New York: Macmillan.
- Fosnot, C. T. (1996). *Constructivism: theory, perspectives, and practice*. New York: Teachers College Press.
- Dubin, F. (1982). What Every FFL Teacher Should know about Reading?. *English Teaching Forum*. 20 : 14-23.
- George D., & Evelyn B. Spache Spache. (1969). *Reading in the Elementary School*. (2nd ed.). Boston: Allyn and Buco, Inc.
- Grabe, W. (1991). Current Development i Second Language Reading Research. *TESOL QUARTERLY*, 25(3).
- Greenwood, J. E. (2002). Student Perception Regarding Classroom Environment for earning. *Dissertation Abstracts International* 65(6): 2110-A.
- Gredler, M. E. (1997). *Learning and instruction: Theory into practice*. (3rd ed.) New Jersey: Prentice-Hall.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw-Hill Book.
- Gocsik, K. (2004). *Teaching Critical Thinking*. Accessed 11 February 2004. Available from http://www.dartmonth_edu/ompose/faculty/pedagcgies/thinking.html.
- Harris, A. J., & Sipay, E. R. (1979). *How to Teach Reading*. New York: Longman Inc.
- Hewson, M. G., & Hewson, P. W. (1983). Effect of Instruction Using Students' Prior Knowledge and Change Strategies of Science Learning. *Journal of Research in Science Teaching*. 20, 732-734.

- Irwin, J. W. (2007). *Teaching Reading Comprehension Processes*. Englewood Cliffs: Prentice Hall.
- Jonassen, D. H. (1991). *Evaluating Constructivist Learning*. *Educational technology* 31, 9 (September): 28 – 32.
- Joyce, B., & Weil, M. (1996). *Models of Teaching*. 5th (ed.) Boston: Allyn and Bacon.
- Joyce, B., & Weil, M. (2000). *Models of Teaching*. (6th ed.) Boston: Allyn and Bacon.
- Joyce, B., Weil, M., & Calhoun, E. (2009). *Models of teaching*. (8th ed.). Boston, MA: Pearson Education, Inc.
- Karabay, A. (2015). The Guiding Effects of a Critical Reading Program on the Use of External Reading Strategies When Confronting an Ironic Text. *Educational Research and Reviews*, 10(16), 2296-2304. doi:10.5897/ERR2015. 2419
- Krashen, S. D., & Terrel, T. D. (1983). *The Natural Approach Language Acquisition in the Classroom*. U.K.: Pergamon Press.
- Keeves, J. P. (1997). *Education Research and Methodology and Methodology and Measurement: An International Handbook*. Oxford: Pergamon Press
- Kemp, J. E. (1985). *The Instructional Design Process*. New York: Harper & Row Publishers.
- Kemp, J. E.; Morrison, G. R., & Ross, S. M. (1994). *Designing Effective Instruction*. New York: Mcmillan College.
- Kemp, J. E.; Morrison, G. R., & Ross, S. M. (1998). *Designing Effective Instruction*. New York: Mcmillan College
- Kruse, K. (2004). *Introduction to Instructional Design and the ADDIE Model*. Retrieved [Online]. Accessed 6 October 2004. Available from [http://www. E-learningguru.com/articles /art2_1.htm](http://www.E-learningguru.com/articles/art2_1.htm)
- Kruse, K. (2008). *Introduction to Instructional Design and the ADDIE Model*. [Online] Accessed 30 December . Available from [http://www.elearningguru.com/ articles/art2](http://www.elearningguru.com/articles/art2).
- Kletzien, S. B. (1991). Good and poor high school comprehenders' use of reading strategies for reading expository text of differing levels. *Reading Research Quarterly*, 26, 67–86.
- Koralex, D. (2012). *Reading Aloud with Children of All Ages*. Retrieved January 25, 2012, from <http://journal.naeyc.org/btj/200303/readingaloud.pdf>.

- Junjia, k. (2017). *The Application of Constructivism Learning Theory in English Teaching*. Proceedings of the 2017 4th International Conference on Education, Management and Computing Technology.
- Kruse, K. (2007). *Instruction to Instructional Design and the ADDIE Model*. URL: http://www.e-learningguru.com/artcles/art1_1.htm
- Kruse, K. (2008). *Instructional design*. Retrieved March 14, 2008, from <http://www.cognitivedesignsolutions.com/Instruction/LearningTheory.htm>.
- Lado, R. (1961). *Language testing: The construction and use of foreign language tests*. London: Longman.
- Lapp, D., & Flood, J. (1986). *Teaching Reading to Every Child*. Macmillan Publishing Co., Inc.
- Lapp, D., & Flood, J. (1986). *Teaching Student to Read*. NY: Macmillan Publishing Company.
- Leu, D. J., & Kinzer, C.K. (1995). *Effective reading instruction K-8*. (3rd ed). New Jersey: Prentice- Hall.
- Martin, R. (1994). *Teaching Science for all Children*. New York: Massachusetts Allyn and Bacon.
- McCown, R. R., & Roop, P. (1992). *Educational Psychology and Classroom Practice :Partnership*. Boston: Allyn and Bacon.
- Mackay, D. G. (1987). *Perception, Action, and Awareness: A Three Body Problem*. London: Perkamon.
- Medley, F. W. (1977). *Reading Assignments Versus Reading Instruction: Native Language Strategies and Techniques for Use in the Foreign Language Classroom*. In *Personalizing Language Instruction: Learning Styles and Teaching Options*. Illinois: National Textbook Company.
- Mirra, N., Honoroff, B., Elgandy, S., & Pietrzak, G. (2016). Reading and Writing with a Public Purpose: Fostering Middle School Students' Academic and Critical Community Literacies through Debate. *Journal of Language and Literacy Education*, 12(1), 1-22.
- Moraru, C. (2015). *Reading for the Planet: Toward a Geomethodology*. Amazon Kindle.
- Morrison, G. S. (1997). *Fundamentals of early childhood education*. Upper Saddle River, N.J: Merrill.

- Morrison, G. R., Ross, S. M., Kemp, J. E., & Kalman, H. (2010). *Designing effective instruction (6th Ed.)*. New York: John Wiley & Sons.
- Murphy, J. (1997). *Putting New school Leaders to the Test*. Education week.
- National Institute of Educational Testing Service (Public Organization). (2015). Annual Report 2016. Bangkok: National Institute of Educational Testing Service (Public Organization).
- Naiman, N., Frohlich, M., Stern, H. H., & Todesco, A. (1978). *The good language learner*. Research in Educational Series No.7, Ontario Institute for Studies in Education, Toronto.
- Nillius, S. J. (1983). *Weight and the menstrual cycle*. In *Understanding Anorexia Nervosa and Bulimia. Report of the Fourth Ross Conference on Medical Research*, pp. 77–81. Columbus, Ohio: Ross Laboratories.
- Nunan, D. (1989). *Designing Tasks for the Communicative Classroom*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (1990). *Designing tasks for the communicative classroom*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nuttall, C. (1996). *Teaching Reading Skills in a Foreign Language*. Bath: Heinemann.
- Oakhill, J., Cain, K., & Elbro, C. (2014). *Understanding and teaching reading comprehension: a handbook*. Routledge.
<http://www.taylorandfrancis.com/books/details/9780415698313/>
- Osborne, R., & Freyberg, P. (1985). *Learning in Science: The Implications of Children's Science*. Auckland: Heinemann.
- Popham, W. J., & Baker, E. L. (1970). *Systematic instruction*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Quirk, R. (1981). *Longman Dictionary of Contemporary English*. (2nd ed.). London, England: Richard Clays Ltd.
- Renshaw, C. E. (1999). *Connectivity of joint networks with power law length distributions*. 1st published: <https://doi.org/10.1029/1999WR900170>.
- Reutzel, D. R., & Cooter, R. B. (1992). Organizing for Effective Instruction: The Reading Workshop. *The Reading Teacher*. 8 (4) : 548 - 554.)
- Reutzel, D. R., & Cooter, R. B. (1996). *The Essentials of Teaching Children to Read: The Teacher Makes the Difference*. University of Wyoming.
- Ross, J. A. (1998). The Antecedents and Consequences of Teacher Efficacy.

- In: Brophy, J., Ed., *Advances in Research on Teaching*, JAI Press, Greenwich, 49-74.
- Rubin, J. (1975). What the Good Language Learner. Can Teach Us. *TESOL Quarterly*, 9, 41-51.
- Rubin, J., & Thompson, I. (1982). *How to Be a More Successful Language Learner*. Boston, Mass: Heinle & Heinle Publishers.
- Rubin, J. Z., & Sander, F.E.A.J (1991). Culture, Negotiation, and the Eye of the Beholder. Retrieved July 1991, from <https://doi.org/10.1111/j.1571-9979.1991.tb00620>.
- Rumelhart, D. E., & Ortony, A. (1977). *The representation of knowledge in memory*. Retrieved July 19, 2010, from <http://www.sil.org/lingualinks/literacy/ReferenceMaterials/BibliographyLiteracy/RumelhartDAndOrtony1977.htm>
- Rumelhart, D. E. (1981). Schemata: The building blocks of cognition In J.T. Guth (ED). *Comprehension and teaching: Research Reviews*, 3-26.
- Rumelhart, D. E. (1985). *Theoretical Models and Processes of Reading*. New York: International Reading Association.
- Salataci, R., & Akyel, A. (2002). Possible Effects of Strategy Instruction on L1 and L2 Reading. *Reading in a Foreign Language*, 14, 1-17.
- Saettle, P. (1990). *The evolution of American educational technology*. Englewood, Colorado: Libraries Unlimited, Inc.
- Santika, R., & Herdi, H. (2020). Using A Constructivist Approach to Improve Students' Comprehension in Reading Descriptive Text at The Seventh Grade of SMP Negeri 24 Pekanbaru. Vol. 2 No. 2 (2020): Elsy : *Journal of English Language Studies / Articles*.
- Saylor, J., & Others. (1981). *Curriculum Planning for Better Teaching and Learning*. (4th ed). New York: Holt.
- Schell, L. M. (1986). *Strategies for Independently Attacking Unrecognized Words*. *Reading Horizons: A Journal of Literacy and Language Arts*, 26 (2). Retrieved from https://scholarworks.wmich.edu/reading_horizons/vol26/iss2/5
- Schmitt, M. C., & Baumann, J. F. (1986). How to incorporate comprehension monitoring strategies into basal reader instruction. *Reading Teacher*, 40(1), 28-31.
- Sharma, H. L. (2016). TPS (Think-Pair-Share): An Effective Cooperative Learning

- Strategy for Unleashing Discussion in Classroom Interaction. *International Journal of Research in Social Sciences Directories of Publishing Opportunities*, U.S.A.
- Smith, J. A., & Osborn, M. (2003). *Qualitative psychology: A practical guide to research methods*. Sage Publications, Inc.
- Smith, D. K., & Mealy, N. S. (1988). *Changes in school psychology practice: A five year update*. Paper presented at the Annual Meeting of American Psychological Association, Atlanta. (ERIC Document Reproduction Service No. ED302 782).
- Song, M. (1998). Teaching reading strategies in an ongoing EFL university reading classroom. *Asian Journal of English Teaching* 8, 41-45.
- Stauffer, R. G. (1975). *Directing the Reading-Thinking Process*. New York: Harper and Row.
- Stern, H. H. (1975). *The Good Language Learner*. The Ontario Institute for Studies in Education.
- Suhas, R., & Sindhura, K. (2008). *Instructional Design & Technology [Online]*. Accessed 30 December 2008. Available from http://tech.uh.edu/Collage/Technical_Support/Instructional_Design/
- Tan, C. (2017). *Teaching critical thinking: Cultural challenges and strategies in Singapore*. British Educational Research Association.
- Taylor, M. C. (1982). *The need for self-esteem*. In H. Yusa & M. B. Walse (Eds.), *Human Needs 2 and the Nursing Process*, (pp.117-153). Norwalk: Appleton Century-Crofts.
- Tomkins, E. G., & Hoskisson, K. (1991). *Language Art Content and Teaching Strategies*. U.S.A: Merrill.
- Jinhong, Y. (2015). *Analysis of Critical reading Strategies and Its Effect on College English Reading*. *Theory and Practice in Language Studies*. Volume 5: 1. January 2015. <http://dx.doi.org/10.17507/tpls.0501.18>. Accessed on October 2016.
- Valette, R. M., & Disick, R. S. (1972). *Modern Language Performance Object and Individualization. A Handbook*. New York: Harcourt Brace Javinovich.
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in society: The Development of higher psychological processes*. M. Cole, V. John-Steiner, S. Scribner, & E. Souberman (Eds.) Cambridge, MA: Harvard University Press.

- Vygotsky, L. S. (1987). *Thinking and speech*. (N. Minick, Trans.) In R. W. Rieber & A.S. Carton (Eds.), *The Collected works of L. S. Vygotsky: Volume 1 problems of general psychology* (pp. 39-285). New York, NY: Plenum.
- Wallace, R. B. (1992). *Aging and disease : From laboratory to communication in the epidemiologic study of the elderly*. New York: Oxford University Press.
- Watts, M., & Fofili, E. (1998). Towards critical constructivist teaching. *International Journal of Science Education*, 20(2), 173-185.
- Wheatley, G. H. (1991). Constructivist Perspectives on Science and Mathematics Learning. *Science Education*, 75, 9-21.
- White, V. Ronald. (1981). *Communication in the Classroom*. London: Longman Group Ltd.
- Widdowson. H. (1978). *Teaching Language Communication*. Oxford: Oxford University Press.
- Williams, E. (1984). *Reading in the Language Classroom*. Basingstoke: Macmillan.
- Woolfolk, A. E. (1993). *Educational Psychology*. (5th ed) Allyn & Bacon.
- Yager, R. E. (1991). The constructivist learning model. *The science teacher*, 58 (September), 52-57.
- Yang, L. (2017). Critical Literacy Practices in EFL Reading Classroom-An Experimental Study towards Chinese University Students. *English Language Teaching*; Vol. 10, No. 5; 2017. Published by Canadian Center of Science and Education.
- Zijuan, S., & Gaofeng, L. (2016). *Application of WeChat Teaching Platform in Interactive Translation Teaching*. Application of WeChat Teaching Platform in Interactive Translation Teaching <http://dx.doi.org/10.3991/ijet.v11i09.6113>
- กมล สุดประเสริฐ. (2540). *การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงาน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานโครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรวิก ศรีแก้ว. (2556). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของการอ่านนิทานกับการสอนอ่านตามคู่มือครู*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต), มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *เอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2553). *พื้นฐานการพัฒนาหลักสูตร*. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กาญจนา ศรีภัทรวิทย์. (2533). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความ*

- สนใจใน การเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยวิธี MIA และวิธีการสอนตามคู่มือครู. (ปริญญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กานต์ณรงค์ สอนสกุล. (2562). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต. (วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2540). เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- กিজา กำแหง. (2550). การศึกษากลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงและต่ำ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- กลุ่มส่งเสริมนวัตกรรมการเรียนรู้ของครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2550). การจัดการเรียนรู้แบบส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์. สำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการเรียนรู้, กรุงเทพฯ.
- กุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ. (2533). เอกสารประกอบการสอนวิชา 414637 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไกรศุง อนุรักษ์กุล. (2558). การสร้างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา. คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์.
- จรรยา บุญปล้อง. (2541). การพัฒนารูปแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อสอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิราภรณ์ สกุลเหลืองอร่าม. (2554). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 โรงเรียนไผ่ดำพิทยาคม รัชมิ่งคลาภิเษกระหว่างกลุ่มที่สอนด้วย เทคนิค SQ3R กับกลุ่มที่สอนด้วยเทคนิค KWLH-Plus. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จุฑารัตน์ พิมพ์ไทยสง. (2562). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน), มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชญชิตา เสมอสม. (2556). การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเรืองวิทย์พระหฤทัย ด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (GENRE BASED APPROACH) โดยใช้รรถลักษณะของนิทาน (NARRATIVE GENRE FEATURES). (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ), มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- ชูลีรัตน์ สายัณห์รุจี. (2012). ผลของการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคการใช้คำถามที่มีต่อผลสัมฤทธิ์

- ทางการเรียนด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนบ้านหนองชุมแสง (พัชรศาสน์ราชภัฏนครราชสีมา).
Veridian E-Journal, SU, 5(3), 347-361.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2533). เทคโนโลยีการศึกษา: ทฤษฎีและการวิจัย. กรุงเทพฯ :โอเดียนสโตร์.
- จิตติมา นนทิจันทร์. (2559). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อจับใจความสำคัญ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ), มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ณัฐกานต์ พรหมแสน. (2559). การใช้เอกสารประกอบการเรียนการสอนชุด *Let's visit Phayao
Downtown* เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาล 2 เทศบาลเมืองพะเยา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ), มหาวิทยาลัยพะเยา.
- ณัฐฉิณี ทินวงษ์. (2554). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
ประถมศึกษา. (การค้นคว้าอิสระปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ดนยา วงศ์ธนะชัย. (2542). การอ่านเพื่อชีวิต. พิษณุโลก: สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- เตือนใจ คคดี. (2554). การพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการ
เรียนรู้แบบอุปนัยของ จอห์น สจีวิต มิลล์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ถิรวัฒน์ ตันทนีส. (2550). ปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาสหวิทยาการชั้นปีที่ 3
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธนพร บุญประสิทธิ์. (2559). การพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคแบบหมวกหกใบรายวิชาสุขศึกษาสำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต),
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ธาดา ศรีวิเชียร. (2556). การใช้แนวความคิดสร้างสรรค์ความรู้เชิงสังคมเพื่อส่งเสริมความสามารถ
ทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาการสอนภาษาอังกฤษ),
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทิตนา แคมมณี. (2534). ชุดกิจกรรมการสอนและการฝึกทักษะกระบวนการกลุ่มชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 6. กรุงเทพฯ: ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์.
- ทิตนา แคมมณี. (2542). การจัดการเรียนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
โมเดล ชิปปา. (CIPPA Model). วารสารวิชาการ, 2(5), 29
- ทิตนา แคมมณี. (2550). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ทิตนา แคมมณี. (2552). รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย.
กรุงเทพฯ: แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (2555). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธิดา ภูประทาน. (2542). ผลของการจัดกิจกรรมความรู้ทางกายภาพตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ที่มีต่อมโนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์ของเด็กวัยเตาะแตะ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธิดารัตน์ สมานพันธ์. (2549). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนที่ใช้ยุทธศาสตร์การเรียนรู้เมตาคอกนิชันกับวิธีสอนตามคู่มือครู. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน), มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธียนันพร ขาวสะอาด. (2549). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหินช้าง อำเภอมะนัง จังหวัดระนอง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นเรศ เปลี่ยนคำ. (2551). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคแบบเน้นงานปฏิบัติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (ปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิตการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ), มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- นงคณาฬ ขาววัง. (2551). การสำรวจปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 1, 2, 3 และ 7. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นพเก้า ณ พัทลุง. (2548). การพัฒนาคลังการประเมินผลตามมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นิวัฒน์ บุญสม. (2556). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดของกระบวนการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมวินัยกรรมด้านสุขภาพของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นิธิตา สุทะพันธ์. (2561). การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจรรย์ญาณแบบเน้นภาระงานร่วมกับการอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณและการใช้กลวิธีการอ่านสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์), มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- เนตรชนก ฤกษ์ห่วย. (2552). การพัฒนาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ 032101 สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 61 (บ้านห้วยยะฮู) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- เนตรนภา สายดี. (2560). การพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้กระบวนการวิเคราะห์ QUEST สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บ้งอร พานทอง. (2550). ภาษาเพื่อพัฒนาปัญญา. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 เดือน พฤษภาคม – สิงหาคม.
- บันลือ พฤกษ์วัน. (2534). มิติใหม่ในการสอนอ่าน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บันลือ พฤกษ์วัน. (2543). การอ่านเร็ว คิดเป็น. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช .
- บำรุง ไตรรัตน์. (2534). การสอนเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. สารพัฒนาหลักสูตร, (ตุลาคม-มกราคม), 60-65.
- ปัทมา วิญญูญกุล. (2551). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้วิธีสอนตามแนวคิดหมวกหกใบกับวิธีสอนตามแนวคิดของสเตอร์นเบอร์ก. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและวิธีสอน), มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ประชุม รอดประเสริฐ. (2533). นโยบายและการวางแผน: หลักการและทฤษฎี. กรุงเทพฯ: เนติกุลการพิมพ์.
- ประเทิน มหาชนธ์. (2530). การสอนอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ประวีณา ปิติสุทธิ. (2556). การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ แบบแผนที่ความคิดกับแบบการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ปิยะนุช พุดแก้ว. (2557). การพัฒนาโมเดลกลวิธีการอ่านสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ. วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ฉบับที่ 38, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปิยะนุช พุดแก้ว. (2557). การใช้การประเมินผลตามสภาพจริงของผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสืบค้นในสถาบันราชภัฏ. สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์ ฉะเชิงเทรา.
- ปาริชาติ พงษ์ไทย. (2519). ผลของการใช้ชุดฝึกอบรมเรื่องการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สำหรับครูระดับประถมศึกษา โรงเรียนในอำเภอหนองหาน

- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ผัสสรพรรณ ถนอมพงษ์ชาติ. (2550). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีการบันทึกแบบคอร์เนลล์. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พงศกร สุคตธา. (2558). ผลของการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องฟังก์ชัน. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ไพจิตร สดวกการ. (2539). ผลการสอนคณิตศาสตร์ตามแนวคิดของทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และความสามารถในการถ่ายโยงการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มะลิวัลย์ คณาศโยธิน. (2555). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอด. (การค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต หลักสูตรและการสอน), มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2554). วิธีวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย ศิลปากร.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2555). การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ยุรวัดน์ คล้ายมงคล. (2545). การพัฒนากระบวนการเรียนการสอนโดยประยุกต์ แนวคิดการใช้ปัญหา เป็นหลักในการเรียนรู้เพื่อเสริมสรรรถภาพทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถพิเศษทางคณิตศาสตร์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยุพรพรรณ ตันติสัตยานนท์. (2555). การพัฒนาโมดูลการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจที่ เน้นจริยธรรมธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและ ความตระหนักด้านจริยธรรมทางธุรกิจ สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิตสาขา หลักสูตรและการสอน), มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2542). การประเมินโครงการ: แนวคิดและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- รจนา ชาญวิชิต. (2547). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอคค (MIA). (สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รัตนา ญาณสูตร. (2559). รายงานการพัฒนาชุดการสร้างความรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เรื่อง My house กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. โรงเรียนเทศบาลวัดมเหยงคณ์ สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช.
- รุ่งนภา ซีวีรัมย์. (2560). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และ ความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี สาขาหลักสูตรและการสอน), มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ลัดดา ภูเกียรติ. (2544). โครงการเพื่อการเรียนรู้หลักการและแนวทางการจัดกิจกรรม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณทิพา รอดแรงคำ. (2540). การสอนวิทยาศาสตร์ที่เน้นทักษะกระบวนการ. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- วัชรา เล่าเรียนดี. (2545). เทคนิคการจัดการสอนและการนิเทศ. นครปฐม : โครงการส่งเสริม. การผลิตตำราและเอกสารประกอบการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัชรา เล่าเรียนดี. (2553). การนิเทศการสอน สาขาหลักสูตรและการนิเทศ. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัชรา เล่าเรียนดี. (2555). การศึกษาปัญหาการนิเทศภายในสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหาร. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2541). การจัดการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: ต้นอ่อน.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: แอลทีเพรส.
- วิสาข์ จิตวิตร. (2543). การสอนอ่านภาษาอังกฤษ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิริยา วิริยรัมย์. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้เทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ และวิธีสอนแบบปกติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วีไลรัตน์ ศิริรินทร์. (2548). การสอนและส่งเสริมการอ่าน. นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- วีไลรัตน์ ศิริรินทร์. (2550). การสอนและส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ. นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

- วีไลรัตน์ ทาโส. (2555). *การใช้กิจกรรมทางวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมเจตคติที่มีต่อการเรียน ภาษายู่อื่นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิชัย วงศ์ใหญ่. (2543). *การพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มาตรฐานการอุดมศึกษา.
- ศุภวรรณ เล็กวิไล. (2539). *การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณ ด้วยกลวิธีเรียนภาษา โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาคุชฎบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2561). *การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มมุ่ง วิทยาศาสตร์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (2561). *คู่มือการจัดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. กรุงเทพฯ: สถาบัน ทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ(องค์การมหาชน).
- สุขุมล ปาสาเนย์. (2554). *การเปรียบเทียบความเข้าใจและจุดต่อการอ่านภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดช่องนนทรี สำนักงานเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (GENRE-BASED APPROACH) โดยใช้อรรถลักษณะของนิทาน (NARRATIVE GENRE FEATURES) กับการสอนตามคู่มือครู (TEACHER'S MANUAL)*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ), มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- สุนทร ภูริเวทย์. (2542). *การออกแบบการสอน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ของมหาวิทยาลัย รามคำแหง.
- สุนทร สินธพานนท์ และคณะ. (2545). *การจัดกระบวนการเรียนรู้: เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตาม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- สมิตรา อังวิพัฒนกุล. (2537). *กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพมหานคร: ภาค วิชาการมัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาวดี ยนต์ชัย. (2560). *การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. โรงเรียนเสื่อไก่วิทยาสรรค์ องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม.
- สุพรรณษา ตรีประเสริฐ. (2558). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษตาม ทฤษฎีโครงสร้างความรู้และแนวคิดการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิตสาขาหลักสูตรและการสอน), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). *การสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: ภาควิชามัธยมศึกษา.
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนันท์ ประสารสอน. (2544). *ผลของการใช้กลวิธีชี้้นำการอ่านและการคิดระดับสูงที่มีต่อ
ความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต)*, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนันทา ไพรินทร์. (2554). *การใช้เอกสารจริงเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย. (สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ),
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์.(2545). *เทคนิควิจัยด้านการอ่าน.พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- สุวิทย์ บึงบัว. (2553). *การเปรียบเทียบประสิทธิผลการเรียนผ่านเว็บโดยวิธีการเรียนแบบ
ร่วมมือระดับสูงและการเรียนร่วมมือแบบระดับต่ำของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3. (วิทยานิพนธ์
ปริญญาการศึกษาดุสิตบัณฑิต)*, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2550). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). *กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร:
ภาควิชาการมัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.*
- สุมาลี ชัยเจริญ. (2544). *แนวโน้มของการวิจัยสื่อทางปัญญา. ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษาคณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.*
- สุมาลี ชัยเจริญ. (2551). *เทคโนโลยีการศึกษา: หลักการ ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ.ภาควิชาเทคโนโลยี.
การศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.*
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2537). *จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.*
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2545). *จิตวิทยาการศึกษา.กรุงเทพฯ: ด่านสุทธาการพิมพ์.*
- สุนทรี่ ศุทธิวรรณรักษ์. (2548). *การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเสริมทักษะการอ่าน
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เนื้อหาจากเอกสารจริง สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพิมานพิทยาสรรค์ จังหวัดสตูล. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ), มหาวิทยาลัยศิลปากร.*
- สุทธิรา ปลั่งแสงมาศ. (2549). *การใช้เอกสารจริงที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวันเพื่อพัฒนาความ
สามารถในการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้น*

- มัธยมศึกษาปีที่ 2. (สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอน ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุริยา กลิ่นบานชื่น. (2558). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนว คอนสตรัคติวิสต์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการแก้ปัญหาสำหรับนักเรียนประถมศึกษา. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมถวิล วิเศษสมบัติ. (2550). ดิวเข้มเชิงบูรณาการวิชาหลักภาษาไทยและการใช้ภาษาไทย. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
- สมสรร วงษ์อ่อนน้อย. (2555). การพัฒนาแบบวัดกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณเรื่องไฟฟ้า สำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา. สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สงัด อุทรานันท์. (2532). พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมุทร เซ็นเชาวนิช. (2535). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สนิท ตั้งทวี. (2538). ศิลปะการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- สิริอาภา รัชตะหิรัญ. (2548). เอกสารประกอบการสอน รายวิชา 465141 ศิลปะการอ่าน. โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำเนียง มณีกาญจน์. (2531). หลัคนักอ่าน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ต้นอ้อแกรมมี.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2534). คู่มือครูชุดกิจกรรมการเสริมสร้างมโนภาพแห่งตนเพื่อการทำงานกลุ่ม: รูปแบบการฝึกทักษะการทำงานกลุ่มนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2546). การประชุมวิชาการ การวิจัยทางการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพังงา. (2561). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET).
- อรุณี วิริยะจิตรา. (2531). การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อรุณี วิริยะจิตรา และสรณี วงศ์เบ็ญสัจจ์. (2531). การสอนอ่านแบบสื่อสาร. ภาษาปริทัศน์ 9, 2 (ภาคปลาย ปีการศึกษา 2531): 15-21.
- อดิสรณ์ เรืองกิจจามันท์. (2559). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการแนวคิด การฝึกทางปัญญาจากต้นแบบร่วมกับแนวคิดการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนความเรียงและการคิดไตร่ตรองของนักศึกษาปริญญาตรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อารีรักษ์ มีแจ้ง. (2552). ความคาดหวังและความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต. สาขาวิชาภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยนเรศวร. วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อุบลวรรณ ประวณิชพงษ์. (2551). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการอ่านให้คล้องสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชินีบูรณะ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อุษาวดี ชุกกลิ่นหอม. (2560). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เอมอร เนียมน้อย. (2551). พัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- อัมพร ม้าคนอง. (2546). คณิตศาสตร์: การสอนและการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรอนงค์ ตั้งก่อเกียรติ. (2542). การอ่านภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น. กรุงเทพฯ: เจริญเวฟเอ็ดดูเคชั่น.
- อัจฉิมา เกิดผล และคณะ. (2540). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญชลี โขระเวก. (2561). การศึกษากิจกรรมการเรียนรู้บทอ่านออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อัญชัญ ศรีลานุช. (2558). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคมโดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ), มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- เอมอร เนียมน้อย. (2551). พัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- อำพร อินทปัญญา. (2554). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ที่เน้นทักษะการแก้ปัญหาและการคิดวิเคราะห์เรื่องการประยุกต์ของสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียวสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

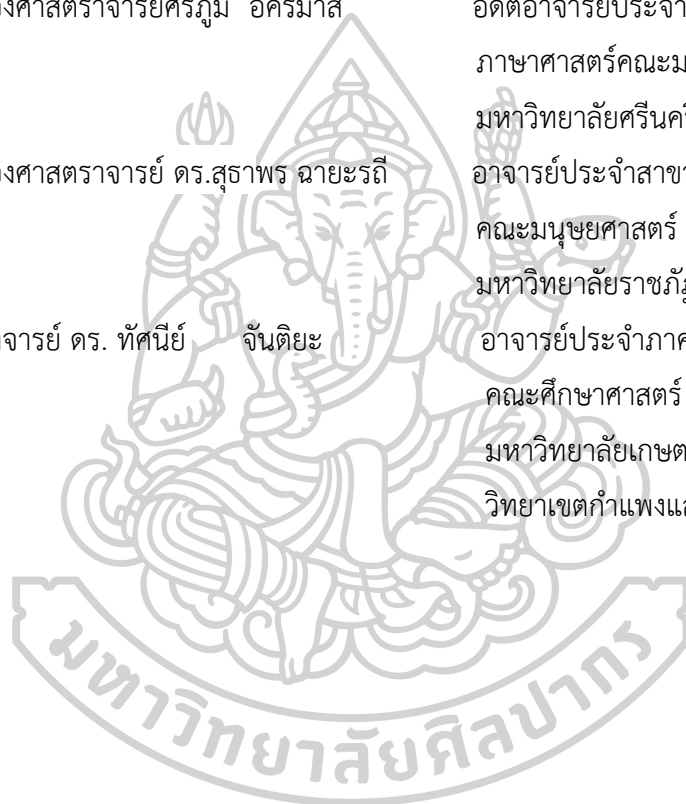

ภาคผนวก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบรูปแบบและเครื่องมือการวิจัย

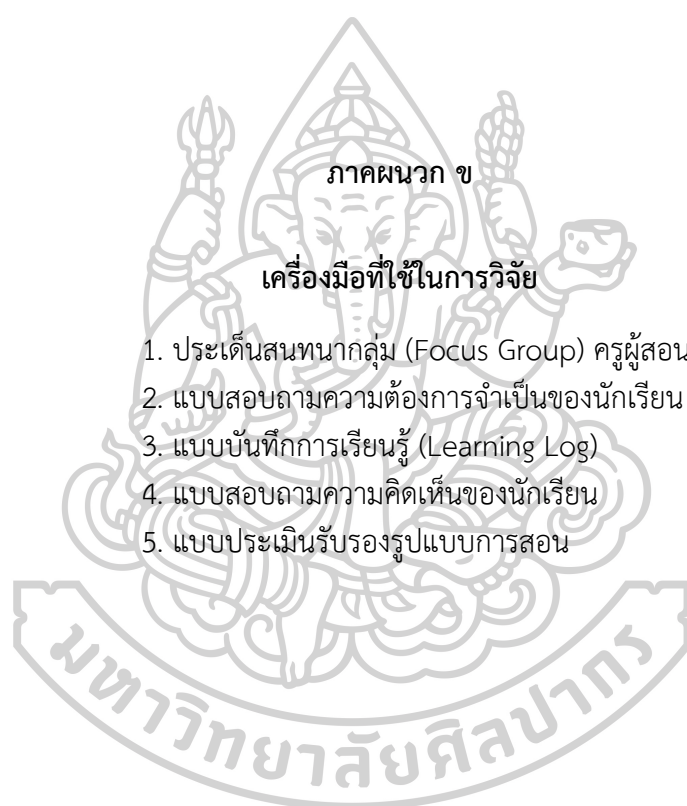
1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรพัฒน์ ยางกลาง อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการธุรกิจ และ ภาษาอังกฤษ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร ปัญญาเมธีกุล อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
3. รองศาสตราจารย์ศรีภูมิ อัครมาส อดีตอาจารย์ประจำภาคภาควิชา ภาษาศาสตร์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
4. รองศาสตราจารย์ ดร.สุชาพร ฉายะรติ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
5. อาจารย์ ดร. ทศนี้อย จันตียะ อาจารย์ประจำภาควิชาครุศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิรับรองรูปแบบการสอน

1. อาจารย์ ดร.สมเกียรติ สัจจารักษ์	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
2. อาจารย์ ดร.จิตาภา สุวรรณฤกษ์	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยทักษิณ
3. อาจารย์ ดร.มารีสา ภูมิภาค ณ หนองคาย	อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
4. ดร.มณฑกาญจน์ ทองใย	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
ข้าราชการบำนาญ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครปฐม เขต 2
5. ดร.จันทน์ ต้นสกุล	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยทราย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
พังงา

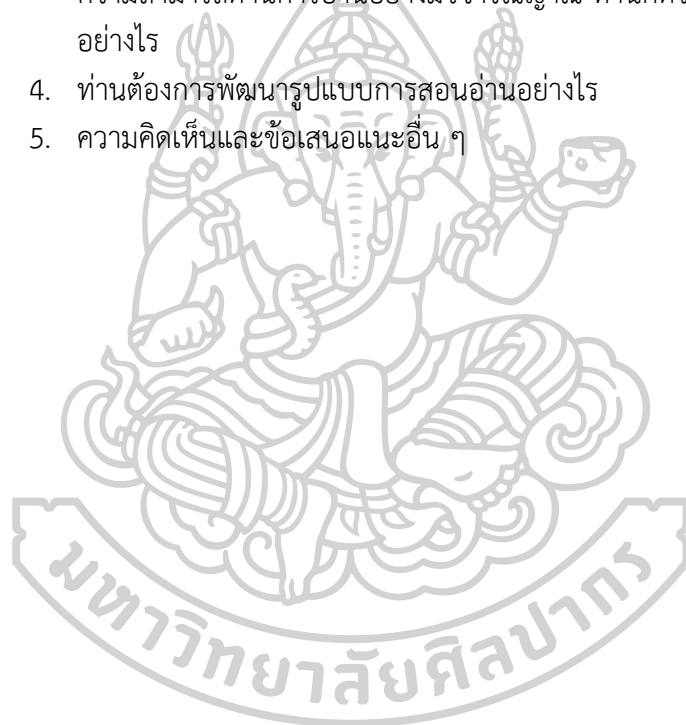

ประเด็นสนทนากลุ่มครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

วัตถุประสงค์ เพื่อรวบรวมข้อมูลสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้การสอนการอ่านภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง ประเด็นสนทนากลุ่ม (Focuc Group) ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน

1. สภาพปัญหาด้านการอ่านของนักเรียนเป็นอย่างไร
2. การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในด้านการอ่านเป็นอย่างไร
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ท่านคิดว่าเหมาะสมหรือไม่อย่างไร
4. ท่านต้องการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านอย่างไร
5. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

แบบสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านการอ่าน
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

วัตถุประสงค์: เพื่อต้องการทราบและรวบรวมข้อมูลสภาพปัญหาและความต้องการการจัดการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้ มีระดับความคิดเห็น 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 สภาพปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ

ข้อ	ประเด็นสภาพปัญหา	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	ไม่รู้จักความหมายของศัพท์หรือสำนวนของบทอ่าน					
2	คำศัพท์ในเนื้อหา หรือบทอ่านยากเกินไป					
3	เนื้อหาบทอ่านยากและยาวเกินไป					
4	เนื้อหาในบทอ่านไม่น่าสนใจ					
5	ขาดความรู้และฝึกฝนด้านการใช้กลยุทธ์การอ่าน					
6	ขาดการฝึกฝนการอ่านแบบคิดวิเคราะห์					
7	กิจกรรมการสอนอ่านไม่น่าสนใจ					
8	ขาดการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างเรียน					
9	มีความเบื่อหน่ายในการอ่านภาษาอังกฤษ					
10	ขาดความเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์หรือหลักไวยากรณ์					

ตอนที่ 2 สอบถามความต้องการรูปแบบการพัฒนาการอ่าน

ข้อ	ประเด็นความต้องการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	การเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ก่อนการอ่าน					
2	เนื้อหา หรือบทอ่านไม่ยากเกินไปและน่าสนใจ					
3	มีความรู้ในด้านกลยุทธ์การอ่าน					
4	ปรับกิจกรรมการสอนอ่านเพื่อฝึกความสามารถด้านการอ่าน					
5	ส่งเสริมให้มีปฏิสัมพันธ์ในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

แบบบันทึกการเรียนรู้กลวิธีการอ่าน (Learning Log)

Name: Class: Date:

Topic:

1. นักเรียนเรียนรู้กลวิธีการอ่านในแต่ละขั้นตอนอย่างไรบ้าง

กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-Reading)

1.1 ขั้นกระตุ้นและเชื่อมโยงความรู้เดิม (Engaging : E)

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-Reading)

1.2 ขั้นฝึกอ่านด้วยตนเอง (Self- Reading: S)

.....

.....

.....

1.3 ขั้นตั้งคำถาม (Questioning: Q)

.....

.....

.....

1.4 ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Sharing : S)

.....

.....

.....

กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-Reading)

1.5 ขั้นประเมินผล (Evaluation : E)

.....

.....

.....

2. นักเรียนใช้กลวิธีใดบ้างที่ช่วยส่งเสริมให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

.....

.....

.....

3. นักเรียนรู้สึกอย่างไรต่อกิจกรรมการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

.....

.....

.....

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

วัตถุประสงค์: เพื่อต้องการทราบความรู้สึกรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้มีระดับความคิดเห็น 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	ด้านขั้นตอนการสอน					
	กิจกรรมที่ใช้มีความน่าสนใจและกระตุ้นการเรียนรู้					
2.	ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความรู้จากประสบการณ์เดิม					
3.	ส่งเสริมให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนๆและครูผู้สอน					
4.	กิจกรรมของแต่ละขั้นตอนการสอนมีความเหมาะสมผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้อย่างเต็มที่					
5.	รูปแบบการสอนอ่านใช้กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนสร้างความรู้ความคิดด้วยตนเอง					
6.	ด้านเนื้อหา					
	เนื้อหาในแต่ละบทมีคำศัพท์ โครงสร้างประโยคเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน					
7.	เนื้อหามีการเรียงตามลำดับตามความยากง่าย					

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
8.	ด้านเนื้อหา (ต่อ)					
	เนื้อหาช่วยส่งเสริมทักษะการอ่าน					
9.	การนำเสนอเนื้อหาเป็นไปตามลำดับขั้นตอน เข้าใจง่าย					
10.	จำนวนเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน					
11.	ด้านความพึงพอใจ					
	นักเรียนพอใจในการปฏิบัติกิจกรรมการอ่านแต่ละขั้นตอน					
12.	นักเรียนมีส่วนร่วมในการอภิปราย แสดงความคิดเห็น และนำเสนอความรู้ในการปฏิบัติกิจกรรมการอ่าน					
13.	นักเรียนใช้กลยุทธ์การอ่านภาษาอังกฤษที่หลากหลาย					
14.	นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมที่ส่งเสริมการอ่านอย่างหลากหลาย					
15.	นักเรียนเกิดองค์ความรู้ด้านกลวิธีการอ่านและการสนับสนุนด้านความรู้ทางไวยากรณ์ การดำเนินกิจกรรมการสอนของครูผู้สอน					
16.	ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
	นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้เป็นกลุ่ม ได้ร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน และครูผู้สอนกับนักเรียน					
17.	การฝึกกิจกรรมแต่ละขั้นตอนส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการอ่านมากขึ้นกว่าเดิม					
18.	รูปแบบการสอนช่วยให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการอ่านภาษาอังกฤษและมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน					
19.	นักเรียนได้มีโอกาสสัมผัสประสบการณ์ทำให้แสดงออกถึงสิ่งที่เรียนรู้สิ่งที่ควรปรับปรุงการเรียนรู้และได้สร้างความรู้ด้วยตนเอง					
20.	นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิดและการอ่าน					

แบบประเมินรับรองรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาองค์ประกอบต่างๆ ของรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ESQSE Model) ในประเด็นต่อไปนี้ว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด โดยขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

ความเหมาะสม ระดับ 5 หมายถึง รูปแบบมีความเหมาะสมมากที่สุด
ความเหมาะสม ระดับ 4 หมายถึง รูปแบบมีความเหมาะสมมาก
ความเหมาะสม ระดับ 3 หมายถึง รูปแบบมีความเหมาะสมปานกลาง
ความเหมาะสม ระดับ 2 หมายถึง รูปแบบมีความเหมาะสมน้อย
ความเหมาะสม ระดับ 1 หมายถึง รูปแบบมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

1. ข้อมูลของผู้ทรงคุณวุฒิ

ชื่อ- นามสกุล ผู้ทรงคุณวุฒิ.....

ตำแหน่งปัจจุบัน

สถานที่ทำงาน

ตอนที่ 2 การประเมินรับรองรูปแบบการสอน

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น/ความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1.	หลักการ แนวคิดและทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสอนมีความเหมาะสมและสอดคล้องกัน					
2.	วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน					
3.	ขั้นตอนการสอนของรูปแบบการสอน					
	3.1 ขั้นกระตุ้นและเชื่อมโยงความรู้เดิม (E= Engaging Stage)					
	3.2 ขั้นฝึกอ่านด้วยตนเอง (S= Self-Reading Stage)					
	3.3 ขั้นตั้งคำถาม (Q= Questioning Stage)					
	3.4 ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (S= Sharing Stage)					
	3.5 ขั้นประเมินผล (E= Evaluation Stage)					
4	องค์ประกอบของรูปแบบการสอน					
5	เอกสารประกอบการใช้รูปแบบ					
	5.1 คู่มือการใช้รูปแบบ					
	5.2 แผนการจัดการเรียนรู้					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

()

ผู้ทรงคุณวุฒิ

ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง

นางจิตติมา เขียวพันธุ์

ผู้วิจัย

ภาคผนวก ค

การประเมินตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

1. แบบประเมินความเหมาะสมสอดคล้องของประเด็นการสนทนากลุ่มโดยผู้เชี่ยวชาญ
2. แบบประเมินความเหมาะสมสอดคล้องของแบบสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นของนักเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญ
3. ผลการตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมสอดคล้องด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยผู้เชี่ยวชาญ
4. ผลการตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมสอดคล้องด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของคู่มือการใช้รูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ
5. ผลการตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมสอดคล้องด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแผนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ
6. ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยผู้เชี่ยวชาญ
7. ผลการหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
8. แบบประเมินความเหมาะสมสอดคล้องด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log)
9. แบบประเมินความเหมาะสมสอดคล้องด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอน

ตารางที่ 28 ผลการประเมินความสอดคล้องของประเด็นการสนทนากลุ่มโดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	ประเด็น	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					(\bar{X})	(S.D.)	ระดับ ความ สอดคล้อง
		1	2	3	4	5			
1	ความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการอ่านของนักเรียน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2	ความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในด้านการอ่าน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3	ความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	4	5	5	4	4	4.40	0.65	มาก
4	ความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับความต้องการพัฒนารูปแบบการสอนอ่าน	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
5	ความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ย						4.76	0.26	มากที่สุด

ตารางที่ 29 แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นของนักเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญ

ตอนที่ 1 สภาพปัญหาด้านการการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ

ข้อ	ประเด็น	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					(\bar{X})	(S.D.)	ระดับ ความ สอดคล้อง
		1	2	3	4	5			
1	ไม่รู้จักความหมายของศัพท์หรือสำนวนของบทอ่าน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2	คำศัพท์ในเนื้อหา หรือบทอ่านยากเกินไป	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3	เนื้อหาบทอ่านยากและยาวเกินไป	4	5	5	4	4	4.40	0.65	มาก
4	เนื้อหาในบทอ่านไม่น่าสนใจ	4	4	4	5	5	4.40	0.65	มาก
5	ขาดความรู้และฝึกฝนด้านการใช้กลยุทธ์การอ่าน	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
6	ขาดการฝึกฝนการอ่านแบบคิดวิเคราะห์	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
7	กิจกรรมการสอนอ่านไม่น่าสนใจ	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
8	ขาดการมีปฏิสัมพันธ์กันในระหว่างเรียน	5	4	4	4	5	4.40	0.65	มาก
9	มีความเบื่อหน่ายในการอ่านภาษาอังกฤษ	4	5	5	5	5	4.80	0.00	มากที่สุด
10	ขาดความเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์หรือหลักไวยากรณ์	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย							4.74	0.24	มากที่สุด

ตอนที่ 2 สอบถามความต้องการรูปแบบการพัฒนาการอ่าน

ข้อ	ประเด็น	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					(\bar{X})	(S.D.)	ระดับ ความ สอดคล้อง
		1	2	3	4	5			
1	การเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ก่อนการอ่าน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2	เนื้อหา หรือบทอ่านไม่ยากเกินไปและน่าสนใจ	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3	มีความรู้ในด้านกลยุทธ์การอ่าน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4	ปรับกิจกรรมการสอนอ่านเพื่อฝึกความสามารถด้านการอ่าน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
5	ส่งเสริมให้มีปฏิสัมพันธ์ในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย							4.88	0.38	มากที่สุด

ตารางที่ 30 ผลการตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมสอดคล้องด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซีซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม/สอดคล้อง
1.	หลักการของรูปแบบการสอน	4.80	0.45	มากที่สุด
2.	วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน	4.80	0.45	มากที่สุด
3.	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน (ESQSE Model)			
	3.1 ขั้นกระตุ้นและเชื่อมโยงความรู้เดิม (Engaging Stage)	4.20	0.45	มาก
	3.2 ขั้นฝึกอ่านด้วยตนเอง (Self-Reading Stage)	4.20	0.45	มาก
	3.3 ขั้นตั้งคำถาม (Questioning Stage)	4.60	0.55	มากที่สุด
	3.4 ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Sharing Stage)	4.20	0.45	มาก
	3.5 ขั้นประเมินผล (Evaluation Stage)	4.80	0.45	มากที่สุด
	รวมด้านที่ 3	4.40	0.52	มาก
4.	เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้			
	4.1 ปัจจัยสนับสนุน	4.20	0.45	มาก
	4.2 ปัจจัยทางสังคม	4.60	0.55	มากที่สุด
	4.3 ปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนรู้	4.20	0.45	มาก
	รวมด้านที่ 4	4.33	0.46	มาก
5.	การวัดและประเมินผล	4.60	0.55	มากที่สุด
	รวม 5 ด้าน	4.47	0.53	มาก

ตารางที่ 31 ผลการตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมสอดคล้องด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของคู่มือการใช้รูปแบบการสอน ESQSE Model โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม/เห็นด้วย
1.	คู่มือมีองค์ประกอบที่สำคัญและสัมพันธ์กับรูปแบบการสอน	4.80	0.45	มากที่สุด
2.	ระบุรายละเอียดในคู่มือชัดเจน เข้าใจง่าย	4.60	0.55	มากที่สุด
3.	องค์ประกอบของคู่มือการใช้รูปแบบการสอน ESQSE Model			
	3.1 หลักการและเหตุผล	5.00	0.00	มากที่สุด
	3.2 แนวคิดพื้นฐาน	4.80	0.45	มากที่สุด
	3.3 รูปแบบการสอน	5.00	0.00	มากที่สุด
	3.4 บทบาทของครู	5.00	0.00	มากที่สุด
	3.5 กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	4.60	0.55	มากที่สุด
	3.6 วัตถุประสงค์ของคู่มือ	4.80	0.45	มากที่สุด
	3.7 คำแนะนำการใช้คู่มือ	4.80	0.45	มากที่สุด
	รวมด้านที่ 3	4.86	0.51	มากที่สุด
4.	อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน	4.80	0.45	มากที่สุด
	รวมทุกด้าน	4.82	0.33	มากที่สุด

ตารางที่ 32 ผลการตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมสอดคล้องด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแผนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ

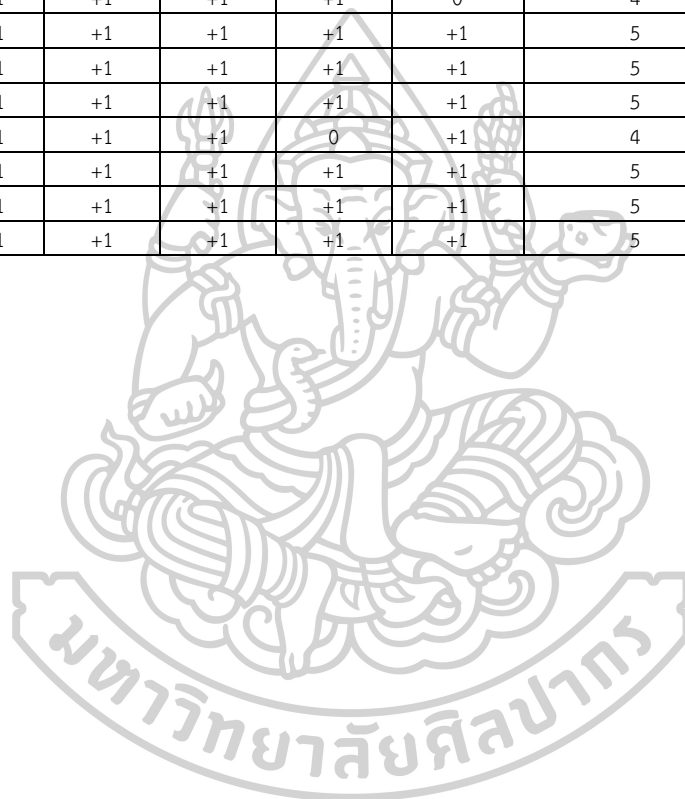
ข้อที่	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม/เห็นด้วย
1.	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน และเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน	5.00	0.00	มากที่สุด
2.	ความสอดคล้องของสาระสำคัญกับมาตรฐานการเรียนรู้หรือตัวชี้วัด	5.00	0.00	มากที่สุด
3.	องค์ประกอบของแผนการเรียนรู้			
	3.1 ชื่อเรื่อง	4.80	0.45	มากที่สุด
	3.2 สาระสำคัญ	4.80	0.45	มากที่สุด
	3.3 จุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
	3.4 สมรรถนะหลัก	5.00	0.00	มากที่สุด
	3.5 คุณลักษณะที่พึงประสงค์	4.80	0.45	มากที่สุด
	3.6 สาระการเรียนรู้/เนื้อหา	4.20	0.45	มาก
	3.7 กิจกรรมการเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
	3.8 สื่อการเรียนรู้	4.20	0.45	มาก
	3.9 การวัดและประเมินผล	4.60	0.55	มากที่สุด
	รวมด้านที่	4.64	0.55	มากที่สุด
3				
	รวมทุกด้าน	4.70	0.44	มากที่สุด

ตารางที่ 33 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC
	1	2	3	4	5		
1	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80
2	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
5	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80
6	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80
7	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
13	+1	+1	0	+1	0	3	0.60
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
17	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80
18	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80
19	+1	+1	+1	+1	+1	4	0.80
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
21	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
23	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
25	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80
26	+1	+1	+1	0	+1	5	1.00
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
29	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
31	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
33	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80
34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
35	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80
36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
37	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
38	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
39	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80
40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00

ตารางที่ 33 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
โดยผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC
	1	2	3	4	5		
41	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80
42	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
43	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80
44	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
45	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
46	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
47	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80
48	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
49	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
50	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00

ตารางที่ 34 ผลการหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัด
ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)
1	0.63	0.55	16	0.50	0.73
2	0.60	0.74	17	0.53	0.57
3	0.60	0.65	18	0.50	0.58
4	0.60	0.76	19	0.53	0.63
5	0.63	0.61	20	0.50	0.65
6	0.67	0.78	21	0.57	0.61
7	0.60	0.48	22	0.50	0.37
8	0.63	0.67	23	0.47	0.41
9	0.67	0.75	24	0.43	0.39
10	0.60	0.67	25	0.53	0.49
11	0.57	0.59	26	0.60	0.55
12	0.63	0.43	27	0.53	0.79
13	0.50	0.73	28	0.50	0.67
14	0.60	0.45	29	0.47	0.69
15	0.63	0.86	30	0.50	0.65

ตารางที่ 35 แบบประเมินความเหมาะสมสอดคล้องด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	ประเด็น	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม/ สอดคล้อง
		1	2	3	4	5			
1	ความสอดคล้องของประเด็นคำถามเกี่ยวกับนักเรียนใช้กลวิธีการอ่านในแต่ละขั้นตอนอย่างไรบ้าง กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-Reading) 1.1 ขั้นกระตุ้นและเชื่อมโยงความรู้เดิม (Engaging: E)	4	4	5	4	5	4.40	0.65	มาก
	กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-Reading) 1.2 ขั้นฝึกอ่านด้วยตนเอง (Self- Reading: S) 1.3 ขั้นตั้งคำถาม (Questioning: Q) 1.4 ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Sharing: S)	4	5	4	5	4	4.40	0.65	มาก
	กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-Reading) 1.5 ขั้นประเมินผล (Evaluation: E)	4	4	4	5	4	4.20	0.75	มาก
2	ความสอดคล้องของประเด็นคำถามเกี่ยวกับนักเรียนใช้กลวิธีใดบ้างที่ช่วยส่งเสริมให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	4	4	4	4	5	4.20	0.75	มาก
3	ความสอดคล้องของประเด็นคำถามเกี่ยวกับนักเรียนรู้สึกอย่างไรต่อกิจกรรมการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ย						4.36	0.38	มาก

ตารางที่ 36 แบบประเมินความเหมาะสมสอดคล้องด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้ เชี่ยวชาญ (คนที่)					\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม/ สอดคล้อง
		1	2	3	4	5			
	ด้านขั้นตอนการสอน								
1.	กิจกรรมที่ใช้มีความน่าสนใจและกระตุ้น การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.	ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความรู้จาก ประสบการณ์เดิม	4	4	4	4	5	4.20	0.45	มาก
3.	ส่งเสริมให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนๆและครูผู้สอน	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
4.	กิจกรรมของแต่ละขั้นตอนการสอนมีความ เหมาะสมผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้ อย่างเต็มที่	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
5.	รูปแบบการสอนอ่านใช้กิจกรรมที่เปิด โอกาสให้นักเรียนสร้างความรู้ความคิด ด้วยตนเอง	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
	ด้านเนื้อหา								
6.	เนื้อหาในแต่ละบทมีคำศัพท์ โครงสร้าง ประโยคเหมาะสมกับระดับความสามารถ ของนักเรียน	4	4	4	4	5	4.20	0.45	มาก
7.	เนื้อหามีการเรียงตามลำดับตามความยาก ง่าย	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
8.	เนื้อหาช่วยส่งเสริมทักษะการอ่าน	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
9.	การนำเสนอเนื้อหาเป็นไปตามลำดับ ขั้นตอน เข้าใจง่าย	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
10.	จำนวนเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก

ตารางที่ 36 แบบประเมินความเหมาะสมสอดคล้องด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม/สอดคล้อง
		1	2	3	4	5			
	ด้านความพึงพอใจ								
11.	นักเรียนพอใจในการปฏิบัติกิจกรรมการอ่านแต่ละขั้นตอน	4	4	4	4	5	4.20	0.45	มาก
12.	นักเรียนมีส่วนร่วมในการอภิปราย แสดงความคิดเห็น และนำเสนอความรู้ในการปฏิบัติกิจกรรมการอ่าน	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
13.	นักเรียนใช้กลยุทธ์การอ่านภาษาอังกฤษที่หลากหลาย	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
14.	นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมที่ส่งเสริมการอ่านอย่างหลากหลาย	4	4	4	4	5	4.20	0.45	มาก
15.	นักเรียนเกิดองค์ความรู้ด้านกลวิธีการอ่าน และการสนับสนุนด้านความรู้ทางไวยากรณ์ การดำเนินกิจกรรมการสอนของครูผู้สอน	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
	ด้านประโยชน์ที่ได้รับ								
16.	นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้เป็นกลุ่ม ได้ร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน และครูผู้สอนกับนักเรียน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
17.	การฝึกกิจกรรมแต่ละขั้นตอนส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการอ่านมากขึ้นกว่าเดิม	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด

ตารางที่ 36 แบบประเมินความเหมาะสมสอดคล้องด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม/สอดคล้อง
		1	2	3	4	5			
18.	รูปแบบการสอนช่วยให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการอ่านภาษาอังกฤษและมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน	4	5	4	4	4	4.20	0.45	มาก
19.	นักเรียนได้มีโอกาสสัมผัสประสบการณ์ทำให้แสดงออกถึงสิ่งที่เรียนรู้สิ่งที่ควรปรับปรุงการเรียนรู้และได้สร้างความรู้ด้วยตนเอง	4	4	5	4	4	4.20	0.45	มาก
20.	นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิดและการอ่าน	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
รวมเฉลี่ย							4.50	0.87	มากที่สุด

ภาคผนวก ง

ประสิทธิผลการใช้รูปแบบ

1. คะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
2. ผลความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอน
3. ผลการรับรองรูปแบบการสอน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ตารางที่ 37 คะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน	คะแนนทดสอบหลังเรียน	ผลต่าง	
	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	D	D ²
	30	30		
1	10	18	8	64
2	11	17	6	36
3	13	20	7	49
4	12	20	8	64
5	9	18	9	81
6	11	19	8	64
7	8	16	8	64
8	12	21	9	81
9	9	15	6	36
10	8	16	8	64
11	13	20	7	49
12	11	18	7	49
13	10	19	9	81
14	9	15	6	36
15	15	21	6	36
16	15	23	8	64
Σx	176	296	120	918
\bar{x}	11.00	18.50	3.53	27
S.D.	2.22	2.31	3.87	
ร้อยละ	36.67	61.67		

ตารางที่ 38 ผลความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ESQSE Model)

ข้อ	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ค่า ระดับ	ลำดับ ที่
	ด้านขั้นตอนการสอน	4.44	0.35	มาก	1
1.	กิจกรรมที่ใช้มีความน่าสนใจและกระตุ้นการเรียนรู้	4.44	0.62	มาก	3
2.	ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความรู้จากประสบการณ์เดิม	4.19	0.75	มาก	5
3.	ส่งเสริมให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนๆ และครูผู้สอน	4.69	0.48	มากที่สุด	1
4.	กิจกรรมของแต่ละขั้นตอนการสอนมีความเหมาะสมผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้อย่างเต็มที่	4.38	0.50	มาก	4
5.	รูปแบบการสอนอ่านใช้กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนสร้างความรู้ความคิดด้วยตนเอง	4.50	0.63	มากที่สุด	2
	ด้านเนื้อหา	4.04	0.33	มาก	4
6.	เนื้อหาในแต่ละบทมีคำศัพท์ โครงสร้างประโยคเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน	4.06	0.68	มาก	3
7.	เนื้อหามีการเรียงตามลำดับตามความยากง่าย	3.88	0.50	มาก	4
8.	เนื้อหาช่วยส่งเสริมทักษะการอ่าน	4.44	0.51	มาก	1
9.	การนำเสนอเนื้อหาเป็นไปตามลำดับขั้นตอน เข้าใจง่าย	4.19	0.75	มาก	2
10.	จำนวนเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	3.63	0.50	มาก	5
	ด้านความพึงพอใจ	4.28	0.28	มาก	2
11.	นักเรียนพอใจในการปฏิบัติกิจกรรมการอ่านแต่ละขั้นตอน	3.94	0.57	มาก	4
12.	นักเรียนมีส่วนร่วมในการอภิปราย แสดงความคิดเห็น และนำเสนอความรู้ในการปฏิบัติกิจกรรมการอ่าน	4.69	0.48	มากที่สุด	1

ตารางที่ 38 ผลความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่าง มีวิจารณ์ญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ESQSE Model) (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน			ค่า ระดับ	ลำดับ ที่
		\bar{X}	S.D.		
13.	นักเรียนใช้กลยุทธ์การอ่านภาษาอังกฤษที่หลากหลาย	4.19	0.65	มาก	3
14.	นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมที่ส่งเสริมการอ่านอย่าง หลากหลาย	3.92	0.68	มาก	5
15.	นักเรียนเกิดองค์ความรู้ด้านกลวิธีการอ่านและการสนับสนุน ด้านความรู้ทางไวยากรณ์ การดำเนินกิจกรรมการสอนของ ครูผู้สอน	4.63	0.50	มาก ที่สุด	2
	ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.20	0.22	มาก	3
16.	นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้เป็นกลุ่ม ได้ร่วม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ระหว่างนักเรียนกับ นักเรียน และครูผู้สอนกับนักเรียน	4.50	0.52	มาก ที่สุด	2
17.	การฝึกกิจกรรมแต่ละขั้นตอนส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความ มั่นใจในการอ่านมากขึ้นกว่าเดิม	3.44	0.51	มาก	5
18.	รูปแบบการสอนช่วยให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการ อ่านภาษาอังกฤษและมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน	4.44	0.51	มาก	3
19.	นักเรียนได้มีโอกาสสัมผัสประสบการณ์ทำให้แสดงออกถึงสิ่ง ที่เรียนรู้สิ่งที่ควรปรับปรุงการเรียนรู้และได้สร้างความรู้ด้วย ตนเอง	3.94	0.57	มาก	4
20.	นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิดและการอ่าน	4.69	0.48	มาก ที่สุด	1
	รวมทุกด้าน	4.24	0.17	มาก	

ตารางที่ 39 ผลการรับรองรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกล
ยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณสำหรับ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ESQSE Model)

ข้อที่	ประเด็นการประเมิน	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่					\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
		1	2	3	4	5			
1.	หลักการ แนวคิดและทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้องกับ รูปแบบการสอนมีความเหมาะสมและสอดคล้องกัน	4	4	4	4	5	4.20	0.44	มาก
2.	วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.	ขั้นตอนการสอนของรูปแบบการสอน								
	3.1 ชั้นกระตุ้นและเชื่อมโยงความรู้เดิม (E= Engaging Stage)	4	4	5	4	4	4.20	0.44	มาก
	3.2 ชั้นฝึกอ่านด้วยตนเอง (S= Self-Reading Stage)	4	4	4	5	4	4.20	0.44	มาก
	3.3 ชั้นตั้งคำถาม (Q= Questioning Stage)	4	5	4	4	4	4.20	0.44	มาก
	3.4 ชั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (S= Sharing Stage)	4	5	4	5	4	4.40	0.54	มาก
	3.5 ชั้นประเมินผล (E= Evaluation Stage)	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มาก
4	องค์ประกอบของรูปแบบการสอน	4	4	4	4	5	4.20	0.44	มาก
5	เอกสารประกอบการใช้รูปแบบ								
	5.1 คู่มือการใช้รูปแบบ	5	5	4	5	5	4.80	0.44	มากที่สุด
	5.2 แผนการจัดการเรียนรู้	5	4	5	5	4	4.60	0.54	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย							4.38	0.20	มาก

ภาคผนวก จ
ตัวอย่างตารางกำหนดเนื้อหา

ตารางที่ 40 ตารางกำหนดเนื้อหา

Table of Content Specifications

Unit	Topic	Time	Learning Objective	Text Type/Materials	Linguistic Content	Learning Activities
1	Healthy food	2pds.	<ol style="list-style-type: none"> 1. to be able to read and answer the questions from reading the text. 2. to be able to tell meaning of words 3. to be able to identify facts and opinions from the text. 4. to be able to determine the main idea from reading the text. 5. to be able to summarize the reading text. 6. to be able to apply the critical reading strategies while reading the text. 	<p>Short passage: Dialogue</p> <p>Materials: -words cards - worksheet - passage - pictures cards - Tests and resources</p>	<p>Vocabulary: healthy, vegetables, yoghurt, fruit juice, sausage, dessert, crisps, hot dog, cheese, unhealthy, soft drink, biscuit</p>	<p>Pre-reading Engaging: E</p> <ul style="list-style-type: none"> - Guess word meaning from the pictures. - Learn about vocabulary of passage and guess meaning of words. - Play the game. - Elicit students background knowledge. <p>While-reading Self- Reading: S</p> <p>In group, read and discuss about the passage by using reading strategies. Questioning: Q</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ask students to identify types of questions.

ตารางที่ 40 ตารางวิเคราะห์เนื้อหา (ต่อ)

Unit	Topic	Time	Learning Objective	Text Type/Materials	Linguistic Content	Learning Activities
						<p>Sharing: S</p> <ul style="list-style-type: none"> -Make a summary of the passage. -Giving the opinions. - Interpret meaning based on the passage. - Each group plans for presentation. Post-reading <p>Evaluation: E</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ask about the strategies that students use to read the text. -Students reflect strategies they use to read on their own. - Write the learning log.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ 23102
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง Healthy food เวลา 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การอ่านเนื้อเรื่อง ข้อความ บทความ และเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม เพื่อสุขภาพนักเรียนจำเป็นต้องเรียนรู้ความหมายเกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ ของประโยค เพื่อความเข้าใจและจับใจความสำคัญจากเนื้อเรื่อง ตลอดจนสามารถนำไปประยุกต์ ใช้ในชีวิตประจำวันได้

2. มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ม.3/1 ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน

ต 1.1 ม.3/4 เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผล และยกตัวอย่างประกอบมาตรฐาน

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 นักเรียนสามารถอ่านและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้
- 3.2 นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ ประโยคจากเรื่องที่อ่านได้
- 3.3 นักเรียนสามารถคิดวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้
- 3.4 นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
- 3.5 นักเรียนสามารถสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้
- 3.6 นักเรียนสามารถนำกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณมาใช้ในการอ่านได้

4. สมรรถนะหลัก :

ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลยุทธ์ในการอ่าน และการคิดเป็นระบบ

5. คุณลักษณะที่พึงประสงค์:

มีนิสัยรักการอ่าน ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน และมีจิตสาธารณะ

6. สารการเรียนรู้/เนื้อหาภาษา

คำศัพท์ (Vocabularies)

healthy, vegetables, yoghurt, fruit juice, sausage, dessert, crisps, hot dog, cheese, unhealthy, soft drink, biscuit

7. กิจกรรมการเรียนรู้

7.1 กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-Reading)

7.1.1 ชั้นกระตุ้นและเชื่อมโยงความรู้เดิม (Engaging: E)

- นักเรียนดูภาพและตอบคำถามเกี่ยวกับภาพที่เห็น โดยให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนและอภิปรายเกี่ยวกับภาพอย่างย่อ ๆ ครูใช้คำถามในการกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพ และความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียน ดังนี้

- What can you see in the picture?
- What are they doing?
- What do you think about this picture?

© British Council 2012

3

- ครูนำเสนอคำศัพท์ที่ใหม่กับภาพพร้อมกับให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ตามครู และเล่นเกมจับคู่คำศัพท์กับรูปภาพ จากนั้นให้นักเรียนช่วยกันนำคำศัพท์และรูปภาพเหล่านั้นมาแยกประเภท Healthy food และ Unhealthy food or Junk food ลงบนกระดาษโปสเตอร์ที่ครูเตรียมไว้

รูปภาพ

pizza

apples

chicken

French fries

soft drink

milk

rice

crisps

biscuit

noodles

beef steak

vegetables

รูปภาพ

noodles

shrimp fried rice

cookies

sea food salad

dessert

spaghetti

soup

rice

fried noodles

sausage

- นักเรียนดูภาพที่ครูติดไว้บนกระดาน จากนั้นให้นักเรียนช่วยกันคาดเดาว่าเรื่องที่จะอ่านนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร

- ครูถามคำถามนำเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนคิดและคาดเดาว่าเนื้อเรื่องที่จะอ่านเกี่ยวกับอะไร และคิดว่าจะได้เรียนรู้อะไรจากเนื้อเรื่องที่จะอ่าน โดยครูให้นักเรียนถาม-ตอบกับเพื่อน

1. What do you think this text is about?

2. What do you think you will learn from the text?

7.2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-Reading)

7.2.1 ชั้นฝึกอ่านด้วยตนเอง (Self- Reading: S)

- แจกบทอ่านและใบงานให้นักเรียนอ่านเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม

- นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ โดยครูคอยแนะนำกลยุทธ์การอ่าน และให้นักเรียนทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน เช่นกลยุทธ์การอ่านซ้ำ กลยุทธ์การอ่านแบบ Skimming กลยุทธ์การอ่านแบบ Scanning เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านได้ด้วยตนเองและทำให้เกิดความพยายามในการอ่านค้นหาคำตอบสำหรับการตอบคำถามที่ได้ตั้งไว้ หรือคาดเดาไว้หรือไม่

Handout

Healthy Food and Junk Food

Healthy Foods are low in fat and saturated fat and contains limited amounts of cholesterol and sodium. It is a single-item food, it must also provide at least 10 percent of one or more of vitamins A or C, iron, calcium, protein, or fiber. Healthy food helps people maintain a healthy weight while also providing them with plenty of energy. Not only will people feel better and have more energy when eating well, but their skin, teeth, and hair will also reflect their good choices.

Junk Food is a slang word for foods with limited nutritional value; we can include foods that are high in salt, sugar, fat or calories and low nutrient content. Salted snack foods, candy, gum, most sweet desserts, fried fast food and carbonated beverages are some of the major junk foods. Generally, they often little in terms of protein, vitamins or minerals and lots of calories from sugar or fat. The term "empty calories" reflects the lack of nutrients.

© iStockphoto.com 2012

7.2.2 ขั้นตั้งคำถาม (Questioning: Q)

- ครูตั้งคำถามในลักษณะต่าง ๆ ในกิจกรรมระหว่างอ่าน (While-Reading) เพื่อที่จะช่วยให้นักเรียนกลับมาพิจารณาข้อความหรือเนื้อหาที่อ่าน และคิดทบทวนความรู้และประสบการณ์ของตนเองในการที่จะตอบคำถามนั้น ทำให้นักเรียนเกิดจุดประสงค์ที่ชัดเจนว่าจะอ่านเพื่อตอบคำถามอะไร มีจุดประสงค์เพื่อที่จะใช้ทบทวน หรือให้จดจำประเด็นสำคัญ ๆ ในข้อความ

เกี่ยวกับข้อเท็จจริง หรือรายละเอียดต่าง ๆ ที่ได้จากการอ่านคำถามที่มุ่งให้นักเรียนคิดขยายความจากสิ่งที่อ่านเพิ่มเติมที่ต้องอาศัยกระบวนการคิดวิเคราะห์ การตีความ การสรุปอ้างอิงไปสู่ประเด็นอื่น ๆ ช่วยให้ครูและนักเรียนเป็นผู้สะท้อนการอ่าน ที่แสดงถึงความเข้าใจ หรือไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน และสามารถนำเสนอการตีความและคำตอบของตนเอง โดยครูใช้คำถามถามนักเรียน เช่น

- What is the main idea of the text?
- According to the first paragraph, we can infer that..... .
- The main purpose of the text is to..... .
- The word “they” in line 12 refers to..... .
- According to Paragraph 5, Not only will people feel better and have more “energy”, it means
- What is TRUE about health food ?
- ครูทบทวนโครงสร้างประโยคคำถาม โดยใช้ Wh - Question และทบทวนโครงสร้างประโยค Present Simple Tense โดยยกตัวอย่างคำถามเพื่อฝึกการตอบเป็นแนวทางแก่นักเรียน เช่น

Teacher: What is the title of the story?

Student: Healthy food.

Teacher: What food is good for you?

Student: Rice, bread, and meat.

- นักเรียนดูภาพอาหารชนิดต่าง ๆ ที่ครูนำมาแสดง และช่วยกันวิเคราะห์
 - Do you think it's good for your health?
 - Why do you think (this food) is good for your health?
- นักเรียนช่วยกันตรวจสอบเนื้อเรื่องและตอบคำถาม
- นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 3 คน ฝึกตั้งคำถามจากเนื้อเรื่องแต่ละย่อหน้า
- ครูเขียนคำถามของนักเรียนแต่ละกลุ่มบนกระดาน และช่วยกันคัดเลือกคำถาม

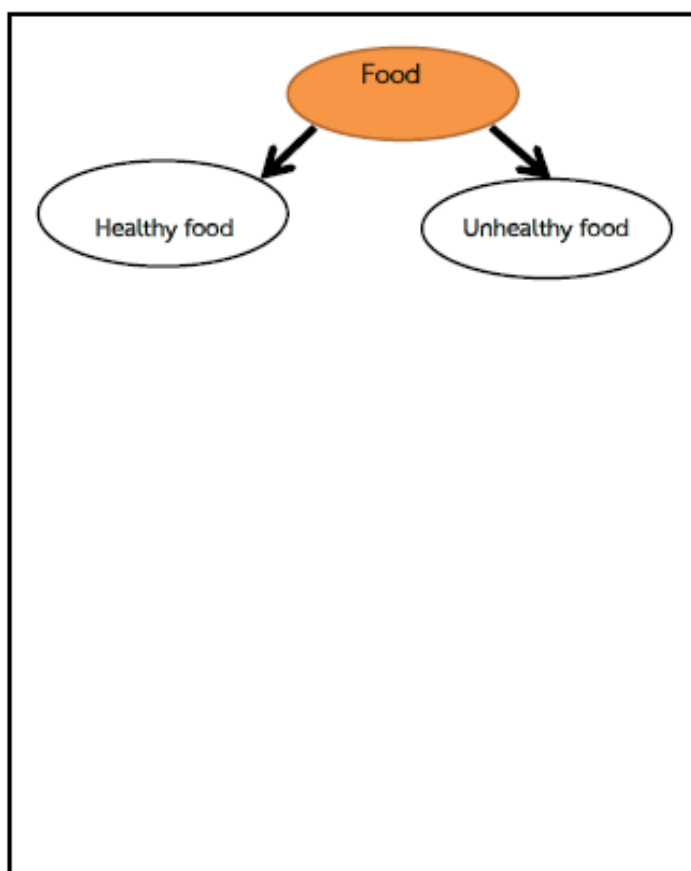
ของแต่ละกลุ่ม

7.2.3 ชั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Sharing: S)

- นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 3 คน จากนั้นให้นักเรียนอ่านบทอ่านเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่องอีกครั้ง เพื่อค้นหาคำตอบจากคำถามที่เลือกไว้ เมื่อนักเรียนหาคำตอบได้แล้ว ก็ตอบปากเปล่าให้สมาชิกในกลุ่มทราบ ครูเพิ่มคำถามเพื่อฝึกทักษะการอ่านในระดับตีความและขยายความ เช่น

- The expression “low in fat” means..... .
- The word “nutritional” (line 7) means..... .
- According to the passage, the junk food is..... .

- เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องจนเข้าใจแล้ว ให้นักเรียนฝึกเขียนประโยคที่ได้จากการอ่านโดยเขียนสรุปใจความสำคัญ และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านในรูปแบบของรายบุคคล และรายกลุ่มเพื่อระดมสมองในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เช่น
 - We eat healthy food. We are healthy.
 - We eat unhealthy food. We are unhealthy.
- นักเรียนอธิบายเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีอภิปรายกลุ่ม ตอบคำถาม ทำแผนผังความคิด (Mind Mapping) จากเรื่องที่อ่าน

7.3 กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-Reading)

7.3.1 ชั้นประเมินผล (Evaluation: E)

- นักเรียนประเมินคุณค่าสิ่งที่อ่าน (Making Judgments) ประโยชน์ที่ได้จากการอ่าน ความรู้ที่เพิ่มขึ้นและการนำไปประยุกต์ใช้ โดยสร้างเป็นงานรูปแบบใหม่ เช่น การออกแบบแผ่นพับประชาสัมพันธ์เรื่องเกี่ยวกับอาหารเพื่อสุขภาพ การจัดป้ายนิเทศให้ความรู้แก่นักเรียนในโรงเรียน

- ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการอ่าน และการตอบคำถามเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความเข้าใจและทักษะกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบของนักเรียน
- นักเรียนเขียนบันทึกการเรียนรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์ที่นักเรียนใช้ในการอ่าน เรื่องที่กำหนดให้และการนำไปประยุกต์ใช้

8. สื่อการเรียนรู้

- 8.1 เนื้อเรื่อง Healthy Food and Junk Food
- 8.2 บัตรภาพอาหาร และเครื่องดื่มสุขภาพ
- 8.3 บัตรคำ
- 8.4 บัตรภาพ
- 8.5 ใบความรู้ (Handout)

9. การวัดและประเมินผล

9.1 วิธีการวัด

- 9.1.1 สังเกตการอ่าน
- 9.1.2 สังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงาน
- 9.1.3 บันทึกการเรียนรู้ (Learning Log)

9.2 เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผล

- 9.2.1 แบบสังเกตการอ่าน
- 9.2.2 แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงาน
- 9.2.3 แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log)

บันทึกผลหลังการสอน

1. ผลการสอน
2. ปัญหาและอุปสรรค
3. ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางจิตติมา เขียวพันธุ์)

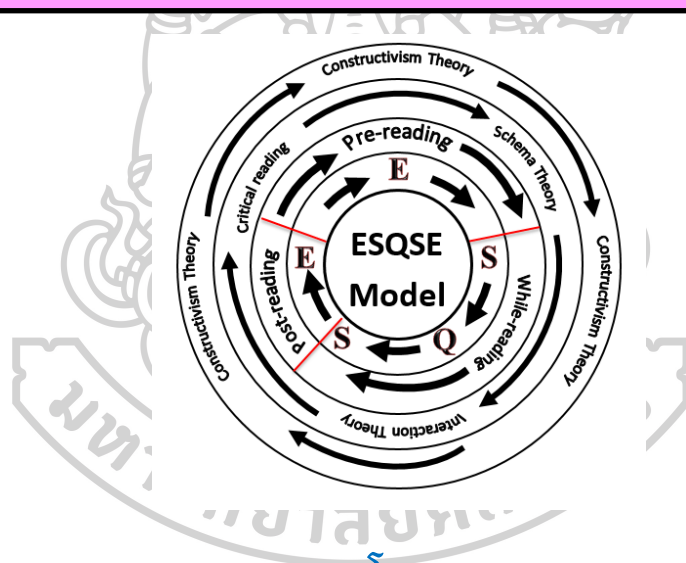
วันที่ เดือน..... พ.ศ.

ภาคผนวก ข

รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎี
คอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถ
ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ESQSE Model)

คู่มือการใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎี
 คอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับ
 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทาง
 การศึกษา (ESQSE Model)

โดย

นางจิตติมา เขียวพันธุ์

คู่มือฉบับนี้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์

คำนำ

คู่มือการใช้รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบการสอนขึ้นใหม่ โดยการประสานเชื่อมโยงทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่ม แนวคิดเกี่ยวกับหลักและวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษหลักและวิธีสอนกลวิธีการอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณตามเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ23102) และมีเจตคติที่ดีต่อรูปแบบการสอนอ่านที่พัฒนาขึ้น ตามหลักและแนวคิดเกี่ยวกับการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมีการใช้กลวิธีการเรียนรู้การอ่านช่วยในกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันทำกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ผลลัพธ์ที่เกิดจากการเรียนการสอนจึงไม่ได้เน้นเพียงความรู้ความเข้าใจตามเนื้อหาในรายวิชาเท่านั้น แต่ได้ให้ความสำคัญกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและสามารถประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่นได้เพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตและทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อรูปแบบการสอน

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนารูปแบบและคู่มือการดำเนินการตามรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี คู่มือฉบับนี้ประกอบด้วยหลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ ขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนรู้การสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คู่มือผู้สอน แผนการจัดการเรียนรู้แต่ละหน่วยการเรียนรู้ เอกสารประกอบการสอน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือการเรียนการสอนฉบับนี้จะเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการที่พัฒนาขึ้น และเกิดประโยชน์แก่ผู้สอนในการศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ตามความเหมาะสม และจะเป็นแนวทางที่ดีและเป็นประโยชน์สำหรับผู้นำไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและการจัดการศึกษาต่อไป

จิตติมา เชี่ยวพันธุ์

รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

หลักการและเหตุผล

การอ่านมีบทบาทสำคัญอย่างมากในชีวิตมนุษย์ เป็นกระบวนการที่ทำให้เกิดการรับข้อมูล เป็นการรับสารที่มีความจำเป็นและสำคัญยิ่งสำหรับชีวิตของคนในยุคปัจจุบัน รวมทั้งเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการเรียนภาษาต่างประเทศเพื่อใช้เชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ ของทุกภูมิภาคของโลกเข้าด้วยกัน ดังที่ Koralex (2012) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า “การอ่านเปรียบเสมือนถนนที่เชื่อมโยงไปสู่ความรู้ ยิ่งผู้เรียนอ่านมากเท่าใด ก็ยิ่งเกิดการเรียนรู้มากขึ้นเท่านั้น” ซึ่งสอดคล้องกับ ยุทธพรพรรณ ตันติสัถยานนท์ (2555: 1) ที่กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า “การอ่านเป็นทักษะสำคัญที่ช่วยพัฒนาความคิดและคุณภาพชีวิตของคนและสังคมให้ดีขึ้น ซึ่งเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถสร้างองค์ความรู้และวิถีแห่งการเรียนรู้ ที่สามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตได้”

การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานทางภาษาที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษา เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ อันเป็นบ่อเกิดแห่งความรู้ที่หลากหลายผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูง ย่อมมีโอกาสที่จะแสวงหาความรู้ได้มาก ช่วยให้นักเรียนฉลาด สามารถเพิ่มพูนความรู้ประสบการณ์ต่างๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาของมนุษย์ทั้งทางสติปัญญา อารมณ์ และสังคม หากบุคคลใดไม่คุ้นเคยกับการอ่านหรืออ่านไม่คล่อง อาจก่อให้เกิดความไม่ประสบผลสำเร็จในการดำเนินชีวิต นอกจากนี้การอ่านถือเป็นทักษะที่สำคัญมากที่สุดในการนำมาซึ่งความรู้ ประสบการณ์ และความบันเทิง ผู้อ่านสามารถนำประโยชน์ที่ได้รับไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนและสังคมได้ (สุมิตรา อังวิวัฒนกุล, 2537; วิสาข์ จิตวิตร, 2543) สอดคล้องกับแนวคิดของณัฐินี ทินวงษ์ (2554 : 7) ที่ได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านสรุปได้ว่า การอ่านเป็นทักษะหนึ่งในการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งนำไปใช้เป็นทักษะในการเชื่อมโยงและบูรณาการกับทักษะอื่นๆ ได้ง่ายเพราะผู้อ่านย่อมนำเอาข้อมูลจากสิ่งที่อ่านมาเป็นประโยชน์ในการสื่อสารกับผู้อื่นในรูปแบบต่างๆ การอ่านเป็นประจำมีประโยชน์ต่อการฝึกทักษะและความคล่องแคล่วในการอ่านรวมทั้งสร้างความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่าน ทั้งนี้เพราะการอ่านเป็นกิจกรรมที่ใช้ทักษะและความชำนาญ (วิไลรัตน์ ศิริรินทร์, 2548) แนวคิดดังกล่าวยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Bacon (1953) ที่แสดงความเห็นเกี่ยวกับคุณค่าของการอ่านสรุปได้ว่า การอ่านทำคนให้เป็นคนโดยสมบูรณ์ (Reading makes a full man.) ก่อให้เกิดพัฒนาการทางด้านสติปัญญา ความรู้ความสามารถ ทำให้ผู้อ่านเป็นคนที่เต็มไปด้วยความคิด ความเข้าใจ เต็มไปด้วยประสบการณ์ที่สามารถนำไปใช้ในการสร้างความเข้าใจในสิ่งใหม่ได้

การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นทักษะสำคัญที่ได้จากการอ่านมากที่สุด การใช้ภาษาในการสื่อสาร ตลอดจนการเตรียมความพร้อมด้านต่างๆ ที่เป็นปัจจัยสนับสนุนที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้

และส่งผลต่อการปรับตัวให้ทัดเทียมและเท่าทันกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในบริบททางสังคมในทุกมิติรอบด้าน ดังนั้นการเสริมสร้างองค์ความรู้(Content Knowledge) ทักษะเฉพาะทาง (Specific Skills) ความเชี่ยวชาญ (Expertise) และสมรรถนะของการรู้เท่าทัน (Literacy) จึงเป็นตัวแปรสำคัญที่ต้องเกิดขึ้นกับตัวผู้เรียนในการเรียนรู้ยุคสังคมแห่งการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 นี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจะช่วยส่งเสริมให้บุคคลเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ทำให้สามารถแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากสื่อรูปแบบต่างๆทั้งในรูปแบบของตำราเรียน หนังสือวารสาร และจากการสืบค้นข้อมูลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อให้ผู้อ่านสามารถนำทักษะการอ่านไปใช้ในการเพิ่มเติมความรู้ของตนเองและเป็นกระบวนการเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น การอ่านภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญในชีวิตคนไทย (อารีรักษ์ มีแจ่ม, 2550; สุนันทา ไพรินทร์, 2554)

ทักษะที่สำคัญมากสำหรับการพัฒนาการเรียนรู้โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นคือการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งมีความจำเป็นที่ต้องมีการฝึกฝนและเตรียมความพร้อมในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทั้งสายสามัญและสายวิชาชีพ รวมถึงการแสวงหาความรู้ซึ่งแหล่งความรู้เหล่านั้นมักจะมีอยู่ในรูปแบบภาษาอังกฤษ ซึ่งต้องใช้ทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือช่วยในการศึกษาค้นคว้าข้อมูล วิเคราะห์ ตีความ สรุปความจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ แต่พบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ยังไม่น่าพอใจ ดังเช่น จากการประเมินผลนานาชาติ PISA (Programme for International Student Assessment) เป็นการสำรวจความรู้และทักษะด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และการอ่านของนักเรียนอายุ 15 ปีทุก 3 ปีในประเทศที่เป็นสมาชิกขององค์กรเพื่อความร่วมมือและพัฒนาทางเศรษฐกิจ (OECD) ในปี 2561 พบว่า นักเรียนไทยมีคะแนนเฉลี่ยในด้านการอ่าน 393 คะแนน (ค่าเฉลี่ย OECD 487 คะแนน) ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนไทยมีทักษะการอ่านต่ำ กล่าวคือ นักเรียนร้อยละ 59.50 มีทักษะในการอ่านอยู่เพียงระดับหนึ่งและต่ำกว่า (อ่านออกแต่ไม่สามารถจับใจความได้) ร้อยละ 26.00 มีการอ่านถึงระดับสอง (จับใจความหากเนื้อหาที่อ่านชัดเจนตรงไปตรงมา) และเมื่อเปรียบเทียบกับผลการประเมิน PISA ในปี 2558 ที่ผ่านมามีพบว่า ทักษะการอ่านของเด็กไทยลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยมีคะแนนด้านการอ่านลดลง 16 คะแนน โดยประเทศไทยถูกจัดลำดับการอ่านอยู่ลำดับที่ 66 จากทั้งหมด 77 ประเทศ ซึ่งลดลงจากปี 2558 ประมาณ 14 อันดับ ซึ่งเมื่อวิเคราะห์องค์ประกอบในส่วนของผลการประเมินผลด้านการอ่านของ PISA พบว่านักเรียนมีปัญหาในการอ่าน 3 ด้านด้วยกันคือ 1) การจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน (Access and Retrieve) 2) การตีความ วิเคราะห์เนื้อหาเพื่อบูรณาการเข้ากับสิ่งต่างๆในชีวิต (Integrate and Interpret) และ 3) การประเมินข้อความที่อ่าน และให้ความเห็นหรือโต้แย้งจากมุมมองของตน (Reflect and Evaluation) (สถาบันส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2561)

แนวทางที่จะช่วยเสริมสร้างการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนให้สามารถเกิดการเรียนรู้ด้านกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผู้เรียนจำเป็นต้องมีพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์เดิม และควรได้รับการพัฒนาให้เป็นผู้ที่ใฝ่รู้และแสวงหาความรู้ได้เอง (Independent Life Long Learner) และสิ่งจำเป็นนอกเหนือจากความรู้ (Knowledge) คือนักเรียนควรได้รับการฝึกฝนให้เป็นคนมีความคิดอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพราะจะทำให้ผู้เรียนสามารถใช้เหตุผล มีการคิดวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือหรือการตัดสินใจที่จะเชื่อหรือไม่เชื่อข้อมูลต่างๆที่ได้จากการอ่าน สิ่งที่มีความจำเป็นเร่งด่วน

และสำคัญยิ่งในขณะนี้คือ ครูผู้สอนต้องเปลี่ยนแปลงรูปแบบการสอนใหม่ (ลัดดา ภูเกียรติ, 2544: 46) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวัฒนาพร ระวังทุกข์ (2542: 4) ที่กล่าวว่า ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่าการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเป็นวิธีการที่สำคัญ ที่สามารถสร้างและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณลักษณะต่างๆ ที่ต้องการในยุคโลกาภิวัตน์ เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง เรียนในเรื่องที่สอดคล้องกับความสามารถและความต้องการของตนเอง และได้พัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ ซึ่งแนวทางการจัดการศึกษานี้เป็นแนวคิดที่มีรากฐานจากปรัชญาการศึกษาและทฤษฎีการเรียนรู้ต่างๆ ที่ได้พัฒนาอย่างต่อเนื่องยาวนานและเป็นแนวทางที่ได้รับการพิสูจน์ว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีลักษณะที่ต้องการอย่างได้ผล ซึ่งแนวคิดนี้สอดคล้องกับทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism Theory) ที่ผู้เรียนต้องสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยใช้กระบวนการสืบค้น เสาะหา สำรวจ ตรวจสอบ และค้นคว้าด้วยวิธีการต่างๆ จนทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและเกิดการรับรู้ความรู้นั้นอย่างมีความหมาย ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้แนวความคิดใหม่ให้เกิดขึ้น โดยใช้ความรู้เดิมที่มีอยู่ก่อนแล้วเสมอ (Hewson and Hewson 1988: 597-598)

ความหมายของทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม

สมาลี ชัยเจริญ (2544: 34) ได้ให้ความหมายว่า Constructivism เป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเมื่อนักเรียนสร้างความรู้ขึ้นด้วยตัวตัวเอง โดยพยายามสร้างความเข้าใจ (Understanding) นอกเหนือเนื้อหาความรู้ที่ได้รับ โดยสร้างสิ่งแทนความรู้ (Representation) ขึ้นมา ซึ่งต้องอาศัยการเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมของตนเอง

กมล สุตประเสริฐ (อ้างถึงใน เรณู จินสกุล, 2554: 58) กล่าวว่า Constructivism เป็นหลักปรัชญา มีแนวความคิดว่ามนุษย์สามารถสร้างปัญหา หรือภูมิปัญญาของตนเองได้ ด้วยกระบวนการสร้างความรู้ที่เริ่มต้นจากการแสวงหาข้อมูล นั่นคือ มนุษย์สามารถนำเอาข้อมูลมา ปฏิสัมพันธ์กันจนเกิดเป็นข้อมูลความรู้และเอาข้อมูลความรู้มาปฏิสัมพันธ์กัน จัดวิเคราะห์ แยกแยะ หรือจำแนกเป็นหมวดหมู่ ทำให้เกิดความรู้ และในที่สุดถ้าเอาความรู้เหล่านั้นมาเปรียบเทียบกับทดสอบกับความรู้เดิมแล้วรับหรือปรับเข้ากับความรู้เดิม ทำให้เกิดสติปัญญาหรือภูมิปัญญา

กลุ่มส่งเสริมนวัตกรรมการเรียนรู้ของครูและบุคลากรทางการศึกษา (2550: 1) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนและความสำคัญของความรู้เดิม โดยผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนเป็นผู้แสดงความรู้และสร้างความรู้ด้วยตนเอง นักเรียนสังเกตสิ่งที่ตนเองอยากเรียนแล้วค้นคว้าแสวงหาความรู้เพื่อเชื่อมโยงกับความรู้เดิม ประสบการณ์เดิมผนวกกับความรู้ใหม่จนสร้างสรรค์เกิดเป็นองค์ความรู้และประสบการณ์ใหม่ กล่าวโดยสรุปเป็นการเรียนรู้โดยให้นักเรียนลงมือปฏิบัติจริง ค้นหาคำตอบด้วยตนเอง จนค้นพบความรู้และรู้จักสิ่งที่ค้นพบ เรียนรู้วิเคราะห์จนรู้อะไร รู้ลึกซึ้งว่าสิ่งนั้นคืออะไร มีความสำคัญมากน้อยเพียงไร ซึ่งการเรียนรู้นี้จะช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในด้านการคิด พร้อมทั้งฝึกให้นักเรียนมีทักษะทางสังคมที่ดี ได้ร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างนักเรียนกับผู้สอน

สุรางค์ โค้วตระกูล (2545: 210 -211) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองว่า เป็นการเรียนรู้ที่นักเรียนต้องเป็นผู้กระทำ (active) และสร้างความรู้ โดยมีคุณลักษณะที่

สำคัญของทฤษฎี คือ นักเรียนสร้างความเข้าใจในสิ่งที่เรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้สิ่งใหม่ขึ้นอยู่กับความรู้เดิมและความเข้าใจที่มีอยู่ในปัจจุบันของนักเรียน การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการจัดสิ่งแวดล้อม ตลอดจนกิจกรรมที่คล้ายคลึงกับชีวิตจริงมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ และจนทำให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย

Fosnot (1996) กล่าวถึง Constructivism ว่า เป็นทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้และการเรียนรู้ และเป็นการบรรยายโดยอาศัยพื้นฐานทางปรัชญาจิตวิทยา มานุษยวิทยา ว่าความรู้คืออะไร และได้รับความรู้ได้อย่างไร ทฤษฎีอธิบายความรู้ว่าเป็นสิ่งชั่วคราว มีการพัฒนา ไม่เป็นปรนัยและถูกสร้างขึ้นภายในตัวบุคคล โดยอาศัยสื่อกลางทางสังคมและวัฒนธรรม ส่วนการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีนี้เป็นกระบวนการที่สามารถควบคุมได้ด้วยตนเอง ในการต่อสู้กับความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิมเป็นการสร้างตัวแทนใหม่ และสร้างโมเดลของความจริงโดยคนเป็นผู้สร้างความหมายด้วยเครื่องมือทางวัฒนธรรม และเป็นการประนีประนอมความหมายที่สร้างขึ้นโดยผ่านกิจกรรมทางสังคม ผ่านความร่วมมือ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ทั้งที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย

Martin (1994) กล่าวว่า Constructivism เน้นว่านักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้โดยการสร้างความรู้หรือการค้นพบความรู้ด้วยตนเอง โดยเปรียบเทียบกับความรู้เดิมหรือเชื่อมโยงความรู้เดิมที่มีอยู่เดิมกับความรู้ใหม่

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน และให้ความสำคัญกับความรู้หรือประสบการณ์เดิม และความเข้าใจที่มีอยู่เดิม โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสวงหาความรู้ ค้นคว้าหาข้อมูลในสิ่งที่ตนอยากเรียนรู้ และลงมือปฏิบัติจริงจนค้นพบความรู้ผ่านกิจกรรมความร่วมมือ และกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้เชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมกับความรู้ใหม่ จนเกิดเป็นองค์ความรู้ที่นักเรียนสร้างขึ้นด้วยตนเอง เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะด้านการคิด วัฒนธรรมและการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีคุณภาพที่ดียิ่งขึ้น

แนวคิดพื้นฐาน

รูปแบบการการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีเป้าหมายหลักคือช่วยพัฒนาผู้เรียนเกิดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยสามารถวิเคราะห์ วิเคราะห์ และประเมินสิ่งที่อ่านได้ด้วยเหตุผล ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อที่จะนำข้อมูลที่ได้รับจากการอ่านนั้นไปใช้ประยุกต์ได้อย่างเหมาะสม

การสอนการอ่านตามทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivism) ถือว่าผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในของผู้เรียน โดยมี

ผู้เรียนเป็นผู้สร้าง (Construct) ความรู้จากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบเห็นกับความเข้าใจเดิมที่มีมาก่อน โดยพยายามทำความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์และปรากฏการณ์ที่ตนพบเห็นมาสร้างเป็นโครงสร้างทางปัญญา (Cognitive Structure) หรือที่เรียกว่า ทฤษฎีความรู้เดิม (Schema Theory) ซึ่งเป็นหน่วยที่เล็กที่สุดของโครงสร้างทางปัญญา หรือโครงสร้างของความรู้ในสมอง โครงสร้างทางปัญญานี้จะประกอบด้วย ความหมายของสิ่งต่าง ๆ ที่ใช้ภาษา หรือเกี่ยวกับ เหตุการณ์ หรือสิ่งที่แต่ละบุคคลมีประสบการณ์ หรือเหตุการณ์ อาจเป็นความเข้าใจ หรือความรู้ของแต่ละบุคคล การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเป็นกระบวนการสร้าง มากกว่าการรับความรู้ ดังนั้นเป้าหมายของการสอนจะสนับสนุนการสร้างมากกว่าความพยายามในการถ่ายทอดความรู้ ดังนั้นกลุ่ม Constructivist จะมุ่งเน้นการสร้างความรู้ใหม่อย่างเหมาะสมของแต่ละบุคคลและสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญในการสร้างความหมายตามความเป็นจริง เป็นวิธีการที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน มีหลักการที่สำคัญว่าในการเรียนรู้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนลงมือกระทำในการสร้างความรู้ด้วยวิธีการที่ต่าง ๆ กัน โดยอาศัยประสบการณ์และ โครงสร้างทางปัญญาที่มีอยู่เดิม ความสนใจและแรงจูงใจภายในตนเองเป็นจุดเริ่มต้น

รูปแบบการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism)

จากการศึกษาค้นคว้ารูปแบบการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม Yager (1991) ได้นำทฤษฎีการสร้างความรู้ไปจัดการเรียนการสอน โดยได้เสนอรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวการสร้างความรู้ (The Constructivist learning Model) โดยแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้ คือ 1. ขั้นเชิญชวน ได้แก่ 1.1) ให้นักเรียนสังเกตสิ่งรอบตัวด้วยความรู้้อยากเห็น 1.2) ให้นักเรียนถามคำถาม 1.3) ให้นักเรียนพิจารณาคำตอบที่เป็นไปได้ของคำถามที่ตั้งขึ้น 1.4) ให้นักเรียนจดบันทึกปรากฏการณ์ที่ไม่คาดคิดมาก่อนว่าจะเกิดขึ้นแต่ได้เกิดขึ้น 1.5) ให้นักเรียนชี้สถานการณ์ที่การรับรู้ของนักเรียนแตกต่างกัน 2. ขั้นสำรวจ ได้แก่ 2.1) ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม 2.2) ระดมพลังสมองเกี่ยวกับทางเลือกที่เป็นไปได้ 2.3) ให้นักเรียนมองหาสารสนเทศ 2.4) ทำการทดลองโดยใช้วัสดุอุปกรณ์ 2.5) ให้นักเรียนสังเกตปรากฏการณ์ที่เฉพาะเจาะจง 2.6) ให้นักเรียนออกแบบโมเดล 2.7) ให้นักเรียนรวบรวมและจัดการทำข้อมูล 2.8) ให้นักเรียนใช้ยุทธวิธีการแก้ปัญหา 2.9) เลือกทรัพยากรที่เหมาะสม 2.10) อภิปรายการแก้ปัญหาพร้อมกับนักเรียนคนอื่นๆ 2.11) ให้นักเรียนออกแบบและดำเนินการทดลอง 2.12) ให้นักเรียนประเมินทางเลือกที่หลากหลาย 2.13) ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน 2.14) ให้นักเรียนชี้การเสี่ยงและผลที่ตามมา 2.15) ให้นักเรียนสร้างขอบเขตของการสืบเสาะหาความรู้ 2.16) ให้นักเรียนวิเคราะห์ข้อมูล 3. ขั้นนำเสนอคำอธิบายและคำตอบของปัญหา ได้แก่ 3.1) ให้นักเรียนสื่อความหมายข้อมูลและความคิดเห็น 3.2) สร้างและอธิบายโมเดล 3.3) ให้นักเรียนสร้างคำตอบใหม่ 3.4) ให้นักเรียนทบทวนและวิจารณ์คำตอบของปัญหา 3.5) ให้นักเรียนประเมินผลการเสนอคำตอบ 3.6) ให้นักเรียนรวบรวมคำตอบที่หลากหลาย 3.7) ให้นักเรียนชี้ให้เห็นถึงคำตอบที่เหมาะสม 3.8) ให้นักเรียนบูรณาการคำตอบที่ได้กับความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ 4. ขั้นนำไปปฏิบัติ ได้แก่

4.1 ให้นักเรียนตัดสินใจ นำความรู้และทักษะไปใช้ 4.2) ให้นักเรียนถ้อยโยงความรู้และทักษะ 4.3) ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนสารสนเทศและความคิดเห็น 4.5) ให้นักเรียนถามคำถามใหม่ 4.6) สนับสนุนให้นักเรียนนำไปสู่คำตอบที่เป็นเหตุเป็นผล

บทบาทของครูตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม

การเรียนการสอนการสร้างความรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมถือว่าครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเปลี่ยนแปลงความคิด วรรณทิพา รอดแรงคำ (2540 : 19) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูในการจัดการเรียนการสอน ว่าการใช้วิธีการสอนที่เน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (Interactive Teaching Approach) ด้วยวิธีการสอนแบบนี้ถือว่าครูมีบทบาทเป็น “ผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้” เป็น “ทรัพยากรบุคคล” เป็น “ผู้สืบเสาะหาความรู้ที่ไม่เคยมีความรู้หรือไม่เคยมีประสบการณ์ในการสืบเสาะหาความรู้มาก่อน” เป็น “ผู้ท้าทายความคิดของนักเรียน” ในฐานะที่เป็น “ผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้” ครูพยายามที่จะนำนักเรียนและแหล่งทรัพยากรให้มาพบกันในฐานะที่เป็น “ทรัพยากรบุคคล” ครูต้องจัดหาข้อมูลให้นักเรียนมากกว่าการถามคำถามกลับไปทั่วนักเรียนในฐานะที่เป็น “ผู้สืบเสาะหาความรู้ที่ไม่เคยมีความรู้หรือไม่เคยมีประสบการณ์ในการสืบเสาะหาความรู้มาก่อน” ครูจะทำเป็นไม่รู้เกี่ยวกับคำอธิบายหรือไม่รู้เกี่ยวกับสถานการณ์นั้นเพื่อช่วยให้นักเรียนหาคำตอบด้วยตนเอง และในฐานะที่เป็น “ผู้ท้าทายความคิดของนักเรียน” ครูจะทำท้าทายความคิดของนักเรียนโดยเจตนา โดยเฉพาะความคิดที่ไม่เป็นตามพยานหลักฐานที่ได้ หรือไม่เป็นประโยชน์หรือไม่ชัดเจน

ส่วน Osborne and Freyberg (1985) กล่าวถึงบทบาทของครูตามแนวการสร้างความรู้ ว่าครูต้องเป็น “นักงูใจ” “ผู้วินิจฉัย” “ผู้ชี้แนะแนวทาง” ผู้ที่ชอบเปลี่ยนแปลง “นักทดลอง” และ “นักวิจัย” ในฐานะที่เป็น “นักงูใจ” ครูต้องช่วยให้นักเรียนพิจารณาในสิ่งที่ถูกต้องจากสิ่งไร้และความหมายที่หลากหลายและเป็นไปได้ของบทเรียนวิทยาศาสตร์ บทบาทของการเป็น “ผู้วิจัย” คือการค้นหาคำคิดที่นักเรียนนำมาใช้ในการเรียนและจัดหาโอกาสในระหว่างการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนแสดงความคิด และสื่อความหมายความคิดของตนเองออกมา โดยปกติแล้ว บทบาทนี้ของครู ครูจะทำหน้าที่เป็นผู้ฟังที่ดีของนักเรียนในฐานะที่เป็น “ผู้ชี้แนะแนวทาง” ครูต้องช่วยให้นักเรียนได้สร้างความหมายและคำอธิบายด้วยตนเอง การบอกนักเรียนเพียงอย่างเดียวเป็นการไม่เพียงพอ บทบาทนี้เป็นการช่วยนักเรียนได้พัฒนายุทธวิธีสำหรับกระบวนการสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ โดยชี้ถึงความไม่แน่นอนของความคิดของนักเรียน ทำให้นักเรียนให้พิจารณาถึงความเป็นไปได้ทั้งหมด และแสดงให้นักเรียนเห็นถึงว่าจุดไหนที่นักเรียนลงข้อสรุปมากเกินไปหรือน้อยกว่าความเป็นจริง บทบาทนี้ยังช่วยให้นักเรียนเชื่อมโยงความคิดเห็นที่มีอยู่แล้วกับความคิดใหม่ เพื่อสร้างความหมายและความเข้าใจใหม่ ครูเป็น “ผู้ที่ชอบเปลี่ยนแปลง” เป็นครูที่ชอบจัดหาทรัพยากรรวมทั้งตัวครูเอง และจัดหากิจกรรมการเรียนรู้ใหม่ๆ ให้กับนักเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนสร้างความเข้าใจใหม่ ๆ ในฐานะที่เป็น “นักทดลอง” ครูต้องประเมินนักเรียนโดยประเมินอย่างเป็นระบบในสิ่งที่นักเรียนได้ทำและลองใช้กิจกรรมการเรียนการสอนใหม่ ๆ บทบาทของ “นักวิจัย” ก็คือ ให้ครูได้แลกเปลี่ยนความคิดเกี่ยวกับผลงานวิจัยในชั้นเรียนของตนเอง กับครูคนอื่น ๆ ในฐานะที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

ดังนั้นสรุปได้ว่าครูที่จัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ต้องเป็นนักจัดหาโอกาสระหว่างในการเรียนให้กับนักเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนสร้างความรู้ ทักษะ และเจตคติอย่างมีประสิทธิภาพพบทบาทของครูจึงเป็นกลไกสำคัญ ครูจะทำหน้าที่เป็นผู้ฟังที่ดีของนักเรียนในฐานะที่เป็น “ผู้ชี้แนะแนวทาง” ช่วยให้นักเรียนได้สร้างความหมายและคำอธิบายด้วยตนเอง การบอกนักเรียนเพียงอย่างเดียวเป็นการไม่

แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นกระบวนการอ่านขั้นสูง ที่ต้องอาศัยความรู้เดิมหรือประสบการณ์ที่มีอยู่แล้วเกี่ยวกับเรื่องทีอ่านมาคิด วิเคราะห์ แยกแยะ พิจารณา ไตร่ตรอง ตลอดจนตัดสินประเมินค่าเรื่องอ่าน และนำไปปรับปรุงใช้ในชีวิตประจำวันได้

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญในการรับข่าวสารต่างๆ การอ่านจะมีประสิทธิภาพได้ ถ้าผู้อ่านรู้จักกลั่นกรองวินิจฉัยข้อมูลและเลือกเฉพาะสิ่งที่เป็นประโยชน์ นั่นคือ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หรือการอ่านอย่างพินิจพิเคราะห์ เป็นการคิดอย่างรอบคอบ โดยใช้วิจารณญาณอย่างลึกซึ้ง ผู้อ่านต้องเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน แล้วประเมินความคิดของผู้เขียนว่าเป็นไปในลักษณะใด มากกว่าการเห็นดีเห็นชอบไปกับผู้เขียนโดยสิ้นเชิง การอ่านวิจารณ์เป็นการอ่านที่ใช้ปัญญาที่สามารถรู้หรือให้เหตุผลที่ถูกต้อง หรือเป็นการอ่านอย่างระมัดระวังตรวจสอบหาเหตุผลที่นอกจากจะให้ความรู้แล้วยังเกิดปัญญาการคิดใคร่ครวญแยกออกเป็นส่วน ๆ การอ่านวิเคราะห์เป็นขั้นแรกของการวิจารณ์ หรือตัดสินสิ่งที่อ่าน ซึ่งต้องมีการอธิบายลักษณะสิ่งที่อ่านในแง่รูปแบบ ภาษา และเนื้อหาแล้วจึงวิจารณ์หรือประเมินค่าว่าดีหรือไม่ดีอย่างไร เพราะอะไร การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผู้อ่านจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับผู้แต่ง รู้จุดประสงค์ในการแต่ง รูปแบบ และโครงสร้างของหนังสือ รู้เรื่องของภาษา รู้จักการวิจารณ์ และรู้จักหนังสือประกอบการค้นคว้า ที่สำคัญก็ต้องอ่านและฝึกการวิเคราะห์วิจารณ์อยู่เสมอจะได้วิเคราะห์วิจารณ์ได้อย่างเที่ยงตรง การอ่านอย่างพินิจไตร่ตรอง หรือมีวิจารณญาณเป็นความสามารถในการใช้อ่านอย่างพินิจได้ดี นับเป็นจุดสุดยอดแห่งการอ่าน เพราะถือว่าการอ่านที่จะใช้ประโยชน์ได้ดีนั้น ผู้อ่านต้องเข้าใจสิ่งที่อ่านแล้วใช้สติปัญญากลั่นกรอง วินิจฉัย เลือกตัดสินใจว่าจะเชื่อได้หรือไม่ การอ่านโดยใช้ความคิด พิจารณาส่งที่อ่านอย่างมีเหตุผล สามารถเข้าใจความคิดของผู้เขียน ตีความ แยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น จับใจความสำคัญเรื่องราวที่อ่านได้ ตลอดจนลงความเห็น ประเมิน ตัดสินสิ่งที่อ่านได้โดยใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน มากน้อยเพียงใดหรือบกพร่อง แล้วเลือกส่วนดี ส่วนที่เหมาะสมไปใช้ประโยชน์หรือเก็บเป็นความรู้เพื่อจะนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป ดังนั้นการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผู้อ่านต้องแยกข้อเท็จจริงออกจากเนื้อหาส่วนอื่นๆ ก่อนเพื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของเนื้อหาที่เป็นข้อเท็จจริงและเนื้อหาที่เป็นข้อคิดเห็น และความรู้สึก อันนำไปสู่การสรุปว่าผู้เขียนมีเจตนาเสนอข้อเท็จจริงซึ่งเป็นความรู้ หลักการ หรือมีเจตนาแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกในเรื่องใด

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านในระดับสูง โดยนำวิธีคิดอย่างมีวิจารณญาณ มาใช้ในการรับสารจากการอ่านเพื่อประเมินสิ่งที่อ่าน และ ตัดสินใจว่าสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอมีเหตุผล น่าเชื่อถือหรือไม่ เพียงใด เป็นกระบวนการทำงานของสายตากับสมอง เริ่มด้วยการรับภาพจากตา สมองก็จะทำหน้าที่แปลความหมายโดยอาศัยความรู้ และประสบการณ์เดิมมาช่วยในการคิด พิจารณา ตัดสินใจเรื่องที่ย่าน (ประเทิน มหาพันธ์ 2530: 173; สมบัติ จำปาเงิน และ สำเนียง มณีกาญจน์ 2531: 69; หิรัญ ประดิษฐ์ 2532: 64; บันลือ พฤษะวัน 2534: 81; ศุภวรรณ เล็กวิไล 2539: 23; ดนยา วรรณชัย 2542: 182; สุนันท์ ประสารสอน 2544: 19)

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านในระดับสูง โดยนำวิธีคิดอย่างมีวิจารณญาณ มาใช้ในการรับสารจากการอ่านเพื่อประเมินสิ่งที่อ่าน และ ตัดสินใจว่าสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอมีเหตุผล น่าเชื่อถือหรือไม่ เพียงใด เป็นกระบวนการทำงานของสายตากับสมอง เริ่มด้วยการรับภาพจากตา สมองก็จะทำหน้าที่แปลความหมายโดยอาศัยความรู้ และประสบการณ์เดิมมาช่วยในการคิด พิจารณา ตัดสินใจเรื่องที่ย่าน

กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading Strategies)

ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในทุกระดับ สาขาวิชาชีพ เพราะเป็นความสามารถพื้นฐานของการดำเนินชีวิต การศึกษาต่อและการประกอบ วิชาชีพ ทุกวิชาจึงมีเป้าหมายสำคัญที่จะต้องพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แต่ ผู้อ่านจะต้องได้รับการส่งเสริมให้เกิดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังนั้นผู้เรียนควรจะได้รับ การฝึกฝนกลยุทธ์ หรือกลวิธีในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังที่ The Maxwell School of Syracuse University, NY, US (2010) และ The Writing Center at Colorado State University (1997 – 2000) ได้กล่าวไว้ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 ดูก่อนอ่าน (previewing) ซึ่งประกอบด้วย 1) วัตถุประสงค์ในการอ่าน ผู้อ่านจะพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ของตนในการอ่านว่าตนอ่านเพื่อที่จะหาข้อมูล ใจความสำคัญ ทำ ความเข้าใจทั้งข้อความหรือวิเคราะห์หารายละเอียด 2) ดูบริบท วัตถุประสงค์ของงานเขียนและ ลำดับของเนื้อหาในบทความ ในขั้นนี้ผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจในเรื่องรายละเอียดของเรื่อง ข้อความนำหรือบทนำของบทความที่จะนำผู้อ่านสามารถทำนายเนื้อเรื่องที่เหลือทั้งหมดได้ การ จัดลำดับของเนื้อหาทำให้ผู้อ่านทราบถึงความสำคัญของเนื้อหาในแต่ละส่วน สามารถทำให้ผู้อ่าน ทราบใจความสำคัญของเนื้อเรื่องได้ 3) การทำความเข้าใจเนื้อหา ผู้อ่านสามารถใช้กลวิธี การอ่าน แบบ Skimming เพื่อหาข้อมูลอย่างรวดเร็วแต่สามารถจับใจความสำคัญได้ และ Skanning เพื่ออ่าน อย่างละเอียดและหาจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้เฉพาะซึ่งทำให้ผู้อ่านทราบว่าบทนำและบทสรุปมีความชัดเจน หรือไม่และวางอยู่บริเวณใดของบทความ ส่วนของเนื้อหาที่มีข้อความที่ต้องสังเกตหรือไม่และสามารถ บอกได้ว่าเกี่ยวกับเรื่องอะไร ผู้เขียนได้กล่าวอ้างซ้ำในเรื่องใดในส่วนต้นและส่วนท้ายของบทความ หรือไม่ มีคำสำคัญ ที่ได้กล่าวซ้ำหรือพิมพ์ตัวเอียง หรือพิมพ์หนาหรือไม่

กลยุทธ์ที่ 2 การหาข้อมูลและคำอธิบายประกอบ (Annotating) เป็นขั้นที่ผู้อ่านอ่านบทความอย่างละเอียดอย่างน้อย 2-3 ครั้ง โดยผู้อ่านจะมีปฏิริยาโต้ตอบกับบทอ่านอยู่ตลอดเวลา โดยการทำเครื่องหมาย ชีดเส้นใต้หรือจดบันทึกในคำ วลี หรือประโยคสำคัญเพื่ออธิบายความตลอดจนการตั้งคำถามในประเด็นการพิจารณา เสนอความคิดเห็นหรือข้อโต้แย้งกับแนวคิดของผู้เขียนและตั้งคำถามและเขียนข้อสรุปในปัญหาการอ่านของตนและสิ่งที่ตนได้รับจากการอ่าน ในขั้นนี้ประกอบด้วย 1) การระบุใจความสำคัญหรือประเด็นการพิจารณา 2) การระบุคำสำคัญและคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย การทำเครื่องหมายคำศัพท์ที่ไม่ทราบความหมายและไม่คุ้นเคยสามารถทำให้ผู้อ่านกลับมาพิจารณาและหาความหมายตรง (Denotative Meaning) และความหมายโดยนัย (Connotative Meaning) ทั้งนี้เพื่อผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจงานเขียนได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ผู้เขียนต้องการสื่อ 3) การขีดเส้นใต้แนวคิดหรือแง่คิดที่ผู้เขียนระบุในงานเขียน 4) การตั้งคำถาม หรือเสนอข้อโต้แย้งแทรกไว้ขณะที่อ่าน ความสามารถในการเขียนคำถามหรือการเขียนเสนอข้อโต้แย้งในขณะที่อ่านเป็นสิ่งสำคัญในขั้นตอนนี้ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องราว มีความคิดเห็น หรือเสนอแนวคิดที่แตกต่างจากผู้เขียน 5) การระบุประสบการณ์ของผู้อ่านที่ประสบการณ์ของผู้อ่านที่ประสบและเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของผู้เขียนที่ระบุในงานเขียนได้ การระลึกถึงประสบการณ์ดังกล่าวทำให้ผู้อ่านสามารถเชื่อมโยงความเหมือนและความแตกต่างซึ่งเป็นการช่วยให้ผู้อ่านสามารถทำนายเรื่องราวที่เกิดขึ้นตามมาส่งผลให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวนั้นได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น รวมทั้งสามารถเสนอแง่คิดหรือ แนวคิดที่แตกต่างและหลากหลาย และ 6) การระบุถึงแหล่งข้อมูลที่ผู้เขียนนำมาเป็นหลักฐานในการสนับสนุนประเด็นหรือเรื่องราวในเรื่องเพื่อประกอบการพิจารณาข้อเท็จจริงที่ปรากฏในเรื่องที่อ่าน

กลยุทธ์ที่ 3 การสรุปและทำผังการอ่าน (Summarizing and Outlining) ผู้อ่านจะสรุปบทความเพื่อที่จะตรวจสอบความเข้าใจซึ่งผู้อ่านจะต้องสามารถสรุปได้ว่าบทความนั้นนำเสนอประเด็นสำคัญและประเด็นสนับสนุนอะไรและผู้อ่านจะต้องเขียนด้วยคำของตัวเองมิใช่คัดลอกจากบทความทั้งหมด

กลยุทธ์ที่ 4 การวิเคราะห์ (Analysis) ผู้อ่านจะวิเคราะห์งานเขียนโดยการแยกแยะเนื้อหาออกเป็นส่วน ๆ เพื่อให้เห็นความสัมพันธ์และความขัดแย้งในเนื้อหาแต่ละส่วนเพื่อให้เข้าใจถึงความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อ

กลยุทธ์ที่ 5 การประเมินและอภิปรายโต้แย้ง (Evaluating and Argument) ผู้อ่านต้องประเมินประเด็นต่าง ๆ เช่น การประเมินความเข้าใจที่ได้อ่านเพื่อทราบประเด็นทั้งหมดที่ผู้เขียนต้องการสื่อว่าประเด็นใดที่มีความสำคัญหลักและประเด็นใดที่มีความสำคัญรอง

นอกจากนี้ Wallace (1992) ได้เสนอกกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณคือ การแบ่งกระบวนการอ่านออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นก่อนอ่าน (Pre-reading) ซึ่งในขั้นนี้เป็นขั้นก่อนลงมืออ่าน ขั้นขณะอ่าน (While – reading) เป็นขั้นตอนที่ผู้อ่านตั้งคำถามที่ผู้อ่านควรถามตัวเองขณะอ่าน ใช้วิธีอ่านอย่างวิเคราะห์

วิจารณ์ และขั้นหลังอ่าน (Post-reading) เป็นขั้นตอนสุดท้ายเมื่ออ่านจบแล้วผู้อ่านควรตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

กล่าวโดยสรุป กลยุทธ์การอ่านสามารถช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจบทอ่านลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น โดยกลยุทธ์ดังกล่าวได้แก่ การสำรวจ การสังเกต การสรุป การวิเคราะห์ การประเมินค่า และการตอบสนองต่อบทอ่าน กล่าวคือ การสำรวจเป็นการทำความเข้าใจบทอ่านเบื้องต้น อาทิ ใจความสำคัญของบทอ่านหรือวัตถุประสงค์ในการเขียน และมีผู้อ่านเข้าใจบทอ่านอย่างคร่าวๆแล้ว ลำดับต่อมาผู้อ่านจะต้องสังเกตบทอ่านอย่างละเอียด ไม่ว่าจะเป็นคำศัพท์ที่ผู้อ่านไม่เข้าใจ และประโยคหรือบริบทที่น่าสนใจผ่านการตั้งคำถามต่อบทอ่าน ตระหนักถึงประเภทของบทอ่าน สังเกตช่วงเวลาและสถานที่ ตลอดจนประวัติ และแผนงานเขียนขึ้นอื่นของผู้อ่าน เนื่องจากสิ่งเหล่านี้อาจจะแฝงอยู่ในบทอ่านซึ่งถ้าผู้อ่านไม่มีความรู้ในเรื่องนั้นมากเพียงพอ ก็อาจทำให้เป็นอุปสรรคต่อการอ่านได้ นอกจากนี้แล้ว การสรุปเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์ความลำเอียงของผู้เขียน ตลอดจนความน่าเชื่อถือของบทอ่าน และการประเมินบทอ่านอย่างมีเหตุผลทัศนคติของผู้อ่าน ก็เป็นกลยุทธ์ที่ช่วยให้ผู้อ่านเกิดวิจรรณญาณในการอ่านได้

วัตถุประสงค์ของคู่มือ

คู่มือประกอบการเรียนการสอนฉบับนี้ สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ23102) การสอนมุ่งเน้นการฝึกปฏิบัติ โดยการประสาน เชื่อมโยง หลักการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ หลักและแนวคิดเกี่ยวกับการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ หลักการสอนอ่านแบบ การเรียนแบบร่วมมือและกลวิธีการอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

คำแนะนำในการใช้คู่มือ

- ในการนำคู่มือไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ควรดำเนินการตามคำแนะนำดังต่อไปนี้
1. ศึกษาแนวคิด หลักการ และจุดประสงค์ของรูปแบบการสอนให้เข้าใจ
 2. ศึกษาขั้นตอนในกระบวนการเรียนการสอน และวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
 3. ศึกษาวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน
 4. การดำเนินการก่อนการเรียนการสอน การดำเนินการก่อนการเรียนการสอนด้วยการประเมินความรู้พื้นฐานทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียน
 5. การดำเนินการหลังการเรียนการสอน ดำเนินการวัดเจตคติผู้เรียนกลุ่มทดลองที่มีต่อรูปแบบการสอนด้วยแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอน

6. ดำเนินการแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 3 คน ประกอบด้วยผู้เรียนเก่ง กลาง อ่อน (1: 1: 1)

7. ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยจัดกิจกรรมตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแผนการสอนทุกกิจกรรม

8. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนทราบว่าในคาบเรียนแต่ละหน่วยการเรียนรู้ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยรูปแบบการสอนอ่าน ESQSE Model และความรู้ด้านเนื้อหาในรายวิชาที่จัดการเรียนการสอน

9. การจัดเตรียมเนื้อหา

เนื้อหาของรูปแบบ หมายถึง การเรียนการสอนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ23102) ในการวิจัยนี้ ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการสอนและการฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ อย่างมีวิจารณญาณ และกลวิธีการอ่านโดยผู้วิจัยได้พิจารณาเลือกเนื้อหาของรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ23102) จากหนังสือ Team Up และใช้แบบสำรวจความต้องการของนักเรียนให้นักเรียนได้เลือกหัวข้อตามความสนใจ และคัดเลือกหัวข้อที่นักเรียนเลือกนำมาใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 เรื่อง ประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Healthy food

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง At the restaurant

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Shopping

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Family and Relationship

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Green Living

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Alternative Energy

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง Relationship

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง Problems and Advice

10. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการวิเคราะห์บทอ่าน การอภิปราย การอ่านเป็นรายบุคคล และแบ่งกลุ่มฝึกปฏิบัติ การอ่านแสดงความคิดเห็นและการประยุกต์ใช้

11. แจกเอกสารประกอบการเรียนการสอนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้หลังจบการเรียนการสอนหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วยก่อนเริ่มการเรียนหน่วยต่อไป พร้อมทั้งให้นักเรียนเขียนบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) หลังจบการเรียนการสอนหน่วยการเรียนรู้แต่ละแผนการเรียนรู้

องค์ประกอบของรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ

หลักการของการพัฒนารูปแบบการสอน

รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา การสอนการอ่านแบบคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist) เป็นการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในตัวผู้เรียน ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้จากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบเห็นกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิม โดยมีหลักการพื้นฐาน “การเรียนรู้ เน้นการค้นพบ” ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้โดยผ่านกระบวนการคิดด้วยตนเอง ผู้เรียนต้องพยายามปรับข้อมูลใหม่กับประสบการณ์ที่มีอยู่เดิมแล้วสร้างเป็นความรู้ใหม่ ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางผ่านรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนตื่นตัวตลอดเวลา และมีการเชื่อมโยงการเรียนรู้ในเนื้อหา กับชีวิตจริง เน้นการเรียนรู้ด้วยการกระทำของตนเอง เป็นเจ้าของการเรียนรู้และลงมือปฏิบัติจริง ไม่ใช่เรียนรู้ด้วยการบอกเล่าในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่มมีการส่งเสริมการเรียนรู้ ดังนี้ 1) เป็นการอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจน และเป็นหลักพื้นฐานมีการใช้เหตุผลที่เกี่ยวข้องมาช่วยในการอธิบายสาเหตุของเหตุการณ์เกิดขึ้นเพิ่มเติม 2) ช่วยพัฒนาการคิดของนักเรียน การสอนด้วยวิธีนี้จะช่วยนักเรียนได้รู้จักคิด รู้จักการมองปัญหา และวิธีการแก้ปัญหา 3) การจัดการเรียนการสอนแบบคอนสตรัคติวิสต์เหมาะกับการจัดการเรียนการสอนกลุ่มไม่ใหญ่นักเพราะต้องอาศัยการปรึกษาหรือการไตร่ตรอง ซึ่งต้องใช้เวลาการสนับสนุนจากครู (ยุรวัดน์ คล้ายมงคล, 2542)

วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน

เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

กระบวนการจัดกิจกรรมการสอน

ในการจัดกิจกรรมการสอนอ่านภาษาอังกฤษรูปแบบ ESQSE Model ใช้กระบวนการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในรูปแบบการสอนอ่านภาษาประกอบด้วย 3 กิจกรรม 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นกระตุ้นและเชื่อมโยงความรู้เดิม (E= Engaging Stage)

เป็นการนำเข้าสู่เนื้อหาในบทเรียนหรือเรื่องที่น่าสนใจ ในกิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-Reading) ซึ่งอาจเกิดความสนใจของนักเรียน หรือเป็นเรื่องที่เชื่อมโยงกับความรู้เดิมที่เด็กเพิ่งเรียนรู้มาแล้ว ครูทำหน้าที่กระตุ้นให้นักเรียนโดยสร้างคำถามก่อนการอ่าน (Pre-questioning) กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น และกำหนดประเด็นที่จะศึกษาแก่นักเรียน ครูเป็นผู้ที่ทำหน้าที่กระตุ้นให้นักเรียนคิด โดยเสนอประเด็นที่สำคัญขึ้นมา การสอนคำศัพท์ก่อนการอ่าน (Pre-teaching Vocabulary) การทำนาย (Predicting) ก่อนการอ่าน และการเสนอแนะกลยุทธ์ในการอ่าน (Suggesting Strategies) ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดจุดมุ่งหมายในการอ่าน มีความสนใจและกระตือรือร้นต่อการอ่านและสามารถจับประเด็นสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกอ่านด้วยตนเอง (S= Self-Reading Stage)

ครูเป็นผู้ฝึกกิจกรรมการอ่านในกิจกรรมระหว่างอ่าน (While-Reading) ซึ่งนักเรียนจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับบทอ่านด้วยตนเอง สร้างความหมายจากการอ่านโดยอ่านด้วยตนเองหรืออ่านร่วมกับผู้อื่นตามความเหมาะสมซึ่งเป็นกลยุทธ์ ที่ช่วยให้ผู้เรียนมีกลยุทธ์ในการอ่านเข้าใจ คิดวิเคราะห์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอย่างมีระบบ มีการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านได้ด้วยตนเองและทำให้เกิดความพยายามในการอ่าน ค้นหาคำตอบสำหรับการตอบคำถามที่ได้ตั้งไว้หรือคาดเดาไว้

ขั้นที่ 3 ขั้นตั้งคำถาม (Q= Questioning Stage)

เป็นขั้นที่ครูตั้งคำถามในลักษณะต่างๆ ในกิจกรรมระหว่างอ่าน (While-Reading) เพื่อที่จะกระตุ้นให้นักเรียนกลับมาพิจารณาข้อความหรือเนื้อหาที่อ่าน และคิดทบทวนความรู้และประสบการณ์ของตนเองในการที่จะตอบคำถามนั้น ประโยชน์ที่สำคัญยิ่งของการตั้งคำถามก็คือ การทำให้นักเรียนเกิดจุดประสงค์ที่ชัดเจนว่าจะอ่านเพื่อตอบคำถามอะไร มีจุดประสงค์เพื่อที่จะใช้ทบทวนหรือให้จดจำประเด็นสำคัญ ๆ ในข้อความ เกี่ยวกับข้อเท็จจริง หรือรายละเอียดต่าง ๆ ที่ได้จากการอ่านคำถามที่มุ่งให้นักเรียนคิดขยายความจากสิ่งที่อ่านเพิ่มเติมที่ต้องอาศัยกระบวนการคิดวิเคราะห์ การตีความ การสรุปอ้างอิงไปสู่ประเด็นอื่น ๆ มากกว่าการทบทวนความจำ ช่วยให้ครูและนักเรียนเป็นผู้สะท้อนการอ่าน ที่แสดงถึงความเข้าใจ หรือไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน และสามารถนำเสนอการตีความและคำตอบของตนเอง ซึ่งจะเป็นเครื่องมือประเมินได้ว่าการอ่านบรรลุเป้าหมายหรือไม่ โดยการตั้งคำถาม เช่น

- What is the main idea of the passage?
- According to the passage, which statement is TRUE ?

- The word ‘ ’ (line ...) refer to.....
- According to the first paragraph, we can infer that..... .

ขั้นที่ 4 ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (S= Sharing Stage)

เป็นขั้นที่ครูจัดกิจกรรมในช่วงระหว่างการอ่าน (While-Reading) โดยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และการมีปฏิสัมพันธ์ในการทำงานที่ได้รับมอบหมายในการอ่านข้อความ เนื้อเรื่อง โคลง กลอน หรือบทความต่างๆ เพื่อฝึกทักษะการอ่านในระดับตีความ ขยายความ การอ่านเชิงคิดวิเคราะห์

ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล (E= Evaluation Stage)

เป็นขั้นตอนในกิจกรรมหลังการอ่าน (Post – Reading) การประเมินการอ่านโดยนักเรียนประเมินผลของกลยุทธ์ที่ใช้ในการอ่าน สะท้อนผลการนำกลยุทธ์การอ่านที่ช่วยให้นักเรียนสามารถสร้างความเข้าใจ ตีความ วิเคราะห์ข้อความ บทความจากสิ่งที่อ่าน โดยการเขียนบันทึกลงในบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) โดยบันทึกผลของการใช้กลยุทธ์การอ่านต่างๆ ว่าช่วยให้นักเรียนเข้าใจและเรียนรู้กระบวนการอ่านได้อย่างไร และครูให้นักเรียนทำใบงานเกี่ยวกับกิจกรรมการอ่านที่กำหนดให้

การวัดและการประเมินผลตามรูปแบบการสอน

การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนนี้เป็นแนวทางในการติดตามผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์โดยวัดและประเมินผลทั้งในระหว่างการจัดการเรียนการสอนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม การวัดและประเมินผลรวมหลังสิ้นสุดการจัดการเรียนการสอนโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การวัดและประเมินผลระหว่างการจัดการเรียนการสอนใช้วิธีการประเมินจากการร่วมกิจกรรม การอภิปรายในชั้นเรียนและผลการฝึกปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม
2. การเขียนบันทึกการอ่าน (Learning Log) หลังจากทีนักเรียนเรียนจบการเรียนการสอน หน่วยการเรียนรู้แต่ละแผนการเรียนรู้
3. การวัดและประเมินผลหลังการจัดการเรียนการสอนใช้วิธีการประเมินจากแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบแบบปรนัย (Multiple Choices) แบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
4. การสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอน

เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้

เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญสำหรับการเรียนรู้ ที่จะช่วยส่งเสริมให้การดำเนินการตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ ซึ่งผู้เรียนต้องได้รับการส่งเสริมและพัฒนาตลอดกระบวนการจัดการเรียนรู้ มีความเป็นไปได้สำหรับการนำรูปแบบไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ดังต่อไปนี้

ปัจจัยสนับสนุน เป็นการนำรูปแบบการสอนไปใช้ต้องคำนึงถึงหลักการตอบสนองต่อนักเรียน ในระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยครูผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนทุกขั้นตอน คอยซักถาม กระตุ้นการเรียนรู้ ความสนใจของนักเรียน จัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีความร่วมมือกันเรียนรู้ สร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง รวมทั้งให้ความรู้ อธิบายสิ่งที่นักเรียนไม่เข้าใจในระหว่างดำเนินกิจกรรมตามกระบวนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เขียนสรุปความรู้ (Learning Log) เป็นการให้ผู้เรียนได้สะท้อนคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนในแต่ละครั้ง ซึ่งประเด็นในการเขียนอาจเกี่ยวกับเนื้อหาของบทอ่านที่ได้เรียนรู้ในชั้นเรียน ตลอดจนถึงทักษะและกลวิธีการอ่านที่ได้เรียนรู้ และดูแลช่วยเหลือนักเรียนในระหว่างการเรียนรู้

ปัจจัยทางสังคม เป็นการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบนักเรียนต้องมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนและครู มีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองและของกลุ่ม

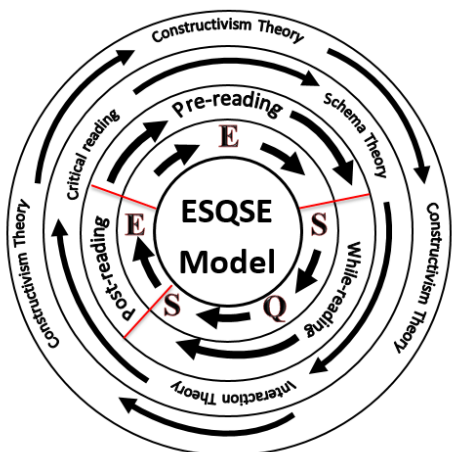
ปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนอ่าน ครูผู้สอนต้องมีบทบาทหน้าที่ในการจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งด้านกายภาพ เจตคติ ทักษะ และด้านความรู้สึกในเชิงบวกและสร้างสรรค์ จัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ และสื่อส่งเสริมการเรียนรู้ให้เพียงพอ เช่น ใบงาน (Worksheet) ใบความรู้ (Handout) บัตรคำศัพท์ บัตรภาพ เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียน การเขียนสรุปความรู้ (Learning Log) เป็นการให้ผู้เรียนได้สะท้อนคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนในแต่ละครั้ง ซึ่งประเด็นในการเขียนอาจเกี่ยวกับเนื้อหาของบทอ่านที่ได้เรียนรู้ในชั้นเรียน ตลอดจนถึงทักษะและกลวิธีการอ่านที่ได้เรียนรู้ของนักเรียน

ซึ่งรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ESQSE Model) มีรูปแบบดังแผนภาพต่อไปนี้

รูปแบบการสอน ESQSE Model

หลักการ
รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาระบบคอนสตรัคติวิสต์เป็นการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในตัวผู้เรียน ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้จากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบเห็นกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิมโดยมีหลักการพื้นฐาน “การเรียนรู้ เน้นการค้นพบ” ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้โดยผ่านกระบวนการคิดด้วยตนเอง

วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน
เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

- การวัดและการประเมินผล**
1. การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
 2. การเขียนบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log)
 3. การประเมินจากแบบทดสอบการอ่าน
 4. การสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

ขั้นตอนการสอน

ขั้นที่ 1 ขั้นกระตุ้นและเชื่อมโยงความรู้เดิม (E= Engaging Stage) ครูนำเข้าสู่เนื้อหาหรือเรื่องที่น่าสนใจ ในกิจกรรมก่อนการอ่าน กระตุ้นให้นักเรียนสนใจเกิดความอยากรู้อยากเห็น

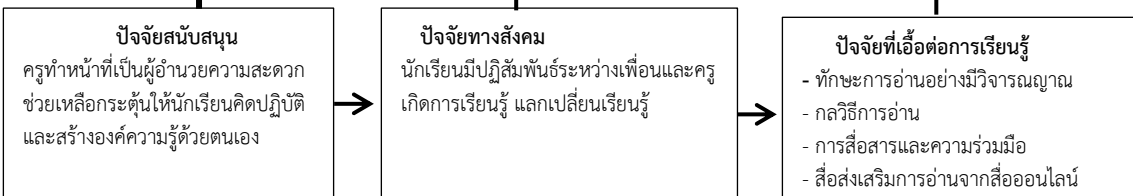
ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกอ่านด้วยตนเอง (S= Self-Reading Stage) ครูเป็นผู้ฝึกกิจกรรมการอ่านในกิจกรรมระหว่างอ่าน นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบทอ่านด้วยตนเอง หรืออ่านร่วมกับผู้อื่นเหมาะสม

ขั้นที่ 3 ขั้นตั้งคำถาม (Q= Questioning Stage) ครูตั้งคำถามในกิจกรรมระหว่างอ่าน เพื่อที่จะกระตุ้นให้นักเรียนกลับมาพิจารณาข้อความหรือเนื้อหาที่อ่าน

ขั้นที่ 4 ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (S= Sharing Stage) ครูจัดกิจกรรมในช่วงระหว่างการอ่าน ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และการมีปฏิสัมพันธ์ในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย

ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล (E= Evaluation Stage) เป็นกิจกรรมหลังการอ่าน การประเมินการอ่านของนักเรียน กลวิธีที่ใช้ในการอ่าน สะท้อนผลจากสิ่งที่อ่าน

เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้

รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (ESQSE Model)

บทบาทของครูและบทบาทของนักเรียนตามรูปแบบการสอนอ่าน

รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กำหนดบทบาทผู้สอนและบทบาทของผู้เรียน ดังนี้คือ

บทบาทของครู	บทบาทของนักเรียน
<ol style="list-style-type: none"> 1. ชี้แจงวัตถุประสงค์และกระบวนการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนแก่ผู้เรียน 2. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียน 3. กระตุ้นสร้างความสนใจ สร้างแรงจูงใจในการอ่านให้แก่ผู้เรียน โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย เช่น สร้างคำถามก่อนการอ่าน การคาดคะเนเรื่องที่อ่าน การเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท โดยดูจากประโยคข้างเคียง หรือรูปภาพ เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจอยากติดตามเรื่องที่อ่านจากสื่อต่างๆ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็นเรื่องที่อ่าน 4. ส่งเสริมและให้กำลังใจแก่ผู้เรียน เสริมแรงทางบวก 5. แนะนำให้คำปรึกษาช่วยเหลือและส่งเสริมในด้านกลวิธีการอ่านและเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยบรรลุวัตถุประสงค์ 6. จัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะกระบวนการจัดการเรียนรู้ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ร่วมกันกำหนดเป้าหมาย และวางแผนในการฝึกและการนำกลวิธีการอ่านมาใช้ ดำเนินการตามกิจกรรมแต่ละขั้นตอน สรุปและประเมินผลตาม สถานการณ์ต่าง ๆ 2. ระดมสมองเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษ และการใช้กลวิธีการอ่านของตนเองที่เหมาะสม และทำให้เข้าใจรายละเอียด ดีความ วิเคราะห์เรื่องได้ 3. บันทึกการใช้กลวิธีการอ่านที่ใช้ในการอ่านแต่ละขั้นตอน 4. วิเคราะห์เรื่องที่อ่าน สรุวจนเองด้านความรู้ความสามารถ การอ่านบทอ่านดังกล่าว มีการระบุปัญหาและข้อบกพร่องของตนเอง 5. แลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่ได้จากการอ่าน และการใช้กลวิธีการอ่านของตนเองภายในกลุ่ม ร่วมกันกำหนดบทบาทในการฝึกฝน การนำเสนอ กำหนดเป้าหมาย และการฝึกปฏิบัติ 6. ร่วมกันฝึก อภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประเมินการฝึกภายในกลุ่มและปรับปรุงให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และมีความใส่ใจในการเรียนรู้

บทบาทของครู	บทบาทของนักเรียน
<p>7. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน กับครู หรือกลุ่ม เรียนรู้ แลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิด และฝึกการปฏิบัติในด้านการอ่านให้ได้ ประโยชน์มากที่สุด</p> <p>8. ตรวจสอบและให้คำแนะนำซักถาม พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์</p> <p>9. ใช้คำถามที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความคิดและสติปัญญา เช่น ให้จำแนก ให้วิเคราะห์ให้ทำนายและให้สังเคราะห์</p> <p>10. ร่วมตรวจสอบผลการฝึกให้ข้อเสนอแนะ และปรับปรุงการฝึก</p> <p>11. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินตนเองและเพื่อน (Assessment)</p> <p>12. ตรวจสอบผลงาน การประยุกต์ใช้ และให้คำแนะนำ</p> <p>13. ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนและนำไปปรับปรุงข้อบกพร่อง แก้ไข พัฒนาให้มีคุณภาพมากขึ้น</p>	<p>7. ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะสรุป</p> <p>8. ร่วมกันวิพากษ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซัก-ถาม แสดงความคิดเห็นร่วมกันต่อผลการเรียนรู้ เพื่อทบทวนและให้ข้อมูลย้อนกลับ</p> <p>9. ร่วมกันสรุปผลการฝึกร่วมกับผู้สอน</p> <p>10. ร่วมกันวางแผนเรื่องที่จะอ่าน โดยประยุกต์ใช้ตามสถานการณ์ที่กลุ่มต้องการ มีการกำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่าน</p> <p>11. นำเสนอผลงานที่ได้จากการอ่าน</p> <p>12. ประเมินผลการเรียนรู้ตนเองทั้งรายบุคคล และรายกลุ่ม</p> <p>13. ประเมินผลจากการทำใบงานและงานที่ครูมอบหมาย และนำข้อบกพร่อง คำแนะนำที่ครูให้ไปปรับปรุงแก้ไข</p>

ภาคผนวก ซ

ภาพประกอบกิจกรรม

การสนทนากลุ่มครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ภาพประกอบการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน ESQSE Model

ที่ ศธ 6806 (นฐ) / 1656

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

1 มีนาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรพัฒน์ ยางกลาง

ด้วย นางจิตติมา เขียวพันธุ์ รหัสประจำตัว 57254905 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกลยุทธการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริทมาส มากจู้ย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806 (หค) | 1658

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

1 มีนาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร ปัญญาเมธีกุล

ด้วย นางจิตติมา เขียวพันธุ์ รหัสประจำตัว 57254905 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากจู้ย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806 (พศ.) 1659

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

1 มีนาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ศรีภูมิ อัครมาส

ด้วย นางจิตติมา เขียวพันธุ์ รหัสประจำตัว 57254905 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนา
รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อ
ส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษา "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ
เป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริทมาส มากजू)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ศร 6806 (๙๕) / 1654

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

1 มีนาคม 2562

อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ชน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาพร ฉายะรัต

ด้วย นางจิตติมา เขียวพันธุ์ รหัสประจำตัว 57254905 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต
สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนา
แบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อ
เสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียน
เอกชนโอกาสทางการศึกษา "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ
ผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากजू)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
ปฐม โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806 (๑๕๓) / 1660

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

1 มีนาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.ทัศนีย์ จันทิยะ

ด้วย นางจิตติมา เขียวพันธุ์ รหัสประจำตัว 57254905 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนา
รูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อ
ส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียน
ชาย โอกาสทางการศึกษา "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ
เป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากจ้อย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

งานบัณฑิตวิทยาลัย
ปฐม โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806 (ทศ.) / 1669

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

1 มีนาคม 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านเตรียม

ด้วย นางจิตติมา เขียวพันธุ์ รหัสประจำตัว 57254905 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา " มีความประสงค์จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนของท่าน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดแจ้งนักเรียนทราบ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้แก่ศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากจู้ย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	จิตติมา เขียวพันธุ์
วัน เดือน ปี เกิด	21 กรกฎาคม 2510
สถานที่เกิด	จังหวัดพังงา
วุฒิการศึกษา	มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตรการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่อยู่ปัจจุบัน	461/59 หมู่ 8 ตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา

